

தமிழ் திலக்கியத் தொஞ்சு

(கட்டாய பாடம்)

வினா – விடை

தரம்
10 - 11

கவிஞர் த. நுழைசிங்கம்

தமிழ் இலக்கியத் தொகுப்பு

[கட்டாய பாடம்]

வினா - விடை

தரம் 10-11

- கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் வெளியிட்டுள்ள 10, 11ஆந் தரங்களுக்கான தமிழ் இலக்கியதொகுப்பு நூற்பாடங்களை விளக்கும் வழிகாட்டியாகவும், 2008 ஆம் ஆண்டு முதல் க.பொ.த. (சா.த) பரிட்சைக்குத் தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் என்னும் பாடத்திற்குத் தோற்றுவோருக்கு உதவும் துணை நூலாகவும் அமையும் வகையில் ஆக்கப் பெற்றது.
- இலக்கிய வினாக்களுக்கு விடையளிக்கும் ஆற்றலை வளர்த்திட உதவும் வழிகாட்டி.

தொகுப்பாக்கம்:
இலக்கிய வீத்தகர்,

கவிஞர். த. துரைசீன்கம் B.A (Hons.) Dip.in.Ed., S.L.E.A.S
கல்விப் பணிபாளர் (ஓய்வு)

வெளியீடு:

ஸங்கா புத்தகசாலை,
F.L. 1-14, டயஸ் பிளேஸ்,
குணசிங்கபுர, கொழும்பு - 12.

விலை : 175/-

நூல் விவரக்குறிப்பு

நூல் : தமிழ் இலக்கியத் தொகுப்பு.
(வினா-விடை)

ஆசிரியர் : கவிஞர் த. துரைசிங்கம்

முதற் பதிப்பு : டிசம்பர், 2007.

பதிப்புரிமை : நூலாசிரியருக்கு

வெளியீடு, விற்பனை. : வங்கா புத்தகசாலை
F.L. 1-14 டயஸ் பிளேஸ்,
குணசிங்கபுர, கொழும்பு - 12.
தொலைபேசி : 2341942

விற்பனையாகின்றன!

10 ஆம் 11 ஆந் தர மாணவர்களுக்குரிய புதிய நூல்கள்!

- ▶ தமிழிலக்கிய நயம் - வினா விடை
- ▶ தமிழிலக்கிய நயம் - சந்தர்ப்பம் கூறல்
- ▶ தமிழ் இலக்கணம்
- ▶ சைவ நெறி - வினா விடை
- ▶ தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் (செயல்நூல்)
- ▶ கட்டுரை மலர்
- ▶ தமிழ் இலக்கியத் தொகுப்பு
(பதவரை, பொழிப்புரை, விளக்கவுரை)

ஆக்கம் : கவிஞர் த. துரைசிங்கம்

விற்பனையாளர்:

வங்கா புத்தகசாலை,

F.L. 1-14 டயஸ் பிளேஸ்,
குணசிங்கபுர, கொழும்பு - 12.
தொலைபேசி : 2341942

(வட்டம் முப்பால் வினாக்களும் பதிப்புரை)

பத்தாம், பதினொராந் தரங்களில் கற்கும் மாணவர்களின் தமிழ் இலக்கிய அறிவினை விருத்தி செய்யும் நோக்குடனும் 2008 ஆம் ஆண்டு முதல் க.பொ.த (சா.த) பரிட்சைக்குத் தமிழ் மொழியின் இலக்கிய வினாக்களுக்கு ஆயத்தம் செய்ய உதவும் பொருட்டும் புதிய பாடத்திட்டத்திற்கு அமைவாக இந்நால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ள வினாக்கள் அனைத்தும் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் வெளியிட்டுள்ள தமிழ் இலக்கியத் தொகுப்பு நாலில் உள்ளடங்கிய 18 பாடங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆக்கப்பெற்றனவாகும்.

கடந்த நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாகக் கற்பித்தல் துறையிலும், கல்வி நிருவாக ஓவையிலும் ஈடுபட்டுழைத்தவரும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பாடநால்களைப் படைத்தவருமாகிய இலக்கிய வித்தகர், கவிஞர் த. துரைசிங்கம் இந்நாலைப் படைத்துள்ளார். மாணவர் பரிட்சையில் உச்சப் புள்ளிகள் பெற உதவும் வகையில் இவ் வினா - விடை அமைந்துள்ளது.

வர்த்தக நோக்கமின்றி மாணவர் தம் கல்வி நலனைக் கருத்திற் கொண்டு அவர்தம் உயர்ச்சிக்கு உதவும் நோக்குடன் தரான பாடநால்களை வெளியிட்டு வரும் எம் நிறுவனம் இந்நாலையும் வெளியிடுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறது. நாலின் தகுதி அறிந்து ஆதரவு நல்கும் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் இந்நாலையும் உவந்தேற்றுப் பயன் கொள்வதென எதிர்பார்க்கிறோம்.

நன்றி

க. இராஜேந்திரன்

(பதிப்பாளர்)

தமிழ் இலக்கியத் தொகுப்பு (கட்டாய பாடம்)

(தரம் 10-11)

பொருள்டக்கம்

தரம் - 10

1. கல்வியே அழியாச் செல்வம்	1
2. முத்தொள்ளாயிரம்	10
3. தனிப் பாடல்கள்	20
4. ஒரு பதிவிரதை சரித்திரம்	26
5. நாட்டார் பாடல்கள்	33
6. நளவெண்பா	39
7. விடியுமா?	46
8. நீதிப் பாடல்கள்	55
9. கவிச் சக்கரவர்த்தி	69

தரம் - 11

10. நல்ல மரமும் நச்சு மரமும்	90
11. தனிப் பாடல்கள்	94
12. மங்கையர்க்கரசியின் காதல்	98
13. கவிதைகள்	106
14. பார்வைகள்	116
15. நீதிப்பாடல்கள்	123
16. நட்சத்திரக் குழந்தைகள்	130
17. நந்திக் கலம்பகம்	138
18. பாரதியார் கவிந்யயம்	150

1. கல்வியே அழியாச் செல்வம்

1. 'கல்வியே அழியாச் செல்வம் என்னும் கட்டுரையினை எழுதியவர் யார்? அவரைப் பற்றி யாது அநிலீர்?

- 'கல்வியே அழியாச் செல்வம்' என்னும் கட்டுரையினை எழுதியவர் மறைமலை அடிகளாராவார். இவரது 'அறிவுரைக் கொத்து' என்னும் கட்டுரை நூலில் இக்கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. மறைமலை அடிகளாரின் இயற்பெயர் வேதாசலம் என்பதாகும். தனித் தமிழ் இயக்கத்தின் மீது கொண்ட பற்றின் காரணமாகத் தமது பெயரை மறைமலை (வேதம் - மறை, அசலம் - மலை) என மாற்றிக் கொண்டார். மறைமலை அடிகளார் சிறந்த சிந்தனையாளர். "கேட்டார் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாம் சொல்" என்னும் வள்ளுவர் வாக்குக்கேற்ப உரையாற்றும் வல்லமை படைத்தவர். சிறந்த பேச்சாளர். இவர் தமிழ் நாட்டின் நாக பட்டினத்தை அடுத்த காடம்பாடி என்னும் சிற்றாரில் சொக்கநாத பிள்ளை - சின்னம்மை தம்பதிகளின் புதல்வராக 18.07.1876 இல் பிறந்தவர். இவர் இன்சுவை கனிந்த தனித் தமிழ் நடையில் பல்வேறு துறைகளிலும் ஆராய்ச்சி நூல்கள் பலவற்றை எழுதியள்ளார். மூல்லைப்பாட்டராய்ச்சி, பட்டினப் பாலை ஆராய்ச்சி, மாணிக்கவாசகர் காலமும் வரலாறும் என்பன இவரது ஆராய்ச்சித் திறனுக்குச் சான்று பகரும் நூல்களாகும். இவர் படிப்போர் உள்ளத்தைப் பிணிக்கும் வகையில் கட்டுரை எழுதும் திறன் படைத்தவர். அறிவுரைக் கொத்து, சிந்தனைக் கட்டுரைகள் என்னும் நூல்கள் இதற்கு ஏற்ற சான்றாகும். கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள், குழுதவல்லி என்பன இவர் எழுதிய நாவல்களாகும். மக்கள் நூற்றாண்டு உயிர் வாழ்க்கை, பொருந்தும் உணவும் பொருந்தா உணவும், தொலைவில் உணர்தல், யோக நித்திரை ஆகியவை இவர் எழுதியுள்ள அறிவியல் நூல்களாகும். மறைமலை தமிழ் மலையாகப் பவனிவந்தவர். அவரது பேச்சும் எழுத்தும் தமிழ் மக்களை விழிப்புறச் செய்தன எனலாம்.

2. கல்வியின் சிறப்புக்கள் எவை?

- கல்வி அழியாத செல்வம் வெள்ளத்தாலோ கொடிய நெருப்பாலோ அது அழிந்து விடாது. ஆட்சி அதிகாரம் கொண்ட மன்னர்களாலோ அதனைக் கைப்பற்ற முடியாது. கொடுக்குந் தோறும் குறைவு கவிஞர் த. துரைசிங்கம்

படாது பெருகிக்கொண்டே இருக்கும். கள்வர்களாற் கவர்ந்திட முடியாதது. அதனைப் பாதுகாப்பதோ மிக எளிதானது. நமது உள்ளத்தே நிலைபெற்றிருக்கும். அத்தகைய கல்வியே ஒருவருக்கு உண்மையான அழகாகும். எல்லாப் பிறப்புக்களிலும் நம்மோடு தொடர்ந்து வருவதாய் அழியாப் பொருள் கல்வியாகும். இதனையே திருக்குறளும், நாலடியாரும் மற்றும் நூல்களும் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன.

3. நம்மவர்கள் எவற்றை மேலான செல்வமெனக் கருதுகின்றனர்? எனக் கட்டுரையாசிரியர் கூறுகின்றார்?

- “அறியாமை என்னும் இருளில் முழ்கியுள்ள நம்மவர் அழியாச் செல்வத்தை (கல்விச் செல்வத்தை) அடைய முடியாமல் நிலையின்றி அழிந்து போகும் பொருள்களையே நிலையானது எனக் கருதி அவற்றைப் பெறுவதிலும் அவற்றை நுகர்வதிலுமே காலத்தைக் கழித்து வருகின்றனர். மாட மாளிகைகளையும் ஆடை அணிகலங்களையும் தட்டுமுட்டுக்களையும் தின்பண்டங்களையும் நாடகக் காட்சிகளையும் வேடிக்கை விளையாட்டுக்களையுமே மேலான செல்வங்களாகக் கருதி அவற்றைப் பெறுவதிலும் அவற்றை நுகர்வதிலும் விடா முயற்சியுடையவர்களாய் இருக்கக் காண்கிறோம்” எனக் கட்டுரையாசிரியர் கூறுகின்றார்.

4. மாரைக் காண்பது அரிதினும் அரிதாய்ப் போய்விட்டது எனக் கட்டுரையாசிரியர் ஆதங்கப்படுகிறார்?

- “சிறிது நேரமாயினும் அடக்க ஒடுக்கத்தோடு இருந்து நம்மைப் படைத்த சிவபெருமானை நினைக்கவும், நம்மைப் போலவே ஆண்டவனாற் படைக்கப்பட்ட உயிர்களின் நன்மையைக் கருதவும், அவை பசியாலும் நோயாலும் வருந்துவதைக் கண்டு மனங்கசிந்து இரங்கித் தம்மால் இயன்ற அளவு அவற்றிற்கு ஒரு கைப்பிடி உணவாவது, ஒரு காச, மருந்தாவது உதவி அவற்றின் துன்பத்தைப் போக்கவும், தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார், ஓளவைப் பிராட்டியார், காரைக்கால் அம்மையார், சேக்கிழார் பெருமான் முதலான உயர்ந்த அறிவுடையோரால் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ள அரும் பெரும் நூல்களை ஒது உனர் முயற்சி வாய்ந்தவர்களாய் உள்ள ஆண் பெண் இரு பாலரைக் காண்பது அரிதினும் அரிதாய்ப் போய்விட்டது” எனக் கட்டுரை ஆசிரியர் ஆதங்கப்படுகிறார்.

5. கல்விச் செல்வம் தவிரந்த ஏனையவை யாவும் நிலையற்றவை என்பதற்கு அடிகளார் காட்டும் சான்றுகள் சில தருக.

- 1. ஜூராபாத்திலும் வாணியம்பாடியிலும் நிகழ்ந்த வெள்ளப் பெருக்கினால் தரைமட்டமான மாடமாளிகைகள், பண்டங்கள் முதலானவை.
- 2. மெசினார் பட்டினத்து நிகழ்ந்த நிலவதிர்வினால் விளைந்த சேதங்கள்.
- 3. ஜூரோப்பாக் கண்டத்தில் நிகழ்ந்த யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவுகள். (உயிர்ப்பவிகள், அழிவுகள் முதலானவை)

6. பொருட் செல்வங்கள் யாவும் நிலையானவை அல்ல என்பதைப் பட்டினத்து அடிகளார் பாடல் மூலம் எவ்விதம் எடுத்துக் கூறுகின்றார்?

- தெய்வீகம் பொருந்திய சிதம்பரத்தில் வீற்றிருந்து அருளும் பெருமானே! தேவர் திருவுள்ளம் சிறிது திரும்பிவிடுமானால் பொய்யாகிய கனவு போன்ற பெரிய அரசர்களின் வாழ்வும் உலகமும் ஏது? மெய்யாக என்னிய செல்வம் ஏது? சக்கரவர்த்திகளின் உப்பரிகை ஏது? அலங்காரஞ் செய்த நாடக சாலை ஏது? எல்லாம் சூன்னியமாம். இவையாவும் வெறும் கண்மயக்கமே என்கிறார் பட்டினத்தார்.

பொருட் செல்வங்கள் யாவும் நிலையானவை அல்ல என்பதையே அடிகளார் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். பொருட் செல்வங்கள் நிறைந்த வாழ் க்கையை வெறுத்துத் துறவு பூண்டவர் அவர். அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்தவர். அழியும் செல்வங்களை விடுத்து அழியாச் செல்வமாகிய கல்வியின் பக்கம் நம் கவனத்தைத் திருப்பும் வகையில் அவரது பாடல்கள் அழைந்துள்ளன.

கல்விச் செல்வமே என்றும் அழியாதது. இறைவனை அறிந்து வழிபடவும் நன்னெறியிற் சென்றிடவும் வழிகாட்டுவது என்று அடிகளார் வலியுறுத்துகின்றார்.

7. ‘வெள்ளத்தால் அழியாது.....’ என்னும் தொடக்கத்தையுடைய பாடலின் பொழிப்பைத் தருக. அதன் சிறுப்பினை விளக்குக.

- வெள்ளத்தால் அழியாததாய், வெந்தழலால் வேகாததாய், அரசர்களால் கைப்பற்றப்படாததாய், கொடுக்கக் கொடுக்கக்

குறையாததாய், கள்வர்களுக்காக அஞ்சவேண் டுவது இல்லாததாய், நமது அறிவினுள்ளே இருந்தலாற் பாதுகாப்பதற்கு எளிதாய் விளங்கும் அழியாச் செல்வமாகிய கல்விப் பொருள் இருக்க வேறு பொருள் தேடி வருந்துகின்றனரே.

கல்வியானது அறிவுருவான நுண்பொருள். அதனை எவருமே கவர்ந்திட முடியாது. செல்வமானது வெளியே உள்ள பருப் பொருள். ஆதலால் வெள்ளத்தால் அழியும் வெந்தழலால் வேகும். செல்வமானது பொன், நிலம், வீடு முதலிய பருப்பொருளாய் இருந்தலால் அரசர்களால் கைப்பற்றவும் கூடும். கல்வியானது பிறர்க்குக் கொடுக்குந்தோறும் அளவில்லாம் பெருகும்.

செல்வமானது பிறர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறைந்து கொண்டே போகும். செல்வத்தை வைத்திருப்போர் எங்கே கள்வர் வந்து திருடிக் கொண்டு நம்மையும் கொன்று விடுவார்களோ என்று எந்தேரமும் அஞ்சி அஞ்சிக் காலங்கழிக்க வேண்டி நேரும். கல்வியை வைத்திருக்கும் அறிஞர்களுக்கோ அத்தகைய அச்சம் இல்லை. செல்வத்தைப் பாதுகாக்க அளவு கடந்த முயற்சி வேண்டும். கல்வியைப் பாதுகாப்பதற்கு அத்தகைய வருத்தம் வேண்டுவதில்லை.

கல்வியானது செல்வத்தினும் சிறப்புடைய அழியாச் செல்வம். இதனாலேயே திருவள்ளுவரும்,

‘கேடில் விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவர்க்கு மாடல்ல மற்றையவை’ என்றார்.

8. “மன்னிலும் கற்றோன் சிறப்புடையன்” என்பதந்து ஓளவையார் கூறும் காரணம் யாது?

● மன்னிலுக்கு அவனது தேசத்தில் மட்டுமே சிறப்புண்டு. வேறு நாடுகளில் அவனது ஆணை செல்லாது. சிறப்பும் கிட்டாது. ஆனால் கற்றோனுக்கு அவன் செல்லுமிடமெல்லாம் சிறப்பு உண்டு. ஆதலால் மன்னிலும் கற்றோனே சிறப்புடையன் என்கிறார் ஓளவையார்.

9. மக்கள் விலங்குகளிலும் உயர்ந்தவராக என்னப்படுவது ஏன்?

● உயிர்கள் என்ற பொது வகையில் விலங்குகளும் மக்களும் ஒப்பவர்களேயாவர். உணவு தேடுதல், தேடிய உணவை உண்ணல், உறங்கல், இன்புறுதல் என்னும் தொழில்கள்

விலங்குகளுக்கும் உண்டு மக்களுக்கும் உண்டு. ஆனால் மக்கள் விலங்குகளிலும் உயர்ந்தவராகக் கருதப்படுகின்றனர். இதற்குக் காரணம் மக்கள் நல்லது இது, தீயது இது என்று பகுத்துணரும் திறனும், தம்மைப் போன்ற உயிர்க்கு இரங்கித் தம்மாலான உதவி செய்யும் பண்பும், கடவுளைத் தொழுதலும், தமது அறிவை வளர்த்தற்குரிய பல நூல்களைக் கற்கும் செயற்பாடும் உடையோராயிருத்தலேயாகும்.

இத்தகைய செயற்பாடுகள் மக்களிடையே இருத்தலாலேயே அவர்கள் விலங்குகளிலும் உயர்ந்தோராக மதிக்கப்படுகின்றனர்.

10. கல்விச் செல்வம் குறித்துத் திருவள்ளுவர் உரைப்பவை யாவை?

● 1. ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சீரிய செல்வமாவது கல்வி. மற்றையவை (பொன்னும் மனியும் முதலானவை) செல்வமல்ல என்கிறார் வள்ளுவர். கல்வியே அழியாச் செல்வம். மற்றைய செல்வங்கள் யாவும் அழியக் கூடியன என்பது அவர்தம் கருத்தாகும்.

2. கற்றவர் மக்களையும் கல்லாதவர் விலங்குகளையும் ஒப்பர் என்கிறார் வள்ளுவர்.

‘விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல் கற்றாரோடு ஏனை யவர்’

மக்கள் அறிவு வளர்ச்சியை உடையவர்கள். விலங்குகள் அறிவு வளர்ச்சி அற்றன. மக்கள் மக்களாக வாழ வேண்டுமாயின் அறிவு வளர்ச்சி பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால், கல்லாதவரை அறிவு வளர்ச்சியற்ற விலங்குகளோடு வைத்து எண்ண வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர்.

மனிதன் எண்ண வளர்ச்சிக்குத் துணையான கல்வியைப் பெறாத போது, உடல் வளர்ச்சி மாத்திரம் பெற்ற விலங்காகவே கருதப் படுகிறான். ஆகையால் எண்ண வளர்ச்சிக்குரிய நூலறிவே மனிதனை மனிதனாக்குவது என்பது வள்ளுவர்தம் கருத்தாகும்.

3. ‘கல்லாதான் ஒட்டபங்_கழியநன்று ஆயினும் கொள்ளார் அறிவுடையார்’ என்னும் குறளில் கல்லாதவனுடைய அறிவுடைமை ஒரு வகையில் மிக நன்றாக இருந்தாலும் கற்றோர் அதை அறிவுடைமையாக ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்கிறார்.

அறிவு ஒளி, நூல் அறிவினால்தான் உண்டாகிறது. நூல் கல்லூரியில் அறிவு இல்லாதவனிடம் ஒருகால் அறிவு ஒளி தோன்றுமானால் அது அவன் இயல்பாகப் பெற்ற நிலைத்த அறிவாக இருக்க முடியாது. ஆகையால் அதனை அறிவுடையோர் ஏற்றுக்கொள்ளார் என்றும் வள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

4. மற்றோர் குறளில் கண்ணுடையவர் என்று உயர்வாகக் கூறப்படுகின்றவர் கற்றோரே என்கிறார்.

‘கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர்: முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லா தவர்’

கண்ணைப் பெற்றிருந்தும் கல்வியறிவு இல்லாதவர் கண் இல்லாதவர் ஆவார் என்பது அவர்தம் கருத்தாகும். கண்ணால் ஒரு பொருளைப் பார்க்க முடியும். ஆனால் பொருளின் தன்மையை அறிய வேண்டுமானால் அறிவு வேண்டும். அறிவை வளர்க்கக் கல்வியே அவசியம். கல்வியறிவு அற்றவர் கண்ணிருந்தும் குருட்டே. அவர்களது கண்கள் புண்ணாகவே கருதப்படும். எனவே கல்விச் செல்வமே அழியாச் செல்வம். அதனை வளர்த்தலே நம் கடமை என வள்ளுவர் வலியுறுத்துகின்றார்.

11. “முந்காலத்திருந்த பெண்கள் கல்வியறிவு நன்கு பெற்றிருந்தனர்” இக்கூற்றினைக் கம்பர் கவிதை வாயிலாகக் காட்டுக.

● முந்காலத்தில் இருந்த பெண்கள் நல்ல கல்வியறிவு பெற்றிருந்தனர். அவர்களுள் சிலர் கவிபாடும் ஆற்றல் பெற்றவர்களாகவும் இருந்தனர். இத்தகையோரில் ஒன்றையார் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர். கம்பர் காலத்தில் வாழ்ந்த பெண்களும் கல்வியறிவிற் சிறந்தோராயிருந்தனர். இதன் காரணமாகவே கம்பரும் அயோத்தி மாநகரில் வாழ்ந்த பெண்களைக் கல்வியறிவிற் சிறந்தோராகக் காட்டியுள்ளார். அவரது பின்வரும் கவிதை இதற்கு ஏற்ற சான்றாகும்.

பெருந்த டங்கட் பிறைநுத லார்க்கெலாம்

பொருந்து செல்வமுங் கல்வியும் பூத்தலால்

வருந்தி வந்தவர்க் கீதலும் வைகலும்

விருந்து மன்றி விளைவன யாவையே.

இப்பாடலின் பொழிப்பினைச் சிறிது நோக்குவோம். மிகப் பெரிய கண்களையுடைய, பிறைச் சந்திரன் போன்ற நெற்றியைக் கொண்ட

மகளிர்களுக்கெல்லாம் நிலைபெற்ற செல்வமும் கல்வியறிவும் உண்டாயிருத்தலால் வறுமையால் வருத்தமடைந்து வந்தவர்க்கு அவர் வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தலும், வந்த விருந்தினரை உபசரித்தலும், அல்லாமல் தினந்தோறும் அம்மகளிரிடத்து நேர்கின்ற செயல்கள் எவை? இவைதவிர, வேறு எதுவும் இல்லையாம்.

குறிப்பறிந்து விருந்தினரை உபசரித்தல், ஈகை என்ற இச்செயல்களுக்கு இன்றியமையாதன கல்வியும் செல்வமும். இவை இரண்டும் அந்நாட்டு மகளிர்க்கு நிரம்பியிருந்தன என்கிறார் கம்பர். இதனால் அம்மகளிர் ஈகை, விருந்தோம்பல் என்ற இத்தொழில்களை எல்லோரும் மேற்கொண்டிருந்தனர். இதன்மூலம் கம்பர் காலத்தில் பெண் கல்வி சிறப்புற்றிருந்தது எனலாம்.

12. பின்வரும் பாடலின் பொழுப்புரையைத் தருக. அதில் நீர் காணும் சிறப்புக்களைத் தருக.

“குஞ்சி அழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து
நல்லம்யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வி யழகே அழகு”

● பொழுப்புரை:

தலைமயிரைச் சீப்புத்தி முடிப்பதால் வரும் மயிர்முடியின் அழகும் உடுக்கப்படும் வளைந்த ஆடையின் கரையழகும். மஞ்சட்டழசின் அழகும் மக்கட்கு உண்மையான அழகல்ல. நம் மனத்தின் கண் (நெஞ்சத் தில்) நடுவுநிலைமையோடு நல்லவர் களாக ஒழுகுகின்றோம் என்று கருதச் செய்யும் கல்வியால் உண்டாகும் அழகே மிக உயர்ந்த அழகாகும்.

சிறப்புக்கள்:

கல்வியறிவு இல்லாதவர் களுக்கு வெறும் ஆடை, அணிகலன்களால் உண்டாகும் அழகு உண்மையான அழகல்ல என்பதையே இப்பாடல் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. மயில் ஆணையும் மஞ்சள் பெண்ணையும் தானை இருசாராரையும் குறித்தலால் இது இரு பாலாருக்கும் கல்வி அவசியம் என்பதை உணர்த்துகிறது. நடுவு நிலைமை என்பது அறும் முதலியவற்றில் வழுவாது ஒழுகும் ஒழுக்கம்.

கல்வியே ஒருவருக்கு உண்மையான அழகாகும் என்றும் வெறும்

மேற்புச்சக்களால் ஒருவர் அழகு பெற்றிடல் இயலாது என்றும் இப்பாடல் நமக்கு நன்குணர்த்துகிறது.

குஞ்சி - குடுமி, சிகை என்பன. இவை ஆண்களது மயிரைக் குறிக்கும். அளகம், ஓதி முதலியன பெண்களின் மயிரைக் குறிக்கும்.

13. கல்வியைப் பயன்படுத்தும் முறையினைத் திருமூலர் எவ்வாறு எடுத்துரைக்கின்றார்? விளக்குக.

- அழியாச் செல்வமாகிய கல்வியைப் பெற்றவர்கள் அதனைப் பயன்படுத்தும் முறையினைத் திருமூலர் தமக்கே உரித்தான் முறையில் அழகுற விளக்கியுள்ளார். அவரது ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் வருமாறு:

எல்லார்க்கும் இயலக்கூடியது இறைவர்க்கு ஒரு பச்சிலை இட்டு வணங்குதல். எல்லார்க்கும் இயலக் கூடியது பால் தரும் பசுவுக்குச் சிறிதளவு பசம் புல்லாயினும் கொடுத்தல். எல்லார்க்கும் இயலக் கூடியது பசி என்று வந்தோர்க்கு உணவு உண்ணும்போது ஒருபிடி சோறாவது கொடுத்தல். யாவர்க்கும் இயலக் கூடியதும் நன்மையானதும் பிறர் க்கு இன்னுரை பேசுதலாகும். கல்வியறிவினைப் பெற்றோர் தம் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நடைமுறைகளைத் திருமூலர் வெகு சுருக்கமாகவும் அழகாகவும் கூறியுள்ளார்.

அறஞ் செய்வது அரிய செயலன்று. அது யாவர்க்கும் எனியது. அறம் செய்வதற்குக் காலம் வேண்டியதில்லை. இடம் வேண்டியது இல்லை. எல்லோரும் எப்போதும் எவ்விடத்தும் செய்யலாம். இறைவன் நமக்கு உயிர்க்கு உயிராய் நின்று அருள் செய்கிறான்.

அவனுக்கு ஒரு பச்சிலையாவது இட்டு வணங்குங்கள் என்கிறார் திருமூலர். எல்லார்க்கும் பால் கொடுக்கும் பசுவுக்குச் சிறிதளவு பசம் புல்லாயினும் கொடுங்கள். பசி என்று வந்தவர்க்கு நங்கள் உண்ணும் போது ஒருபிடி சோறாவது கொடுங்கள். பிறர்க்கு இன்னுரை பேசுதல் யாவர்க்கும் நன்மையாகும். இத்தகைய நல்ல செயல்களில் ஈடுபடுதல் கல்வி கற்றோரின் கடைமையாகும். கல்வியாலாய் பயன் இதுவாகும் என்கிறார் திருமூலர். கல்வியைக் கற்றாற் போதாது. கற்றபடி ஒழுகுதல் வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர். இதனையே திருமூலரும் நமக்கு வலியுறுத்துகிறார்.

அழியாச் செல்வமாகிய கல்வியைப் பெற்றோர் அதனைப்

பேணிக்காத்து பிறருக்கு வழங்குதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். இக் கருத்தினையே திருமூலரும் செயல் நீதியாக நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகள் மூலமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

14. கல்வியே அழியாச் செல்வம் என்றும் கட்டுரை மூலம் மறைமலை அடிகளார் எவற்றை வலியுறுத்துகின்றார்?

- என்றும் அழியாச் செல்வம் கல்வியென அடிகளார் இக்கட்டுரை மூலம் வலியுறுத்துகின்றார். ஏனைய செல்வங்கள் யாவும் அழியும் தன்மையன. அவை பருப்பொருளாயிருத்தலால் வெள்ளத்தால், வெந்தண்ணால், கள்வரால் அழியக் கூடியதே. கல்விச் செல்வம் மக்கள் தம் மனததே நுண்பொருளாயிருத்தலால் அதனை அழித்திடல் இயலாது. செல்வமானது பிறருக்குக் கொடுக்குந் தோறும் குறைந்து கொண்டே போகும். கல்வியானது பிறருக்குக் கொடுக்குந் தோறும் பெருகிக் கொண்டே போகும். பொருட் செல்வத்தைப் பிறர் கவர்ந்து கொண்டு போய் விடுவார்களோ? என எந்நேரமும் பயத்துடனே வாழ நேரிடும் கல்விச் செல்வத்தைப் பிறர் கவர்ந்திட முடியாது. எனவே கல்விச் செல்வமே அழிவற்ற செல்வம் என்றும் கல்வியுடையோரே கண்ணுடையோர் என்றும் கல்வியே ஒருவனுக்கு உண்மையான அழகைக் கொடுக்கிறது என்றும் அடிகளார் பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுக்கள் மூலம் இக்கட்டுரையில் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தமிழ் மலையெனத் திகழ்ந்த

கல்வாரை மறைமலை அடிகளார்

2. முத்தொள்ளாயிரம்

1. அ) முத்தொள்ளாயிரம் என இந்நாலுக்குப் பெயர் வந்தது ஏன்?

ஆ) இந்நாலின் ஆசிரியர் யார்?

இ) பாடநூலில் தரப்பட்டுள்ள முத்தொள்ளாயிரப் பாடல்கள் எம்மன்னர்கள் பற்றியினவாக உள்ளன?

● அ) முத்தொள்ளாயிரம் சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களின் வீரத்தையும் பெருமைகளையும் பற்றியது நிற்கும் ஒரு நூலாகும். வஞ்சியில் வாழ்ந்த சேரனையும் உறையுரில் வாழ்ந்த சோழனையும் மதுவரையில் வாழ்ந்த பாண்டியனையும் குறித்து இந்நால் பாடப் பெற்றுள்ளது. ஒவ்வொருவரையும் குறித்துத் தொள்ளாயிரம் பாடல்களைப் புலவர் பாடியுள்ளார். அவையனைத்தும் ஒருசேர முத்தொள்ளாயிரம் ஆயிற்று. இதனாலேயே இந்நாலின் பெயரும் முத்தொள்ளாயிரம் என ஆயிற்று.

ஆ) இந்நாலின் ஆசிரியர் யார் என் பது இதுவரை புலனாகவில்லை. இந்நாலில் உள்ள பெரும்பாலான பாடல்கள் ஒழிந்தே போய் விட்டன. அதே போன்றே ஆசிரியரின் பெயரும் மறைந்திருக்கலாம். தற்போது 108 பாடல்கள் வரையிலேயே கிடைத்துள்ளன. இவற்றை நோக்கும் போது புலமை மிக்க புலவர் ஒருவர் இந்நாலை ஆக்கியிருக்கலாம் எனக் கருத முடிகிறது.

இ) முதலிரு பாடல்களும் சேர மன்னனைக் குறித்தும், அடுத்து வரும் ஒரு பாடல் சோழர் குலத்து மன்னனான கிள்ளிவளவனின் போர் யானையைப் பற்றியும் கடைசி இரு பாடல்களும் பாண்டிய மன்னின் பவனி குறித்தும் அவனது கொம்பன் யானையின் செயல் குறித்தும் பாடப் பெற்றுள்ளது.

2. அ) பின்வரும் பாடலின் பொருளை உமது மொழிநடையில் எழுதுக.

“ஆய்மணிப் பைம்பூண் அலங்குதார்க் கோதையை
காணிய சென்றேன், கதவடைத்தேன் - நாணிப்
பெருஞ் செல்வர் இல்லத்து நல்கூர்ந்தார் போல
வரும் செல்லும் பேருமென் நெஞ்சு”

ஆ) இப்பாடல் எந்திகழ்வைப் பற்றிக் கூறுகிறது?

இ) இப்பாடலில் நீர் காணும் சிறப்புக்களை விளக்குக.

● அ) மனி ஆராய்ச்சியாளராலே ஆராய்ந்து பார்த்து எடுக்கப்பட்ட மனிகள் அழுத்திப் பசம் பொன்னால் செய்த அணிகளன்களையும் அங்கும் இங்குமாக அசைகின்ற மாலையினையும் அணிந்திருக்கின்ற கோதை என்னும் சேரப்பிலிட்டுத் தொண்டும் மன்னனைக் காணும் பொருட்டுக் கதவன்டை சென்றேன். நானம் தடுத்ததால் அவனைப் பார்க்காது கதவை மூடிவிட்டுத் திரும்பினேன். முன்னர் நல்ல நிலையில் இருந்து பின்னர் வறுமைப்பட்டோர் பெருஞ்செல்வர் வீட்டுக்குப் பொருள் கேட்கவிரும்பிச் சென்று நானம் தடுத்ததால் அவர்தம் வாசல் செலவதும் திரும்புவதுமாகப் பலமுறையும் அலைவது போல் திரும்புதல் என் நெஞ்சங் கதவைத் திறந்து பார்த்துவிட வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டு அங்கே போவதும் நானித் திரும்பி வருவதும் பின்னால் மறுபடியும் திரும்பிப் போவதும் அதற்குப் பின் திரும்பி வருவதுமாக அலைந்து கொண்டேயிருக்கின்றது.

ஆ) சேரமன்னன் கோதை உலாவரும் பொழுது அவனைப் பார்த்துவிட்டு வந்த தோழி, நீ சேரனைப் பார்த்தாயா? என்று தலைவியிடம் கேட்ட போது அதற்குத் தலைவி கூறிய பதிலாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. தலைவியின் மன மூலம் உலாவாடலை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. சேரமன்னைப் பார்க்கும் வேட்கை தூண்டக் கதவன்டை செலவதும் நானம் தடுக்கத் திரும்பி வருவதுமான தலைவியின் நிலையினை இப்பாடல் சித்திரிக்கிறது.

இ) கோதை என்ற பெயருடைய சேரமன்னன் வீதி வழியே உலா வருகிறான். நன்றாக ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட மனிகள் அழுத்திய தங்கப்பூண் மார்பில் கிடந்து ஒளி வீசுகிறது. பனம் பூமாலையும் வேறுசில பூ மாலைகளும் அணிந்திருக்கின்றான். குதிரையின் மேல் இருக்கின்ற அவன் மார்பில் பூமாலைகள் அங்கும் இங்குமாகப் புரஞ்கின்றன. இந்தக் காட்சியைக் கண்டோர் பலரிடத்தும் சென்று வியந்து உரைக்கின்றனர். சேரனின் இப்பவனி குறித்தே எங்கும் பேச்சாக விளங்குகிறது.

கோதையின் மார்பில் எவ்வளவு அழகான மணிப்புண் விளங்குகின்றது. அந்த மணி எவ்வளவோ நாளாய் ஆராய்ந்து பார்த்து எடுத்துச் செய்யப்பட்டதாம். அதனாலேதான் அவ்வாறு

ஒளி வீச்கின்றது. பூமாலையும் நன்றாகப் புரஞ்சும்போது அவன் அழகோ சொல்லுந்தரமன்று என் நெல்லாம் மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். இதை ஒரு நங்கை கேள்விப்பட்டு வியப்பறுகிறாள். அதுமுதல் ‘ஆய்மணிப் பைம்பூண் அலங்குதார்க் கோதை’ என்ற உருவும் அவன் மனத்திலேயே நிலை பெறுவதாயிற்று. ஆனால் முகக் கண்களாலும் பார்த்துவிட வேண்டுமே என்ற ஆவல் தூண்ட, எப்பொழுது பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிட்டும்? என்ற நினைப்பிலேயே இருக்கிறாள். அவ்வாறு இருக்கும் நங்கைக்கு அந்த நல்ல நரஞ்சம் கிட்டிற்று. ஒருநாள் சேரன் உலாவரத் தொடங்கினான். குதிரையும் இவள் வீட்டுக்கு அண்மையிலேயே வருகிறது. சும்மா இருப்பாளா? இவனும் விரைந்து தெரு வாசல் கதவுப் பக்கத்திலேயே வந்து விடுகிறாள். அவன் கூடவே வந்த நாணம் பள்ளிரன்று குறுக்கிட்டு அவளைத் தடுத்து விடுகிறது. பார்க்கப் போனவள் உடனே தெருவாயிற் கதவை அடைத்து விட்டுத் திரும்பி வீட்டுக்குள்ளேயே போய் அமர்ந்து விடுகிறாள். மனம் ஊசலாடத் தொடங்கிறது.

பெரும் செல்வந்தராக இருப்பவர் காலமாற்றத்தின் காரணமாகத் திடீரென்று வறுமையடைதலும் உண்டு. அவ்வாறு வறுமையடைந்தவர் ஒரு செல்வந்தரிடத்துச் சென்று கடனாகவோ அல்லது உதவியாகவோ பொருள் கேட்க வேண்டும் என்று நினைத்துப் போக முற்படுவார். சிறிது தொலை தூரம் செல்வார்கள். அதற்குள் நாணம் வந்து தடுத்து விடும். உடனே திரும்பி வீட்டை நோக்கி வருவார்கள். வறுமை மீண்டும் விரட்டப் பழையபடி போவார்கள். அப்பொழுதும் நாணம் வந்து தடுக்கும். திரும்பி வருவார்கள். இப்படிப் போவதும் வருவதுமாக அலைவார்கள். அதுபோலத் தலைவியின் நெஞ்சமும் ஆசை தூண்டக் கதவண்டை போவதும் நாணம் தடுத்திடத் திரும்புவதும் மீண்டும் செலவதும், திரும்புவதுமாக அலைகின்றதாம்.

பெரும் செல்வரிடத்து வறுமையற் றோர் செல்வதும் திரும்புவதும் போல என் நெஞ்சம் அலைவறுகிறதெனக் தலைவி கூறும் வகையில் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

பெருஞ் செல்வரிடத்து நல் கூந்தாற் போல, வருஞ் செல்லும் பேரு மென்நெஞ்சு' என்னும் வரிகள் தலைவியின் உள்ளத்து உணர்ச்சியைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

இங்கு வேட்கையுடைமேயே நல்குரவாகவும் (வறுமையாகவும்) அதின்மையே பெருஞ்செல்வமாகவும் கருதிக்கொள்ள வேத்த கவிஞரின் கவித்திறன் பெரிதும் நயத்தற்குரியதாகும். கூது தீர்க்க செல்வரிடத்துச் செல்லும் வறுமைப்பட்டோர் வெட்கம் தடுத்துத் திரும்பி வருதல் தலைவியின் உள்ளத்து உணர்வின் செயலுக்கு உவமானமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தலைவியின் உள்ளம் வாசலண்டை செல்வதும் திரும்புதலும் உவமேயமாகும். உவமை உருபு : போல.

இதில் வந்துள்ள அணி உவமை அணியாகும்.

3. “வீற்சால் மன்னர்....” என்னும் முத்தொள்ளாயிரப் பாடலின் பொழிப்புரை யினைத் தருக. அதிற் காணப்படும் சிறப்புக்களை விளக்குக.

● பொழிப்புரை:

செம்மையான கண்களையுடைய பெருமை பொருந்திய கோதையாகிய மன்னனுக்கு உரித்தாகிய சீற்றமும் கொதிப்பும் மத மயக்கமும் உள்ள யானை, சிறப்புமிக்க மன்னர்களுடைய விரிந்த முத்துமாலைகள் கட்டித் தொங்க விட்ட வெண்கொற்றக் குடைகளைச் சிறும் படியாகப் பிடிக்கி வீசி ஏறிந்த பழக்கத்தினாலே விண்ணில் உலவும் சந்திரனுக்கும் குடைக்கும் வேற்றுமை தெரியாது வான் திங்கள் மேலுந் தன் கையை நீட்டுகின்றது.

சிறப்புக்கள்:

இப்பாடலில் சேரனது யானையின் வீரம் நம் மனக்கண் முன் தோன்றுகிறது. பாடலின் மூலம் புலவர் யானையின் வீரத்தை மட்டுமன்றி அதன் சொந்தக்காரனான மன்னனது வீரத்தையும் மறைமுகமாகச் சுட்டுகின்றார்.

கடற்கரை ஓரமாகிய பரந்த மணல் வெளியுள்ள இடத்திலே போர் நிகழுகின்றது. வேழமுடைய, மலைநாட்டுச் சேரன் படையில் பெரும்பகுதி யானைப் படைகள். மதயானைகளும் உள்ளன. அவை மதக் கொதிப்புடையனவாகவும் சீற்றம் கொண்டனவாகவும் விளங்குகின்றன. பகைவருடைய படையைத் தாக்கித் தரையில் தேய்த்து, மன்னனுடைய வெண்கொற்றக் குடையைப் பிடுக்கி வீசுகின்றது. பகல் முழுவதும் இவ்வாறு போர் நிகழ்ந்தது. மாலைப் பொழுதும் மெல்ல வருகின்றது. வான் வெளியில் முழுமதி ஒளிர்கின்றது. போர் ஒய்ந்துவிட்ட போதிலும் சின வெங்களி யானையின் செயல் அடங்கவில்லை. அது வானில் உள்ள வெண்

திங்களை (சந்திரனை)ப் பார்க்கிறது. வெண்ணிலவுக்கும் வெண்களைக் கொற்றக் குடைக்கும் வேறுபாடு தெரியாது மயங்குகிறது. அதனால் அதன் பழக்க தோலைத்தால் சந்திரனையும் வெண்களைக் குடையெனக் கருதி அதனை நோக்கித் தன் துதிக்கையை நீட்டுகிறது. யானையின் வீரச் செயல் இதுவென்றால் கோதையின் (சேர மன்னனின்) வீரம் எவ்வாறிருக்கும் என நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கிறது இப்பாடல்.

களிப்பு மிக்கவர் முன்பு செய்த பழக்கத்தால் அச்செயலை மீண்டும் செய்தல் இயல்பு. இதனால் யானையின் மலையனைய தோற்றமும் மேல் நோக்கிய கை திங்களைத் தொடுவது போல இருக்கின்ற பெருமையும் நம் மனக்கள்முன் இனிய காட்சியாக மலர்கின்றது. சேரனது சினவெங்களியானையின் இச்செயல் புலவரின் கற்பனைத் திறனையும் உணர்த்துவதாயுள்ளது.

4. அ) “கச்சி ஓருகால் மிதியா....” என்னும் பாடலின் பொருளை உமது மொழிநடையில் எழுதுக.

ஆ) இப்பாடலின் சிறப்பினை விளக்குக.

● அ) உறையுரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசு செலுத்திய சோழர் குல மன்னனின் (கிள்ளிவளவனின்) போர் யானையானது உறையுரிலே நின்று ஓர் எட்டு வைத்துக் காஞ்சிபுரத்தில் மிதிக்கின்றது. அதிலிருந்து அடுத்த அடியை வடக்கே, அடா! நீர் தாவிப் பாய்கின்ற குளிர்ந்த உச்சயினி நகரத்தில் மிதிக்கின்றது. பார். அதோ! தெற்கே திரும்பி விட்டதே. காலைத் தூக்குகின்றதே. இலங்கையில் அல்லவா மிதிக்கின்றது. மறுகாலை எங்கே வைப்பது என்று கேட்பது போல் மன்னை நோக்கிய வண்ணம் காலைத் தூக்கியபடி உறையுருக்கே திரும்பி வருகின்றதே.

குறிப்பு :-

இப்பாடலின் இரண்டாவது அடி சில நூல்களில் ‘தத்து நீர்த் தண்ணுஞ்சை தான் மிதியா’ என்றும் வேறுசில நூல்களில் ஸிபுகூடு கீட்டு ‘தத்து நீர்த் தண் தஞ்சை’ எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கீட்டுப் பயிர்களை பாயும் குளிர்ச்சி மிக்க உச்சயினி எனப் பொருள் கொள்ளலாம். குவையு கீட்டுப் பயிர்களை பாயும் குளிர்ந்த தஞ்சை நகரம் எனப் பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

● ஆ) இப்பாடலில் கிள்ளிவளவனின் யானையின் வீரத்தைக் கணக்கு முதல் குறிக்கும் வகையால் மன்னனின் வீரத்தையே புலவர் சுடிக் பிக்கறு முடிக்கூடியன்னார். போர் தொடங்கி விட்டால் வடக்கே உச்சயினி காலைக்கே வரை போய் வென்று பின்பு தெற்கே வந்து ஈழநாட்டையும் விட்டு போக வேண்டு உறையூருக்கு வந்து சேஞ்சூதல் கிள்ளிவளவனின் நூலை கூற வழக்கமாகும். அவனுடைய யானையும் அவ்வளவு தூரமும் விடுவா கூற சென்று தானே வந்திருக்கும். போரில் அது தாவிப் பாய்கின்ற யலிக்குக் கூட்டத்தைப் பார்த்த வீரர்கள் தம்முள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். நூலிலும் நம் கிள்ளியின் யானை உறையூரிலிருந்து காஞ்சியில் ஒரு கால் வைத்து மிதித்துப் பின்பு மறுகாலை உச்சயினியில் மிதிக்கும். அங்கிருந்து அப்படியே திரும்பி இலங்கையில் மிதிக்கும். வடக்கும் தெற்கும் மிதித்த பின் வேறு வழியில்லாமல் ஒரு காலை எங்கே வைப்பது என்று பொலை தெரியாமல் நம் உறையூருக்கே திரும்பி வருகின்றதே. தூப்புக் க்காலை தெரியாமல் நம் உறையூருக்கே திரும்பி வருகின்றதே. உலகத்திலேயே இதற்கு நிகில்லை என்று பாராட்டுகிறார்கள். ஒருக்காலால் காஞ்சியிலும் இரண்டாவது காலால் உச்சயினியிலும் முன்றாவது காலால் உச்சயினியிலும் முன்றாவது காலால் உறையூருக்கே வந்துவிடும் என்று நாலு கால்களுக்கும் உள்ள பெருமையினை இப்பாடல் எடுத்துக் காட்டுகிறது. கிள்ளிவளவனின் யானையின் விரைவையும் திறலையும் இப்பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகிறது.

- கோழி - உறையூர், ஈழம் - இலங்கை, மிதியா - மிதித்து, தூப்புக் கச்சி - காஞ்சிபுரம், தத்தும் நீர்த் தண் உஞ்சை - தாவிப் பாயும் நீர்வளம் மிக்க குளிர்ச்சி பொருந்திய உச்சயினி. உச்சயினி நகரம் உஞ்சை என்று தமிழில் வழங்கப்படுதலை 'சிமையத் திமையமும் செழு நீர்க் கங்கையும் உஞ்சையம் பதியும் விஞ்சத் தடவியும்' என்ற சிலப்பதிகார அடியிலும் பெருங்கதை உஞ்சைக் காண்டத்திலும் வருவது காண்க.
5. அ) "காப்பாடங்கென் (நூ) அன்னை....." என்னும் பாடலில் அன்னையின் செயலாகக் கூறப்படுவது யாது?
- ஆ) பாண்டியனின் பவனியை மகள் எப்படிப் பார்த்தாள்?
- இ) தோழியிடம் அவள் கூறியவை யாவை?
- ஈ) யாருக்குக் கைம்மாறு வழங்க வேண்டும் என்கிறாள்? அதற்கான காரணம் யாது?
- உ) இப்பாடலின் பொழிப் பினையும் இதில் நீர் காணும் சிறப்புக்களையும் விளக்குக.

அ) தன் மகள் வழுதியின் (பாண்டிய மன்னின்) எழில் நலத்தைக் க்ருஷ் காணின் நெந்துருகி நலன் அழிவாள் எனக் கருதிய அன்னை விரைந்து சென்று கதவை அடைத்துத் தானையும் இறுக்கிப் போட்டு விட்டாள். இதுவே அன்னையின் செயலாக இப்பாடலில் குறிப்பிடப்படுகிறது. கதவை முடியதுடன் மட்டும் நின்று விடாது தானையும் இறுக்கிப் போட்டதான் அவளது செயல் மகள் பாண்டியனைக் காணக் கூடாது என்னும் நோக்குடனே செய்யப்பட்டதாகும். மகளின் நலன் கருதியே தாய் இச்செயலைச் செய்தாள் எனப் புலவர் குறிப்பால் உணர்த்தியுள்ளார்.

ஆ) பாண்டியனின் பவனியை மகள் கதவண்டை நின்று கதவின் திறப்பிடும் துளை வழியாகப் பார்த்து மகிழ்ந்தாள்.

இ) பாண்டியன்பவனி வருவது அறிந்ததும் என் அன்னை கதவைப் பூட்டி விட்டு இங்கேயே இரு. வெளியே போகக் கூடாது என்று கூறிவிட்டுப் பின் பக்கம் சென்று விட்டாள். நான் பாண்டியனைப் பார்க்கும் நோக்குடன் கதவண்டை சென்று கதவின் துளை வழியாகப் பாண்டியனைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன். எனக்கு உதவும் வகையில் முன்னமே துளை தோண்டி வைத்த தச்சர்க்கு இனி நாம் செய்யும் கைம்மாறுதான் என்ன? சொல்? என்று தலைவி தோழியிடம் விணவினாள்.

ஈ) கதவு செய்த தச்சர்க்குக் கைம்மாறு வழங்க வேண்டும் என் கிறாள். அவர் கள் கதவில் துளை செய் து வைத்தமையாற்றான் அதன் வழியாகப் பாண்டியனின் அழகுத் தோற்றுத்தினை, அவனது பவனியைக் காணும் வாய்ப்புக் கிட்டியது எனக் கருதுகிறாள் தலைவி.

இதன் காரணமாகவே அவர்களுக்குக் கைம்மாறு செய்ய வேண்டுமெனக் கருதுகிறாள் தலைவி. தனக்கு இத்தகைய ஒரு நிகழ்வு நிகழக் கூடுமெனக் கருதிக் கதவு செய்தோர் தீர்க்க தரிசனத்துடன் கதவில் துளை செய்துள்ளனர் என்பது அப்பேதையின் நினைவாகும். ஆதலால் அவர்களுக்குக் கைம்மாறு செய்ய வேண்டும். என்ன கைம்மாறு செய்யலாம் சொல்? என்று தோழியிடம் கேட்பது அவளது நன்றியுணர்வையும் பிரதிபலிப்பதாய் உள்ளது.

ஊ) ‘எம் காவலுக்கு அடங்கு’ என்று சொல்லிக் காவலுடைய வீட்டின்கண் அன்னை என்னை இருத்திவிட்டுக் கதவின்

விளிம்பு இசைப்பப் பொருந்து (நன்கு) பொருந்துமாறு, விரெந்து ஒடிச் சென்று அடைத்துவிட்டாள். திருமிக்க கடுங்கோன் எனப் பெயரிய பாண்டியனுடைய நல்லெழில் நலத்தை நாம் காணும்படியாகக் கதவின்கண் முன்னமே துளை தோண்டி வைத்த தச்சர்க்கு இனி நாம் செய்யும் கைம்மாறு யாது கொல்? எதுவுமில்லையோ? என் செய்வோம் என்று தலைவி தோழியிடம் கூறுகின்றாள்.

சிறப்புக்கள்:

கவிஞரின் அற்புதுமான கற்பனை இப்பாடல். தாய் தன் மகள் பாண்டியனின் எழில் நலத்தைக் காணின் உளம் நெந்துருகி நலன் அழிவாள் எனக் கருதிய தாய் விரெந்து சென்று கதவை மூடித் தாளிட்டு விடுகிறாள். மகளோ பாண்டியனைக் காணும் அவா தாண்டக் கதவண்டை சென்று கதவின் திறவுகோலிடச் செய்யப்பட்டுள்ள துளை வழியாகப் பாண்டியனின் பவனியைப் பார்த்து மகிழ்கிறாள். பின் அவவிடம் வந்த தோழியிடம் தான் பாண்டியனைப் பார்த்த செய்தியைக் கூறுகிறாள்.

கதவிலே உள்ள துளை திறவுகோலிட்டுத் திறப்பதற்காக ஏற்பட்டது. ஆனால் அந்தப் பெண் என்ன எண்ணுகிறாள்? இங் கேதான் கவிஞருள் தன் கற்பனைத் திறனைக் காண்பிக்கிறான். “ஜேயோ! போகட்டும். இந்த அப்பாவிப் பெண் பாண்டியனைப் பார்த்து விடட்டுமே” என்ற நல்லெண்ணத்தோடு தனக்கென்றே துளை செய்ததாக எண்ணுகிறாள். கவிஞருள் அவ்வாறு எண்ண வைக்கிறான். தாய் கதவு அடைப்பாள். அதன் பிறகு மகள் பார்க்க வேண்டுமே என்ற நல்லெண்ணத்தோடு முன்கூட்டியே நினைத்து இக்கதவைச் செய்துள்ளான் என மகள் நினைக்கின்றாளாம். பூட்டுவாய்த் துளையைத் தச்சர் இரக்கமுற்று தனக்கென்றே துளைத்து வைத்திருந்ததாகக் கருதும் மகள் இவ்வாறு காலத்தினாற் செய்து வைத்த நன்றிக்கு ஞாலம் முற்றினும் கோடுப்பினும் சாலாதே. இனி வேறு கைம்மாறு யாது உளது? என்கின்றாள்.

‘என்னை கொல் கைம்மாறினி’ என்பதில் தலைவியின் ஆர்வமும் மயக்கமும் கவையும் நன்றாக வெளிப்படுகின்றன. [மாக்கடுங்கோன் - பாண்டியன், காப்பு - காவல், கடிமனை

- காவல் உள்ள வீடு, இற் செறித்து - வீட்டினுள் அடக்கி வைத்து, யாப்பு அடங்க - (கதவின் விளிம்பின்)இசைப்புப் பொருந்த, தொட்டார் - தோண்டினவர்]

6. “மருப்பூசியாக....” என்ற தொடக்கத்தையிடைய பாடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு விடை தருக.

அ) பட்டோலையாக அமைவது எது?

ஆ) பட்டோலை எழுதுபவர் யார்?

இ) பட்டோலை எழுதுதற்குப் பயன்படுத்திய கருவி யாது?

ஈ) எழுதப்படும் விடயம் யாது?

உ) இப்பாடலில் வரும் அணி யாது? எடுத்துக்காட்டு மூலம் விளக்குக.

ஊ) இப்பாடலின் பொழிப்புரையினைத் தருக. இதில் நீர் கானும் சிறப்புக்களை விளக்குக.

● அ) பகை அரசரது விசாலமான மார்பு.

ஆ) வலிமையுள்ளதும் இலை போன்றதுமான வேலை ஏந்திய பாண்டியனது கொம்பன் யானையையே இங்கு பட்டோலை எழுதுபவராகப் புலவர் காட்டுகின்றார்.

இ) கொம்பன் யானை தனது கொம்பினையே எழுத்தாணியாகப் பயன்படுத்தியது.

ஈ) திருத்தக்க வையகமெல்லாம் எது என்பதாகும். அதாவது செல்வம் நிலைத்த உலகமெல்லாம் எம் மன்னனுடையது என்பதாகும்.

உ) இப்பாடலில் வரும் அணி உருவக அணியாகும்.

மருப்பூசியாக, மார்போலையாக என்பன உருவக அணி. யானையின் கொம்பை ஊசியாக (எழுத்தாணியாக) உருவகித்துள்ளார். அதேபோன்று பகையரசர்தம் மார்பை ஒலையாகவும் உருவகித்துள்ளமை காண்க.

ஊ) பொழிப்புரை:

வலிமையுள்ளதும் இலை போன்றதுமான வேலையிடைய பாண்டியனது (மாறனது) கொம்பன் யானை தனது தந்தத்தினை (கொம்பினை) எழுத்தாணியாகவும் வீரம் கனல்கின்ற வேற்படை மன்னரது மாற்றாரால் அஞ்சத்தகுந்த விசாலமான மார்பைப் பட்டோலையாகவும் கொண்டு அம்மார்பின் கண் “செல்வம் நிலைத்த இவ்வுலகமெல்லாம் எம்மன்னன் உடையது” என்று எழுதும்.

சிறப்புக்கள்:

வீரம் கனல்கின்ற வேற்படை மன்னர் தீரளாகக் கூடியுள்ளனர் அவர்கள் மிக்க வலிமை வாய்ந்தவர்கள். அவர்களது அகன்ற மார்பைப் பார்த்தால் உடனே பகைவர் உட்கிப் போய் விடுவர் அவ்வளவு பரந்த மார்புகள் தாம். ஆனாலும் என்ன பயன்? இளையராயினும் பகையரசு கடியும் மாறஞ்சுடன் எதிர்க்கலாமா? இது தெரியாமல் எதிர்த்து வந்து விட்டார்கள். பார்த்தது பாண்டியனது யானை. பாய்ந்தது. மார்பைத் துளைத்து விட்டது. உருத்தக மார்பு உருக்குலைகளின்றது. அதைப் பார்க்கின்றான் ஒரு வீரன். தோழனே! அதோ பார் நம் மன்னனுடைய யானை என்ன செய்கின்றது? தெரிகின்றதா? வெற்றி ஓலை எழுதுகின்றதைப் பார்ப்பாயாக. அதற்குக் கொம்பு தான் எழுத்தாணியாகி விட்டது. பகைவருடைய மார்புதான் எழுதுதற்கான ஓலை. என்ன எழுதுகின்றது என்று கேட்கத் தோன்றுகின்றது அல்லவா? “செல்வம் நிலைத்திருக்கின்ற உலகம் எல்லாம் எமது” என்றுதான் எழுதுகின்றது. இனி நாடெல்லாம் நமது மன்னனுக்குத்தான் என்கின்றான்.

அருமையான கற்பனை இப்பாடலில் அலை மோதுகிறது. பாண்டியனது இராச்சியத்தில் பட்டோலை எழுதும் வேலையை அவனது யானையே மேற்கொள்வதாக இப்பாடல் கூறுகிறது. யானையின் தந்தத்தை எழுத்தாணியாகவும் பகையரசரது பரந்த மார்பையே எழுத்தோலையாகவும் கவிஞர் சித்திரிக்கும் திறன் நயத்தற்குரியது. இதன் மூலம் பாண்டியனது வெற்றிச் சிறப்பையும் பகையரசரது இராச்சியங்கள் பல அவன் ஆணையின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டதையும் குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

மன்னன் என்றும் தான் என்றும் வேற்றுமை கருதாமையால் “எமதென்றெழுதும்” என்றார். மாற்றாரைக் கொல்லுதலை எழுதும் என மங்கலமாகக் குறிப்பிடுகின்றார். யானையின் தந்தமாகிய கொம்பை எழுத்தாணியாகவும் பகையரசரது மார்பை எழுதும் ஓலையாகவும் உருவகித்துக் காட்டியுள்ளமை நயத்தற்குரியது. மருப்புசியாக, மார்போலையாக என்பன உருவக அணியாகும்.

3. தனிப் பாடல்கள்

1. அ) கவிச் சக்கரவர்த்தி என்று அழைக்கப்படுவர் யார்?
ஆ) அவர் எழுதிய காவியம் எது?
இ) அதற்கு அவரிட்ட பெயர் யாது?
ஈ) மக்கள் அதனை எவ்வாறு அழைக்கின்றனர்?
உ) கம்பர் எழுதிய வேறு நூல்கள் எவை?
ஊ) கம்பரின் சிறப்புக்களுக்கு இரு எடுத்துக்காட்டுக்கள் தருக.

- அ) கம்பர்.
ஆ) இராமாயணம்.
இ) இராமாவதாரம்.
ஈ) கம்பராமாயணம் என்று அழைக்கின்றனர்.
உ) சடகோபரந்தாதி, ஏரெழுபது, திருக்கைவழக்கம், சரசவதி அந்தாதி முதலியன்.
ஊ) 1. “விருத்தம் என்னும் ஒண்பாவில் உயர் கம்பன்” என்பதனால் இவர் விருத்தம் பாடுவதில் மிகச் சிறந்தவர் எனப் புலனாகிறது.
2. “கம்ப நாடன் கவிதையிற் போல் கற்றோர்க்கு இதயம் களியாதே” என்னுங் கூற்றால் இவரது கவிகள் உள்ளத்தை நெகிழிச் செய்வன என்பதும் நிகரற்றவை என்பதும் தெளிவாகிறது.
கம்பரின் சிறப்புக்கு இவை ஏற்ற எடுத்துக்காட்டுக்களாகும்.
- 2. அ) “மோட்டெருமை வாவிபுக.....” என்ற செய்யுளைப் பாடியவர் யார்?
ஆ) இப்பாடலில் புகழப்படுவர் யார்? அவரின் சிறப்புக்கள் எவை?
இ) ஏருமைகள் பாலைச் சொரிவது ஏன்?
ஈ) அடையா நெடுங்கதவும் அஞ்சல் என்ற சொல்லும் உடையான் யார்?
உ) அவனைக் கம்பர் போற்றிப் புகழ்வதற்கான காரணம் யாது?
ஊ) பாடலின் போழிப்புரையினை எழுதுக. பாடலில் நீர் காணும் சிறப்புக்களை விளக்குக.
● அ) கவியரசர் கம்பர்.
ஆ) திருவெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்பவள்ளல்.

இவர் புலவர்களை ஆதரிக்கும் பண்பு மிக்கவர். இரவலர்க்கு விளையென்னாது சமும் குணம் படைத்தவர். கவிச்சக்கர ஸ்ரீவீசுவரன் வர்த்தி கம்பரை ஆதரித்தவர். இவரது வேண்டுகோளின்படியே ஆபாக ச்யாக கம்பர் வடமொழியில் வான் மீகி முனிவர் செய்த ணார்ஷ ஒன்று இராமாயணத்தைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கமைய இராமாவதாரம் நிறுக்குப்பதி என்னும் பெயரில் இயற்றினார் என்பர்.

ஈ) ஏருமைகள் நீர்நிலைகளில் புகுந்தபோது அந்நீர் நிலைகளில் கருவீசுவரன் உள்ள வரால் மீன்கள் அவற்றின் தனங்களில் (மடிகளில்) தாக்குகின்றன. அவற்றைத்தம் கன்றுக் குட்டிகள் என்று எண்ணிக்கொண்ட மோட்டெருமைகள் வீடு போய்ச் சேரும் வரை பாலைச் சிந்திக்கொண்டே செல்கின்றனவாம்.

ங) திருவெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்பவள்ளால்.

உ) கம்பருக்கு உண்டியும் உறையுனும் அளித்துக் காத்தவராதலின் அவரைத் தமது காவியத்தில் பல இடங்களிலும் போற்றிப் பாடியுள்ளார் கம்பர். சடையப்பவள்ளாலின் வீட்டிலேயே கம்பராமாயணம் உருப்பெற்றதென்பதும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. இதன் காரணமாகவே சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் இடமெங்கும் சடையப்பவள்ளாலைப் போற்றிப் பாடியுள்ளார் கம்பர்.

ஹ) பொழிப்புரை:

நாட்டினிடத்தில் எப்பொழுதும் அடையாத கதவும் இரவலரைப் பார்த்துப் பயப்படாதே என்று தைரியம் சொல்லுகின்ற சொல்லும் உடையவர் சடையப்பவள்ளல் ஆவார். அவர் வாழும் இடமானது வலிமையையுடைய ஏருமைகள் நீர் நிலைகளில் (குளங்களில்) சென்ற போது அங்கு அவற்றின் தனங்களில் (மடிகளில்) தாக்கிய வரால் மீன்களைத் தம் கன்றுக் குட்டிகளைனக் கருதி வீடு போய்ச் சேரும் வரையில் பாலைச் சிந்திக் கொண்டே போகின்ற இயல்பையுடைய திருவெண்ணெய் நல்லூராகும்.

சிறப்புக்கள்:

எருமைகள் நீர்நிலைகளில் புகுந்து முழ்கிக் களிப்பது வழக்கம். இங்கே நீர் நிலைகளில் புகுந்த ஏருமைகளின் தனங்களில் (மடிகளில்) வரால் மீன்கள் முட்டி விளையாடுகின்றன. அவை முட்டுவதை தங்கள் கன்றுக் குட்டிகள் முட்டுவதாக நினைத்துக் கொண்டனவாம் மோட்டு ஏருமைகள். அதன் காரணமாகப் பாலைச் சுரக்கின்றன. சுரக்கின்ற பாலானது அவை வீடு சென்று சேரும் வரை சிந்துகின்றனவாம். கம்பரின் கவித்திற்னுக்கு

இதுவும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது. பால் வளமும் நீர் வளமும் பொருந்திய இவ்வூர் திருவெண்ணெய் நல்லூராகும். அவ்வுரின் பால் வளத்தைக் காட்டிய கம்பர் அவ்வுரில் வாழும் சடையன் என்னும் வள்ளலின் மனவளத்தையும் காட்டத் தவறவில்லை. இரவலர்க்கு வரையாது கொடுக்கும் வள்ளல் அவன். அவனது வீட்டு வாயிற் கதவு என்றும் திறந்தேயிருக்கும். அடையா நெடுங்கதவு அது என்கிறார் கம்பர். கதவு திறந்திருந்தால் மட்டும் போதுமா? வருவோரை வரவேற்க அல்லவா வேண்டும். அதற்கு அங்கு எவ்வித குறையுமில்லை. பயப்படாதே என்று ஆறுதல் கூறி வரவேற்கும் பெருங்குணம் கொண்டவர் சடையப்பவள்ளல். அதனை “அடையா நெடுங்கதவும் அஞ்சல் என்ற சொல்லும் உடையான் சடையப்பன்” எனச் சுட்டிக் காட்டுகிறார் கம்பர். அவ்வள்ளலே கம்பரை ஆதரித்தவர் என்பதையும் நாம் நினைவிற் கொள்ளுதல் வேண்டும். தன்னை ஆதரித்த வள்ளலைப் பாராட்ட விருங்பிய கம்பர் அவரது ஊரின் வளத்தைப் போற்றுவதோடு நின்றுவிடாமல் அவரது பெருமையையும் இப்பாடல் மூலம் புலப்படுத்துவதைக் காண முடிகிறது.

“அடையா நெடுங் கதவும் அஞ்சல் என்ற சொல்லும் உடையான் சடையப்பன் ஊர்” என்ற வரிகள் சடையப்ப வள்ளலின் பெருமையையும் அவன் வாழும் ஊரின் சிறப்பினையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பால் சொரியும் ஏருமைகள் மூலம் ஊரின் பால் வளமும் “அடையா நெடுங்கதவும் அஞ்சல் என்ற சொல்லும் உடையான் சடையப்பன்” என்பதன் மூலம் அவனது கொடைச் சிறப்பும் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. சடையப்பவள்ளல் வாழ்வதால் திருவெண்ணெய் நல்லூர் பெருமை பெறுவதை இப்பாடல் மூலம் நாம் உணர முடிகிறது.

3. “காரென்று பேர் படைத்தாய்.....” என்ற பாடலைப் பாடியவர் யார்? அவரது சிறப்புக்கள் எவை?

- காளமேகப் புலவர்.

“இம்மென்னும் முன்னம் ஏழநாறும் எண்ணாறும் அம்மென்றால் ஆயிரம் பாட்டாகாதோ?” எனக் கவிமழை பொழிந்தவர் காளமேகப் புலவர். அவரது பாடல்களில் கிண்டலும் கேலியும் நகைச்சுவையும் வஞ்சப் புகழ்ச்சியும் சிலேடையும்

கொஞ்சி விளையாடும். இவரது இயற்பெயர் வாரதன். சரசுவதி அருள் பெற்றமையால் ஆசுகவியாகிக் கவிமழை பொழிந்தார் என்பர். இரட்டையர், அதிமதுரகவி என்போர் இவர் காலத்துப் புலவர்கள் ஆவர். இவர் செய்த நூல்கள் திருவாணக்கா உலா, சித்திரமடல், பரப்பிரம விளக்கம் முதலியனவாம். இவர் பாடியதாக 187 தனிப்பாடல்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

காளமேகம் வசைக்கவி பாடுவதில் வல்லவர். இதனாலேயே ‘வசைபாடக் காளமேகம்’ என்ற பெயர் நிலைத்துள்ளது. நினைத்தவுடன் கவிபாடும் ஆற்றல் மிக்க காளமேகத்தின் மீது இரட்டைப் புலவர்கள் பெருமதிப்புக் கொண்டிருந்தனர். காளமேகத்தின் உடல் மயானத்தில் வெந்துகொண்டிருப்பதைக் கேள்வியற்ற இரட்டையர்கள் பாடிய பாடல் ஒன்று அவரின் பெருமையைப் புலப்படுத்துகிறது.

“ஆசு கவியால் அகில உலகெல்லாம்

வீசு புகழ் காள மேகமே - பூசரா

விண்கொண்ட செந்தழலாய் வேகுதே ஜையேயோ

மண்திறந்த பாணம் என்றவாய்”

இவ்வாறு புலவர்கள் போற்றும் புலவராய்த் திகழ்ந்த காளமேகத்தின் கவிகள் படிக்கவும் இரசிக்கவும் பயன் தரும் பண்பு கொண்டவை என்றால் அது மிகையல்ல.

4. அ) “காரென் று பேர் படைத் தாய் ...” என்ற பாடவின் பொழிப்புரையினைத் தருக.
 ஆ) இப்பாடவில் எச்சவை விஞ்சியுள்ளது?
 இ) இப்பாடவில் நீர் காணும் சிறப்புக்கள் எவை?

- அ) (இடைச்சி தந்த மோரே!) நீ ஆகாயத்தில் இருக்கும் போது மேகம் என்ற பெயரைக் கொண்டிருந்தாய். பெரிய தரைக்கு (இப்புவிக்கு) வந்த பிறகு நீர் என்ற பெயரைப் பெற்றாய். கச்சினை அணிந்த மென்மையான தனங்களையடைய இடைச்சியர் கைக்கு வந்த பின் (உருமாறி) மோர் என்ற பெயர் சூட்டப் பெற்றாய். இங்குனம் நீ மேகம், நீர், மோர் என்று மூன்று பெயரையும் பெற்றாய். உன் சிறப்புத்தான் என்னே!
 ஆ) என்னால் (நக்கல் - பரிகாச) கவை விஞ்சியுள்ளது.

இ) இடைச்சி கொடுத்த மோரில் பெருமளவு தண்ணீர் கலக்கப் பட்டிருந்தது. இக்கலவையைத் தண்ணீர் என்றே புலவர் எடுத்துக்கொள்கிறார்; வியப்பறுகிறார். நீ ஆகாயத்தில் இருக்கும் போது மேகம் என்ற பெயர் கொண்டிருந்தாய். மழையாக இப்பழிக்கு வந்த பிறகு நீர் என்ற பெயரைப் பெற்றாய். இப்போது ஆய்ச்சியர் கைக்கு வந்தபின் உருமாறி மோர் என்ற பெயரைப் பெற்றுள்ளாயோ. என்னே உன் சிறப்பு என்று வியக்கிறார் புலவர்.

வசை பாடுவதில் வல்ல காளமேகம் வெகு லாவகமாக இடைச்சி கொடுத்த மோர் வெறுந் தண்ணீர்தான் என்பதை இப்பாடல் மூலம் வெளிப்படுத்தி விடுகிறார். இப்படி நக்கல் (பரிகாச) பாட்டுப் பாட கவி காளமேகத்தை விஞ்சவார் எவருமில்லை.

5. அ) “ஆழிவாய்ச் சத்தம் அடங்காதோ.....” என்னும் பாடலைப் பாடிய புலவர் யார்? அவரைப் பற்றி யாது அறிவீர்?

ஆ) “ஆழிவாய்ச்....” என்ற பாடலில் குறிப்பிடப்படும் நிகழ்ச்சி யாது?

இ) இப்பாடலின் பொழிப்பினைத் தருக.

ஈ) இப்பாடலில் வந்துள்ள உருவகம் ஒன்றினைக் குறிப்பிடுக.

உ) இப்பாடலில் நீர் காணும் சிறப்புக்களை எழுதுக.

● அ) ஒப்பிலாமணிப் புலவர்.

இவர் தொண்டை நாட்டில் பிறந்தவர். கவிபாடும் ஆற்றல்மிக்கவர். பல தனிப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். குமண் வள்ளலுக்கும் அவன் தம்பிக்கும் இடையே ஏற்பட்ட பின்கைத் தீர்த்துக் குமண் வள்ளலின் உயிரைக் காத்தவர். இவர் சில பிரபுக்களைப் பாடின்தாகப் பல பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

குவத்து நாரணனையும் வளவனினானையும் பாடியுள்ளார். எளிமையும் இளிமையும் கொண்ட இவரது பாடல்கள் படித்து இன்பறத் தக்கனவாகும்.

ஆ) இரவு நீடித்தமை குறித்துத் தலைவி இரங்கும் நிகழ்ச்சியாகும்.

இ) கடவின் ஒலியானது அடங்காதோ? நான் வளர்த்து வந்த சேவல் குவாமல் இருப்பதற்குக் காரணமாக அதன் வாயை மன் முடிவிட்டதோ? ஊழியானது இந்த இரவாக வடிவம் கொண்டதோ? குரியனும் அவனது தேரும் பாதாளத்தில் உருண்டு விழுந்தனவோ? எனவே இரவு நீண்டு கதிரவன் உதயமாகவில்லையோ? என்பதாம்.

ஈ) ஊழியானது இரவாக வடிவம் கொண்டதோ? எனத் தலைவி கூறுவதால் ஊழிக்காலம் (பிரளை காலம்) இரவாக உருவகப் படுத்தப்படுகிறது. இரவு நீண்டு செல்வதால் இது பிரளை காலத்திற்கு அறிகுறியாக அமைந்து விட்டதோ எனத் தலைவி இரங்குகிறாள். ஊழி என்பதற்குப் பிரளை காலம், வாழ்நாள், யுகம், உலகம், விதி, முறைமை எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

உ) இராப் பொழுது நீண்டு செல்வதாகக் கருதுகிறாள் தலைவி. அதற்கான காரணங்கள் என்னென்ன என்று தன் மனத்துள் நினைக்கின்றாள். எப்பொழுது விடியும் என ஏங்கித் தவிக்கிறாள். இராப்பொழுது நீண்டு விட்டனவோ? என்றெல்லாம் அவள் என்னுகின்றாள். இந்த எண்ண அலைகள் எல்லாம் இரவு நீடித்தமை குறித்து அவள் மனதில் அலைமோதுகின்றன. சேவல் கூவாமைக்கும் சூரியன் உதிக்காமைக்கும் அவள் காட்டும் காரணங்கள் நயத்தற்குரியன. இவை அவளது நெஞ்சில் எழும் இரங்கலை நினைவூட்டுகின்றன. இரவு நீண்டு செல்வது குறித்து அவள் படும் வேதனையைப் பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகிறது. “யான் வளர்த்த கோழி வாய் மண்சூறு கொண்டதோ...” என்று கூறுவதால் தான் வளர்த்த சேவலின் வாயை மன் முடிக்கொண்டதோ என வேதனைப்படுகிறாள். இரவுப் பொழுது ஊழிக் காலத்தின் வடிவமாக அவளுக்குத் தென்படுகிறது. இரவுப் பொழுதை ஊழிக்காலமாக உருவகித்துக் காட்டும் புலவரின் கவித்திறன் என்றும் போற்றுதற்குரியதாகும்.

4. ஒரு பதிவிரதை சரித்திரம்

1. அ) 'ஒரு பதிவிரதை சரித்திரம்' என்னும் கதையினை எழுதியவர் யார்?

ஆ) இவரது சிறப்புக்கள் சில கூறுக.

இ) 'ஒரு பதிவிரதை சரித்திரம்' என்னும் கதை எந்த நூலில் உள்ளது?

ஈ) இக்கதையில் வரும் முக்கிய பாத்திரங்கள் எவை?

உ) இப்பாத்திரங்களின் குணவியல்புகளை விளக்குக.

ண) இக்கதையின் மூலம் உலகத்தவருக்கு உணர்த்தப்படும் உண்மைகள் எவை?

● அ) அட்டாவதானம் வீராசாமிச் செட்டியார்.

ஆ) தமிழ் நாட்டில் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றிய பெரியோர்களுள் இவருக்குத் தனியிடம் உண்டு. சென்னை

அரசினர் வித்தியாசாலையில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கியவர். தமிழ் உரைநடைத் திறன் கைவரப் பெற்றவர்.

சென்னையிலிருந்து வெளியான 'தினவர் த் தமானி' பத்திரிகையில் அநேக கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இவரது

கட்டுரைகளின் தொகுப்பே விநோதரச மஞ்சரி என்னும் பெயரில் இரு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளது. பல பதிப்புகள்

கண்ட இந்நால் இன்றும் மக்களால் விரும்பிப் படிக்கப்படும் நாலாகத் திகழ்கிறது. செட்டியாரின் எனிமையான, நனினமான உரைநடையே இச்சிறப்புக்குக் காரணமாகும்.

இ) 'விநோதரச மஞ்சரி' என்னும் நூலின் முதலாம் பாகத்தில் உள்ளது.

ஈ) 1. சந்நியாசி, 2. பதிவிரதை (குடும்பப் பெண்), 3. கசாப்புக் கடைக்காரன்.

உ) சந்நியாசி:

இக்கதையில் வரும் முக்கிய பாத்திரமான சந்நியாசி தவவலிமை மிக்கவர். கடும் கோபி. நான் என்னும் ஆணவும் கொண்டவர்.

உண்மை ஞானத்தை அறிந்திடும் ஆவல் உடையவர்.

ஞானத்தைத் தேடி அலைபவர். தமது வல்லமையில் மிகக் கந்பிக்கையும் உறுதியும் கொண்டவர். எடுத்துக்காட்டு: “பெண் பேதாய்! என் வல்லமை இன்னதென்பதை நீ அறியாய். நீ எப்படி என்னைக் காக்க வைக்கலாம்?”

உண்மை ஞானத்தை அறியும் ஆவல் காரணமாகக் கசாப்புக் கடைக்காரனை நாடியவர். பொறுமை காத்து அவனிடம் ஞான உண்மைகளை அறிந்து கொண்டவர்.

பதிவிரதை (குடும்பப் பெண்):

இக்குடும்பப் பெண் கடமை செய்தலையே தன் தலையாய இலட்சியமாகக் கொண்டவர். கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் எனக் கருதி வாழும் புதிவிரதை. கடமையைச் சரிவரச் செய்தவின் மூலம் ஞானம் அடைபவள். அவளது வாழ்வின் நோக்கமே கடமையைச் சரிவரச் செய்தலே என்ற குறிக்கோள் கொண்டதாக உள்ளது. (எடுத்துக்காட்டு: “என் காலம் எல்லாம் எனது வேலையைச் செய்வதிலேயே கழித்து வந்தேன். கலியாண மின்றிக் கண்ணிகையாயிருந்த காலையில் கண்ணியருக்குரிய என் கடமையைச் செய்தேன். எனக்குக் கலியாணமான பிறகு மனைவியருடைய கடமையைச் செய்கிறேன். நான் பண்ணும் யோகம் இவ்வளவேயாம். இவ்வித யோகத்தினாலேயே நான் ஞானமடைந்தேன்”) கற்பிற் சிறந்தவள். முதற் பணி கணவனைக் கவனித்தலே. அதன்பின்பே ஏனைய விருந்தினரை உபசரிப்பது என்ற கருத்துடையவள். இதன் காரணமாகவே சந்தியாசி அழைத்த போதும் காலம் தாழ்த்தி வந்தாள். ஞானம் மிக்கவள்.

கசாப்புக் கடைக்காரன்:

தாய் தந்தையரைத் தெய்வமாகக் கருதுபவன். தாய் தந்தையரின் மகிழ்வே தன் மகிழ்வெனக் கருதுபவன். பெற்றோருக்கான பணிவிடை அனைத்தையும் குறைவின்றிச் செய்யும் பண்பு கொண்டவன். செய்யும் தொழிலே தெய்வம் எனக் கருதி வாழ்பவன். கிருகஸ்தனுக்கு (இல்லறத்தானுக்கு) விதித்துள்ள கடமைப்படி நடப்பவன். ஆசையை அறவே ஒழித்துத் தன் தொழிலைப் பழுதின்றிச் செய்து வருபவன். (எடுத்துக்காட்டு: “யோக வித்தையைக் கற்றிலேன். ஒருநாளும் சந்தியாசி வேடம் தரித்திலேன். நாட்டை நீங்கிக் காட்டிலும் புகுந்திலேன். ஆயின் நான் அறிந்தது ஆசையை அறவே வெறுத்து என் தொழிலைப் பழுது வராமல் செய்து வருவதனால் உண்டாகியதாம்”) கசாப்புக் கடைக்காரனாக இருந்தாலும் ஆத்ம ஞானத்தைப் பற்றிப் பிறருக்கு எடுத்துக் கூறும் ஆற்றல் படைத்தவன்.

- ஊ) 1. ஞானமே எல்லாவற்றிலும் மிக அரியதும் மேலானதுமாகும்.
 2. ஞானமே எல்லோராலும் விரும்பத்தக்கது.
 3. ஞானத்தை அடைய ஒவ்வொரு மனிதனும் முயற்சிக்க வேண்டும்.

- யாப்பாக
 4. கடமையைச் சரிவரச் செய்வதன் மூலம் ஞானத்தைப் பெற முடியும்.
 நீண்டபாலி
 5. வாழ் நானை வீண் நாளாக்காமல் ஒவ்வொருவரும் ஞானத்தைப் பெற்றிட, அறிந்திட முயலுதல் வேண்டும்.
 ஸாதி ஸ்ரீ
 6. ஒரு வேலையினுடைய தாழ்மையை எண்ணி அவ்வேலை செய்பவரை நாம் ஒருபோதும் தாழ்வாகக் கொள்ளல் ஆகாது.
 பரிசீலக்குமிகு
 7. தாழ்ந்த வேலை செய்பவரை விட உயர்ந்த வேலை செய்பவர் சிறந்தவர் என மதிப்பதும் தவறு.

2. பின்வருவனவற்றுக்குச் சந்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக.

ஆ) “அம்மனீ கொஞ்சம் அன்னம் தா”.

- i) இக்கற்று யாரால் கூறப்பட்டது? காட்டைவிட்டு நாட்டிற் புகுந்த சந்நியாசியினால்.
 ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? பதிவிரதைக்குக் கூறப்பட்டது.
 iii) எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? சந்நியாசிக்குப் பசியுண்டான போது ஒரு வீட்டின் தெருக்கதவருகில் நின்று கொண்டு அழைத்த போது.

ஆ) “குழந்தாய் கொஞ்சம் பொறு”

- i) இக்கற்று யாரால் கூறப்பட்டது? வீட்டினுள் இருந்த குடும்பப் பெண்ணால் கூறப்பட்டது.
 ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? சந்நியாசிக்குக் கூறப்பட்டது.
 iii) எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? அம்மனீ கொஞ்சம் அன்னம் தா எனச் சந்நியாசி கேட்ட வேளையில் வீட்டினுள் இருந்த பெண்ணால் இவ்வாறு கூறப்பட்டது.
 iv) இக்கற்று எதனை எடுத்துக் காட்டுகிறது? குடும்பப் பெண்ணின் பணிவையும் பரிவையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அ) “பெண் பேதாய்! என் வல்லமை இன்னதென்பதை நீ அறியாய்.

நீ எப்படி என்னைக் காக்க வைக்கலாம்?”

i) இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? சந்தியாசி தன் மனத்துவுள் என்னிக் கொண்டது.

ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? சந்தியாசி தன் மனத்துவுள் கூறிக்கொண்டது.

iii) எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? குழந்தாய் கொஞ்சம் பொறு என்று வீட்டுக்குள்ளிருந்து குரல் கேட்ட போது.

iv) சந்தியாசியின் இந்தினைப்பு எதனை எடுத்துக் காட்டுகிறது? சந்தியாசி தன்னைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள மதிப்பினையும் ஆணவத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

ங) “பிள்ளாய், உன்னை நீ அதிகமாக மதித்துக் கொள்ளாதே.

இங்கு காக்கயேனும் கொக்கேனும் இல்லை”

i) இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? குடும்பப் பெண்ணால் கூறப்பட்டது.

ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? சந்தியாசிக்குக் கூறப்பட்டது.

iii) எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? எப்படி என்னைக் காக்க வைக்கலாம் என்று சந்தியாசி என்னிக் கொண்ட வேளையில் வீட்டினுள் இருந்து மேற்கண்டவாறு அரவம் கேட்டது.

iv) இக்கூற்று எதனை நினைவுட்டுகிறது? சந்தியாசி காட்டினுள் காக்கயையும் கொக்கயைம் சாம்பராக்கிய சம்பவத்தை நினைவுட்டுகிறது.

ஞ) “அம்மா, அதை நீ எவ்விதம் அறிவாய்?”

i) இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? சந்தியாசியால்.

ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? வீட்டிலிருந்து வெளிப்பட்ட பெண்ணுக்கு.

iii) எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? இங்கு காக்கயேனும் கொக்கேனும் இல்லை என்று குடும்பப் பெண் கூறிய போதுஅவளைப் பார்த்து சந்தியாசி மேற்கண்டவாறு கேட்டார்.

iv) இக்கூற்று எதனை எடுத்துக் காட்டுகிறது? பெண் கூறிய வார்த்தைகள் சந்தியாசியை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியமையைக் காட்டுகின்றது.

ஒ) “கலியாணமின்றிக் கன் னிகையாயிருந்த காலையில் கன்னியருக்குரிய என் கடமையைச் செய்தேன். எனக்குக் கலியாணமான பிறகு மனைவியருடைய கடமையைச் செய்கிறேன். நான் பண்ணும் யோகம் இவ்வளவேயாம்”

- i) இக்கற்று யாரால் கூறப்பட்டது? பதிவிரதையால் (குடும்பப் பெண்ணால்) கூறப்பட்டது.
- ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? சந்நியாசிக்கு.
- iii) எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? அம்மா அதை நீ எவ்விதம் அறிவாய்? என்று சந்நியாசி கேட்ட வேளையில் குடும்பப் பெண்ணால் மேற்கண்டவாறு கூறப்பட்டது.
- iv) இக்கற்று எதனை எடுத்துக் காட்டுகிறது? குடும்பப் பெண்ணின் ஞான சக்தியைக் காட்டுகிறது.
- ங) “இதைவிட நீ அதிகம் அறிய விரும்பினால் அடுத்த பட்டணத்தில் உள்ள கடை வீதிக்குப் போய் அங்குள்ள கசாப்புக் கடைக்காரரைப் பார். நீ தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய முக்கிய சங்கதிகளை அவன் உனக்கு உணர்த்துவான்”
- i) இக்கற்று யாரால் கூறப்பட்டது? பதிவிரதையால்.
- ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? சந்நியாசிக்கு.
- iii) எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? அதை நீ எவ்விதம் அறிவாய் எனச் சந்நியாசி பதிவிரதையைக் கேட்ட போது அவளால் மேற்கண்டவாறு கூறப்பட்டது.
- ங) “ஆடு மாடு அறுக்கும் கசாப்புக் கடைக்காரனோ, கடைசியில் நமக்குக் குருவானவன்”
- i) இக்கற்று யாரால் கூறப்பட்டது? சந்நியாசி தன் மனத்துக்குள் கூறிக் கொண்டது.
- ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? தனக்குத் தானே கூறிக் கொண்டது.
- iii) எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? நீ தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய முக்கிய சங்கதிகளை அவன் உனக்கு உணர்த்துவான் எனப் பதிவிரதை கூறியதைக் கேட்ட வேளையில் சந்நியாசி மேற்கண்டவாறு தன் மனத்துக்குள் கூறிக் கொண்டான்.
- iv) இக்கற்று எதனை எடுத்துக் காட்டுகிறது? சந்நியாசியின் அகந்தை கொண்ட மனதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஜ) “ஓ தெய்வமே, நான் ஞானத்தை உணர்வது இக்கொலை பாதகனிட்டத்திலேயா? நன்றாயிருக்கிறது. இவனைப் பார்த்தால் பூதமே மனித ரூபமெடுத்து வந்தது போலிருக்கிறதே”

i) இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? சந்தியாசியால்.

ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? தனக்குத் தானே.

iii) எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? கசாப்புக் கடைக்காரனை அவனது கசாப்புக் கடையில் பார்த்த போது மேற்கண்டவாறு நினைத்துக் கொண்டார்.

ஓ) “சுவாமி, அந்தம்மாளா உம்மை அனுப்பியவர்? நான் என் வேலையை முடிக்குந்தனையும் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிரும்”

i) இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? கசாப்புக் கடைக்காரனால்.

ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? சந்தியாசிக்கு.

iii) எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? சந்தியாசி கசாப்புக் கடைக்காரனைச் சந்தித்த வேளையில்.

ஓ) “இவ்வளவு ஞானத்தோடு கசாப்புக்காரன் எனப் பெயர் பூண்டு ஈனமான வேலை புரிய வேண்டுவதென்ன?”

i) இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? சந்தியாசியால்.

ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? கசாப்புக் கடைக்காரனுக்கு.

iii) எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? கசாப்புக் கடைக்காரன் கூறிய விளக்கங்களைக் கேட்டு சந்தியாசி ஆனந்தமுற்ற போது மேற்கண்டவாறு அவரால் கூறப்பட்டது.

iv) இக்கூற்று எதனை எடுத்துக் காட்டுகிறது? கசாப்புக் கடைக்காரனின் ஆத்ம ஞானத்தின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதேவேளையில் அவனது செயல் யாவும் அவலடசணமும் அசத்தமும் ஆனதல்ல என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

ஓ) “கிருகஸ்தனுக்கு விதித்துவளபடி நான் என் கடமையை நடத்தி, என் பெற்றோர்களைச் சந்தோஷிப்பிக்க என்னால் இயற்ற மட்டும் பிரயாசசப்படுகிறேன்”

i) இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? கசாப்புக் கடைக்காரனால்.

ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? சந்தியாசிக்கு.

iii) எச்சந்தரப்பத்தில் கூறப்பட்டது? ஸனமான தொழில் புரிய வேண்டுவதென்ன என்று சந்தியாசி கேட்ட போது அவருக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் கசாப்புக் கடைக்காரன் மேற்கண்டவாறு கூறினான்.

iv) இக்கற்று எதனை எடுத்துக் காட்டுகிறது? கசாப்புக் கடைக்காரனின் கடமை உணர்வையும் பணிவையும் அவனது பண்பினையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஓன்) "யான் உன்னுடைய யோக வித்தையைக் கற்றிலேன். ஒருநாளும் சந்தியாசி வேடம் தரித்திலேன். நாட்டை நீங்கிக் காட்டிலும் புகுந்திலேன். அழினும் நான் அறிந்தது ஆசையை அறவெறுத்து என் தொழிலைப் பழுது வராமல் செய்து வருவதனால் உண்டாகியதாம்"

i) இக்கற்று யாரால் கூறப்பட்டது? கசாப்புக் கடைக்காரனால்.

ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? சந்தியாசிக்கு.

iii) எச்சந்தரப்பத்தில் கூறப்பட்டது? தனது கடமையையும் தொழிலையும் பற்றிக் கசாப்புக்காரன் சந்தியாசியிடம் விவரித்த வேளையில் அவனால் மேற்கண்டவாறு கூறப்பட்டது.

iv) இக்கற்று எதனை எடுத்துக் காட்டுகிறது? செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்ற உண்மையைப் புலப்படுத்துகிறது.

விநோதாசமஞ்சரி

எது பகிரிரவது சுத்திரம் இடம் வழற்றுவன் நால்

5. நாட்டார் பாடல்கள்

1. அ) நாட்டார் பாடல் என்றால் என்ன?
 ஆ) நாட்டார் பாடல் வகைகள் எவை?
  - இ) “குத்துக் கட்டை மேலேறி....” என்னும் தொடக்கத்தையுடைய பாடல் எதனை வெளிக்காட்டுகிறது?
  - ஈ) இப்பாடலில் உம்மைக் கவர்ந்த பகுதி எது? அது எதனை உணர்த்துகிறது?
  - உ) இப்பாடல் மலையகத்து நாட்டார் பாடல் வகையைச் சேர்ந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்துவும் சொற்கள் சில தருக.
2. உணர்வை மலையகப் பெண் ஒருத்தி இப்பாடல்கள் மூலம் எங்ஙனம் வெளிப்படுத்துகிறாள்?
    - அ) நாட்டுப்புற மக்களால் பாடப்பட்டவை நாட்டார் பாடல்களாகும். அவை நாட்டுப்புற மக்கள் நமக்குத் தேடித்தந்த செல்வமாகும். இவை நாட்டுப்புற மக்களின் உள்ளத்து உணர்வுகளை. அவர்களது ஆசாபாசங்களை அழிக்க வெளிப்படுத்துவன. மக்களின் பாரம்பரியம், பண்பாடு, கலைகள் ஆதியனவற்றைப் புலப்படுத்துவன. மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள் அவர்கள் அனுபவித்த இனப் துன்பங்கள் அனைத்தையும் எடுத்துக் கூறுவன. நாட்டு மக்கள்தம் உள்ளத்திலிருந்து வருபவை. ஆதலால் அவற்றை நாட்டார் பாடல்கள் என அழைக்கின்றோம்.
    - ஆ) தாலாட்டுகள், ஒப்பாரிகள், கும்மிப் பாடல்கள், ஊஞ்சல் பாடல்கள், விளையாட்டுப் பாடல்கள், விவசாயப் பாடல்கள். கப்பற் பாடல்கள் எனப் பலவகைப்படும்.
    - இ) மலையகப் பெண் ஒருவரின் உள்ளத்து உணர்ச்சியை காதல் உணர்வை வெளிக்காட்டுகிறது. எடுத்துக்காட்டு:

‘கைபுடி லேஞ்சு கண்டு என் கள்ள மனம் துள்ளுதையா’

‘எனக்கு வேலை செய்யக் கூடலியே’

‘பணிய லயத்துச் சாவல், பாசமுள்ள வெள்ளைச் சாவல். காலு வளர்ந்த சாவல் கண்டாலும் பேசுதில்லை’

‘முந்நாறு ஆளுக்குள்ள மூளைக் குத்தும் என்சாமி மூளை முனும் மன்னுக்குள்ள முழிக ரெண்டும் என் மேல்’

ஏ) பணிய வயத்துச் சாவல், பாசமுள்ள வெள்ளைச் சாவல், காலு வளர்ந்த சாவல் கண்டாலும் பேசுதில்லை என்னும் பாடற் பகுதியாகும். இது காதல் வயப்பட்ட பெண்ணின் மன ஆதங்கத்தை, உள்ளக் கிளர்ச்சியை, கவலையை வெளிப்படுத்துகிறது.

உ) கொழுந்து, வயம், கவ்வாத்து, தங்கக்காரை போன்றன.

இ) முதலாவது பாடலில் குத்துக் கட்டை மேலேறி இருந்து கொழுந்து வெற்றிலை போடும் ஆணின் தோற்றும் கண்டு மகிழ்கிறான். அவனது 'கைபுடி லேஞ்சு கண்டு என் கள்ள மனம் துள்ளுதையா' எனக் கூறுகின்றான். வேலை செய்யும் வேளையில் அவன் வெற்றிலை போடும் அச்சிரிய நேரத்தில் கூட அவனது லேஞ்சியைக் கண்டு இரசிக்கிறான் அப்பெண். அதுமட்டுமல்ல அவனது மேனி அழகைப் பார்த்து அவன் 'படும் பாட்டை' இரண்டாவது பாடலில் காண்கின்றோம். அவன் காலில் அணிந்துள்ள வெள்ளி மிஞ்சி, கழுத்தில் அணிந்துள்ள தங்கக்காரை. மேலில் காணப்படும் வெள்ளள லேஞ்சி என்பனவற்றைக் காணும் போது தனக்கு வேலை செய்ய முடியவில்லையே என ஏங்குகிறான். இதனாற்றான், 'எனக்கு வேலை செய்யக் கூடலியே' எனத் தன் ஆற்றாமையை வெளிக் காட்டுகிறான்.

முன்றாவது பாடலில் அவனை பணிய வயத்துச் சாவலாக ஒருவகித்துக் கூறுகிறான். பாசமுள்ளவனாக இருந்தும் தன்னைப் பார்க்கிறானே தவிரப் பேசுகிறான் இல்லையே எனக் கவலைப்படுகிறான். அவனது பார்வை அவனுக்கு வேதனையைத் தருகிறது. இதனாற்றான் தனக்கு வேலை செய்ய முடியவில்லை என முன்னைய பாடலில் குறிப்பிட்டுக் காட்டினான். 'கண்டாலும் பேசுதில்லை' எனத் தன் மன ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறான்.

நான்காவது பாடலில் தான் மட்டுமல்ல, அவனும் காதல் வயப்பட்டதனாற்றான் கவ்வாத்து வெட்டும் வேலை பிந்துவதாக (மெதுவாக நடப்பதாக)க் கூறுகிறான். பாண்டிய மன்னனைப்போல் நீண்ட கத்தியுடன் நிற்கும் அவன் கவ்வாத்து வெட்டும் வேலை பிந்துவது ஏன் எனக் கேள்வி எழுப்புகிறான். தன்னையே அவன் நினைத்துக்கொண்டு

வேலை செய்வதாற்றான் கவ்வாத்துப் பிந்துகிறது எனக்கு
கருதுகிறாள்.

ஜந்தாவது பாடலில் தான் விரும்புவனைக் குறிப்பிட்டு.
அவன் கண்கள் இரண்டும் தன்மீது இருப்பதே நயமாகப்
புலப்படுத்துகிறாள்.

சுருங்கக்கூறின் காதல் வயப்பட்ட ஆணும் பெண்ணும் தம்
உள்ளக் கிளர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் தீறனை இப்பாடல்கள்
சித்திரிக்கின்றன. இதன் மூலம் அவர்களது மன உணர்வுகள்
வெளிக்காட்டப்படுகின்றன. அதேவேளை அவர்களது
வேலைகள் தாமதமடைகின்றன.

2. அ) மருந்துக்குப் பயன்படும் மரப்பட்டைகள் சிலவற்றின் பெயர் தருக.
ஆ) பிள்ளைகளின் விளையாட்டுப் பாடல்கள் சிலவற்றின் பெயர் தருக.

இ) நாட்டார் இலக்கியத்தின் சிறப்பு யாது?

ஈ) கிட்டியடித்தல் தொடர்பான பாடல்களில் நீர் காணும் சிறப்புக்கள்
யாவை?

அ) மாம் பட்டை, மருதம் பட்டை, தென்னம் பட்டை. புளியம்
பட்டை, ஆலம் பட்டை, அரசம் பட்டை, வேப்பம் பட்டை,
ழும் பட்டை, மாவிலங்கம் பட்டை.

ஆ) கிட்டியடித்தல் பாடல்கள், அம்மானைப் பாடல்கள். ஊஞ்சல்
பாடல்கள், கோலாட்டப்பாடல்கள், கும்மிப்பாடல்கள் முதலியன.

இ) நாட்டார் இலக்கியங்கள் மக்களின் எல்லா வகையான மன
உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவை
கேட்போரிடம் நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம்,
பெருமிதம், வெகுளி, உவகை, நடுநிலை என்னும் ஒன்பான்
சுவைகளை (நவரசங்களை)யும் உள்ளடக்க வல்லன
தாலாட்டு முதல் ஒப்பாரி வரை எல்லா வகையான
அனுபவங்களையும் இவை பொருளாகக் கொண்டுள்ளன
நாட்டார் இலக்கியம் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு துறையிலும்
பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. நாட்டார் இலக்கியம் ஈன்ற

குழவியே ஏட்டிலக்கியமாகும். நாட்டார் இலக்கியத்தில் நாம்
இயற்கை அழகைக் காணலாம். மக்கள்தம் பழக்கவழக்கங்கள்.
பண்பாடு, கலைகள், அவர்கள் அனுபவித்த இன்பு துண்பங்கள்
அனைத்தையும் காணலாம். இதனாலேயே பாட்டுக்கொர
புலவனான பாரதியும்

“நாட்டினிலும் காட்டினிலும் நாளெல்லாம் நன்றொலிக்கும் பாட்டினிலும் நெஞ்சைப் பறிகொடுத்தேன் பாவியேன்” என நாட்டார் பாடல்களின் அருமையினை நன்கு உரைத்துள்ளார்.

ஈ) கிட்டியடித்தல் விளையாட்டில் ஈடுபடும் சிறுவர்கள் பாடும் பாடல்கள் இவையாகும். இவற்றில் நல்ல சந்தம் எதிரொலிக்கிறது. பாடல்களில் சில சொற்கள் திரும்பத் திரும்ப வருகின்றன. அவை பாடுவோருக்கு மட்டுமன்றிக் கேட்போருக்கும் பெரு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக:

“ஆத்துக் கட்டு அலம்பக் கட்டு
அவிட்டுக் கட்டு இறுக்கிக் கட்டு
இறுக்கிக் கட்டு இறுக்கிக் கட்டு” என்னும் வரிகளை நோக்கும் போது எதுகை மோனைகள் கொஞ்சி விளையாடுகின்றன. கிட்டியடிப்புள்ளோடு ஒடுபவன் பாடும் போது நாழும் கூட ஒடும் நிலை ஏற்படுகிறது. பாடல்களின் சிறப்பே இதற்குக் காரணமாகும். நாட்டார் பாடல்களில் சந்த இன்பம் பெரிதும் உண்டு என்பதற்கு இது நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாகும். கிட்டியடித்தலின் போது விபத்துக்களும் நேரலாம். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படுத்தக்கூடிய மரப்பட்டைகளும் பாடல்களில் குறிப்பிடப்படுவது பெரிதும் நயத்தற்குரியதாகும். இப்பாடல்கள் ஓடிக்கொண்டே பாடப்படுவன ஆதலால் அதற்கேற்ற வகையில் சந்தம் அமைந்திருப்பது மிகப் பொருத்தமாக உள்ளது. மேலும் சிறுவர்கள் பாடும் பாடல்கள் ஆதலால் கிராமியச் சொற்கள் பெரிதும் இடம்பெற்றுள்ளனமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

3. அ) மீனவர்களால் பாடப்படும் பாடல்கள் எவ்வகையில் அடங்குவன? ஆ) “புறப்படுவோமே மச்சான் புறப்படுவோமே” என்னும் பாடல் எவ்வேளையில் பாடப்படும்?
- இ) மீனவர்கள் தம் அவை வாழ்வைச் சித்திரிக்கும் பகுதி எது?
- ஈ) வீண் கவலையற்று வாழ்ந்திடும் வழி எதுவேன இப்பாடல் கூறுகிறது?
- உ) “கடவுள் தந்த கைகளே முழுப்பட உண்டு” என்னும் பாடல்த எதனைப் பிரதிபலிக்கிறது?

● அ) மீனவர் பாடல் என்ற வகையில் அடங்குவன் துடுப்பு வலிக்கும் போதும், தோணி செலுத்தும் போதும் பாடப்படும் பாடல்கள், வலையிழுக்கும் போது பாடப்படும் பாடல்கள் கடலுக்குச் செல்லும் போது பாடப்படும் பாடல்கள் முதலானவை மீனவர்களால் பாடப்படும் பாடல்களாகும்.

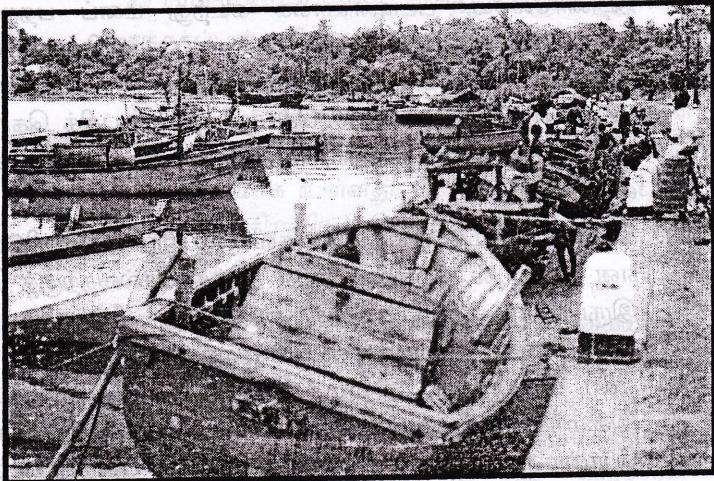
ஆ) கடலுக்கு மீன் பிடிக்கப் புறப்படும் வேளையில் மீனவர்களால் பாடப்படுவதாகும். மீனவர் பாடலாயினும் இது நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது.

இ) “முப்பது நாள் உழைத்து உழைத்து நிறையப் பணம் வாங்கி அதை மூன்று நாளில் தின்று விட்டுக் கடனையும் வாங்கி பாக்கிநாளிற் பெரும் பகுதியைப் பட்டினியாக்கி - மனப் பதற்ளோடு மாரடிக்கும்.....” என்னும் பாடல் வரிகள் மீனவர்தம் அவல் வாழ்வைச் சித்திரிக்கின்றன.

முப்பது நாளும் பாடுபட்டு உழைத்த பணத்தை மூன்று நாளிற் செலவிட்டுவிட்டு மேலும் மேலும் கடன் வாங்கியும் பட்டினி கிடந்தும் உழல் வேண்டிய பரிதாப நிலை மீனவர்களுக்கு உண்டு என்பதை இப்பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகிறது. இந்த வேதனையான வாழ்வு, ஈன்பிறப்பு நமக்கு இனி வேண்டாம் என அவர்களைப் பேச வைக்கிறது. இதனாலேயே “பட்டினியாகக் கிடந்து மனப் பதற்ளோடு மாரடிக்கும் சன்மமும் வேண்டாம்” எனப் பாடுகிறான் மீனவன். இந்தப் பிறவியே வேண்டாம் என்று கூறும் அளவுக்கு அவனை விரக்தியடையச் செய்து விட்டது பசிக் கொடுமை. மீனவர் தம் அவல் வாழ்வுக்கு இதுவே தக்க எடுத்துக்காட்டு எனலாம்.

ஈ) கடல்கடந்து மீன் பிடித்தலே கவலையற்று வாழ்ந்திடும் வழி என இப்பாடல் கூறுகிறது. கடல் கடந்து செல்வதற்குத் தோணி இருப்பதால் ஆழ் கடலுக்குச் சென்று மீன் பிடிப்போம். கட்டைச்சுறா, உழுவைமீன் போன்றவற்றை வாரி வருவோம் என மச்சானை அழைக்கும் வகையில் இப்பாடல் அழைந்துள்ளது. ஆழ்கடலிற்றான் பெரிய மீன்கள் - சுறாக்கள் போன்றவை அதிகம் உண்டு. அவற்றைப் பிடித்து விற்பனை செய்வதால் அதிக பணம் பெறலாம் என்பது அவர்களது அனுபவ வாக்காகும். வீண் கவலையின்றி மகிழ்ச்சிகரமாக வாழ வேண்டுமாயின் நாம் தொழிலில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற போதனையையும் இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது.

உ) கடல்படு செல்வங்களான பலவகை மீன்கள் கடலில் ஏராளமாக உண்டு. அவற்றைப் பிடித்து வருவதற்குக் கடவுள் தந்த கைகள் நம்பிடம் உண்டு. கையை நம்பியே நம்பிழைப்பு உள்ளது. எனவே சோம்பியிராது நாம் தொழிலில் ஈடுபட வேண்டும். கடவுள் நமக்குக் கைகளை ஊனம் எதுவுமின்றித் தந்துள்ளார். அதனை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி நாம் தொழிலில் ஈடுபட வேண்டும். முயற்சி செய்ய வேண்டும். முயற்சியே உயர்ச்சி தரும் என்பதை இவ்வரிகள் நமக்கு மறைமுகமாக விளக்குகின்றன. ‘முழுப்பட உண்டு’ என்பதை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு குறையும் இல்லாமல் கடவுள் நமக்குக் கைகளைத் தந்துள்ளார். அதனை நன்கு பயன்படுத்தி உழைப்பதே நமது கடமை என்பதை இத்தொடர் கட்டிக் காட்டுகிறது.

6. நளவெண்பா

1. அ) நளவெண்பா எவர்களுடைய கதையைக் கூறுகிறது?

ஆ) அதனை இயற்றியவர் யார்?

இ) அந்நாலின் சிறப்பினை விளக்குக.

● அ) நளவெண்பா நளன் - தமயந்தி கதையைக் கூறுகிறது.

ஆ) அதனை இயற்றியவர் புகழேந்திப் புலவர். வடமொழிக் காவியமான ‘நைஷத்’த்தைத் தழுவி வெண்பா யாப்பில் புகழேந்தியார் இதனைப் படைத்துள்ளார்.

இ) ‘வெண்பாவிற் புகழேந்தி’ எனப் போற்றப் பெற்ற புலவரால் படைக்கப்பட்ட இந்நால் சொற்களையும் பொருட்களையும் நிறைந்தது. சுயம்வர காண்டம், கலி தொடர் காண்டம், கலி நீங்கு காண்டம் என்னும் மூன்று பிரிவுகளையுடையது. மன அமைதியும் தமிழ் நயமும் தரும் ஒப்பற்ற இந்நால் காலத்தை வென்று வாழும் சிறப்புக்குரியது. இந்நாலைக் கற்றோர் கண்ணித் தமிழ்க் காவிய நயத்தில் மூழ்கித் திளைப்பரென்பது திண்ணனம்.

2. அ) சுயம்வரம் என்றால் என்ன?

ஆ) தமயந்தி சுயம்வர மண்டபத்தே ஊசலாடுற்றமைக்குக் காரணம் என்ன?

● அ) கண்ணிப் பெண் ஒருத்தி தானே தனக்குரிய கணவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிகழ்வாகும்.

ஆ) சுயம்வர மண்டபத்தே தோழியானவர் மன்னர் களைத் தமயந்திக்குக் காட்டிச் செல்ல அவள் அவர்களைப் பார்த்த வண்ணம் செல்கிறாள். அவ்வேளையில் தேவர்கள் நால்வர் நளனின் உருவினை எடுத்து அவனுக்கு அருகிலேயே வீற்றிருக்கின்றனர். தன் மனத்தே நளனையே நினைத்த வண்ணம் வந்த தமயந்திக்கு அவர்களைக் கண்ட மாத்திரத்திலேயே மனம் தடுமாற்றமுறுகிறது. இவர்களுள் யார் நளன் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது உள்ளம் ஊசலாடுகிறது. தேவர்கள் செயல் தமயந்தியை மனம் மயங்கச் செய்து விட்டது. எனினும் அவளது நுண்ணறிவு இம்மயக்கத்தைப் போக்கி நளனைக் கண்டறியச் செய்தமையை இக்காவியத்தைப் படிப்போர் அறிந்து கொள்வர்.

3. அ) தமயந்தியின் சுயம்வரத்துக்கு வந்திருந்தோர் யாவர்?
 ஆ) “பூனுக்கு அழகு அளிக்கும் பொற்றோடி...” இக்கூற்றினை விளக்குக.

- அ) மன்னுலகத்து வேந்தர்களும் வானவரும் வந்திருந்தனர். வந்திருந்த தேவர்களும் நளனின் உருவினை எடுத்து வந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வுலகத்து வேந்தர்களில் வராதோர் எவருமில்லை எனலாம். வராதார் யார்? என்பதால் வரவேண்டியோர் யாவரும் வந்திருந்தனர் என்னும் கருத்து புலப்படுகிறது.

ஆ) பெண்கள் தம்மை அழகுபடுத்த ஆபரணங்களை அணிவர். ஆனால் தமயந்தியைப் பொறுத்த வரையில் அவள் அணிந்திருந்தமையாலேயே அவளது ஆபரணங்கள் அழகு பெற்றனவாம். அழகுக்கு அழகு அளிப்பவள் தமயந்தி. என வேதான் புலவர் தமயந்தி ஆபரணங்கள் அழகு பெற்றுத் திகழ்ந்தன என்கிறார். இதனையே ”பூனுக்கு அழகு அளிக்கும் பொற்றோடி” என்ற வரி எடுத்துக்காட்டுகிறது. பொன்னாலாகிய தொடியை அணிந்தவளாகையால் பொற் றொடி என அழைக்கப்பட்டாள்.

4. தமயந்தியைப் பார்த்த அரசர் நிலை யாது?

- அழகுக்கு அழகு செய்யும் ஆரணங்காகக் காட்சியிலித்த தமயந்தியைப் பார்த்த அரசர்களின் நிலை பெரும் பரிதாபகரமாகத் தென்பட்டதாம். அவர்களின் நாணம் அகன்று போனதாம். மனம் உடைந்து போனதாம். உடலும் உள்ளமும் தளர்ந்த நிலையிலேயே இருந்தனராம்.

5. “அன்னந்தான் சொன்னவனை மாலை குட்ட அருள்” என்று தமயந்தி யாரை வேண்டினாள்?

- அன்னந்தான் சொன்ன நள மகாராசனை மனமாலை குட்டுதற்கு அருள் செய்வாயாக என்று விதிக் கடவுளைத் தமயந்தி வேண்டிக் கொண்டாள் என ஒரு சாரார் இதற்குப் பொருள் உரைக்கின்றனர். மற்றொருசாரார் தன்னை வந்து குழந்த விதி வலியின் காரணமாகத் தான் காதல் கொண்ட நளனையே தன் உள்ளத்துப் போற்றும் தெய்வமாகக் கொண்டு அவனையே நினைத்து வேண்டினாள் என்கின்றனர். விதியின் வலியே இத்திருமணம் நிகழ்வதாகக்

கருதித் தமயந்தி தன் மனமயக்கம் தெளிந்து நளனை அடையாளம் கண்டு அவனுக்கே மாலை சூட்ட விரும்பினாள் என்றும், நளனையே தன் மனத்தே நினைத்துக் கொண்டிருந்தமையால் தான் போற்றும் தெய்வமாகக் கருதி, அருள் செய்யுமாறு அவனையே வேண்டினாள் என்றும் பொருள் கொள்வார் உள்ளனர்.

‘கணவனே கண் கண்ட தெய்வம்’ எனக் கருதுதல் குலமகளிர் இயல்பு எனவே அவ்வியல்புக்கமைய அன்னம் உரைத்தவனையே தன் கணவனாகத் தமயந்தி நினைத்திருந்தாள் என்பதும் அவளது நமபிக்கை நிறைவேறியது என்பதும் இங்கு காணக்கூடியதாக உள்ளது.

விதியின் வலியே அனைத்தும் நிகழும் என நம்புவோர் விதிக் கடவுளை வேண்டுதல் செய்வார். நளன் - தமயந்தி திருமணம் விதியின் வலியே நிகழ்வதாகக் கொள்வோர் சுயம்வர மண்டபத்தே நளனை அடையாளம் காண முடியாது அவள் தடுமாற்றமுற்ற வேளையில் அவனைக் கண்டறிய அருள் செய்யுமாறு விதிக் கடவுளை வேண்டினாள் எனக் கருதுவார்.

நளனையே தான் போற்றும் தெய்வமாகத் தமயந்தி கருதி வந்துள்ளமையால் இவ்வேளையில் தனக்கு அருள் செய்யுமாறு அவனையே வேண்டினாள் எனப் பொருள் கொள்வாரும் உள்ளர். “சூழ்விதியின் மன்னவனைத் தன் மனத்தே கொண்டு” என்று கூறப்படுவதால் தன்னை வந்து சூழ்ந்த ஊழவிலியின் காரணமாகத் தான் காதல் கொண்ட நளமகாராசனைத் தமயந்தி தன் மனத்தே வரித்துக் கொண்டாள் ஆதலின் விதியின் வலியே இத்திருமணம் நிகழ்ந்தது என்பது புலனாகிறது. இவ்வடிப்படையில் நோக்கு மிடத்துத் தமயந்தி தனக்கு அருள் செய்யுமாறு விதிக் கடவுளையே வேண்டினாள் எனக் கருதுதல் பொருத்தமுடையதாகும்.

6. நவானைத் தமயந்தி கண்டறிந்த முறையினை விளக்குக.

- தமயந்தியின் நுண்ணறிவும் அவளது வேண்டுதலும் இவ்விடயத்தில் பயனளித்துள்ளமையை அறிய முடிகிறது. தேவர்களுக்குத் தனித்துவமான சில இயல்புகள் உள்ளன. அவையாவன:

- கண் இமைக்காமை.
- கால்கள் நிலத்தில் பதியாமை.
- அவர்கள் சூடியுள்ள மலர்மாலை வாடாமை.

இத்தகைய இயல்புகள் மனிதருக்கு இல்லை. எனவே நளன்

உருவில் அங்கிருந்தோரில் நளன் ஒருவனிடமே கண் இமைத்தல், கால் நிலத்தில் பதிதல், சூடியிருந்த மலர்மாலை வாடுதல் ஆகிய தன்மைகள் காணப்பட்டன. இவற்றை நன்கு உணர்ந்த தமயந்தி நளனை அடையாளம் கண்டு கொண்டு அவனுக்கே மணமாலை குட்டினாள்.

7. “நூந்தாமரை விரும்பும் நன்னுதலே அன்னாள் யார்? இதனை விளக்குக.

- நறுமணம் மிக்க செந்தாமரை மலரில் விரும்பி உறைபவள் இலக்குமி. அவளை ஒத்த நல்ல நெற்றியையுடையவள் தமயந்தி ஆவாள். செந்தாமரை மலரில் விரும்பி உறையும் இலக்குமிக்கு ஒப்பானவளாகத் தமயந்தி விளங்குகின்றாள் என்கிறார் புலவர். நன்னுதல் - நல்ல நெற்றியையுடையவள்.

8. அ) “விண்ணரசர் எல்லாரும் வெள்கி மனஞ்சளிக்க....” என்னும் தொடக்கத்தையுடைய பாடலின் பொழிப்பினை எழுதுக.

ஆ) அதில் நீர் காணும் சிறப்புக்களை விளக்குக.

- அ) பொழிப்புரை:

விண்ணுலகத்து வேந்தர்கள் எல்லோரும் வெட்கமடைந்து மனம் வருந்தவும், பரந்து விரிந்து இப்பூமியில் உள்ள மக்கள் மகிழ்ச்சியுடையவும் இவ்வுலகத்து அரசர்கள் எல்லோரும் தம் மனத்தே கடிதான மயக்கத்தினைக் கொள்ளவுமாகத் திருமகள் (இலக்குமி) போன்றவளான தமயந்தியும் வெற்றி வேந்தனான நளனுக்குத் தன் கையிலிருந்த பொன் மாலையைச் சென்று குட்டினாள்.

ஆ) சிறப்புக்கள்:

தமயந்தியை மனம் முடிக்க விரும்பிய விண்ணுலகத்து வேந்தர்கள் நளனது உருவில் வந்திருந்தனர். தமயந்தி நளனுக்கு மாலை குட்டியதைக் கண்டு அவர்கள் பெரும் ஏமாற்றமும் வெட்கமும் அடைந்து மனம் வருந்தினர். தமயந்தியை மனம் முடிக்கும் ஆவலால் நளனது உருவத் தினை எடுத்து வந்திருந்த தேவர்கள் தம் எண்ணம் கைசுடா மையால் பெரும் வெட்கமும் துக்கமும் அடைந்தனராம். விண்ணுலகத்து வேந்தர்கள் துக்கமுற்ற அதேவேளையில் மன்ணுலகத்து மக்கள் யாவரும் மகிழ்ச்சியில் தினைத்தனராம். நளமகாராசனுக்குப் பொருத்தமான நல்ல மனைவி வாய்த்து விட்டாள் என்பதே மக்களது மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாகும்.

தமிழ் இலக்கியத் தொகுப்பு

10. அ) மண்ணகத்து மக்கள் மகிழ்வுற்ற வேளையில் சுயம்வரத்துக்கு வந்திருந்த பூவுலகத்து அரசர்கள் எல்லாம் தமயந்தியை மணம் முடிக்க முடியவில்லையே என்ற கவலையில் தாம் விரும்பியும் அவன் விரும்பாது புறக்கணித்து விட்டானே என்ற துயரத்தில் வெட்கமுற்று மனமயக்கம் கொண்டனராம். இதனை “மண் அரசர் வன் மாலை தம்மனத்தே சூடு” எனப் புலவர் அழகாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நளன் மணமாலை சூடு, மற்றைய மண்ணக வேந்தர்கள் தம்மனத்தே வன்மாலை சூடினராம். பாவம்! அவர்களது பரிதாப நிலையை என்னென்பது? தமயந்தி நளனுக்கு மணமாலை சூட்டியதைப் புலவர் பொன் மாலை சூட்டினாள் பொன் என்கிறார். பொன் - இலக்குமியைக் குறிக்கும். இங்கு இலக்குமியை ஒத்தவளான தமயந்தி நளனுக்கு மணமாலை சூட்டினாள். பொன்மாலை சூட்டினாள் பொன் எனத் தமயந்தியை இலக்குமிக்கு ஒப்பாக உருவகித்துக் கூறும் கலித்திறன் நயத்தற்குரியது.

9. அ) “திண்டோள் வயவேந்தர.....” என்னும் தொடக்கத்தையுடைய பாடலின் பொழிப்பினை எழுதுக.

அ) அதில் நீர் காணும் சிறப்புக்களை விளக்குக.

இ) “செந்தாமரை முகம் போய் வெண்டாமரையாய் வெளுத்தவே....” இதனை விளக்குக.

● அ) பொழிப்புரை:

ஓளியுடனே பிரகாசிக்கும் தன்மையினைக் கொண்ட சிறந்த பொன் மாலையினை அணிந்தவனும், வேற்படையினை உடையவனுமாகிய நளமகாராசன், சிறப்புடைய வேலினைப் போன்ற கண்களினை உடையவளான தமயந்தியின் அழகிய சுயம்வர மாலையினைப் பூண்டு மகிழ்வுடனே வீற்றிருந்தான். அவ் வேளை சுயம் வர மண்டபத்திலே சூடியிருந்த திண்மையான தோள்களையுடைய வேந்தர்களது செந்தாமரை மலர் போன்ற முகங்கள் எல்லாம் வெண் தாமரை மலர்கள் போன்ற முகங்களாக வெளிறித் தோன்றினவாம்.

வேற்கண்ணாள் - வேல் போன்ற கண்களையுடைய தமயந்தி, வேற்கண்ணாள் என்பது உவமை அணியாகும். இதில் வேல் நிரோப்பும் உவமானம். கண் உவமேயம். கூர்மை இரண்டுக்குமுரிய பொதுத் தன்மையாகும்.

ஆ) சிறப்புக்கள்:

தமயந்தியின் சுயம்வர மாலை பெறக் காத்திருந்த மன்னர் மாத்தீஸ் எல்லாம் அவள் நளனுக்கு மாலை சூட்டிய காட்சியைக் கண்டு பெரும் ஏமாற்றமும் மனவருத்தமும் கொண்டனராம். அவர்களது மன மாற்றத்தினை - ஏமாற்றத்தினை அவர்களது முகங்களே காட்டியதாகப் புலவர் இப்பாடவில் புலப்படுத்துகிறார். 'அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்' அல்லவா? அதற்கேற்ப அவர்களது அக உணர்வுகளை அவர்களது முகங்கள் வெளிக்காட்டினவாம். இதனை அருமையான ஓர் உவமை மூலம் புலவர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். சுயம்வரத்திற்கு வந்திருந்த மன்னர்களது முகங்கள் எல்லாம் ஆரம்பத்தில் செந்தாமரை மலர்கள் போலச் சிவந்து பொலிவுடன் திகழ்ந்தனவாம். தமயந்தி நளனுக்கு மணமாலை சூட்டிய பின்னர் அம்மன்னர்களது முகங்கள் எல்லாம் திடீரென வெண்டாமரை மலர்கள் போல வெளிறி விட்டனவாம். அவர்கள் அடைந்த ஏமாற்றமே இதற்குக் காரணமாகும். செந்தாமரைக்கு முரணானது வெண்டாமரை. செந்தாமரை மகிழ்ச்சியான முகத்திற்குரியது. வெண்டாமரை சோபையிழந்த கவலை தோய்ந்த முகத்திற்குரியது. இதில் சொல் முரணும் பொருள் முரணும் காணப்படுகிறது. முரண் அணிக்கு இதுவே எடுத்துக்காட்டாகும்.

(இ) "செந்தாமரை முகம் போய் வெண்டாமரையாய் வெளுத்தவே"

செந்திறம் மிக்க செந்தாமரையை வெண்மை நிறம் வாய்ந்த வெண்டாமரையாக மாற்றுதல் இயலாது. ஆனால் புலவர் பெருமான் புகழேந்தி அந்த அற்புத்ததை நமக்குக் காட்டுகிறார் தமது கவி மூலம். தமயந்தி தமக்கே மாலை சூட்டுவாள் எனச் சுயம்வர மன்டபத் தில் இருந்த மன்னர்கள் ஒவ்வொருவரும் எதிர்பார்த்திருந்தனர். அவள் நளனை தக்குப்பிரசை இனங்கண்டு அவனுக்கு மாலை சூட்டியதும் அங்கிருந்தோர் அனைவரும் பெரும் ஏமாற்றமுற்றனர். முகவாட்டமுற்றனர். அதன் காரணமாக அவர்களது சிவந்த (செந்தாமரை போன்ற) முகங்கள் எல்லாம் வெளிறி (வெண்டாமரை போல) விட்டனவாம்) இந்தக் காட்சியைப் புலவர் "செந்தாமரை முகம் போய் வெண்டாமரையாய் வெளுத்தவே" என நயம்பட உவமை மூலம் புலப்படுத்தியுள்ளார். "வெண்பாவிற் புகழேந்தி" எனப் போற்றுதற்கு இதுவுமொரு சான்று எனலாம்.

10. அ) சுயம்வர மாலை பெற்ற நளன் தமயந்தியுடன் சென்ற காட்சியினைப் புலவர் எவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்?

ஆ) இங்கு நளனுக்கு உவமானமாகக் கூறப்படுவது யாது?

- அ) இளமை பொருந்திய பசுவுடன் இளமை மிக்க (காளை) ஏருது ஒன்று செல்வது போல இருவரும் (நளனும் தமயந்தியும்) சென்றார்கள் என்கிறார் புலவர். இளமை மிக்க நளனும் இளமை தவழும் தமயந்தியும் சென்ற காட்சி நாகும் காளையும் செல்வதுபோல இருந்ததாகப் புலவர் தமது தற்குறிப்பினை இங்கு வெளிப்படுத்திக் கூறியுள்ளார். சாதாரணமாகக் காளையோடு நாகு செல்வதே வழமையாகும். ஆனால் இங்கு பகவோடு செல்லும் காளை என நளனைப் புலவர் குறிப்பிடுவது சிந்தனைக்குரியதாகும்.

இதில் நளனை இளமை பொருந்திய ஏற்று. (காளை) உவமானம் - மழவிடை. உவமேயம் - நளன். பொதுத்தன்மை - இளமை.

7. விடியுமா?

விடியுமா?" என்னும் சிறுகதையை எழுதியவர் யார்? அவரைப் பற்றி யாது அறிவீர்.

● கு.ப. ராஜேகோபாலன்.

கு.ப.ரா என்றழைக்கப்படும் கு.ப. ராஜேகோபாலன் தமிழகத்தின் ஒப்பற்ற சிறுகதைச் சிற்பியாவார். மனிக்கொடி, சுதந்திரச் சங்கு முதலான பல இதழ்களில் சிறுகதைகள் படைத்தவர். ஆண்பெண் உறவில் காணப்படும் பல்வேறு நுட்பங்களை உள்முகப் பார்வையுடன் அனுகி அவற்றுக்குச் சிறுகதை வடிவம் தந்தவர். பாலுணர்வை வெறும் பாலுணர்வாகக் காட்டாமல் மனித வாழ்வோடு இணைத்துக் காணுகிற தன்மை இவருடைய கதைகளின் சிறப்பாகும். வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதற்காக உண்டாக்கப்பட்ட விதிகள் எதிர்விளை கொண்டு மனிதனைத் தடம் புரளச் செய்கின்ற தன்மை, அதற்கான உளவியல் மற்றும் வாழ்வியல் காரணிகள் முதலியவை கு.ப.ரா வின் கதைகளில் நன்கு புலப்படுகின்றன.

மனிக்கொடி குழுவைச் சேர்ந்த கு.ப.ரா வின் எழுத்துக்கள் தனித் தன்மை வாய்ந்தவை. கருப்பொருளுக்கு ஏற்ற வகையில் சொற்களையும் வார்த்தைகளையும் நுட்பமாகப் பயன்படுத்துவதில் வஸ்லவர்.

மென்மை, மெளனம், விடயத்தை உறுத்தாமல் உள் தள்ளி விடும் ஸாவகம் ஆகியவை கு.ப.ரா வின் பண்புகள். எதைச் சொன்னாலும் மென்மையாகச் சொல்லும் தன்மை கு.ப.ரா வின் முக்கிய பண்பு. அவரது படைப்புக்களில் மட்டுமன்றிப் பிற எழுத்துக்களிலும் விவாதங்களிலும் கூட இந்தப் பண்பு பெரிதாகத் தெரியும். இவரது எழுத்தில் குறிப்பிடக் கூடிய மற்றும் ஒரு முக்கிய பண்பு எதையும் உறுத்தாமல் சொல்லுவதாகும்.

'ஆற்றாமை', 'விடியுமா', 'திரை', 'மோகினி', 'மாயை', 'புனர் ஜென்மம்', 'காணாமலே காதல்', 'கனகாம்பரம்', 'சிறிது வெளிச்சம்' முதலிய சிறுகதைகள், 'துர்க்கேச நந்தினி', 'தேவி சௌதூராணி', 'இரட்டை மனிதன்' முதலிய மொழி பெயர்ப்புக்கள், 'வேரோட்டம்' என்ற நாவல், அகலிகை என்ற நாடகம் முதலியவை இவரது படைப்புக்களாகும்.

தமிழ், தெலுங்கு, ஆங்கிலம், வங்காளம், சமஸ்கிருதம் எனப் பல மொழிகளை நன்கறிந்தவர் கு.ப.ரா. சிறுகதை, நாவல், கவிதை, சிந்தனைக் கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு, இலக்கியத் திறனாய்வு, வாழ்க்கை வரலாறு எனப் பலவேறு துறைகளில் தம் படைப்பாற்றலையும் சிந்தனைத் திறனையும் வெளியிட்ட கு.ப.ரா. நிகழ்த்திய சாதனைகள் மகத்தானவை. இந்தச் சாதனைகள் காரணமாக ‘புதுத் தமிழ் இலக்கியத்தின் மணம் மிகுந்த மலராக’க் கு.ப.ரா. என்றென்றும் போற்றப்படுவார் என்பது திண்ணைம்.

சென்னை அல்லயன்ஸ் நிறுவனம் கு.ப.ரா. நூற்றாண்டு நினைவாக அவரது எழுத்துக்கள் அனைத்தையும் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“கு.ப.ரா வின் சிறுகதைகள் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறப்பான ஒரு பகுதி. தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சியிலே அவருக்குச் சிறப்பான ஒரு பங்குண்டு. பல சிறுகதைகளில் அவர், முன்னரோ பின்னரோ பலரும் தொடாத பல சிகரங்களைத் தொட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்” இவ்வாறு கு.ப.ரா வின் சிறுகதைகள் குறித்துக் கூறியுள்ளார் பிரபல திறனாய்வாளரான க. நா. சுப்பிரமணியம். ‘மனிக்கொடி’க் காலம் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் ஒரு பொற்காலம் எனலாம். ‘மனிக்கொடி’யில் சிறுகதை எழுதியவர்களில் புதுமைப்பித்தனுக்கு இணையான நிலையில் வைத்துப் போற்றத்தக்கவர் கு.ப.ரா.

இவரது சிறுகதைகள் ‘புனர் ஜென்மம்’, ‘கன்காம்பரம்’, ‘சிறிது வெளிச்சம்’, ‘காணாமலே காதல்’ என்னும் நான்கு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இத் தொகுதிகளில் இடம் பெற்றுள்ள சிறுகதைகளின் எண்ணிக்கை எழுபத்தேழு. இவற்றுள் சமூகச் சிறுகதைகள் ஐம்பத்தேழு. வரலாற்றுச் சிறுகதைகள் பதினேழு புராண இதிகாசக் கதைகள் மூன்று.

2. கு.ப.ரா வின் சிறுகதைகளின் சிறப்பியல்புகள் யாவை?

- கு.ப.ரா வின் சிறுகதைகள் தனித்துவமானவை. அவை மனித வாழ்வில் ஏற்படுகின்ற பலவேறு சிக்கல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்தன எனலாம். அவரது சிறுகதைகளை மூன்று கோணங்களில் ஆராயலாம்.

1. பெண்ணின் வேதனை:

பெண்ணின் மனோபாவங்களை, உணர்ச்சி முனைப்புகளை

ஆழமாக, அகலமாக, நுட்பமாக, கூர்மையாக கு.ப.ரா போல் அவரது காலத்தில் கண்டவர்கள் எவரும் இல்லை எனலாம். இவரது கதைகளில் இதன் பிரதிபலிப்பினை பரக்கக் காணலாம்.

2. ஆண்-பெண் உறவு:

மனித உறவுகளில், அதுவும் முக்கியமாக ஆண்-பெண் உறவு முறைகளில் கு.ப.ரா வுக்கு மன ஈடுபாடு இருந்தது. அந்த உறவுகள் பலவற்றை அவர் சிறுகதைகளாக்கித் தந்துள்ளார்.

3. குடும்ப வாழ்க்கை:

தமிழில் சிறுகதை எழுதுகின்றவர்களில் ‘குடும்பக்கதை’ எழுதுகின்றவர்கள் என ஒரு பிரிவினரைக் கூறலாம். அவர்களுக்கெல்லாம் கு.ப.ரா தான் முன் நோடியாவார். அவரது பெரும்பாலான கதைகள் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட கிழவுகளை, பிறழ்வுகளைச் சித்திரிக்கின்றன.

இந்தப் பின்னணியிலேயே கு.ப.ரா தனது சிறுகதைகளைப் படைத்துச் சென்றுள்ளார். இவரது கதைகளில் பெண்களின் வேதனை, சமுதாயத்தில் அவர்களது நிலை, விலை மகனிர் அவஸம், விதவையார் துயரம், படித்த பெண்களின் நிலை, கிராமப்புறப் பெண்களின் போக்கு, வாழ்க்கையைப் போராக நடத்தும் பெண்கள், ஆண்-பெண் உறவு ஆதியாம் பலவேறு விடயங்கள் இழையோடு வதைக் காணலாம்.

சிறுகதை வாழ்க்கையின் உண்மைகளை அஞ்சாமல் அப்படியே எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்னும் கொள்கையுடையவர் கு.ப.ரா. அவர் ‘சிறுகதை’ என்னும் தலைப்பிலேயே ஒரு கதை கொடுக்கிற நிதியுள்ளார். அக்கதையின் முடிவில் அவர் சிறுகதை பற்றிய சமது கொள்கையைப் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

இந்த முடிவு எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஏதோ நாம் தான் வாழ்க்கையில் கஷ்டப்படுகிறோம். கதையில் வருகிறவர்களுமா கஷ்டப்பட வேண்டும்? கதையிலாவது மனதுக்கு ஒரு மாற்று வேண்டாமா?

ஒதை வாழ்க்கையின் உண்மைகளை அப்படியே எடுத்துக் கிறது (கனகாம்பரம். பக். 149) பி.வின் கதைப் பாணியின் உயிர் நிலையே உரையாடல் கீர்க அவாது ‘விடியுமா?’ என்னும் கதை தக்க சான்றாகும்.

எனும் நான், அவரினத் தன்மையை நினைவுபடி நீங்கூடுபட்டு விடுகிறேன் நானைக்காலோபாகுவே நினைவுபடி

3. “விடியுமா?” என்னும் சிறுக்கதையில் வரும் முக்கிய பாத்திரங்களையும் அவற்றின் குணவியல்புகளையும் விளக்குக.

- இக்கதையில் வரும் முக்கிய பாத்திரங்கள் :

இக்கதையின் முக்கிய பாத்திரங்கள் குஞ்சம்மாள், அவளுடைய தம்பி இருவரும் தான். கதை கூறுவோனாகக் குஞ்சம்மாளின் தம்பி விளங்குகிறான். மருத்துவ மனையிலிருந்து தந்தி கிடைத்ததும் உடனடியாக இருவரும் இரயிலில் சென்னைக்குப் பயணம் மேற்கொள்கிறார்கள். புறப்படுமுன் சோதிடம் பார்த்து. சகுனம் பார்த்துப் புறப்படுகிறார்கள்.

குஞ்சம்மாளின் சிந்தனை எல்லாம் தன் கணவரின் உடல்நிலை பற்றியதாகவே கூழ்கிறது. தன்னை வரவழைக்க. தந்தி பொய்யாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்குமோ என்ற சந்தேகம். அப்படி இருக்கக் கூடாதா? என்ற ஆசை. அதில் சில நிமிட நேரம் போலியான நிம்மதி. இடையிடையே கணவரது கடந்தகால நடத்தையைப் பற்றிய அங்கலாய்ப்புகள். இரவு சீக்கிரம் விடிய வேண்டும் என்ற ஆசை. விடிகிறதே என்ற பீதி. மருத்துவமனை வந்து விட்டது.

கு.ப.ரா கதையை நிறைவு செய்வது மிக அற்புதமாக உள்ளது. பாருங்கள்.

“சிறிது நேரம் கழித்துப் பிரேதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டோம். அப்பொழுது அதைப் பார்த்தவுடன் நிச்சயமாயிற்று. ஒருவழியாக மனத்தில் இருந்த பயம் தீர்ந்தது. திகில் தீர்ந்தது. பிறகு?

“விடிந்து விட்டது”.

இதற்குப்பின் ஒருசொல் எழுதப்பட்டிருந்தால் கூட இதுவரை கட்டியெழுப்பிய உணர்வு நிலைகளின் கோபுரம் சிதறிவிடும்.

தேவையற்ற ஒரு சொல்லைக்கூட இக்கதையில் காண முடியாது.

இதுவே கு.ப.ரா வின் தனித்திறனாகும்.

பாத்திரங்களின் பண்புகள் :

1. குஞ்சம்மாள்:

குஞ்சம்மாள் ஒரு குடும்பப் பெண். பதிப்தி மிக்கவள். தாய் வீட்டுக்கு வந்திருந்த வேளையில் சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து ஒரு தந்தி வருகிறது. ‘சிவராமையர் டேஞ்ஜரஸ்’ என்பதுதான் அந்தத் தந்தியிலுள்ள செய்தி. துடிதுடித்துப் போகிறாள். நிம்மதியின்றித் தவிக்கிறாள். தம்பி

ஆறுதல் கூறுகிறான். இது பொய்யாகவும் இருக்கலாம். மனவியை வரவழைக்கச் செய்ததாகவும் இருக்கலாம் என்கிறான். ‘நீ வேண்டுமானால் பாரேன். எழும்பூர் ஸ்ரேசனில் வந்து இருக்கப் போகிறார்’ என்றெல்லாம் அக்காளுக்கு ஆறுதல் கூறுகிறான். ஆனால் குஞ்சம்மாளின் நிலையோ பரிதாபம். பீதி கொள்கிறாள். “மனத்தின் ஆழத்தில் பீதி அதுபாட்டுக்குப் புழப்போலத் துளைத்துக்கொண்டே இருந்தது. மேலே மட்டும் அமைதி. கொஞ்சம் நேரத்திற்கு ஒருதரம் அந்தத் திகில் மேல் மட்டத்திற்கு வந்து தலையெடுக்கும். உடம்பு பதறும். நெஞ்சு உலரும். அடிவயிறு கலங்கும் முகம் விகாரமடையும். மறுபடியும் மெதுவாக அமைதி ஏற்படும். பலம் மிகுதியாகும். பயத்தைக் கீழே அமுக்கிவிடும்.” இவை குஞ்சம்மாளின் மனஉணர்வுகளைப் படம் பிடித்துக்காட்டும் வாக்கியங்கள்.

சுருங்கக்கூறின் வஞ்சகமற்ற ஒரு குடும்பப் பெண்ணின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட சோகத்தை, குஞ்சம்மாளின் மன உணர்வுகளை அச்சொட்டாகப் பிரதிபலிக்கிறது இக்கதை. இதில் குஞ்சம்மாளின் பாத்திரம் மறக்கமுடியாத ஒரு பாத்திரமாக விளங்குகிறது.

2. தம்பி:

இக்கதையில் கதை சொல்பவராக வரும் பாத்திரம் தம்பி என்னும் பாத்திரமாகும். ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை கதையைத் தொய்வின்றி வளர்த்துச் செல்லும் பாத்திரமாக இது விளங்குகிறது. கதையின் உயிர்நாடியே இப்பாத்திரம்தான். தமது தமக்கையின் உள உணர்வுகளை நன்குணர்ந்து அதற்கேற்ப அவளுக்கு ஆறுதல் கூறும் வகையில் இப்பாத்திரம் இயங்குவதைக் காணலாம். கடைசிவரை - சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி வரை குஞ்சம்மாளை ஆறுதல் படுத்தி அழைத்து வரும் இப்பாத்திரத்தின் செயற்பாடு போற்றுதற்குரிய வகையில் அமைந்துள்ளது.

குஞ்சம்மாளைச் சாந்தப்படுத்தும் வகையில் இப்பாத்திரம் பயன்படுத்திய வார்த்தைகள் மிக நுட்பமான உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

“தந்தி அடித்தால் நாம் உடனே பறப்படுவோம் என்றுதான் அடித்திருக்கிறார். வீட்டிலிருந்து அடித்தாற்கூட அவ்வளவு தாக்காது என்று ஆஸ்பத்திரி பேரை வைத்து அடித்திருக்கிறார்”

“நீ வேண்டுமானால் பாரேன்! எழும்பூர் ஸ்ரேசனில் வந்து இருக்கப் போகிறார்”

இவ்வாறு இறுதிவரை தமது தமக்கையைச் சாந்தப்படுத்தி வழி இப்பாத்திரம் பிரேதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதும் பின்வருமாறு, கூறுகிறது.

“இருவழியாக மனத்திலிருந்த பயம் தீர்ந்தது. திகில் தீர்ந்தது பிறகு.....? விடிந்து விட்டது”

இப்பாத்திரத்தின் கதை கூறும் திறன் பாராட்டத்தக்கது கதாசிரியரின் இப்படைப்பு மிக அற்புதமாக விளங்குகிறது.

4. பின்வருவனவற்றிற்குச் சந்தர்ப்பம் கூறுக.

அ) “ஓண்ணும் இருக்காது. கிரகம் கொஞ்சம் வருக்கும் அவ்வளவுதால்

- இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? சோதிடரால்.
- யாருக்குக் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளுக்கும் தம்பி, தாய் ஆகியோருக்கும்.
- எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளும் அவள் தமிழிய சென்னைக்குப் புறப்பட்ட வேளையில் சோதிடரால் மேற்கண்டவாறு கூறப்பட்டது.

ஆ) “ஓண்ணும் இருக்காது. நமக்கேன் அப்படியெல்லாம் வரும்? நாம் ஒருத்தருக்கு ஓண்ணும் கெடுதல் எண்ணவில்லை”

- இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளின் அம்மாவினால்.
- யாருக்குக் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளுக்கும் தம்பிக்கும்.
- எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? அம்மா அடிக்கடி தன்னையும் பிறரையும் சமாதானம் செய்துகொண்டிருந்த வேளையில் இவ்வாறு கூறிக்கொண்டார்.
- இக்கூற்று எதனை எடுத்துக் காட்டுகிறது? அம்மாவின் வஞ்சனையற்ற உள்ளத்து உணர்வை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இ) “நீ புறப்படுகிறபோது ஓன்றுமே இல்லையே, அக்கா?”

- இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளின் தம்பியால்.
- யாருக்குக் கூறப்பட்டது? அக்கா குஞ்சம்மாளுக்கு.
- எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? புகைவண்டியில் பயணம் செய்யும் போது அக்காவுடன் ஏதாவது பேச்சுக் கொடுக்க வேண்டும் எனத் தம்பி நினைத்த போது மேந்கண்டவாறு வினவினான்.

- ஏ) “ஓண்ணுமில்லையே! இருந்தால் கூறப்பட்டு வருவேனா?”
- இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளால்.
  - யாருக்குக் கூறப்பட்டது? தம்பிக்கு.
  - எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? நீ புறப்படும் போது ஓண்ணுமே இல்லையே எனத் தம்பி வினவியபோது குஞ்சம்மாளால் இவ்வாறு கூறப்பட்டது.
  - இக்கூற்று எதனைப் புலப்படுத்துகிறது? குஞ்சம்மாளின் மன ஏக்கத்தைப் புலப்படுத்துகிறது.
- உ) “நான், இந்த நோன்புக்காக இங்கே தாமதம் செய்யாமல் அப்போதே போயிருக்க வேண்டும்”
- இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளால்.
  - யாருக்குக் கூறப்பட்டது? தம்பிக்கு.
  - எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? அதற்குள் திடீரென ஒன்றும் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இல்லையே என்று தம்பி கேட்ட வேளையில் குஞ்சம்மாள பதில் கூறிய வகையில் கூறியது.
- ஊ) “நாம் ஒரு வாரத்தில் வருவதாகப் பதில் எழுதினோம். அதற்காகத்தான் இப்படித் தந்தி அடித்து விட்டாரோ?”
- இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? தம்பியால்.
  - யாருக்குக் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளுக்கு.
  - எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? நான் இந்த நோன்புக்காக இங்கே தாமதம் செய்யாமல் அப்போதே போயிருக்க வேண்டும் எனக் கூறிய அக்காவுக்குத் தம்பி பதில் கூறிய வேளையில் மேற்கண்டவாறு கூறப்பட்டது.
- எ) “அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். இப்படித் திடீரென ஒன்றும் ஏற்படக் காரணமே இல்லை. முந்தின நான் தானே கடிதம் வந்தது”
- இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளால்.
  - யாருக்குக் கூறப்பட்டது? தம்பிக்கு.
  - எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? ஆஸ்பத்திரி பேரை வைத்து அத்திம்பேரே தந்தி அடிக்கக் கூடாதா? என்று தம்பி கேட்ட வேளையில் அதனை ஆமோதித்து அக்கா குஞ்சம்மாளால் கூறப்பட்டது.

எ) “தந்தி அடித்தால் நாம் உடனே புறப்பட்டு வருவோம் என்றுதான் அடித்திருக்கிறார். விட்டிலிருந்து அடித்தால்கூட அவ்வளவு தாக்காது என்று ஆஸ்பத்திரி பேரை வைத்து அடித்திருக்கிறார்.

- இக்கற்று யாரால் கூறப்பட்டது? தம்பியால்.
- யாருக்குக் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளுக்கு.
- எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? அப்படி அடிக்க முடியுமாடா தமிழ் என்று தந்தியைப் பற்றிக் குஞ்சம்மாள் மீண்டும் மீண்டும் வினவிய வேளையில் அவளை ஆறுதல்படுத்தும் வகையில் தம்பியால் கூறப்பட்டது.

ஐ) “நீ வேண்டுமானால் பாரேன்! எழும்பூர் ஸ்டேசனில் வந்து இருக்கப் போகிறார்”

- இக்கற்று யாரால் கூறப்பட்டது? தம்பியால்.
- யாருக்குக் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளுக்கு.
- எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? அக்கா குஞ்சம்மாளைச் சாந்தப்படுத்தும் நோக்கில் தம்பியால் இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

ஓ) “அம்பி, உன் அத்திம்பேருக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு நான் என்ன சுகத்தைக் கண்டேன்”

- இக்கற்று யாரால் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளால்.
- யாருக்குக் கூறப்பட்டது? தம்பிக்கு.
- எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? தனது வாழ்க்கைக் கட்டங்களைக் குஞ்சம்மாள் நினைத்துக் கொண்ட வேளையில் துக்கம் மேலிட்ட போது தம்பியைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினாள்.
- இக்கற்று எதை வெளிப்படுத்துகிறது? குஞ்சம்மாளின் கவலை தோய்ந்த வாழ்வை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஒ) “மகாலட்சுமி போல இருக்கிங்கம்மா! ஓங்களுக்கு ஒண்ணும் கொறவு வராது”

- இக்கற்று யாரால் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளின் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த நகரத்துப் பெண்மணியால்.
- யாருக்குக் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மாளுக்கு.
- எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? பட்டணம் போவதன் காரணத்தை குஞ்சம்மாள் கூறிய வேளையில்.

ஒள) “நோயாளி நேற்றிரவு இறந்துபோய் விட்டார்” (ஒ)

i) இக்கற்று யாரால் கூறப்பட்டது? ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிச் சிப்பந்தியால்.

ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? குஞ்சம்மானுக்கும் தம்பிக்கும்.

iii) எச்சந்தரப்பத்தில் கூறப்பட்டது? ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்ற குஞ்சம்மானும் தம்பியும் சிவராமையர் குறித்து விசாரித்த வேளையில் அங்குள்ள சிப்பந்தியால் மேற்கண்டவாறு கூறப்பட்டது.

காலத்தால் அழியாத சிறுக்கைகள் படைத்த கு.ப.ரா. என்றாலே சிறுக்கைக்கும் புதுக்கல்லைக்கும் மட்டும் தான் முன் னோடு என்று பலர் இன்றும் கருதுகின்றனர். ஆனால் கு.ப.ரா. சமஸ்கிருதத்திலும் வங்காளியிலும் ஆழ்ந்த புலமை மிக்கவர் என்பதை அவருடைய நூல்கள் பற்றாசாற்றுகின்றன.

8. நீதிப் பாடல்கள்

1. திருக்குறள் - சொல்வன்மை

1. அ) சொல்வன்மை என்னால் என்ன?

ஆ) நாம் சொல்லக் கருதிய சொல்லை எப்போது சொல்ல வேண்டும்?
இ) எத்தகையோரை வெல்வது யாருக்கும் முடியாது என்கிறார் வள்ளுவார்?

● அ) என்னிய எண்ணங்களைத் தெளிவாகப் பிறர் ஏற்கும்படி சொல்லும் ஆற்றல் உடைமைதான் சொல்வன்மையாகும். சொல்வன்மை, சொல்லுதலில் வன்மை, வன்மையாகச் சொல்லுதல் என இரு பிரிவினது.

ஆ) நாம் சொல்லக் கருதிய சொல்லைப் பிறிதோர் சொல் வெல்லா திருத்தலை அறிந்த பிறகே சொல்லக் கருதியதைச் சொல்ல வேண்டும். வெல்லும் சொல் என்பது, கேட்போர் நயத்தாலும் இனிமையாலும் தெளிவாலும் தன்னை ஆதரிக்கும்படி பேசும் சொல். பிறர் ஒரே கருத்தைத் தன்னைவிட நயமாகவும் இனிமையாகவும் தெளிவாகவும் சொல்லிவிட்டால் அவர் வெற்றவராய் விடுவர். ஆதலால் தான் சொல்லிய சொல்லை விட மேலான வேறொரு சொல் இல்லை என்பதை உணர்ந்து பிறகு அச்சொல்லைச் சொல்லுவாயாக என்கிறார் வள்ளுவர்.

இ) தான் கருதியவற்றை நன்கு சொல்ல வல்லவனாய், சொல்லும் போது சோர்வு இல்லாதவனாய், அஞ்சாதவனாய் உள்ளவனை மாறுபாட்டால் வெல்ல யார்க்கும் முடியாது என்கிறார் வள்ளுவர்.

தான் என்னியபடி பிறர்க்குத் தெளிவாகச் சொல்லும் ஆற்றல் உடையவன், மறதியில்லாதவன், தனது கருத்தை அஞ்சாமல் சொல்லக் கூடியவன் இப்படிப்பட்ட தன்மை உடையானை எப்படிப்பட்டவரும் பகைமை கொண்டு வெல்லுதல் முடியாது. அச்சுத்தினால் மறதியும் பேசமுடியாமையும் உண்டாகி விடும். ஆகவே அஞ்சாதவனே மறதியின்றித் தெளிவாகவும் அழுத்தமாகவும் பேசுவான். அவனைப் பகைவர் வெல்ல முடியாது. சுருங்கக்கூறின் சொல்லில் வல்லவனாய், சோர்வு இல்லாதவனாய் அஞ்சாதவனாய் உள்ளவனை வெல்வது அரிது எனலாம்.

திருக்குறள் - பயனில் சொல்லாமை

2. அ) மாசற்ற அறிவுடையோர் எதனைச் சொல்ல மாட்டார்?
 ஆ) நாம் எத்தகைய சொற்களைச் சொல்ல வேண்டும்?
 ஊ) இக்குறட்பாக்கள் நான்கும் படிப்போர்க்கு உணர்த்தும் படிப்பினைகள் எவை?
- அ) மாசற்ற அறிவுடையோர் பயனற்ற சொற்களை ஒருபோதும் சொல்ல மாட்டார்கள். மயக்க உணர்வு நீங்கிய குற்றமற்ற நல்லறிவுடைய சான்றோர் பொருளில்லாத வெறுஞ்சொற்களை மறந்தும் பேச மாட்டார்கள். ஐய விபரிதங்களைக் களைந்து பேசும் அறிவுடையோர் வாயில் மறந்தும் பயனற்ற சொல் பிறவாது என்கிறார் வள்ளுவர்.
  - ஆ) நாம் சொற்களில் பயனுடைய சொற்களை மட்டுமே சொல்ல வேண்டும். பயனில்லாதவைகளாகிய சொற்களைச் சொல்லவே கூடாது. இத்திருக்குறளால் உடன்பாட்டு முகத்தாலும் எதிர்மறை முகத்தாலும் பேசத்தக்கன கூறியும் பேசத்தகாதன தவிர்த்தும் வாழ வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர். பொய். குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல் என்ற சொற் குற்றங்கள் நான்கிலும் பயனில் சொல் நீங்கினால் மற்றைய முன்று குற்றங்களும் தாமே விலகும் என்பதை உணர்த்தவே பயனற்ற சொல் சொல்லறக என்று எதிர்மறை முகத்தால் கூறினார். பயனற்ற சொற்களைக் கூறுதலைத் தவிர்த்தல் வேண்டும் என்பதே வள்ளுவர்தம் கருத்தாகும்.
- (இ) 1. சொல்லக் கருதிய சொல்லைப் பிறிதோர் சொல் வெல்லமுடியாத வகையில் சொல்ல வேண்டும்.
 2. சொற்சோர்வு படாமல் சொல்லும் ஆற்றல் மிக்கவனை, வோகூற ஆளுமை வாய்ந்தோனை, வெல்வது யாவர்க்கும் அரிது. எனவே சொற்சோர்வு படாத வகையில் நாம் பேசுதல் வேண்டும்.
 3. மாசற்ற அறிவுடைய சான்றோர் பயனற்ற சொற்களை ஒருபோதும் சொல்ல மாட்டார். எனவே பயனற்ற சொற்களை நாம் பேசுதலைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
 4. பயனுடைய சொற்களை மட்டுமே சொல்லுதல் வேண்டும்.

2. நாலடியார்

1. நாலடியார் என இந்நாலுக்குப் பெயர் வரக் காரணம் யாது?

- நான்கு அடிகள் கொண்ட வெண்பாவினால் இந்நாற் பாடல்கள் அமைந்திருப்பதால் நாலடியார் எனப் பெயர் பெற்றது.

2. நாலடியாரின் சிறப்புக்கள் எவ்வள?

- சங்கமருவிய காலத்தெழுந்த பதினெட்டு நூல்களைச் சேர்ந்த தொகுதி பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்கள் எனப்பெறும். இப்பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் திருக்குறளும் நாலடியாரும் குறிப்பிடத்தக்கன. இவையிரண்டும் நீதிகளைக் கூறுவதில் ஏறக்குறைய ஒரே முறையைப் பின்பற்றுகின்றன. இரண்டு அடிகளால் திருக்குறள் இயல, நாலடி கொண்டு நடக்கிறது நாலடியார். இதனாலேயே நாலடியார் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. திருக்குறள் ஒரே ஆசிரியரினால் (திருவள்ளுவரினால்) இயற்றப் பெற்றது. 'நாலடியார் பல ஆசிரியர்கள் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பாகும். சமண முனிவர் நானூறு பேர் பாடிய நானூறு பாடல்களைக் கொண்டு இந்நால் திருக்குறளோடு ஒப்ப வைத்துப் பாராட்டப் பெறும் சிறப்புடையது.

“ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி

நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி” என்பதனாலும்

“சொல்லாய்ந்த நாலடி நானூறும்

நன்கு இனிது” என்பதனாலும்

“பழகு தமிழ்ச் சொல்லந்தை நாலிரண்டில்” என்பதனாலும் இதன்

பெருமையை உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

3. “உறுபுலி ஊனிரை யின்றி ஒருநாள்.....” என்னும் தொடக்கத்தையுடைய பாடலின் பொருளை எழுதுக.

- வலிமை பொருந்திய புலியும் தான் உண்ணுதற்குரிய இறைச்சி ஒருநாள் கிடைக்கவில்லையெனில் சிறிய தேரையை (தவளையை) பிடித்துத் தின்னும். அதுபோல ஒருவன் தன் அறிவினாலே கிடைத்த ஒரு தொழிலைக் காலால் செய்தற்குரிய சிறு தொழில் (அற்பமான தொழில்) என்று எண்ண வேண்டா. அந்த அற்பமான சிறு தொழில் செய்து வருகையிலேயே கையால் செய்தற்கு மேலான தொழிலாக மேம்படும்.

4. இப்பாடல் விளக்கும் உண்மை யாது?

- எந்தச் சிறிய தொழிலையும் அற்பமான தொழில் எனக் கருதி உதாசினம் செய்தல் கூடாது. அந்த அற்பமான தொழிலே முயற்சியால் உயர்ந்த தொழிலாக மேம்படும் என்ற உண்மையை இப்பாடல் விளக்குகிறது.

5. அற்பமான தொழிலுக்கு இங்கு எடுத்தாளப்பட்ட உவமை யாது?

- சிறு தேரை (தவளை)

6. “..... அறிவினால்

கால் தொழில் என்று கருதந்த கையினால்

மேல் தொழிலும் ஆங்கே மிகும்” - இக்கூற்றினை விளக்குக.

- ஒருவன் தன் அறிவினாலே கிடைத்த ஒரு தொழிலை காலால் செய்தற்குரிய சிறு தொழில் (அற்பமான தொழில்) என்று எண்ணக் கூடாது. அந்த அற்பமான சிறு தொழில் செய்து வருகையிலேயே கையால் செய்தற்குரிய மேலான தொழிலாக மேம்படும்.

இழி தொழிலாக எதனையும் கருதக் கூடாது என்ற கருத்தினை இது வலியுறுத்துகிறது. ‘செய்யும் தொழிலே தெய்வம்’ எனக் கருதுதல் வேண்டும். சிறு தொழிலாயினும் முயற்சியுடையோர் நாள்டைவில் மேலான தொழிலாக அதனை மாற்றிடும் தகுதி பெறுவர்.

7. இப்பாடலில் நீர் காணும் சிறப்பினைத் தருக.

- புலி வலிமை மிக்க விலங்கு. அது தனக்கு உகந்த உணவை (இறைச்சியை) வேட்டையாடி உண்ணும். சந்தர்ப்பவசத்தால் ஒருநாள் அதற்கு ஏற்ற உணவு கிடைக்கவில்லையாயின் சிறு தவளையையும் பிடித்து உண்ணும். தனது வலிமைக்கு முன்னால் சிறிதும் ஒப்பாகாத அற்பமான சிறு தவளையைப் பிடித்து

உண்பதா எனக் கர்வம் கொண்டு அது பட்டினியாக

இருப்பதில்லை. அதேபோலக் கிடைக்கின்ற தொழில் சிறு

(தொழிலாக இருப்பினும் அதை வெறுத்தொதுக்காது விருப்புடன்

ஏற்று அத்தொழிலில் மேன்மேலும் முன்னேறுதற்கு முயற்சிப்பதே

சிறந்த வழியாகும். முயற்சியினால் முன்னேற முடியும் என்ற

நம்பிக்கையை இப்பாடல் தருகிறது.

அற்பமான தொழிலும் முயற்சியுடையார் மேற்கொள்ளின் அது

நாள்கைவில் மேலான தொழிலாக மாறும் என்ற உண்மையை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. எனவே எத்தொழிலையும் அற்பமான தொழில் எனப் புறக்கணித்தல் ஆகாது.

இப்பாடலில் உவமை அணி கையாளப்பட்டுள்ளது.

உவமானம் : உறுபுவி. உவமேயம் : முயற்சிமிக்கோர்.

8. இப்பாடல் நமக்கு உணர்த்தும் படிப்பினை யாது?

- எத்தொழிலையும் இழிவாகக் கருதி அவமதியாமல் உள்ப்பூர்வமாக மேற்கொண்டால் உயர்வு கிட்டும் என்ற உண்மையை இப்பாடல் நமக்கு உணர்த்துகிறது. ‘செய்யும் தொழிலே தெய்வம்’ எனக் கருதுதல் வேண்டும்.

3. பழமொழி நானுரூ

1. பழமொழி நானுரூ என்னும் நூலின் ஆசிரியர் யார்? அதற்கு அப்பெயர் வரக் காரணம் யாது?

- பழமொழி நானுரூ என்னும் நூலின் ஆசிரியர் முன்றுறை அரையனார் ஆவார். இவர் முன்றுறை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர் ஆதலால் ஊர்ப் பெயருடன் அவரது பெயரான அரையனார் என்பதையும் சேர்த்து முன்றுறை அரையனார் என அழைக்கப் பெற்றார்.

நல்ல நீதிக் கருத்துக்களைப் பழமொழிகள் மூலம் எடுத்துக்கூறும் நானுரூ பாடல்களைக் கொண்ட நூலாதலின் பழமொழி நானுரூ எனப் பெயர் பெற்றது. நானுரூ பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூலில் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் ஒவ்வொரு பழமொழியை அமைத்துள்ளார். சில பாடல்களில் இரண்டு பழமொழிகளும் சேர்ந்துள்ளன. பழமொழிகளைக் கொண்ட நானுரூ பாடல்களாலாகிய நூல் ஆதலின் பழமொழி நானுரூ என்னும் பெயர் பெற்றது என்பர்.

2. இந்நூலில் உள்ள பாடல்களின் அமைப்பு முறை எவ்விதம் அமைந்துள்ளதென விளக்குக.

- இந்நூலில் உள்ள பாடல்கள் யாவும் வெண்பா யாப்பினால் ஆனவை ஆகும். பாடலின் முதலிரண்டு அடிகளும் கூற எடுத்துக் கொண்ட பொருளையும் மூன்றாம் அடி முன்னிலை விளியாகவும் நான்காம் அடி பழமொழியினைக் கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது.

3. அ) “கற்று அறிந்தார் கண்ட அடக்கம்” என்னும் தொடக்கத்தையடைய பாடலின் பொழுப்பினைத் தருக.

ஆ) அதில் நீர் காணும் சிறப்பை விளக்குக.

● அ) மலைக் கற்களிடையே இருந்து வழியும் அருவியை உடைய நாட்டவனே! நீர் நிறைந்துள்ள குடம் தனும்புவதில்லை.

அதுபோலக் கற்க வேண்டிய நூல்களைக் கற்று உணர்ந்தவன் கொண்ட அடக்கமே சிறந்த அடக்கமாகும். கற்று உணராதவர்களோ, தங்களை மறந்து தங்களைத் தாங்களே புகழ்ந்து கொள்வார்கள்.

ஆ) நூல்களை நன்கு கற்று உணர்ந்தவர்கள் கொண்ட அடக்கமானது நிறைகுடம் போன்றது. அது தனும்புவதில்லை.

நூல்களைக் கற்று உணராதவர்களோ குறைகுடம் போன்றவர்கள். அவர்கள் தங்களை மறந்து தங்கள் தகுதி உணராது தங்களைத் தாங்களே புகழ்ந்து கொள்வார்கள். கற்றறிந்தாரின் அடக்கத்தை நிறைகுடத்திற்கும் கற்றறியாதோர் செயலைக் குறை குடத்திற்கும் உவமிக்கும் புலவரின் கவித்திறன் நயத்தற்குரியது. நிறைகுடம் தனும்பாது என்ற பழமொழியினையும் புலவர் இப்பாடலில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இப்பாடலில் உவமை அணி காணப்படுகிறது.

உவமானம் : நிறைகுடம். உவமேயம் : கற்றறிந்தவர்.

உவமானம் : குறைகுடம். உவமேயம் : கற்றுணராதவர் இப்பாடல் கற்றறிந்தோர் அடக்கமுடையோராயும், கற்றுணராதோர் தற்புகழ்ச்சியடையோராயும் இருப்பரெனத் தெரிவிக்கிறது.

4. நான்மனிக்கடிகை

1. அ) ‘நான்மனிக் கடிகை’ என்னும் நூலை இயற்றியவர் யார்?

ஆ) இந்நூற்கு இப்பெயர் வரக் காரணம் யாது? இதன் சிறப்பினை விளக்குக.

● அ) நான்மனிக் கடிகை என்னும் நூலை இயற்றியவர் கடைச் சங்கப் புலவரான விளம்பி நாகனார் ஆவார். நாகனார் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் விளம்பி என்னும் ஊரில் பிறந்தமையினாலோ, வாழ்ந்தமையினாலோ விளம்பி நாகனார் என ஊர்ப் பெயருடன் சேர்த்து அழைக்கப்பட்டார் என்பர்.

● ‘நாண்மணிக் கடிகை’ என்னும் இந்நால் நந்நான்கு வகையான நீதிமணிகளாற் கோர்க்கப்பட்ட ஒருவகை அணிகலன் என விரிவதால் இப்பெயர் பெற்றுத் தெரியும்.

கடவுள் வாழ்த்து உட்பட நூற்று ஆறு வெண்பாக்களால் யாக்கப்பெற்ற இந்நால் மக்களுக்குப் பயன்தரும் நீதிகளையும் உண்மைகளையும் அழகுற எடுத்துக்கூறுகிறது. கடைச் சங்க காலத்து ஏழுந்த கீழ்க் கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டஞுள் ஒன்றாக இது விளங்குகிறது.

2. அ) குலமகளிர்க்கு நெருங்கிய உறவினர் யார்?

ஆ) உறுப்புக்களிற் சிறந்தது எது? ஏன்?

இ) பெற்றோர்க்கு ஒளியுள்ள பொருள்கள் எவை?

ஈ) குழந்தைகட்டு மேலான கடவுள் யார்?

● அ) குலமகளிர்க்கு அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்ட கணவனே நெருங்கிய உறவினர் ஆவார்.

ஆ) உறுப்புக்களிற் சிறந்தது கண். கண் பார்வையைக் கொடுக்கிறது. கண்ணின்றேல் நாம் எதனையும் பார்க்க முடியாது. எதையும் செய்வதும் சிரமம். எனவேதான் கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை என்றார். மனித உறுப்புக்களில் கண் மிகவும் பிரதானமானது என்பதை இப்புலவர் வலியுறுத்துகின்றார்.

இ) பெற்றோர்க்கு ஒளியுள்ள பொருள்கள் பிள்ளைகளாவர். பிள்ளைகளே பெற்றோரை விளங்க வைப்பவர்களாவர். எனவேதான் மக்களைப் போல ஒளியுள்ள பொருள்கள் பெற்றோர்க்கு வேறில்லை என்றார்.

ஈ) குழந்தைக்குத் தாயைப் போல மேலான கடவுள் வேறு எதுவுமில்லை. எனவேதான் குழந்தைக்குத் தாயே மேலான கடவுளாவாள். அவளைவிட மேலான தெய்வம் வேறில்லை என்பது விளங்கி நாகனாரின் கருத்தாகும்.

‘அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்’ என்னும் ஒளவையார் கூற்றும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

‘தாயிற் சிறந்ததோர் கோவிலுமில்லை’ என்னும் முன்னோர் வாக்கும் இதனையே புலப்படுத்துகிறது.

3. அ) “கண்ணியிற் சிறந்த உறுப்பில்லை...” என்னும் தொடக்கத்தையுடைய பாடலின் பொழிப்பினை எழுதுக.

ஆ) இதில் நீர் காணும் சிறப்பினைத் தருக.

● அ) ஒருவனுக்குக் கண்ணைப் போல் மேலான உறுப்பு வேறில்லை. குலமகனுக்குக் கணவனைப்போல் நெருங்கிய கங்கா உறவினர் வேறில்லை. பெற்றோர்க்கு மக்களைப் போல் ஓளியுள்ள பொருள்கள் வேறில்லை. குழந்தைகளுக்குத் தாயைப் போல் மேலான கடவுள் வேறு எதுவுமில்லை.

ஆ) இப்பாடலில் ஒவ்வொருவருக்கும் மேலான பொருள் எதுவென எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. மனிதனுக்கு மேலான பொருள் கண். மனைவிக்கு - கணவன் (கொண்டான்). பெற்றோர்க்குப் பிள்ளைகள். குழந்தைகளுக்குத் தாய். கண்ணில்லாதோர் குருடர். அவர்கள் இருளில் வாழ்பவர்கள். இவ்வுலக இன்பக் காட்சிகளைக் காணும் பேற்றினைப் பெற மாட்டார்கள். நல்ல கணவன், அருமையான பிள்ளைகள், நல்ல தாய் என்பன வாய்க்கப் பெற்றோரே இவ்வுலகில் சிறந்த இன்பங்களை அனுபவித்து நல்வாழ்வு காண்பார். இக்கருத்துக்களைப் புலவர் இப்பாடலில் புகுத்தியுள்ள கவித்திறன் போற்றுதற்குரியது எனலாம்.

5. முதுரை (வாக்குண்டாம்)

1. அ) ஒளவையார் அருளிய நூல்கள் எவை?

ஆ) முதுரையின் சிறப்பு யாது?

இ) இதனை வாக்குண்டாம் என அழைப்பது ஏன்?

● அ) ஒளவையார் உலகம் போற்றும் பெண்பாற் புலவர்களில் ஒருவர். அவர் அருளிய நூல்களாவன:

1. ஆத்தி சூடி
2. கொன்றைவேந்தன்
3. நல்வழி
4. முதுரை
5. அசதிக் கோவை
6. பந்தன் அந்தாதி
7. ஞானக்குறள்

இவையனைத்தும் சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை படித்து இன்புறத்தக்க நீதிகளை, வையத்து வாழ்வாங்கு வாழும் நெறிமுறைகளைக் கூறுவனவாகும்.

ஆ) முதுரை முப்பது வெண்பாக்களைக் கொண்டது. முத்தோர் குடியிருப்பு அறிவிலும் வயதிலும் அனுபவத்திலும் முத்தவர்கள் கூறிய வார்த்தைகளே முதுரையாகும். ஒளவையார் அறிவிலும் வயதிலும் அனுபவத்திலும் முத்தவர். அரசர் முதல் சாதாரண குடிமக்கள் வரை நெருங்கிப் பழகி அவர்களது வாழ்வு தொடர்பான தகவல்களை நன்கூறிந்தவர். இதன் மூலம் தான் அறிந்து கொண்டவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மக்களுக்குப் பயன் தரத்தக்க நீதிநெறிகளை, வாழும் முறைகளை முதுரையில் அழகுற எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

இ) முதுரையினை வாக்குண்டாம் என அழைக்கும் வழக்கம் உண்டு. இந்நாலின் முதற் செய்யுள் “வாக்குண்டாம்...” எனத் தொடங்குகிறது. இம்முதலடியினையே இந்நாலின் பெயராகப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இதனாலேயே முதுரையினை வாக்குண்டாம் என அழைக்கும் வழக்கம் நிலை பெற்றது எனலாம்.

2. உண்மையான உறவினர் யாவர் என ஒளவையார் கூறுகின்றார்?

- ஒருவனது வாழ்விலும் தாழ்விலும் இன்பத்திலும் துண்பத்திலும் நீங்காமல் சேர்ந்து இருப்போன்ற உண்மையான உறவினர் என ஒளவையார் கூறுகின்றார்.

3. உண்மையான உறவினர்க்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒளவையர் எவற்றை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்?

- நீர் நிறைந்த குளத்தில் கொட்டி, ஆம்பல், நெய்தல் போன்ற நீர்த் தாவரங்கள் வளருகின்றன. அக்குளத்தில் நீர்ப் பறவைகளும் வாழ்கின்றன. குளத்தில் நீர் வற்றியதும் பறவைகள் எல்லாம் அக்குளத்தை விட்டு நீங்கி வேற்றிடம் சென்று விடுகின்றன. ஆனால் கொட்டி, ஆம்பல், நெய்தல் மட்டும் குளத்தைவிட்டு நீங்காமல் வாடிக் கருகி மடிகின்றன. அவையே உண்மையான உறவுக்கு எடுத்துக்காட்டு என்கிறார் ஒளவையார்.

4. “அற்ற குளத்தில்....” என்னும் முதுரைப் பாடலின் பொருளினை எழுதுக.

- தண்ணீர் உள்ள குளத்தில் கொட்டி, ஆம்பல், நெய்தல் ஆகியன முளைக்கின்றன. வளர்கின்றன. அக்குளத்திலே நீர்ப்பறவைகளும் வாழ்கின்றன. குளத்தில் நீர் வற்றியதும் பறவைகள் எல்லாம்

அக்குளத்தை விட்டு நீங்கிலிடுகின்றன. ஆனால் கொட்டி, ஆம்பல், நெய்தல் மட்டும் அக்குளத்தை விட்டு நீங்காமல் கிடந்து வாடிக் கருகி மடிகின்றன. அதுபோல் வாழ்விலும் தாழ்விலும் இன்பத்திலும் துண்பத்திலும் நீங்காமல் சேர்ந்து இருப்போரே உண்மையான உறவினர் ஆவர்.

5. இப்பாடல் நமக்கு உணர்த்தும் படிப்பினை யாது?

● நீர் உள்ளவரை தமது உணவுத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ளும் பொருட்டு நீர்ப்பறவைகள் அங்கு தங்கியிருந்தன. நீர் வற்றியதும் அவை தமது தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு வேறு குளங்களை நாடிச் சென்று விடுகின்றன. இதேபோன்று சில உறவினர்கள் தங்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு நம்முடன் ஒட்டி உறவாடுவர். தங்கள் தேவைகள் நிறைவேறியதும் அல்லது நிறைவேறாது என உணர்ந்ததும் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்று விடுவர். வித்தகையோர் உண்மையான உறவினர்கள். கொட்டி, ஆம்பல், நெய்தல் போன்றவை குளத்தில் நீர் வற்றி வரண்ட போதிலும் அவை குளத்தைவிட்டு அகல்வதில்லை. குளத்திலேயே கிடந்து கருகி மடிகின்றன. அதுபோல் நல்ல உறவினர்கள் நமது இன்பத்திலும் துண்பத்திலும் நம்மை விட்டு அகலாது கூடவே இருப்பர். நீர்ப்பறவைகளைப் போல் அல்லாது நீர்த்தாவரங்களைப் போன்றவர்களே உண்மையான உறவினர்கள் என்ற உண்மையை இப்பாடல் நமக்கு உணர்த்துகிறது.

6. இப்பாடலில் நீர் காணும் சிறப்புக்கள் எவை?

● இப்பாடல் நல்ல உறவினர்களின் தன்மையை நமக்கு உணர்த்துகிறது. பறைவைகளாதும் நீர்த்தாவரங்களாதும் பண்பினை எடுத்துக் கொடுவதன் மூலம் உண்மையான உறவினர்கள் எவை போன்றவர்கள் என்பதை நமக்குக் காட்டுகிறது. நமது இன்பத்திலும் துண்பத்திலும் நம்மையைப் பிரியாது சேர்ந்து இருப்பவர்களே உண்மையான உறவினர்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஆம்பல், கொட்டி, நெய்தல் போன்ற நீர்த்தாவரங்களின் செயல் உண்மையான உறவுக்கு உவமையாக எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. நல்ல உறவினர்கள் நமக்கு இன்பம் விளைந்த போதிலும் துண்பம் நேரிட்ட போதும் நம்மையைப் பிரியாது இருப்பார்கள். தங்கள் தேவைக்காக நம்மை நாடுவோர் நீர்ப்பறவைகள் போல் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்று

விடுவர். நீர்ப்பறவைகள் போன்ற உறவினரல்ல, நீர்த்தாவரங்கள் போன்ற உறவினரே நமக்கு வேண்டும் என்ற உண்மையை இப்பாடல் எடுத்துக்காட்டுக்கள் மூலம் நன்கு விளக்குகின்றது. நாம் வறுமையற்றுத் துன்பமுறும் போது நம்மை விட்டுத் தூர விலகிச் செல்லும் உறவினர்க்கு நீர்ப்பறவைகள் உவமானமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அதேவேளை வறுமை வந்துற்ற போதும் நம்மை விட்டு விலகாது நம்மோடு ஒட்டி உறவாடும் உறவினர்க்கு நீர்த்தாவரங்கள் உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

7. அ) “நல்வழி” நூலினை இயற்றியவர் யார்?

ஆ) இதற்கு “நல்வழி” எனப் பெயரிடக் காரணம் யாது?

இ) நல்வழியின் சிறப்புக்களை விளக்குக.

● அ) ‘நல்வழி’ என்னும் நூலை இயற்றியவர் தமிழ் முதாட்டி ஒளவையார் ஆவார்.

ஆ) இந்நூல் நன்மை தரும் நல்ல ஒழுக்க வழிகளைக் கூறுவதால் ‘நல்வழி’ எனப் பெயர் பெற்றது. நல்வழிகளைக் காட்டும் நாற்பது வெண்பாக்களைக் கொண்டுள்ளமையினால் இது நல்வழி என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது.

இ) நமது வாழ்க்கைக்கு நல்ல வழிகளைக் காட்டும் நூலாக நல்வழி விளங்குகிறது. இதில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் யாவும் சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை படித்து இன்பற்றத்தக்கன. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் வழியுறைப்பன. சமுதாயத்துக் குப் பயன்தரும் பல நீதிநெறிகளைப் புகட்டுவன. ஒளவையின் அமுதமனைய கருத்துக்களை இந்நூலில் பரக்கக் காணலாம்.

8. “வெட்டனவை மெத்தனவை....” என்ற வெண்பாவின் பொழிப்புரையை எழுதுக.

● வலியானையை ஊடுருவிச் செல்லும் அம்பானது மென்மையான பஞ்சினைத் துளைத்துச் செல்ல முடியாது. அதுபோலக் கடுஞ்சொல் மென்மையான சொல்லினை வெற்றி கொள்ள முடியாது. இரும்பாலான கடப்பாரையால் பிளக்க முடியாத வலிய பாறையானது பசுமையான மரத்தின் மென்மையான வேரினால் பிளக்கப்பட்டு விடுகின்றது. அதுபோல் வன்சொல்லால் செய்ய முடியாதவற்றை மென்மையான இன்சொல்லால் சாதித்திட முடியும். வன்சொல்லால் ஆகாதது மென்சொல்லால் ஆகும் என்பது இதன் மையக் கருதாகும்.

9. இப்பாடலின் மூலம் புலவர் நமக்குத் தரும் செய்தி யாது?

- வன்சொற்களால் சாதிக்க முடியாதவற்றை இன்சொற்களால் சாதிக்க முடியும் என்ற உண்மையை ஒளவையார் நமக்கு அறியத் தருகிறார். எனவே நாம் என்றும் இனிய சொற்களையே பேசுதல் நன்று எனலாம்.

10. இப்பாடலில் நீர் கானும் சிறப்புக்களை விளக்குக.

- வலிமை வாய்ந்த யானையின் உடலை ஊடுருவிச் சென்ற அம்பின் கூர்மை மென்மையான பஞ்சிலே பாய முடியாது. அதுபோல வலிமை வாய்ந்த கற்பாறையை இரும்பாலான கடப்பாரையால் பிளக்க முடியாதுள்ளது. ஆனால் பசுமையான வலிமை குறைந்த மரமொன்றின் மென்மையான வேரானது கடப்பாரையால் பிளக்க முடியாத கற்பாறையையும் பிளந்து சென்று விடுகிறது. இவை போலவே வன்மையான சொற்களால் சாதிக்க முடியாதவற்றை மென்மையான இன்சொற்களால் சாதித்துவிட முடியும். எனவே என்றும் இனிய சொற்களைப் பேசுதலே பயன் தரும் என்னும் கருத்தை இப்பாடல் நமக்கு உணர்த்துகிறது. குடுஞ்சொற்களுக்கு யானையும் கற்பாறையும் எடுத்துக்காட்டாக உள்ளன. அதேவேளையில் பஞ்சும் பசிய மர வேரும் மென்மையான சொற்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றன.

7. முதுமொழி வெண்பாவும் சூராவளிப் படைப்போரும்

1. இந்நாலின் ஆசிரியர் பெயர் என்ன? அவரைப் பற்றி யாது அறிவீர்?

- இந்நாலின் ஆசிரியர் புலவர்மணி அல்லோஜ் ஆ. மு. ஷரிப்பத்தின். இவர் கிழக்கிலங்கை தந்த இல்லாமியப் பெரும் புலவர். மருதமுனையில் 04.05.1909 இல் பிறந்தவர். தமிழறிந்த கலைப்பிந்த்துபுலவரான இவர் பல்வேறு இலக்கிய நால்களை ஆக்கியுள்ளார். கிழக்கு இலங்கையின் முதல் முஸ்லீம் ஆசிரியர் என்ற பெருமைக் குரியவர். ஆசிரியராக, அதிபராக, கல்வி அதிகாரியாகப் பதவி வகித்தவர். இலங்கை அரசின் தேசிய இலக்கிய (சாகித்திய) விருது உட்படப் பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்றவர். இவரது முதுமொழி வெண்பாவும் சூராவளிப் படைப்போரும் என்னும் நாலில் மாணவர்களுக்கு உகந்த நல்ல பல அறிவுரைகளை வழங்கியுள்ளார்.

2. “நல்லாய் வரும் பிள்ளை...” என்னும் வெண்பாவின் பொழிப்புரையைத் தருக. இப்பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள முதுமொழியினைக் குறிப்பிட்டு அதன் சிறப்பினை விளக்குக.

- நல்ல வளர்ச்சியுள்ள மாட்டின் நோய் தீர் அதற்கு ஒரு சூடு போட்டாற் போதும், நோய் குணமாகி விடும். அதுபோல நல்லாய் வரக்கூடிய (நல்ல குணமுள்ள பிள்ளைக்கு) நன்மை தரும் நல்ல சொல் (அறிவுரை) ஒன்று கூறினாற் போதும். அது அதனை ஏற்றுத் திருந்திவிடும். அல்லாத (நற்குணமற்ற, கெட்ட) பிள்ளைக்கு நூறு முறை அறிவுரை சொன்னாலும் அவற்றை அது ஏற்காது. இது நமது நாட்டில் வழங்கிவரும் ஒரு முதுமொழியாகும்.

‘நல்ல பிள்ளைக்கு ஒரு சொல், நல்ல மாட்டுக்கு ஒரு சூடு’ என்னும் முதுமொழி இப்பாடலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. நல்லாய் வரக்கூடிய பிள்ளைக்கு நல்ல சொல் ஒன்று கூறினாற் போதும் அது அதனை ஏற்றுத் திருந்தி விடும். ஆனால் நற்குணமற்ற பிள்ளைக்கு நூறுதரம் எடுத்துரைத்தாலும் அது அவ்வறிவுரையை ஏற்க மாட்டாது. கானை மாட்டுக்குத் ‘தெளிவு சூடு’ இடுதல் பண்டுதொட்டு இன்றுவரை வழக்கிலுள்ள ஒரு பழக்கமாகும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டே நல்ல வளர்ச்சியுள்ள மாட்டின் நோய்க்கு மருந்தாக ஒரு சூடு போட்டாற் போதும் குணமாகிவிடும் என்கிறார் புலவர். நல்ல பிள்ளைக்கும் கெட்ட பிள்ளைக்கும் உள்ள வேறுபாடு இதன் மூலம் புலனாகிறது.

8. பழமொழிப் போதனை

1. அ) பழமொழிப் போதனை என்னும் நாலை இயற்றியவர் யார்? இவர் எழுதிய வேறு நூல்கள் எவை?
ஆ) “பேற்றிலே மிகுமொருவன்....” என்ற பாடலின் பொழிப்புரையினை எழுதுக. இப்பாடலில் நீர் காணும் சிறப்புக்களை விளக்குக.
- அ) பழமொழிப் போதனை என்னும் நாலை இயற்றியவர் அச்சவேலி. தம்பிமுத்துப் புலவராவார். இவர் எழுதிய வேறு நூல்கள்: சன்மார்க்க அந்தாதி, சன்மார்க்க சதகம்.
ஆ) நல்ல தகுதிகளையுடைய ஒருவன் ஒழுக்கமற்றவர்களோடு கூடினால் பிழைகள் செய்வான். நூற்றிலே ஒரு வீரன் என்று

பெயர் எடுத்த ஒருவன் தான் செல்லும் நேர்வழியினின்றும் தவறி ஆற்றிலே அள்ளுண்டு போனால், நீரில் உள்ள சிறிய நண்டுகூட அதட்டிப் பார்க்கும். வலிமை மிக்க யானை சேற்றிலே புதையுண்டால் காகம் கூட அதனைக் குட்டும்.

மிகப் பெரிய மிருகமான யானை சேற்றிலே புதையுண்டு வீட்டிற்கு விட்ட நிலையில் அற்ப பறவையான காகம் கூடத் துளிந்து அதனைக் கொத்தும். இதுபோன்று மிக உயர்ந்த நிலையில் இருந்தோர் தமது நிலையிலிருந்தும் தாழ்வரும் போது அற்பர்கள் கூட அவர்களைப் பழிக்க முற்படுவர் என்ற கருத்தை இப்பழமொழி நமக்குப் போதிக்கின்றது. நூற்றிலே ஒரு வீரன் எனப் பெயர் எடுத்தவன் கூடத் தன்னிலை கெட்டு ஆற்றிலே அள்ளுண்டு போனால் சிறிய நண்டுகூட அவனை அதட்டிப் பார்க்குமாம். இதன்மூலம் ஒருவர் தமது நிலையினின்றும் தவறும் பட்சத்தில் அவரை அற்பர்கள் கூடப் பழிக்க முற்படுவர் என்ற கருத்தை இப்பாடல் நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது.

“தலையின் இழிந்த மயிரனையர் மாந்தர் நிலையில் இழிந்தக் கடை” என்ற வள்ளுவர் வாக்கும் இதனையே நமக்கு நினைவுட்டுகிறது.

வரண் புகழ் கொண்ட வள்ளுவர்

அருதத் தமிழ் தந்த ஓளவையர்

9. கவிச் சக்கரவர்த்தி

1. அ) 'கவிச்சக்கரவர்த்தி' என்னும் நாடகத்தை எழுதியவர் யார்?
- ஆ) இந்நாடகம் எவ்வரை மையமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது?
- இ) இந்நாடகாசிரியர் எழுதிய மற்றொரு நாடகத்தின் பெயர் என்ன?
- ஈ) இந்நாடகாசிரியரைப் பற்றி நீர் அறிந்தவற்றை எழுதுக.
- உ) இந்நாடகத்தில் இடம்பெற்றுள்ள முக்கிய பாத்திரங்கள் எவ்வ?
- அ) சிறுகதைச் சிற்பி எனப் போற்றப்படும் கு. அழகிரிசாமி ஆவார்.
- ஆ) கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரை மையமாக வைத்து அவரது வாழ்வைப் புதிய கோணத்தில் நோக்கும் வகையில் படைக்கப்பட்டுள்ளது.
- இ) 'வஞ்ச மகள்'. இராவணனது; தங்கை குர்ப்பனைக்கையை மையமாக வைத்து இந்நாடகம் படைக்கப்பட்டுள்ளது.
- ஈ) இருபதாம் நூற்றாண்டின் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளராகத் தீகழ்ந்தவர் கு. அழகிரிசாமி. சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், நாவல்கள், நாடகங்கள், கவிதைகள், கீத்தனைகள், நூற்பதிப்பு எனப் பல துறைகளில் இவர் ஈடுபட்டிருந்தார்.
- தமிழகத்தில் கோவில்பட்டி அருகில் உள்ள கரிசல் கிராமமான இடைச்செவலையில் 1923.11.23 இல் பிறந்த அழகிரிசாமி கரிசல் மண்ணைப் பெரிதும் நேசித்தார். அதற்கான அடையாளங்கள் அவரது கதைகளிலேயே விரவிக் கிடக்கின்றன. 47 ஆண்டுகள் மட்டுமே இவ்வுலகில் வாழ்ந்த இப்பெருந்தகை எத்தனைத்து எழுத்துக்களோ மிக அதிகம். 70 சிறுகதைகளுக்கும் ஏன்றுநாவல்களுக்கும் மூன்றுநாடகங்களுக்கும் ஏழு குழந்தைகளுக்கும் கதைகளுக்கும் ஐந்து இலக்கியக் கட்டுரை நூல்களுக்கும் பத்து மொழிபெயர்ப்புகளுக்கும் சொந்தக்காரர் இவர்.
- 'பிரசண்ட விகடன்', 'சக்தி', 'தமிழ் நேசன்', 'நவசக்தி', 'கோவியத் நாடு' இங்கெல்லாம் ஆசிரியராகவும் துணை ஆசிரியராகவும் பணியாற்றித் தமது இலக்கிய ஆளுமையை வளர்த்துக் கொண்டவர். டால்ஸ்டாயும் செகாவும் கார்க்கியும் இவருக்கு முன்னோடிகள்.
- கு. அழகிரிசாமி முழு இலக்கியவாதியாக இருந்தார். நவீன இலக்கியங்களில் எந்த அளவிற்கு ஆழ்ந்த புலமை பெற்றிருந்தாரோ அதே அளவு பண்டைய இலக்கியங்களிலும் கவிஞர் த. துரைசிங்கம்

உணர்ச்சிபூர்வமான ஈடுபாடு காட்டினார். பழந்தமிழுக்கும் புதுத்தமிழுக்கும் அவர் சங்கம பூமியாக இருந்தார்.

இவரது கதைகளின் உள்ளடக்கம், அமைப்பு அனைத்திலுமே சிக்கலற்ற எளிமைத் தன்மையைக் காணலாம். மனித உணர்ச்சிகள் இவரது கதைகளின் அடிநாதமாகத் திகழ்கின்றன. அழகிரிசாமி தமது கதைகளில் தீண்டாமை, வேலையில்லாத் தீண்டாட்டம், காதல், வறுமை போன்ற பொருள்களைக் கதைக்கருக்களாக அமைத்துள்ளார். இவர் உருவம், உத்தி போன்றவற்றில் புதிய சோதனைகளைச் செய்து பார்க்காது எடுத்துக் கொண்ட வடிவத்தைச் சீராகவும் செம்மையாகவும் படைக்க முயன்று அதில் வெற்றியும் பெற்றுள்ளார்.

‘சிரிக்கவில்லை’, ‘தவப்பயன்’, ‘காலகண்டி’, ‘தெய்வம் பிறந்தது’, ‘இரு சகோதரர்கள்’, ‘கற்பக விருட்சம்’, ‘அழகிரிசாமி கதைகள்’, ‘வரப்பிரசாதம்’, ‘அன்பளிப்பு’ முதலிய சிறுகதைத் தொகுதிகளும் ‘காளி வரம்’, ‘முன்று பிள்ளைகள்’ முதலிய சிறுவர் கதைத் தொகுதிகளும் ‘டாக்டர் அனுராதா’, ‘தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை’, ‘புதுவீடு’, ‘புது உலகம்’, ‘வாழ்க்கைப்பாதை’ நாவல்களும் ‘கவிச்சக்கரவர்த்தி’, ‘வஞ்ச மகள்’ முதலிய நாடகங்களும் இவரது படைப்புக்கள். கம் பராமாயணத் தையும் காவடிச் சிந்தையும் பதிப்பித்திருக்கின்றார்.

கு. அழகிரிசாமி எழுதிய நாடகங்களிலேயே மிகவும் உன்னதமானது ‘கவிச்சக்கரவர்த்தி’. கம்பரது வாழ்க்கையை புதிய கோணத்திலிருந்து பார்த்து எழுதப்பட்ட வித்தியாசமான நாடகம் இதுவாகும்.

அழகிரிசாமி சிறந்த படைப்பாற்றலைப் பெற்றிருந்ததோடு நல்ல இலக்கியச் சுவைஞராகவும் திகழ்ந்தார். இவரது இலக்கிய இரசனையும், மனித நேயப் பண்புகளும், ஏதையும் சூர்ந்து உற்று நோக்கும் சூர்ந்த மதியும், வாழ்க்கையில் பெற்ற அனுபவங்களும், கண்ட காட்சிகளுமே இவரது படைப்புக்களுக்கு அடிப்படைகளாக அமைந்துள்ளன. மரபுவழி இலக்கியத்தில் ஆர்வமும் ஆழந்த புலமையும் கொண்டிருந்ததால் புதுமை இலக்கியங்களில் ஒன்றான சிறுகதை இலக்கியத்தைச் செவ்வளே இவரால் படைக்க முடிந்தது.

இவரது ‘அன்பளிப்பு’ என்னும் சிறுக்கைத் தொகுதிக்கான சாகித்திய விருது வழங்கப்பட்டபோது அதைக் கைநீட்டிப் பெற அவர் இவ்வுலகில் இல்லை என்பது வருத்தத்திற் குரியதாகும். 1970 ஜூலை ஐந்தில் இவர் அமரராணார்.

- உ) 1. கம்பர், 2. ஒட்டக்கூத்தர், 3. குலோத்துங்கன், 4. அரசி, 5. குணவீர் பண்டிதர், 6. குமாரப் புலவர், 7. சடையப்பவள்ளால், 8. சேவகன், 9. மகேஸ்வரி.

கவிச்சக்கரவர்த்தி நாடகத்தின் 5-13 வரையான காட்சிகளை மையமாகக் கொண்டு பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடையளிக்குக.

2. அ) ‘ஏரேமுபது’ நூலை இயற்றியவர் யார்?

ஆ) அந்நாலின் அரங்கேற்றம் எங்கு நிகழ்ந்தது?

இ) அது எத்தனை பாடல்களைக் கொண்டது?

- அ) ஏரேமுபது என்னும் நூலை இயற்றியவர் கவியரசர் கம்பர் ஆவார். இந்நால் ஏர்த் தொழில் செய்யும் உழவர்களைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் பாட்ப் பெற்றது.

ஆ) இந்நாலின் அரங்கேற்றம் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் சடையப்பவள்ளலின் வீட்டில் நடைபெற்றது.

இ) இந்நால் எழுபது பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.

3. அ) இலங்கை மன்னன் பராக்கிரமபாகுவுக்கு ஆயிரம் தோணிகளில் நெல் அனுப்பியவர் யார்?

ஆ) யாருக்காக அனுப்பினார்?

இ) அவரது செயல் குறித்து மன்னன் குலோத்துங்கன் கூறியவை யாவை?

- அ) திருவெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்பவள்ளல்.

ஆ) பஞ்சத்தில் வாடும் இலங்கை மக்களுக்கு உணவளிப்பதற்காக அனுப்பினார்.

இ) “சடையப்பர் நம் பகைவருக்கு நெல் அனுப்பவில்லையே! பஞ்சத்தில் துடிக்கும்-உயிர்களுக்குத் தானே அனுப்பி இருக்கிறார். பராக்கிரமபாகு பைத்தியக்காரன். என்னைக் கேட்டிருந்தால் பதினாயிரம் மரக் கலங்களில் நெல் அனுப்பியிருப்பேன்” என்று கூறினார் மன்ன் குலோத்துங்கன்.

4. அ) சோழ மன்னன் குலோத்துங்கன் கூத்துரிடமும் கம்பரிடமும் தனது நீண்டநாள் விருப்பம் எனத் தெரிவித்தவையாவை?
- ஆ) வால்மீகியின் காவியம் குறித்துக் கம்பர் உரைத்தவை எவை?
- இ) குமாரப் புலவர் தமது புலமைத் திறன் குறித்துச் சேவகனிடம் கூறியவற்றை எழுதுக.
- ஈ) குமாரப் புலவர் தமது கவிதைகள் குறித்துச் சேவகனிடம் கூறியவற்றை எழுதுக.
- அ) “இராமாயணம் என்ற பக்தி வெள்ளம் இன்று தமிழகம் எல்லாம் பாய்ந்து தெய்வ மணம் பரப்பி வருவது நீங்கள் அறியாத ஒன்றால்ல. இராம கணதயைக் கேட்கும் ஒவ்வொரு உள்ளமும் பேரின்பத்தில் முழுகுகிறது. மனிதனைத் தேவனாக்கும் மகாகாவியமாக இருக்கிறது இராமாயணம். ஆனால் அந்தக் காவியம் வடமொழிப் புலவர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு எட்டாக் கணியாக இருந்து வருகிறதே என்று வருந்துகிறேன். மூல நூலின் சுவை குற்றாமல் உங்களைப் போன்ற இரு மொழிப் புலவர்கள் அதைத் தமிழ்ப் படுத்தினால் தமிழ் நாட்டுக்குச் செய்யும் அழியாத பேரற்மாக அது விளங்கும். என்னுடைய இந்த விருப்பத்தை நீங்கள் இருவருமே நிறைவேற்ற வேண்டும்” இவ்வாறு சோழ மன்னன் குலோத்துங்கன் தனது நீண்ட நாள் விருப்பத்தைக் கூத்துரிடமும் கம்பரிடமும் தெரிவித்தார்.

ஆ) “வால்மீகி தெய்வமாக் கவி. அவர் இயற்றிய காவியம் திருப்பாற் கடல். பாற்கடல் முழுவதையும் பருகுவதற்கு ஒரு பூணையால் முடியுமா? தாங்களோ அந்தப் பெருநாலைத் தமிழ்ப்படுத்த வேண்டும் என்கிறீர்கள். என்னால் முடியக்கூடிய காரியமா அது? கவிச்சக்கரவர்த்தி ஓட்டக் கூத்தர் இயற்றலாம். அவர் ஏன் அஞ்சகிறார்?” இவ்வாறு கம்பர் உரைத்தார்.

இ) குமாரப் புலவர் தமது புலமைத் திறன் பற்றி அரண்மனைச் சேவகனிடம் பின்வருமாறு எடுத்துரைத்தார்.

“அபி நவ அகத்திய தண்டமிழ்ச் சாகர, தான் தோன்றிக் குமாரப் புலவர் என்பவர் நாமே. நமது பெருமை மலை மேலிட்ட தீபம். ஈயாத லோபிகள் எல்லாம் பூண்டற்றுப் போக வசை பாடுவோம். தமிழுக்குத் தீங்கு புரிபவர்கள் இலவம் பஞ்சாகப் பறக்க அறம் பாடுவோம். ‘இம்’ என்றால் எழுநூறும் ‘அம்’ என்றால் ஆயிரமுமாக கவிமாரி பொழிவோம். நாம்

கல்விச் சமுத்திரம். கணலமகள் இருப்பிடம் தமிழ்க் கடலின் மடை திறந்த வெள்ளம். அது மட்டுமா? கற்பனைப் பிறப்பிடம். கவிமாரி பொழியும் மேகம்”.

ச) “குலோத்துங்க சோழச் சக்கரவர்த்தியின் குண்டலங்களை மட்டுமே இரண்டாயிரம் பாட்டுக்களில் வர்ணித்துள்ளோம். இரு குண்டலங்கள் இரண்டாயிரம் செய்யுள்கள். ஒவ்வொரு செய்யுளின் ஒவ்வொர் அடிக்குமே நான்கு விதமாகப் பொருள் கூறலாம். பிற புலவர்கள் பொருள் இல்லாது செய்யுட்களில் போட்டு நிரப்பியுள்ள அசைக்கும், எம் செய்யுட்களில் இரு பொருள் உண்டு. எந்தச் செய்யுள்குமே எம்மைத் தவிர யாராலும் பொருள் காண முடியாது” இவ்வாறு தமது செய்யுட்கள் குறித்துக் கூறினார் குமாரப் புலவர்.

5. அ) கம்பர் பாடிய போர்க்களம் எது? அதனைப் பற்றிய பாடலைத் தருக.

ஆ) அப்பாடலின் பொழிப்புரையினை எழுதுக.

இ) அப்பாடலில் நீர் காணும் சிறப்புக்களை விளக்குக.

● அ) புதியதொரு போர்க்களம் பற்றிப் பாடும் புதிய மரபினைக் கம்பர் ‘ஏரெழுபதில்’ தொடக்கி வைத்துள்ளார். அவர் பாடிய போர்க்களம் உழவர்களின் நெல் போர்க்களம் அப்போர்க்களம் பற்றிய பாடல் வருமாறு:

வளம் பாடும் குடை மன்னர் மதயானை படப் பொருத களம் பாடும் பெருஞ் செல்வம் காசினியில் சிறந்ததன்று; தளம் பாடும் தார் அகலத் தாடாளர் தம்முடைய களம் பாடும் பெருஞ் செல்வம் காசினியில் சிறந்ததே.

(தாள் + ஆளர் = தாடாளர்)

ஆ) வளம் மிகுந்த வெண் கொற்றக் குடைகளையுடைய அரசர்களது மதம் பொருந்திய யானைகள் ஒன்றையொன்று முட்டி மோதும் போர்க்களத்தைப் பற்றிப் பாடுவது இப்புமியில் சிறந்த பெருஞ் செல்வமன்று. வேளாண்மை செய்தோர் தம்முடைய நெற் களத்தைப் பற்றிப் பாடுதலே இப்புமியில் சிறந்த பெருஞ் செல்வமாகும்.

இ) இப்பாடல்களில் மன்னர்களது மத யானைகள் பொருதும் பேர்க்களம் பற்றிப் பாடுவதிலும் உழவர்தம் நெற் போர்க்களம் பற்றிப் பாடுதல் இப்புவியிற் சிறந்த பெருஞ் செல்வமாகும்

என்கிறார் கம்பர். இரத்தமும் மாமிசமும் வெள்ளமாக ஓடிக்கொண்டிருக்க அதன் நடுவே தலையற்ற கவந்தங்கள் கூத்தாடும் போர்க்களத்தைப் பாடுவதைக் கம்பர் பெருஞ் செல்வமாகக் கருதவில்லை. அப்படிப் பாடுவது பண்டைய புலவர் மரபு. அதற்கு மாறாகப் புதியதோர் போர்க்களத்தைப் பாடுவதன் மூலம் புதியதோர் மரபை உருவாக்கிக் காட்டியுள்ளார் கம்பர். பழைய மரபையே கட்டிக் காத்து அரைத்த மாவையே திருப்பித் திருப்பி அரைக்கும் முறையினை விடுத்துப் புதியதோர் மரபினை இப்பாடல் மூலம் கம்பர் உருவாக்கியுள்ளார்.

‘சமுன்றும் ஏர் பின்னது உலகு’ என்னும் வள்ளுவர் வாக்குக்கு ஏற்ப உழவர் தம் போர்க்களத்தைப் பெருஞ் செல்வமாகக் காட்டுவதன் மூலம் உழவர்தம் பெருமையினை உலகுக்கு உணர்த்தியுள்ளார் கம்பர்.

இரு போர்க்களங்களை நம்முன் காட்டி, நெற் போர்க்களமே சிறந்த செல்வம், புலவர் பாடும் பெருமைக்குரியது என்பதைக் கம்பர் ஆழகுற உணர்த்தியுள்ளார்.

6. அ) “உன்னை விளையாட்டுத் தோழனைப் போலவே கம்பர் கருதுகிறார்” எனக் கூத்தர் கூறிய போது மன்னன் குலோத்துங்கன் அளித்த பதில் என்ன?

ஆ) சடையப்பவள்ளலைப் பாராட்டிப் பராக்கிரமபாகு மன்னன் அனுப்பிய கவிதை குறித்துக் கம்பர் குலோத்துங்கனிடம் சுற்றியவை யாவை?
இ) அப்பாடலையும் அதன் பொழிப்புரையினையும் தருக.

● அ) “அதை நான் பாராட்டுகிறேன். கவிஞருக்கு இருக்க வேண்டிய முழுமுதற் குணமே அச்சமின்மைதான் என்பது என் கருத்து. கவிஞர் பெருமானே அச்சமுள்ள இடத்தில் கவிதை பிறக்குமா?” இவ்வாறு மன்னன் குலோத்துங்கன் கூத்துரின் கூற்றுக்குப் பதிலளித்தான்.

ஆ) “அவன் மன்னாக மட்டுமல்ல கவிஞராகவும் இருக்கிறான். ஆயிரம் தோணிகளில் சடையப்பவள்ளல் நெல் அனுப்பியதற்கு இந்தப் பாட்டு நன்றியுரையாக அவனிடமிருந்து வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பாட்டுக்கு வட்சம் தோணிகளில் நெல் அனுப்பினாலும் போதாது. என்ன வாக்கு! ஸ்பேர்ப்பட்ட உணர்ச்சிப் பரவசம்! பொன்னம்பலத்தில் நடராஜப் பெருமான் உலகம் உய்ய நின்று ஆடுவதும் திருவரங்கத்தில் கார்மேக

வண்ணன் யோக நித்திரை செய்வதும் சடையன் என்ற தரும தேவதை சோழ நாட்டில் வாழ்வதால்தான் என்று பாடியிருக்கிறான் பராக்கிரமபாகு” எனக் கம்பர் குலோத்துங்கன் முன் எடுத்துரைத்தார்.

இ) “கருது செம்பொனின் அம்பலத்தில் ஓர் கடவுள்நின்று நடக்குமே! காவிரித்திரு நதியிலே ஒரு கருணை மாழுகில் துயிலுமே! தருஉயர்ந்திடு புதுவையம்பதி தங்குமானிய சேகரன் சங்கரன் தரு சடையன் என்றொரு தருமதேவதை வாழவே”
பொழிப்புரை:

புதுவையம்பதியில் கற்பக விருட்சம் போன்று வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுவனவற்றை ஈந்திடும் சடையப்பவள்ளல் என்றொரு சிறப்புமிகு தருமதேவதை வாழ்கின்றமையால் தான் பொன்னம்பலத்தில் (சிதம்பரத்தில்) நடராஜப் பெருமான் உலகுய்ய நின்று ஆடுவதும், அழகிய காவிரி நதிக்கரையில் உள்ள திருவரங்கத்தில் கார்மேக வண்ணனான திருவரங்கன் அறிதுயில் கொள்ளுவதும் நிகழ்கின்றன.

7. அ) கதைக்கும் காவியத்துக்குமுள்ள வேறுபாட்டினைக் கம்பர் சூத்தருக்கு எவ்வாறு சுட்டிக் காட்டினார்?

ஆ) சேது சமுத்திரத்தில் வானரங்கள் அணைக்டியதை வர்ணிக்கும் கம்பரது பாடலைத் தருக.

இ) அப்பாடலின் பொழிப்பையும் அதில் நீர் காணும் சிறப்புக்களையும் எழுதுக.

● அ) கதையில் பெரும்பகுதி முடிந்தால் காவியமும் பெரும் பகுதி முடிந்த மாதிரி தானே எனக் கூத்தர் உரைத்த போது,

“கதைக்காக அல்ல காவியம். கதை வேண்டும் என்றால் ஒரு நாழிகைக்குள் உரை நடையில் எழுதிக் கொடுத்து விடலாமே. கவிதைக்காகவே காவியம் என்று கருதுபவன் நான். ஆயிரம் கவிதைகளில் ஒரு காவியத்தை முடிக்க நினைக்கலாம். என்னூறு செய்யுட்களை இயற்றிவிட்டால் பெரும் பகுதி முடிந்து விட்டது என்பீர்கள். ஆனால் காவியம் இயற்றும் போது கவிஞரின் கற்பனை இரண்டாயிரம் செய்யுட்களுக்கு மேல் தாண்டிச் சென்று விட்டால், என்னூறு என்பது கிறு பகுதி ஆகிவிடாதா?” என வினா எழுப்பி கதைக்கும் காவியத்துக்குமுள்ள வேறுபாட்டினைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

அதை ஆ) சேது சமுத்திரத்தில் வானரங்கள் அணை கட்டியமையை வர்ணிக்கும் கம்பரது பாடல் வருமாறு.

“குமுதன் இட்ட குலவரை சூத்தரில் திமிதம் இட்டுத் திரியும் திரைகடல் துமிதம் ஊர்புக வானவர் துள்ளினார் அழுதம் இன்னும் எழும்எனும் ஆசையால்”

(இ) பொழிப்புரை:

குமுதன் என்ற வானரத் தலைவன் ஒரு பெரிய மலையைப் பெயர்த்துக் கொண்டு வந்து அணை கட்டுவதற்காகச் சேது சமுத்திரத்தில் இட்டான். கடலில் விழுந்த மலை நடனமாடுகிறவர்களைப் போல் பெரும் சப்தத்தை முழக்கிக் கொண்டு அங்குமிங்கும் திரிகிறது. அப்போது அலைகள் மேலெழும்பி வீசியடிக்கின்றன. அதனால் நீர்த்துளிகள் வானுலகம் வரையிலும் போய்த் தெறித்து விழவே, யாரோ மீண்டும் பாற்கடலைக் கடைகிறார்கள். அதனால் தான் இங்கே துளிகள் வந்து விழுகின்றன என்று தேவர் கள் என்னுகிறார்கள். உடனே பாற்கடலிலிருந்து ஏடுக்கப்படும் தேவாமிரதம் நமக்குத் திரும்பவும் கிடைக்கப் போகிறது என்று தேவர்கள் துள்ளிக் குதிக்கிறார்கள்.

இப்பாடலில் கம்பரின் அதை கற்பணைத்திறன் பளிச்சிடுகிறது. குமுதன் கடலில் இட்ட மலையானது நீர்த் துளிகளை வானுலகம் வரை செலுத்தி விட்டதாம். முன்னர் பாற்கடலில் இருந்து பெறப்பட்ட தேவாமிரதத்தை உண்டு மகிழ்ந்த தேவர்கள் மீண்டும் அது கிடைக்கப் போகிறது என்ற மகிழ்ச்சியில் துள்ளினார்களாம். தேவர்கள் துள்ளினார்களோ இல்லையோ கம்பர் அவர்களைத் துள்ள வைத்து விட்டமையைப் பாடலின் மூலம் நாம் காண முடிகிறது. சேது சமுத்திரம் அலை வீசித் திரிவது இயல்பு. அதனுள் குமுதன் இட்ட மலையானது பேரலைகளை அள்ளி வீசியிருக்கும். அக்காட்சியை உணர்த்த விரும்பிய கவிஞர் கடல் அலைகளில் இருந்து எழுந்த துளிகள் வானுலகு வரை தெறித்ததாகவும் அதனால் பாற்கடலை யாரோ கடைகிறார்கள் எனத் தேவர்களை எண்ண வைத்து விட்டதாகவும் கூறுவது பெரிதும் நயத்தற்குரியது. முன்னர் தேவாமிரதத்தை கவைத்து உருசி கண்ட தேவர்கள் மீண்டும் அது கிடைக்கப் போகிறது எனத்

துள்ளினார்கள் என்னும் கவிக்கூற்று என்றும் நயத்தற்குரிய தாகும். ‘கம்பநாடன் கவிதைபோற் கற்றோர்க்கு இதயம் களியாதே’ என்ற கூற்றுக்கு இப்பாடலே ஏற்ற சான்றாகும்.

8. அ) ‘துமி’ என்ற ஒரு சொல்லே தமிழில் கிடையாதே எனக் கூறிய கூத்தருக்குக் கம்பர் உரைத்த பதில் யாது?

ஆ) ‘துமி’ என்பதன் பொருள் யாது எனக் கம்பர் விளக்கினார்? அதனை எவ்விதம் நிருபித்தார்?

இ) கூத்தர் தாம் எழுதிய இராமாயண ஓலையைக் கிழித்தெறிந்தது ஏன்? அவரது இச்செயல் எதனைக் காட்டுகிறது?

ஈ) நான் என்ன பிழை செய்தேன்? எனக் கம்பர் கேட்ட போது கூத்தர் உரைத்த பதில் யாது?

உ) கலைமகள் குறித்துக் கூத்தர் உரைத்தவை யாவை?

● அ) “தமிழ் தங்கள் அளவோடு நின்றுவிடவில்லை. என் அளவிலும் அதற்கு வரம்பு கட்டி விடக் கூடாது. தமிழ் அளப்பரும் பெருங் கடல். அதன் வார்த்தைகள் அனைத்தும் யாரோ நமக்குக் கொடுத்தவை. தமிழழப் பேசும் நாட்டு மக்களே தமிழ் வார்த்தைகளையும் கொடுத்தார்கள்” எனப் பதிலளித்தார் கம்பர்.

ஆ) “துளியிலும் சிறியதுதுமி. தெறித்து விழும் சிறிய நீர்த் திவலை அது. சாதாரணமாகத் துமி என்பதற்குப் பொருள் சொல்லும் போது உங்களுக்குப் புரிய வேண்டும் என்பதற்காகத் துளி என்ற சொல்லை உபயோகித்தேன். எந்தச் சொல்லுக்குமே சரியான பிரதிபதம் கிடையாது. ஒரே பொருளை ஒரே அளவில் ஒரு சொல் தான் குறிக்கும்” என விளக்கினார் கம்பர்.

அதனை நிருபிக்கக் கேட்ட கூத்தருக்கு ‘துமி’ யின் பிரயோகத்தை, தயிர் கடைந்து கொண்டிருந்த பெண் ஒருவளின் கூற்றின் மூலம் நிருபித்தார்.

“குழந்தைகளே! சொன்னால் கேளந்கள். கிட்ட வந்தால் உங்கள் மேல் துமி தெறிக்கும். நான் தயிர் கடைந்து கொண்டிருக்கிறேன்” என அவள் கூறியமையைக் கம்பர் கட்டிக் காட்டினார்.

இ) கம்பர் சொன்னது உண்மையாகி விட்டது. எனச் சோழ மன்னன் கூறியதும் கூத்தருக்குத் துக்கமும் வெட்கமும் ஏற்பட்டு விட்டது. தான் தோற்று விட்டதாகக் கருதினார். இதனால் ஏற்பட்ட ஆத்திரத்தின் காரணமாகவே தாம் எழுதி கவிஞர் த. துரைசிங்கம்

விரிவுறுத்தும் வைத்திருந்த இராமாயண ஒலைகளைக் கிழித்து எறிந்தார். பெயது அசெயல் தோல்வியைச் சுகித்துக் கொள்ள முடியாத பொறையின்மையையும் கம்பர் மீது கொண்ட குரோத்ததையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஏ) “நீர் பிழை செய்வதா? உம்மால் பிழை செய்யவே முடியாது. நீர் செய்வதை எல்லாம் தமிழுக்கு விதியாகவும் கதியாகவும் மாற்றுவதற்குக் கலைமகள் காத்திருக்கும் போது உம்மால் பிழை செய்ய முடியுமா? உம்மை வெல்ல ஆயிரம் ஓட்டக்கூத்தர்கள் சேர்ந்தாலும் முடிகிற காரியமா?” எனப் பதிலளித்தார் ஓட்டக்கூத்தர்.

உ) “கலைமகள் எனக்குத் திருவருள் செய்கிறாள். உமக்கோ குற்றேவெல் செய்கிறாள். ஆயர் மங்கையாக உருவெடுத்து வந்து உம் கட்சிக்கு அவள் வெற்றி தேடித் தருகிறாள். எனக் கூறினார் ஓட்டக்கூத்தர். ‘துமி’ என்ற சொல்லைப் பிரயோகித்தவள் ஆயர்குலப் பெண் ஆதலின் கலைமகளே ஆயர்குல மங்கையாக உருவெடுத்து வந்து கம்பருக்கு வெற்றியைத் தேடிக் கொடுத்துள்ளாள் எனக் கூத்தர் கருதினார் எனலாம்.

இ) அ) கலைவாணியே ஆயர்குல மங்கையாக உருவெடுத்தாள் எனக் கூறிய கூத்தருக்குக் கம்பர் உரைத்த பதில் யாது?

இ) “நான் இராமாயணத்தில் உத்தரகாண்டம் இயற்றப் போவதில்லை. இதுவே ஏழாவது காண்டமாக எனது நூலுடன் இணைந்திருக்கப் போகிறது” என உரைத்த கம்பருக்குக் கூத்தர் சுநியவை கூறியாவை?

இ) கம்பரைப் பற்றிய சோழ மன்னனின் கருத்து யாது? கூத்தருக்கும் கம்பருக்கும் இடையே எழந்த முரண்பாட்டைப் பற்றி மன்னர் கூறியவை எவை?

இ) அ) “அப்படியே இருக்கட்டும் அவள் கலைவாணியாகவே இருக்கட்டும். கேவலம் ‘துமி’ என்ற ஒரு வார்த்தை. அந்த ஒரு வார்த்தையா கூத்தரின் வெற்றி தோல்விகளை நிர்ணயிக்க வேண்டும்? கவிஞர் பெருமானே, நான் சிறியவன். ஆனாலும் தாங்கள் சிறு குழந்தையை விடப் பலவீனமாய்ப் போய்விட்ட நிலையில் நான் மறுத்துப் பேசுவதில் நியாயம் உண்டு. மனிதனின் வாழ்விலும் பெருமை இருக்க வேண்டும். சாவிலும் பெருமை இருக்க வேண்டும். கேவலம் பறவையாக

வலிகைகளை வாழ்ந்த ஜபாயிலே தேய்வ மரணம் எய்தினான். அற்பத்தில் ஆடிசீக கீரித்து ஒரு ஜீவன் மடிவது, இழிவான வாழ்க்கையைவிட கீழ்ப்பட்டது. இராவணன், நான் படைக்கும் இராவணன் பட்டனன் என்ற போதும் எனிமையில் படுகிலேன் யான் என்று பேசவான். பறவையும் அரக்கனும் அஞ்சும் அற்ப மரணத்தைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி விரும்புவதா? கேவலம் “இவ்வாறு கூத்தருக்குப் பதிலளித்தார் கம்பர்.

ஆ) “உம்முடைய காவியத்தில் யான் இயற்றிய காண்டமா? என் செய்யுட்களை விட உம் செய்யுட்கள் சிறந்தவை என்று காட்டுவதற்காகத்தானே உத்தர காண்டத்தை இணைக்க எண்ணுகிறீர்? இது நடவாத காரியம். நீரும் கலைமகஞ்சை சேர்ந்து அவ்வாறு நிருபிக்கவும் நிருபிக்கலாம். ஆனால் உலகம் ஏற்காது” என உறுதிபடக் கூறினார் கூத்தர்.

“திருவழுந்தூர்ப் புலவர் எந்த வகையில் பார்த்தாலும் ஆழம் காண முடியாத பெருங் கடலாக இருக்கிறார். ஒரேயொரு பாடலைத்தான் பாடினார். அதன் கற்பனை என்னையும் கவர்ந்தது. புவனமுழுடையாளின் உள்ளத்தையும் ஆட்கொண்டது. அந்த ஒரே பாடலில் ஒரேயொரு சொல் அந்த ஒரு சொல் மூன்று தலைமுறைகளாகச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் கவிதா சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்த ஒட்டக்கூத்தரின் கவிச் சக்கரவர்த்திப் பதவியையே அசைத்து விட்டது. ஆனால் கம்பர் யார்? கம்பரின் உள்ளம் எப்படிப்பட்டது? அவர் என்ன எண்ணுவார்? எதைச் சொல்லுவார்? இதெல்லாம் அறிய முடியாத மாயமாக இருக்கிறது” எனக் கம்பரைப் பற்றிக் கருத்துரைத்துள்ளார் சோழ மன்னன்.

இ) கூத்தருக்கும் கம்பருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட முரண்பாடு பற்றி மன்னர் தமது மனக் கருத்தைப் பின்வருமாறு கூறுவது வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

‘பாவம் ஒட்டக் கூத்தரின் மனம் மாறுபட்டு விட்டது. கம்பரை முதல் முதலில் அவர் வரவேற்று வாழ்த்தினார். பாராட்டுரையும் வழங்கினார். ஆனால் நேற்று..... அந்தக் கவிச்சக்கரவர்த்தியின் உள்ளத்திலும்..... என்ன சொல்வது? சொல்லவும் கூசுகிறது. பொறாமையும் துவேஷமுடியுடிகொண்டு விட்டன. எனக்கு அப்படித்தான் தோன்றுகிறது.

போட்டி வேறு. பொறாமை வேறு. பொறாமை தன்னையே தின்று விடும். அப்புறம் கவிச்சக்கரவர்த்தி கூத்துரின் கவிதா சக்தியைக் கொல்ல என்ன வரவேண்டியதில்லை. அவரே கொடு கொன்று விடுவார்.

10. அ) சோழ மன்னன் குலோத்துங்கன் தனது முதல் ஆசை எதுவெனத் தெரிவித்தான்?

ஆ) கூத்துரின் செயல் குறித்துக் கம்பர் சோழ மன்னிடம் கூறியவை யாவை?

இ) கம்பரிடம் அரசி கூறியவை யாவை?

● அ) “தஞ்சையில் தன் குல முதல்வர் அருள் மொழித் தேவரான இராசராசர் கட்டிய பெருவடையார் ஆலயம் போலவும், அவரது அருமைப் புதல்வர் இராஜேந்திரர் கட்டிய கங்கை கொண்ட சோழீச்சரம் போலவும் ஒரு தெய்வத் தலம் கட்டப்பட வேண்டும். இதுவே என் முதல் ஆசை” எனச் சோழ மன்னன் குலோத்துங்கன் தெரிவித்தான்.

ஆ) அவருடைய பலஹ்னத்தைத் தவிர வேறு எதைக் காரணமாகச் சொல்வது? கேவலம், ஒரே சொல். அது அவரை இவ்வளவு தூரம் ஆற்றல் இழக்கச் செய்யும் என்று யார்தான் நினைத்திருக்க முடியும்? பாவம், பலஹ்னம். பேராற்றல் இருந்து என்ன பயன்? கிழித்தெறிந்து விட்டார். பலஹ்னர்களுக்கு அழிக்கத்தான் தெரியும். அவர்கள் தம்மையும் அழிப்பார்கள். உலகத்தையும் அழிப்பார்கள்” எனக் கம்பர் சோழ மன்னிடம் தெரிவித்தார்.

இ) கம்பருக்கு அரசி விடை கொடுக்கும் போது “மகா கவியே! போய் விரைவில் வாருங்கள். சக்கரவர்த்தியின் ஆசை விரைவில் நிறைவேற வேண்டும். சோழ நாட்டின் இலக்கியப் புகழ் விண்ணைத் தொட வேண்டும். உலகத்தில் யாருக்கு மே கிடைக்காத ஈடு இணையற்ற மகத்தான் காவியக் களஞ்சியம் தமிழ் தெரிந்தவர்களுக்கெல்லாம் பரம்பரை பாத்தியதை ஆக வேண்டும். காவியத்தோடு வாருங்கள்” எனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

11. அ) சடையப்பவள்ளின் ஆதரவைப் போற்றும் வகையில் கம்பர் உணர்ச்சிப் பெருக்குடன் பாடிய பாடலை எழுதுக.

அ) அப்பாடலின் பொழிப்புரையினைத் தருக.

இ) அதில் நீர் காணும் சிறப்புக்களை விளக்குக.

● அ) “ஆன்பாலும் தேனும் அரம்பை முதல் முக்கனியும் கெட்டு தேம்பாய் உண்டு தெவிட்டு மனம் - தீம்பாய் பல்கலைக்கழகம் மறக்குமோ வெண்ணெய் வருச்சடையா கம்பன் இறக்கும்போ தேனும் இனி”

ஆ) பகவின் பாலும் தேனும் வாழை முதலிய முக்கனியும் கெட்டு மறக்குமோ? தீருவெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்பவள்ளலே, கம்பன் இறக்கும் போதும் இதனை மறவான்.

இ) சடையப்பவள்ளல் மீது கம்பர் கொண்ட அன்பையும் பரிவையும் இப்பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகிறது. செய்ந்நன்றி மறவாக் கம்பரின் உயரிய பண்பினை இதில் காண முடிகிறது. சடையப்பவள்ளல் கம்பரை ஆதரித்து அவர் காவியத்தைப் பெரிதும் மெச்சியவர் என்பது வரலாறு. சடையப்பர் மீது கம்பர் கொண்ட மறக்க முடியாத பேரன் பையும் நன்றியுணர்வையும் அவரது இப்பாடல் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

கம்பர் உயிர் உள்ளவரை மறக்க முடியாதவராகச் சடையப்பவள்ளலை உயர்த்திக் கூறுகிறது இப்பாடல். கம்பரின் இதயத்திலிருந்து வெளிவரும் நன்றியுணர்வின் பையும் வெளிப்பாடே இது எனலாம். புவியரசரை ஒரு பொருட்டாகக் கருதாத கம்பர் சடையப்பவள்ளலின் அன்பை உயிருள்ளவரை மறவேன் என இங்கு நன்றியுணர்வுடன் நவில்வதைக் காண முடிகிறது.

12. கவிச்சக்கரவர்த்தி என்னும் நாடகத்தில் இடம்பெறும் முக்கிய பாத்திரங்களின் குணவியல்புகளைத் தருக.

● 1. கம்பர் :

கவிச்சக்கரவர்த்தி நாடகத்தின் முக்கிய பாத்திரமாகத் திகழ்பவன் கம்பன். திருவழுந்தாரில் பிறந்த கம்பன் வெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையனால் ஆதரிக்கப் பெற்றவன். இராமாவதாரத்தில் ஈடுபட்டு ஆசைபற்றி இராமாயனத்தைப் படைத்தவன். அத்தகு சிறப்புக்குரிய கம்பனை இந்நாடகம் ஒரு மகாகவியாக நமக்குக் காட்டுகிறது.

ஒரு மகாகவிக்கு இருக்க வேண்டிய குண இலட்சணங்களை.

இலக்கியச் சிகரங்களைத் தொட்ட ஒருவர் சொந்த வாம்க்கையில் வயிற்றுக்காகக் கூனிக் குறுகும் சராசரி மனிதனாக இருக்க முடியாது. என்ற யூகத்திலும் கம்பன் பாத்திரம் சிருஷ்டிக்கப் பட்டுள்ளது.

கவிஞர்களுக்கு இயல்பாக உள்ள கவித்துவக் கர்வம் உள்ளவராகக் கம்பர் விளங்குகிறார். ‘ஏரெழுபது’ அரங்கேற்றத்தின் போதே இதை வெளிப்படுத்தி விடுகிறார்.

குணவீரபண்டிதர் சோழன் அவைக்களத்துக்குக் கம்பரை அழைக்கிறார். கம்பர் மறுத்து விடுகிறார். “சோழன் கேட்டு மகிழ்வதற்காகவா நீங்களும் நானும் பாடுகிறோம். சோழன் என் பாட்டை விரும்பினால் அவனே சடையப்ப வள்ளலின் கூறுகிற இல்லத்திற்கு வருவான் அல்லவா?” என்று கேட்கிறார். இது பாத்திரமாக வரும் கம்பன் கூறும் வார்த்தைகள் மேலும் இதை உறுதி செய்கின்றன.

அங்கு ஆஸ்தான கவியாக இருக்க மறுக்கிறார். கட்டளைக்குப் பணிந்து கவிதை எழுத அவர் விரும்பவில்லை. சோழன் குறித்த கெடு கவிஞருக்குத் தலைவிதி அல்ல என்கிறார். அரசனின் வரட்டுப் பொபு பெருமை பாடும் உலாக்களை இயற்ற மறுக்கிறார். பாண்டியனைச் சோழன் வென்று திரும்பும் போது வீரவரவேற்பு வழங்க அவன் கூடப்படுகின்றான். இதன் மூலம் ஒரு புரட்சியாளனாகவே கம்பன் விளங்குகின்றான்.

“சக்கரவர்த்தி என்ற அச்சம் இல்லாத விளையாட்டுத் தோழனைப் போலத் தங்களைக் கருதுகிறார் கம்பர்” என்று சோழனிடம் ஒட்டக்கூத்தர் கூறும்போது கூட கம்பருக்காகப் பரிந்து பேசுகிறான் சோழன். கம்பனின் கவித்திறமையை மன்னன் மதிப்பதையே கூறு உணர்த்துகிறது.

இராமாயண காவியம் எழுதுவதற்குத் தன்னை ஆசீர்வதிக்கும்படி சடையப்பவள்ளலின் மனைவி மகேஸ்வரியிடம் கம்பர் கேட்கிறார். கேட்பவர் மகாகவி. அனவிடற்கரிய சிருஷ்டி ஆற்றல் மிக்க யுகக்கவி. அரண்மனை வாழ்வைப் புறக்கணித்த கம்பன் சாதாரண பெண் ஒருவரை மதித்துப் போற்றி “என் காவியம் இனிது நிறைவேற என் அன்னை ஆசீர்வதிக்க வேண்டும்” என வேண்டுகிறார்.

நாடகத்தின் பல்வேறு காட்சிகளிலும் கம்பனின் தலைவணங்காப்

பண்பு தலைதூராக்கி நிற்கிறது. ஓட்டக்கூத்தருடன் முரண்படும்போது அவரது கவித்துவ கர்வம் தலைதூரக்குவதைக் காண முடிகிறது. அதேவேளை ஓட்டக்கூத்தர் தாம் எழுதிய இராமாயண ஏடுகளைக் கிழித் தெறிவதைக் கண்டபோது கம்பனது உள்ளம் பதைபதைப்பதைக் காணலாம். பல்வேறு குண இயல்புகளைக் கொண்ட கம்பன் நேர்மை மிக்கவனாகவும் எவர்க்கும் அடிபணியாதவனாகவும் இந்நாடகத்தில் தோன்றுகிறான். அவனது கவி ஆற்றலுக்கு மன்னன் குலோத்துங்கனே மதிப்பளித்தமையைக் காணமுடிகிறது.

சுருங்கக்கூறின் கவிச்சக்கரவர்த்தியாக, நன்றி மறவாத பண்பினனாக, புலமை சான்ற புலவனாக, வித்தியாகர்வம் மிக்கவனாகக் கம்பன் இந்நாடகத்தில் காட்சி தருகிறான்.

2. ஓட்டக்கூத்தர் :

ஓட்டக்கூத்தர் கவிச்சக்கரவர்த்தியாக விளங்கியவர். சோழ மன்னன் குலோத்துங்கனின் அவைக்களப் புலவர். சோழ மன்னனின் புகழ் பாடுவதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டவர். அவனது புகழ் பாடும் உலாப் பாடியவர். கம்பனைச் சோழ மன்னனின் அரண்மனைக்கு அழைத்து வந்தவர். இராமாயணம் இயற்றுவதில் ஈடுபட விரும்பியவர். இதுவரையில் கம்பருடன் நட்புறவு பாராட்டிய கூத்தர், ‘துமி’ என்ற சொல் காரணமாக ஏற்பட்ட முரண்பாட்டின் பின் அவரைத்தம் எதிரியாகவே கருதுகிறார். தமது கருத்து மதிக்கப்படாத போது - தோல்வி கண்ட போது அவர் கொண்ட சீற்றத்தை இந்நாடகத்தில் நன்கு காண முடிகிறது.

சீற்றத்தின் உச்சக்கட்டத்தில் கூத்தர் தாம் எழுதிய இராமாயண ஏடுகளைக் கிழித் தெறிவது அவரது உள்ளக் குழுறல்களை எடுத்துக் காட்டுகிறது. “கவிச்சக்கரவர்த்தி ஓட்டக்கூத்தன் செத்துக்கொண்டிருக்கிறான். இன்னும் சில விநாடிகளில் பூரணமாகச் செத்து விடுவான். கம்பரே, நான் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. சொற்களை இழுத்த கூத்தன் சொற்களைச் சிருஷ்டிக்கும் உம்மிடம் எதைச் சொல்லப் போகிறேன்”

“கம்பரே, என் மனத்தை இன்னும் வேதனை செய்ய வேண்டாம். கவிச்சக்கரவர்த்தி கூத்தனின் வாழ்வு முடிந்தது. நான் இப்போது மஸ்ரியூர்க் கூத்தன் தான். உம்மை வெல்ல என்னால் முடியாது.”

கூத்தரின் இவ்வார்த்தைகள் எல்லாம் அவரது உள்ப்பலவீந்ததையே வெளிக்காட்டுகின்றன. எவ்வளவு பெரிய கவிஞராக இருந்தும்

தோல்வி கண்டு துவண்டுவிடும் மனப்பாங்குடையவராகவே கூத்தர் காட்சி தருகிறார். கம்பர் மீது அவர் கொண்ட பொறாமையினையே அவரது வார்த்தைகள் புலப்படுத்துகின்றன.

3. சோழ மன்னன் குலோத்துங்கன் :

இந்நாடகத்தில் வரும் சோழ மன்னன் குலோத்துங்கன் என்னும் பாத்திரம் தமிழ்ப் புலமை மிக்கோணாகவும் இலக்கிய மனம் கொண்டவனாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒட்டக்கூத்தர் கம்பருக்கு எதிராகப் பலமுறை தூண்டிவிட்டும் அவன் பலியாகவில்லை. குலோத்துங்கன் சித்திரிப்புக் கம்பன் சித்திரிப்பைப்போல் தரமாக உள்ளது.

கம்பனின் கவியாற்றலை, அச்சமின்மையை மன்னன் மதித்திடத் தவறவில்லை. “சக்கரவர்த்தி என்ற அச்சம் இல்லாது விளையாட்டுத் தோழன் போலத் தங்களைக் கருதுகிறார் கம்பர்” என்று ஒட்டக்கூத்தர் சூறியபோது கூடக் கம்பருக்காகப் பரிந்து பேசுகிறான் மன்னன்.

கவிஞருக்கு இருக்க வேண்டிய முழுமுற்ற குணமே அச்சமின்மை தான் என்பது தன் கருத்து என்கிறான். அச்சம் உள்ள இடத்தில் கவிதை பிறக்குமா? என்று கேட்கிறான். இதன் மூலம் கம்பரின் வித்தியாகர்வத்தைச் சோழனே அங்கீகிரிக்கிறான். அதேநேரத்தில் ஆணவத்தைக் கம்பர் வித்தியாகர்வமாகக் கொள்ளவில்லை. அச்சமின்மை வேறு, ஆணவம் வேறு என்று விளக்கம் தருகிறான்.

இவையெல்லாம் கம்பன் மீது சோழமன்னன் கொண்டிருந்த மதிப்பினையே எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஒட்டக்கூத்தர், கம்பர் என்னும் இரு கவிச்சக்கரவர்த்திகள் மூலம் இராமாயணம் படைக்கப்பட வேண்டும். இரு காலியங்கள் தமிழுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென ஆசைப்படுகிறான். தமிழின் மீது அவன் கொண்டிருந்த பற்றையே இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கம்பருக்கும் கூத்தருக்கும் கருத்து முரண்பாடு ஏற்பட்ட வேளையில் கூட மன்னன் நடுநிலை தவறவில்லை. அரசியுடன் உரையாடும் போது இதனை அவன் வெளிப்படுத்துவதைக் காண்கிறோம்.

“பாவம். ஒட்டக்கூத்தரின் மனம் மாறுபட்டு விட்டது. கம்பரை முதல் முதலில் அவர் வரவேற்று வாழ்த்தினார். பாராட்டுரையும் வழங்கினார். ஆனால்.... நேற்று.... அந்தக் கவிச்சக்கரவர்த்தியின் உள்ளத்திலும்.... என்ன சொல்வது? சொல்லவும் கூசுகிறது.... பொறாமையும் துவேஷமும் குடிகொண்டு விட்டன. எனக்கு அப்படித்தான் தோன்றுகிறது.”

“போட்டி வேறு, பொறாமை வேறு, பொறாமை தன்னையே தின்றுவிடும். அப்புறம் கவிசச்கரவர்த்தி சுத்தரின் கவிதா சக்தியைக் கொல்ல என் வரவேண்டியதில்லை. அவரே கொன்று விடுவார்.”

இவ்வாறு ஒட்டக்சுத்தரின் மனநிலையை நன்குணர்ந்து உரைக்கிறான் மன்னன். இரு புலவர்களுக்கும். இடையே ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடு தமிழுக்கே பெரும் பாதிப்பாக அமைந்து விடுமோ என அஞ்சிகிறான். “இருவரும் சாமான்யமான புலவர்கள் அல்ல. அழியாப் புகழை அடையப் போகிறவர் கள். பரம்பொருளைப் போன்ற நித்திய வஸ்து, மனிதனின் அமர சிருஷ்டி ஒன்றுதான். அதைப் படைக்கவல்ல புலவர்களின் மனமாச்சரியத்தை என்னிக் கவலைப்படாமல் இருப்பது எப்படி?”

இவ்வாறு கூறும் சோழ மன்னன் இராமாயணம் என்னும் மகாகாவியம் தன்காலத்தில் உருவாவதே தனக்குப் பெருமை என்கிறான்.

“பகை மன்னர்களை ஒடுக்குவது இந்தக் குலோத்துங்கனுக்கு ஓர் அருங்செயல் அல்ல. அப்படி ஒடுக்குவது அவனுக்கு அழியாப் புகழைக் கொடுக்கக் கூடியதுமல்ல. என் காலத்தே இங்கே ஒரு மகா காவியம், அதிலும் இராமாயணம் இயற்றப்பட்டதென்றால், அந்தப்புகழ் ஏழு கடல் தாண்டிப் பரவும். அதைக்கூடப் பெரிதாக என்னவேண்டியதில்லை. நான் செய்துள்ள அறச் செயல்கள் அனைத்தையும் விட, ஒரு காவியம் இயற்றுவதற்குத் தூண்டு கோலாகவும் ஆதரவாகவும் இருந்தேன் என்பதுதான் பெரிது.”

மன்னின் இவ்வார்த்தைகள் இராமாயண காவியம் உருவாக வேண்டும் என்னும் அவனது ஆவலையே பெரிதும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

சுருங்கக்கூறின், சோழ மன்னின் உள்ளம் தமிழ் உள்ளம். தமிழுக்காக எதையும் அர்ப்பணிக்கத் தயங்காதவன். கம்பனின் கவித்துவ ஆற்றலுக்குத் தலை வணங்குபவன். சுத்தரும் கம்பரும் தமிழுக்கு இரு காவியங்களைப் படைத்திட வேண்டுமென விரும்பியவன். அவனது உள்ளக்கிடக்கையை இந்நாடகம் நன்கு பிரதிபலித்துக் காட்டுகிறது.

4. அரசி :

இந்நாடகத்தில் இடம்பெறும் அரசி என்னும் பாத்திரம் தமிழ் மீது அவர் கொண்டுள்ள பற்றினையும் ஆற்றலினையும் நன்கு

புலப்படுத்துகிறது. அரசனோடு உரையாடும் போதெல்லாம் அவர் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் இதற்கு நல்ல சான்றாக அமைகின்றன. கம்பர் 'ஏரெழுபது' என்னும் நூலை அரங்கேற்றிய செய்தியினைக் கேட்டபோது அவர் குறிப்பிட்ட வார்த்தைகள் அவரது தமிழ் ஆர்வத்தினை நன்கு பிரதிபலிக்கின்றது. "இந்தக் கம்பர் ஒரு விநோதக் கவிஞராகத்தான் இருக்க வேண்டும். அரசர்களைப் பாடுவார்கள். இல்லையென்றால் ஆண்டவனைப் பாடுவார்கள். இதுதான் புலவர்கள் வழக்கம். இவர் உழவர்களைப் பாடினாரோ!" கம்பரது கவித்துவ ஆற்றலையும் அவரது நவீன கவித்துவப் போட்டு நோக்கையும் அரசி நன்குணர்ந்துள்ளார் என்பதை அவரது வார்த்தைகள் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன.

கம்பர் திருவெண்ணெய் நல்லூருக்குச் செல்ல விடை கேட்டபோது அரசி கூறிய வார்த்தைகள் அவரது உள்கருத்தை நன்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

"மகாகவியே! போய் விரைவில் வாருங்கள். சக்கரவர்த்தியின் ஆசை விரைவில் நிறைவேற வேண்டும். சோழ நாட்டின் இலக்கியப்புகழ் விண்ணைத் தொட வேண்டும். உலகத்தில் யாருக்குமே கிடைக்காத ஈடு இணையற்ற மகத்தான காவியக் களஞ்சியம் தமிழ் தெரிந்தவர்களுக்கெல்லாம் பரம்பரை பாத்தியதை ஆக வேண்டும். காவியத்தோடு வாருங்கள்."

அரசியின் இவ்வார்த்தைகள் மன்னைப்போல காவிய ஆசை கொண்டு காத்திருக்கும் அவரது மன்றிலையைக் காட்டுகிறது.

சுருங்கக்கூறின், அரசியின் கருத்துக்கள் யாவும் தமிழின்மீது அவர் கொண்ட பற்றை நன்கு பிரதிபலிக்கின்றது எனலாம்.

மேலும் சில பாத்திரங்களின் குணவியல்புகள் :

1. குணவிரபண்டிதர் :

நேமிநாதம் என்னும் நூல் செய்தவர். பண்பானவர். கம்பரைச் சோழன் அரசவைக்கு அழைத்தவர்.

2. குமாரப் புலவர் :

போலிப் புலவர். கம்பரை எதிரியாகக் கருதுவார். வெறுஞ் சொல்லுக்குகளைக் கொண்டு கவிபாடியவர். குலோத்துங்கன் மீது இலட்சம் கலித்துறைக் கோவை பாடி வந்துள்ளதாகக் கதை அளந்தவர். சேவகனால் ஏனைப்படுத்தப்பட்டவர். ஓட்டக்கூத்துரால் தூர்த்தப்பட்டவர்.

3. சேவகன் :

மிகவும் நகைச்சவையாகப் பேசவல்லவன். குமாரப் புலவரின் போலிப் பிரதாபங்களுக்குச் சட்சுடப் பதில் அளித்தவன். நயமாகப் பேசிக் குமாரப் புலவரை வழியனுப்பி வைத்தவன்.

4. சடையப்பவள்ளல் :

திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழ்ந்த கொடை வள்ளல். இலங்கை மன்னன் பராக்கிரமபாகுவின் கோரிக்கைக்கமைய சோழ மன்னனுக்குத் தெரியாமல் ஆயிரம் தோணியில் நெல் அனுப்பியவர். மன்னர் கோபிப் பாரெனக் கருதி, பராக்கிரமபாகுவுக்கு அல்ல. பட்டினியால் வாடும் மக்களுக்கே அனுப்பியதாகச் சமாதானம் கூறியவர். சோழ மன்னனின் வெறுப்புக்கு இலக்காகாது வெகு சாமர்த்தியமாக நடந்து கொண்டவர். கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரை ஆதரித்தவர்.

கம்பர் எழுதிய ‘ஏரெழுபது’ என்னும் நூல் இவரது வீட்டிலேயே அரங்கேற்றப்பட்டது. இராமாயணமும் இவரது இல்லத்திலேயே இயற்றப் பட்டது. கம்பர் சோழ மன்னோடு முரண்பட்ட போதும் சடையப்ப வள்ளல் மன்னனை மதித்துப் போற்றத் தவறவில்லை. அவரது வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் மிக உயர்ந்த பண்புள்ளனவாக அமைந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. உயரிய குணங்களும் நல்ல பண்புகளும் தமிழார்வமும் கொண்டவராக விளங்குகிறார். இதன் காரணமாகவே கம்பர் தாம் இயற்றிய இராமாயணத்தில் தக்க இடங்களிலெல்லாம் இவரைப் போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

5. மகேஸ்வரி :

சடையப்பவள்ளலின் மனைவி. கம்பரை ஆதரித்தவர். மிகக் பண்புள்ளவர். கம்பர் இராமாயணத்தைப் பாடத் தொடங்குமுன் “என் காவியம் இனிது நிறைவேற என் அன்னை ஆசீர்வதிக்க வேண்டும்” எனக் கேட்கிறார்.

இந்தவேளையில் அன்னை மகேஸ்வரி அளித்த பதில் அவரது உயர்ந்த பண்பைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைகிறது. தற்பெருமை சிறிதும் கொள்ளாது “கோசலை குமாரர் நம் எல்லோரையும் ஆசீர்வதிப்பார், கம்பரே” என்கிறார். இந்த ஒரு வார்த்தையே இவரது உயர்ந்த குணவியல்புக்கு ஏற்ற சான்றாகும்.

13. ‘கவிச் சக்கரவர்த்தி’ நாடகம் பற்றிய உமது கருத்துக்களைத் தருக.

● கு. அழகிரிசாமி எழுதிய நாடகங்களில் மிகவும் உன்னதமானது ‘கவிச் சக்கரவர்த்தி’ என்னும் நாடகமாகும். இது கம் பரது வாழ்க்கையைப் புதிய கோணத்திலிருந்து பார்த்து எழுதப்பட்ட வித்தியாசமான நாடகமாக விளங்குகிறது. ‘இராமாயணத்தைக் கம்பர் பாடியது அதிமானுட சாதனையாகும். அவரது வரம்பற்ற பேராற்றலும் ஆழ நீளங்களும் அறிய முடியாதவை..... அவரது அகண்டாகாரமான சக்தியையும் குணசித்திரத்தையும் பூரணமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதற்கு அவரே மீண்டும் பிறந்தால்தான் உண்டு..... அவருடைய விஸ்வரூப தரிசனத்தை முழுமையாகப் பார்க்கவே முடியாது என்றால் முழுமையாகச் சித்திரிப்பது எப்படி? எனக் கூறும் அழகிரிசாமி கம்பரின் சித்திரத்தை வரைவதில் பெருமளவுக்கு வெற்றி பெற்றுள்ளாரென்றால் அது மிகையல்ல. இந்நாடகத்தில் வரும் காட்சி ஐந்து முதல் பதின்மூன்று வரையான பகுதிகளில் ஒரு மகாகவிக்கும் மகா சிருஷ்டி கர்த்தாவுக்கும் ஏற்ற வகையிலேயே சம்பவங்களும் உரையாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகிறது.

ஒரு மகாகவிக்கு இருக்க வேண்டிய குணங்களை, இலக்கியச் சிகரங்களைத் தொட்ட ஒருவர் சொந்த வாழ்க்கையில் வயிற்றுக்காகக் கூனிக் குறுகும் சராசரி மனிதனாக இருக்க முடியாது என்ற யூகத்திலும் கம்பர் பாத்திரம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாடகத்தில் கம்பர் வித்தியாகர்வம் உள்ளவராகப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறார். ‘ஏரமுபது’ அரங்கேற்றத்தின் போதே இதை வெளிப் படுத்தியுள்ளார். குணவீர பண்டிதர் சோழன் அவைக்களத்துக்குக் கம்பரை அழைக்கிறார். கம்பர் அவ்வழைப்பை மறுத்து விடுகிறார். “சோழன் கேட்டு மகிழ்வதற்காகவா நீங்களும் நானும் பாடுகிறோம்? சோழன் என் பாட்டை விரும்பினால் அவனே சடையப்பவள்ளவின் இல்லத்திற்கு வருவான் அல்லவா?” என்று கேட்கிறார். ஆஸ்தான கவியாக இருக்க மறுக்கிறார். கட்டளைக்குப் பணிந்து கவிதை எழுத அவர் விரும்ப வில்லை. சோழன் குறித்த காலக்கெடு கவிஞருக்குத் தலைவிதி அல்ல என்கிறார். அரசனின் வரட்டுப் பெருமை பாடும் உலாக்களை இயற்ற மறுக்கிறார். பாண்டியனைச் சோழன் வென்று திரும்பும் போது வீர வரவேற்பு வழங்க விரும்பவில்லை. இவையெல்லாம் கம்பரின் வித்தியா கர்வத்தையும் அச்சமற்ற தன்மையையும் புலப்படுத்துகின்றன. “சக்கரவர்த்தி என்ற அச்சம் இல்லாது விளையாட்டுத் தோழன் போலத் தங்களைக் கருதுகிறார் கம்பர்”

என்று ஒட்டக்கூத்தர் சோழனிடம் கூறுவதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது. இதேவேளையில் கம்பரின் அச்சமற்ற தன்மையைப் பெரிதும் வரவேற்கிறான் சோழ மன்னன். கம்பனுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறான். “கவிஞருக்கு இருக்க வேண்டிய முழுமுதற் குணமே அச்சமின்மை தான் என்பது என் கருத்து. அச்சம் உள்ள இடத்தில் கவிதை பிறக்குமா?” என்று கேட்கிறான். இதன்மூலம் கம்பரின் வித்தியா கர்வத்தைச் சோழனே அங்கீகரிக்கிறான். அதே நேரத்தில் ஆணவத்தைக் கம்பர் வித்தியா கர்வமாகக் கொள்ளவில்லை. அச்சமின்மை வேறு. ஆணவம் வேறு என்று சோழன் விளக்கம் தருகிறான். ஆனால் கம்பனோ அஞ்சா நெஞ்சினனாக, கவிக்குரிய கர்வத்துடன் பேசுவதையே பல இடங்களிலும் காண்கிறோம். “இதுவரையிலும் எந்த அரண்மனைபிலாவது காவியம் இயற்றப்பட்ட துண்டா?” என்று சடையப்பவள்ளவிடம் கம்பர் சோழ அரண்மனை யையே அலட்சியப்படுத்திப் பேசுகிறார். இப்படிக் கம்பரை வித்தியா கர்வம் மிகக்கவராகக் காட்டுகிறார் அழகிரிசாமி. இராமாயண காவிய உருவாக்கமும், அதன் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளுமே நாடகத்தின் பெரும்பகுதியாக உள்ளன. குலோத்துங்க சோழனின் அரசவையில் இராமாயணம் எழுத வேண்டும் என்று வேண்டப்படுகிறது. அதை நினைவுபடுத்தக் கம்பரை அழைத்துக் கேட்டுக்கொள்கிறான். ‘துமி’ என்று இராமாயணத்தில் வரும் ஒரு வார்த்தைக்கான சர்சை கம்பருக்கும் சூத்தருக்கும் இடையே எழுகிறது. இதன் காரணமாகக் கூத்தர் தாம் எழுதி வைத்திருந்த இராமாயண ஏடுகளைக் கிழித்தெறிகிறார். கம்பரது இராமாயணம் அரண்மனையில் இயற்றப்படாமல், சடையப்பவள்ளவின் வீட்டில் இயற்றப்படுகிறது. இந்நாடகத்தில் சோழ மன்னன் குலோத்துங்கன் தமிழ்ப்புலமை மிகக்வனாகவும், இலக்கிய மனம் கொண்டவனாகவும் படைக்கப் பட்டுள்ளன. ஒட்டக்கூத்தர் கம்பருக்கு எதிராகப் பலமுறை தூண்டிவிட்ட போதும் அவன் அதற்குப் பலியாகவில்லை. இதனை நாடகத்தின் பல பகுதிகளிலும் காண முடிகிறது.

நாடக பாத்திரங்களின் தன்மை, பண்பாடு என்பனவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு வசனங்களை மிக நுண்மையாக ஆசிரியர் பயன்படுத்தி யுள்ளார். இந்நாடகத்தில் ஒருசில குறைபாடுகள் உள்ள போதிலும் படிப்பதற்கும் நடிப்பதற்கும் ஏற்ற முறையில் இந்நாடகத்தை கு. அழகிரிசாமி படைத்துள்ளார். அவரது எழுத்தாற்றலுக்கும் புதிய கோணங்களில் கூர்ந்து நோக்கும் பண்புக்கும் இந்நாடகம் ஏற்ற சான்றாக அமைந்துள்ளது.

10. நல்ல மரமும் நச்சு மரமும்

1. அ) 'நல்ல மரமும் நச்சு மரமும்' என்ற கட்டுரையை எழுதியவர் யார்?
 ஆ) இக்கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ள நூலின் பெயர் என்ன?
 இ) இக்கட்டுரை ஆசிரியர் எழுதியுள்ள வேறு நூல்கள் எவை?
 ஈ) இக்கட்டுரையில் நீர் காணும் சிறப்புக்கள் எவை?
- அ) சொல்லின் செல்வர் ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை.
  - ஆ) தமிழ் இனபம்.
- இ) 'வீரமாநகர்', 'கடற்கரையிலே', 'தமிழின்பம்', 'வேலும் வில்லும்', 'தமிழகம்', 'ஊரும் பேரும்' முதலியன.
- ஈ) ஆற்றொழுக்குப் போன்ற அழகிய சிருங்கார நடையில் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. இயற்கையின் அருமையினை விளக்கும் எடுத்துக்காட்டுக்கள் பல கட்டுரைக்கு அழகு தருகின்றன. மிகைப்படாத வருணனைகள், எடுத்துக்காட்டுக்கள் எனபன கட்டுரையை வாசிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலை எழுப்பும் வகையில் உள்ளன.
2. அ) அரசினாங்குமரனும் தோழனும் கண்ணுந்த பொய்கையினைக் கட்டுரை ஆசிரியர் வருணிக்கும் முறையினைத் தருக.
 ஆ) 'கையில் வெண்ணெய்திருக்க நெய் தேடி அலையும் வெள்ளியரும் உண்டென்பதை இன்று நேராக அறிந்தேன். இம்மரத்தின் பட்டையில் சிறிது செதுக்கி, அதன் சாற்றைத் தலையில் பிழிந்தால் எவ்வகைத் தலைக்குத்தும் தீந்துவிடுமே' - சந்தர்ப்பம் கூறுக.
 இ) அறிவுடைய செல்வர் செயல் யாது, விளக்குக.
 ● அ) இளந்திரைகளோடு அப்பொய்கை விளங்கியது. அப்பொய்கையில் விளங்கிய செந்தாமரையில் அன்னங்கள் அமர்ந்து தூயின்ற அழகு கண்ணைக் கவர்ந்தது. நற்றாமரைக் கயத்தில் நல்லன்னத்தைக் கண்ட இளவரசன் துணைவனை நோக்கி, 'தோயும் திரைகள் அலைப்பத் தோடார் கமலப் பள்ளி மேய வகையில் துஞ்சும் வெள்ளை யன்னம் காணாய்' என்று தான் பெற்ற இன்பத்தை இனிது எடுத்துரைத்தான். அப்பொய்கையில்

இலங்கிய அழகிய மலர்கள் முகமலர்ந்து இருவரையும் அருகே அழைப்பன போல் அசைந்தன. அவ்வாவியின் தன்மையும் செம்மையும் கண்ட இருவரும் தாய் முகம் கண்ட சேய் போல் மனங் களித் து அந் நன் ளைரப் பருகி மகிழ்ந் தனர். அருந்தாகத்தால் வருந்திய இருவருக்கும் தன்னீரை எடுத்து வழங்கும் தன்மை போல் அடுக்குக்காக அலைகள் கரையருகே வந்து சேர்ந்தன. தாகம் தணிந்து, மனமும் மெய்யும் குளிர்ந்த பின்னர் அக்குளத்தின் ஈரக் கரையில் இனிதமர்ந்து அங்கு வீசிய இளங்காற்றை நுகர்ந்து இன்புற்றார்கள். அவ்வாவியின் அருகே கொத்துக் கொத்தாகப் பொன்னிறக் கணிகளைத் தாங்கி குளிர் நிழல் விரித்து நின்ற மரம் ஒன்றைக் கண்டார்கள்” இவ்வாறு பொய்கையின் அழகையும் அதன் குழலையும் அழகுபட வர்ணிக்கின்றார் கட்டுரை ஆசிரியர்.

ஆ) i) இக்கூற்று யாரால் கூறப்பட்டது? அவ்வழியே வந்த முதியவனால் கூறப்பட்டது.

ii) யாருக்குக் கூறப்பட்டது? அரசிளங்குமரனின் தோழனுக்குக் கூறப்பட்டது.

iii) எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது? அரசிளங்குமரன் தலை நோயினால் வருந்திய வேளையில் அவ்வழியால் வந்த முதியவனை நோக்கி ‘தலைக்குத்துத் தீர்க்கும் மருந்து தங்களிடம் உண்டோ?’ எனத் தோழன் வினவிய போது அம்முதியவனால் மேற்கண்டவாறு கூறப்பட்டது.

iv) இக்கூற்று எதனை எடுத்துக் காட்டுகிறது? மரங்களின் பயன்பாடு பற்றிய முதியவனின் அனுபவ அறிவினைக் காட்டுகிறது.

இ) வறுமையால் வருந்தியவரை இனிய முகத்தோடு ஏற்று, அவரது குறையை நிறைவு செய்வதே அறிவுடைய செல்வர் செயலாகும். “ஆற்று வழியாகவும் ஊற்று வழியாகவும் நன்னீரைத் தன்னகத்தே நிரப்பிக்கொள்ளும் பொய்கைபோல், அறிவுடையார் நல்வழிகளால் ஈட்டிய பெரும் பொருள் நிறைந்த பண்ணைகளாக விளங்குவார்கள். நீர் நிறைந்த போய்கை எப்பொழுதும் தன்மை வாய்ந்து விளங்குதல் போல, அறிவுடைய செல்வரும் ஈரம் வாய்ந்த நெஞ்சினராய் இலங்குவார்கள். தாகத்தால் வருவோருக்குத் தடையின்றி நீர் வழங்கும் தடாகம் போல், கல்வியும் செல்வமும் பூத்த

மேலோர் வறிஞர்களுக்கு வரையாது பொருள் வழங்கும் வள்ளுவர்களுக்கு விளங்குவார் கள். பிறர் நலம் பேணுபவர்களாகத் திகழ்வார்கள். அவர்களது செயல்கள் அறவழிப்பட்டதாக, பிறர் நலம் பேணுவதாக அமையும். இதனையே திருவள்ளுவரும்

“ஹருணி நீர் நிறைந்தற்றே உலகவாம் பேரரி வாளன் திரு” என அருளிப் போந்தார்.

அறிவிடையார் செல்வம் பயன் மரம் உள்ளுரப்பமுத்தமை போலவும் தண்மை வாய்ந்த தடாகம் போலவும் பயன்படும் எனக் கட்டுரை ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

3. அ) நல்ல மரத்தின் இயல்பு யாது?

ஆ) நச்சு மரத்தின் தன்மை யாது?

இ) அறிவிடையார் கைப்பட்ட செல்வத்தையும் பேதையர் கைப்பட்ட செல்வத்தையும் ஒப்பு நோக்கி விளக்குக.

● அ) நல்ல மரமானது தன்னை நாடி வருவோருக்கு நிழல் கொடுத்து அவர்தம் கணைப்பு நீக்க உதவுகிறது. அவர்கள் உண்ணு பசி போக்க நல்ல சுவையான பழங்களைத் தருகிறது. பட்டையால் பினிபோக்கி உதவுகிறது. இன்னும் பல்வேறு வகைகளில் மக்களுக்குப் பயன் கொடுக்கிறது. அறிஞரிடம் அமைந்த செல்வம் வறியார்க்குப் பலவகையில் பயன்படுதல் போல நல்ல மரமும் ஊரார்க்குப் பெரும் பயன் நல்குகிறது. இதனையே திருவள்ளுவரும்,

“பயன்மரம் உள்ளுரப் பழுத்தாற்றான் செல்வம் நயனுடை யான்கட் படின்” எனக் கூறிப் போந்தார்.

நல்ல மரத்தையே மக்கள் விரும்புவர். பயன்தரும் அம்மரத்தைப் போற்றிப் பாதுகாப்பர்.

(ஆ) நச்சு மரம் எவ்வளவு பெரிதாக வளர்ந்திருந்தாலும் அதனை மக்கள் விரும்பமாட்டார்கள். அதன் அருகில் செல்லவே அஞ்சவர். அது எவ்வளவு அழகான பழங்களைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அதன் பழங்களை எவரும் உண்ண மாட்டார்கள். பேதையர் கைப்பட்ட செல்வம் போலவே அது விளக்கும். இதனையே வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவரும், “நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள் நச்ச மரம்பழுத் தற்று” எனக் கூறியுள்ளார்.

இ) அறிவுடையார் கைப்பட்ட செல்வம்:

எல்லோர்க்கும் பயன்படும். தண்மை வாய்ந்த தடாகம் போலவும் பழங்கள் நிறைந்த பயன் மரங்கள் போலவும் அது உலகத்தார்க்கு உதவும். அதனால் நன்மையே விளையும். அறிவுடைய செல்வரை உலகம் மதித்துப் போற்றும்.

பேதையர் கைப்பட்ட செல்வம்:

அறிவில்லாத பேதையர் கைப்பட்ட செல்வம் ஊர் நடுவே உள்ள நச்சு மரம் போல ஒருவருக்கும் பயன்படாது. அதனை எவருமே நாட மாட்டார்கள். நச்சு மரத்தின் பழங்கள் உண்போருக்கு நாசம் விளைவிப்பது போல, பேதையர் கைப்பட்ட செல்வத்தால் தீய விளைவுகளே ஏற்படும். பிறர்க்குத் துண்பமே உண்டாகும். அறிவற்றோரது செல்வத்தால் அழிவே நிகழும். உலகத்தோர் அவர்களை மதியார். தூற்றுவர்.

சுருங்கக் கூறின், அறிவுடைய செல்வரை உலகம் போற்றிப் பாராட்டும். அவர்கள் இம்மையில் புகழும் மறுமையில் இன்பழும் எய்துவர்.

அறிவிலாச் செல்வர் உலகத்துக்குச் சுமையாகவே கருதப்படுவர். அவர்களது அழிவைக் கண்டு உலகம் மகிழும். இம்மையிற் பழியும் மறுமையில் துண்பழும் அவர்கள் எய்துவர்.

4. இப்பாடம் நமக்குத் தரும் படிப்பினை யாது? விளக்குக.

- நாம் நல்ல மரம் போலவும், நன்றார்ப் பொய்கை போலவும் நல்வழியில் வாழ வேண்டும். உலகம் போற்றும் வகையில், தனக்கென வாழாது பிறர்க்குரியாளராய்த் திகழ வேண்டும். உலகத்துக்குச் சுமையாகவன்றி, உள்ளுர்ப் பழுத்த பயன் தரும் மரங்கள் போன்று அனைவர்க்கும் பயன்தரும் வகையில் வாழ்வினை அமைத்திட முயல வேண்டும். நச்சு மரம் போன்று எவர்க்கும் பயன்படாத வகையில் வாழுப் பழக்க கூடாது. பிறரது தூற்றுதலுக்குள்ளாகாது, பிறர் போற்றிடும் வகையில் வாழ்ந்திட முற்பட வேண்டும். இத்தகைய நல்ல படிப்பினைகளை, இவ்வையத்து வாழ்வாங்கு வாழும் வழிகளை இப்பாடம் நமக்குப் புகட்டுகின்றது.

11. தனிப் பாடல்கள்

1. அ) மலையைச் சந்திரனுக்கு ஓப்பானதெனப் பாடிய புலவர் யார்?
 ஆ) மலைக்கும் சந்திரனுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையினை அவர் எவ்வாறு எடுத்துக்காட்டுகிறார்?
- இ) இவற்றுக்கிடையேயுள்ள ஒற்றுமையை அட்டவணைப்படுத்துக.
- அ) மலையைச் சந்திரனுக்கு ஓப்பாகப் பாடியவர் காளமேகப் புலவர் ஆவார்.
  - ஆ) மலையானது பூமியிடத்தில் பதிந்து பரவி விளங்குகிறது. அதன் உயரம் காரணமாக அதில் வானம் படிந்ததுபோல் பெரிய மேகங்கள் வந்து படிந்து உலாவுகின்றன. பூமியில் தொடராகப் பரவியுள்ள மலையில் இருந்து ஆங்காங்கு தலைக்குமேல் மிக உயரமாகச் சிகரங்கள் தோன்றிக் காணப்படுகின்றன. சந்திரன் நிலவு எனப்படும் பிரகாசத்தை உடையதாக உள்ளது. நீண்ட வானில் (ஏறத்தாழ) தினமும் சில பொழுதுகள் சஞ்சிக்கிறது. ஒவ்வொருநாளும் அஸ்தமித்து மறுநாள் மீண்டும் உதித்துத் தலைக்கு மேலாக வானத்தில் வருகிறது. இரண்டினது செயல்களும் ஒத்தனவாக விளங்குவதால் அவை ஒன்றுக்கொன்று நிகராகும் எனக் கவி காளமேகம் கூறுகின்றார்.

இ)	சொந்தநோடர்	மலை	சந்திரன்
	நிலவாய் விளங்குதலால்	நிலம் வாய் விளங்குவதால் - பூமியினிடத்து விளங்குவதால்	நிலவு ஆய் விளங்குதலால் - நிலா ஒளியை உடையதாய் விளங்குதலால்
	சிலபோது நீள்வான் படிந்து உலாவுதலால்	சில காலம் பெரிய மேகங்கள் வந்து படிந்து உலாவப் பெறுதலால்	சில பொழுதுகள் நீண்ட ஆகாயத்தில் படிந்து சஞ்சிப்பதால்.
	சென்று தலை மேல் உதித்து வரலால்	சிகரங்கள் தலைக்கு மேல் உயரத்தில் தோன்றி விளங்குவதால்	சென்று தலைமேல் உதித்து வரலால் - மறந்து சென்று மறுநாள் உதித்து தலைக்கு மேல் வானில் வருவதால்

2. அ) “கல்லைத்தான்....” என்னும் தொடக்கத்தையுடைய பாடலைப் பாடியவர் யார்? அவரைப் பற்றி யாது அறிவீர்? ஆ) அப்பாடலின் பொழிப்பினைத் தருக.
இ) அதில் நீர் காணும் சிறப்புக்களை விளக்குக.

● அ) இப்பாடலைப் பாடியவர் இராமச்சந்திர கவிராயர் ஆவார். இவர் தொண்டை நாட்டில் இராச நல்லூரில் பிறந்தவர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இப்புலவர் ஆங்கிலேயரான எல்லீசு துரை தமிழ் நாட்டில் மாலட்ட ஆட்சித் தலைவராக (கலெக்டராக) பணியாற்றிய காலத்தில் அவருக்குத் தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்றுக் கொடுத்தவர். மிகவும் எளிய சொற்களைப் பயன்படுத்தி நகைச்சுவையுடன் தனது கருத்தை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் மிக்கவராக விளங்கியவர். பல தனிப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.
ஆ) “கல்லையும் மண்ணையும் காய்ச்சிக் குடித்துப் பசியைப் போக்கக் கற்பித்தானா? அப்படியில்லாவிடின் பொன்னையும் பொருளையும் கொடுத்திருந்தாலும் வாழ்ந்து விடலாம். கொடுத்து இரட்சித்தானா? இல்லை. ஐயோ! எது துன்பத்தை யாரிடம் போய்ச் சொல்வது? கண்டவர்களிடமும் சென்று நான்முகன் (பதுமத்தான்) படைத்து விட்டானே!” என்று வேதனையோடு கூறுகிறார் புலவர்.

இ) வறுமைப்பட்ட புலவர் ஒருவரின் உள்ளத்து உணர்வுகளை இப்பாடல் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. புலவரின் வருத்தத்திலும் வேதனையிலும் கேலியும் கிண்டலும் வெளிப்படுவதைக் காண்கிறோம்.
கண்டவர்களிடமும் பல்லைக் காட்டிக் கெஞ்சம்படியாகப் பிரமதேவன் என்னைப் படைத்து விட்டானே என ஆதங்கப் படுகிறார். கல்லையும் மண்ணையும் காய்ச்சிக் குடிக்கக் கற்பித்தானா? எம்பசியைப் போக்கிக் கொள்ளப் பொன்னையும் பொருளையும் கொடுத்தானா? இல்லையே. யாது செய்வோம்? ஐயோ! யாரிடம் சென்று எம் துன்பத்தை எடுத்துக் கூறுவது? பிரமதேவன் என்னை ஏன் இப்புலவியில் படைத்தான்? எனப் புலவர் வேதனைப்படுகிறார். புலவரின் வேதனையை இப்பாடல் நன்குணர்த்துகிறது.

எளிய சொற்களைக் கொண்ட இப்பாடல் கேலியும் கிண்டலும் நிறைந்ததாக விளங்குகிறது. ஏழைப் புலவன் ஒருவனின் வறுமை நிலையை இப்பாடல் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

- 3) அ) "மஞ்சமஞ்ச சுங்கைப் பரராச்சேகரன்...." என்னும் பாடலைப் பாடிய புலவர் யார்? அவரைப் பற்றி யாது அறிவீர்?
ஆ) அப்பாடலின் பொழிப்பினை எழுதுக.
இ) இப்பாடல் எதனைப் பற்றிக் கூறுகிறது?
ஈ) இப்பாடலில் காணப்படும் சிறப்புக்கள் எவ்வளவு?

● அ) பாடலைப் பாடியவர் நமசிவாயப் புலவர். இவர் தொண்டை நாட்டிலே தோன்றிய புலவர்களுள் ஒருவர். பல்வேறு தனிப் பாடல்களை இயற்றியவர். இராமநாதபுரம் சேதுபதி மன்னனையும், முத்திருளப்ப பிள்ளையையும் வேறுசில வள்ளல்களையும் பாடிப் பரிசில்கள் பெற்றவர். சிறந்த சொல் நயமும் பொருள் நயமுங்கொண்ட பாடல்களைப் பாடும் ஆற்றல் மிக்கவராக விளங்கியவர்.
ஆ) மேகமும் அச்சமடையும்படியான கொடைக் கையினையுடைய பரராச்சேகரன் என்னும் அரசனின் மலையின் கண்ணுள்ள செம்பஞ்சம் அஞ்சம்படியான திருவடிகளையுடைய பெண்ணே! உன் கண்களுக்கு சேனைக் கூட்டங்களையுடைய மன்மதனது மலர்ப் பாணங்களும் அஞ்சம். அஞ்சம். சேல் (கயல்) மீன்களும் அஞ்சம். அஞ்சம். கடலும் அஞ்சம். அஞ்சம். விடழும் தோற்றுவிடும். உனது கண்களின் (நயனங்களின்) கூரிய தன்மை வெற்றியினைத் தரும் வேலாயுதமோ? (அறிகிலேன்)

இ) இப்பாடல் பெண்ணொருத்தியின் கண்ணழகைக் காதலித்துக் கூறுகிறது. கண்ணழகில் மயங்கிவிட்ட புலவர் அதன் பார்வையைப் பல்வேறு பொருட்களுடன் ஓப்பிட்டுப் பார்த்தும் திருப்தி காணாது கூரிய வேலாயுதமோ? என ஜயநாகரார் இப்பாடல் மழையும் அஞ்சம் கொடை கொடுக்கும் கையினையுடைய பரராச்சேகர மன்னனது மலையில் உள்ள பெண்ணொருவரின் கண்ணழகை வியந்துரைக்கிறது. அவனது கண்களுக்கு மன்மதனது அம்புகளும் கயல் மீன்களும் கடலும் அஞ்சகிறதாம். அதுமட்டுமன்றி எவரும் அஞ்சம் நஞ்ச கூட இக்கண்களுக்குத் தோற்று விடுமாம். இத்தகைய கண்களின்

பரார்வை வெற்றியினனத் தரும் வேலாயுதமோனை
ஜயுறவேண்டியுள்ளதாகப் புலவர் கூறுகிறார்.

பரராச்சேகர மன்னனது கொடைச் சிறப்பினையும் அவனது
மலையிலுள்ள பெண்ணின் கண்ணழகையும் இப்பாடல் நன்கு
புலப்படுத்துகிறது. அவளது கண்களுக்கு விஷமும்
தோற்றுவிடும் என்பதால் அதன் சக்தி அளப்பரியது என்பது
புலனாகிறது. அதனாற்றான் புலவர் அதனை வெற்றியைத்
தரும் வேலாயுதமோ என அறிகிலேன் என்கிறார். கண்ணழகின்
சிறப்பை விளக்குவதற்கு இதனைவிட வேறு சான்றும்
வேண்டுமோ? கண்ணழகை வருணிக்க வேறு எதுவும்
புலவருக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றே கூறலாம்.

மன்மதனது மலர் அம்புகள், கயல் மீன்கள், கடல் யாவும்
அஞ்சம் இவளது கண்களுக்கு விஷமும் அஞ்சிடுமாம்.
அதனாற்றான் கூரிய வேலாயுதமோ? எனப் புலவர்
ஜயுறுகிறார். கண்ணழகைக் காதலிக்கும் புலவரது கூற்று
யாரினாலும் நயமிக்கதாகும். எதுகை மோனைகள் கொஞ்சி விளையாடும்
ஸ்ரீக் காலபாடல் புலவரின் கவித்திறனுக்கு சான்றாக அமைந்துள்ளது.

கவிமழை பொழிந்த கணமேகம்

நூலை ஒகையிட கவிமழை பொழிந்த கணமேகம் என்று கூறுகிறார். கவிமழை பொழிந்த கணமேகம் என்று கூறுகிறார். கவிமழை பொழிந்த கணமேகம் என்று கூறுகிறார்.

12. மங்கையர்க்கரசியின் காதல்

1. அ) “மங்கையர்க்கரசியின் காதல்” என்னும் சிறுகதையை எழுதியவர் யார்?

ஆ) அச்சிறுகதையின் சுருக்கத்தைத் தருக.

இ) இக்கதையில் நீர் காணும் சிறப்புக்களைக் கூறுக.

ஈ) இக்கதாசிரியர் எழுதிய வேறு சிறுகதைகள் நான்கினைக் குறிப்பிடுக.

உ) இவரது இலக்கியப் படைப்புக்கள் எவ்வ?

● அ) இச்சிறுகதையை எழுதியவர் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளரும் விடுதலை வீரருமான வரகணேரி வேங்கடேச சுப்பிரமணிய ஜயர் ஆவார்.

ஆ) கதைச்சுருக்கம்:

அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மங்கையர்க்கரசி, கருணாகரன் என்னும் வீர இளைஞரைக் காதலிக்கிறாள். அவனையே திருமணம் செய்துகொள்ள விரும்புகிறாள். அவனைக் காளி கோவிலுக்கு அன்று இரவு வரச் சொல்லிவிட்டு, இவள் போய்க் காத்திருக்கிறாள். ஆனால் மார்த்தாண்டன் என்பவனோ மங்கையர்க்கரசியை மனக்க விரும்பினான். கருணாகரனைக் கொன்றுவிட்டு காளி கோயில் சென்று நடந்ததை மங்கையர்க்கரசியிடம் கூறுகிறாள்.

மார்த்தாண்டனிடம் கருணாகரனின் உடலைத் தனக்குக் காட்டுமாறு கேட்கிறாள் மங்கையர்க்கரசி. அவளை அவன் ஒரு மரத்தடிக்கு அழைத்துச் செல்கிறான். அங்கே குத்துண்டு கிடந்த கருணாகரனின் சடலத்தின் மீது விழுந்து அழுது புரண்டு எழுகிறாள். மார்த்தாண்டனை நெருங்கிவந்து தனது கை ஈட்டியை உருவி அவன் மீது பெண் புலிபோல் பாய்ந்து அவனைக் குத்தி வீழ்த்திவிடுகிறாள். பின்னர் தன்னையும் வாளால் குத்திக்கொண்டு மாள்கிறாள்.

இதுவே இக்கதையின் சுருக்கமாகும்.

இ) இக்கதையின் சிறப்புக்கள்:

‘மங்கையர்க்கரசியின் காதல்’ என்னும் சிறுகதை அவரது காலத்தில் தமிழ்நாட்டில்பல பெண்களின் காதல் நிறைவேறாது மரணத்தில் முடிந்தத்தமையை நமது மனக்கண்முன் கொண்டு

வருகிறது. காதலுக்கு எதிர்மறை நாயகர்கள் எப்போதும் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இக்கதையின் கரு காட்டுகிறது. கதாசிரியர் ஆறு பக்கத்துக்குள் அடக்கிய அச்சிறுகதையில் இரவு வேளையில் உண்டாகும் ஒலிகளைச் சொற்களால் ஒவியமாகத் தீட்டியுள்ளார். நொடிப் பொழுதில் மங்கையர்க்கரசி செயற்பட்ட விதங்களைப் படிப்போர் உள்ளங்களைத் தொடும்படி விபரித்துள்ளார்.

வ.வே.ச ஜயர் இக்கதையில் முக்கிய திருப்பம் ஓன்றைத் தந்து படிப்போர் நாடகம் பார்ப்பதுபோல் செய்து விடுகிறார். இங்கு அவர் கையாளும் உத்தி திறனாய்வாளருக்கு ஒரு நல்ல விருந்தாய் அமைகிறது. ஜயரின் எழுத்தாற்றலையே இது பிரதிபலிக்கிறது.

ஈ) 'கமல விஜயம்', 'காங்கேயன்', 'குளத்தங்கள் வாரசமரம்'.

ஊ) 'லைலா மஜ்னு'

உ) வ.வே.ச ஜயரின் இலக்கியப் படைப்புக்கள்.

1. திருக்குறள் - ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு.
2. மங்கையர்க்கரசியின் காதல் முதலிய சிறுகதைகள் (தமிழ்).
3. சந்திரகுப்த சக்கரவர்த்தியின் சரித்திரம் (தமிழ்).
4. புக்கர் வாதிங்டன் (தமிழ்).
5. தன்னம்பிக்கை - எமர்சன் எழுதிய நூலின் மொழிபெயர்ப்பு.
6. நெப்போலியன் (தமிழ்) [பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நூல்]
7. கம்பராமாயணம் - பாலகாண்டம் - பதம்பிரித்த பதிப்பு.
8. குருகோவிந்தசிங்கன் (தமிழ்).
9. பாலபாரதி - தமிழ் - மாத பத்திரிகை.
10. Kambaramayana - A Study (ஆங்கிலம்)
11. கம்பராமாயண ரசனை (தமிழ்).
12. காவிய உத்தியானம்.
13. கவிதை.

2. அ) மங்கையர்க்கரசியின் காதல் என்னும் சிறுகதை எழுதப்பட்ட காலப்பின்னணியினை விளக்குக.

ஆ) இக்கதைக்கு குசிகை எழுதப்பட்டதன் நோக்கம் யாது?

இ) கதாசிரியரின் சிறுகதை எழுதும் ஆங்றலை விபரிக்குக.

● அ) மங்கையர்க்கரசியின் காதல் என்னும் சிறுகதை 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வ.வே.ச ஜெயராஸ் எழுதப்பட்டது. இக்காலம் ஆணாதிக்கம் கொடிகட்டிப் பறந்த காலம். அடுப்புதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெற்று என்று கருதப்பட்ட காலம். கண்ணியோருத்தி தான் விரும்பும் ஆணைக் காதலித்தல் பெரும் கேடெனக் கருதப்பட்ட காலம். இக்காலத்தில் வாழ்ந்த மங்கையர்க்கரசியை பாரதி கண்ட மறுமலர்ச்சிப் பெண்ணாக நம்முன் காட்டியள்ளார் வ.வே.ச. ஜெயர். காதல் தெய்வீகமானது. அக்காதலுக்குத் தடையேற்படில் அதனைத் தகர்த்திடல் வேண்டும் என்னும் உன்னத குறிக்கோளை உணர்த்திடும் வகையில் இக்கதாபாத்திரத்தை உருவாக்கியுள்ளார். காதலுக்குத் தடைபோடும் மூடச்சமுதாயத்தினர் மிகுந்திருந்த ஒரு காலகட்டத்தில் புரட்சிகரக் கருத்தமைந்த இக்கதை உருவாக்கியுள்ளது. இக்கதையினை வாசிக்கும் போது கதை எழுதப்பட்ட காலப் பின்னணியினையும் நாம் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

ஆ) இக்கதைக்கு எழுதப்பட்ட சூசிகை கதை நிகழ்ந்த காலத்தை நினைவுட்டுவதுடன் கதையின் முன்தொடர் போலவும் விளாக்குகிறது. பின்னே நிகழப்போகும் சம்பவங்களை அறியும் ஆவலைத் தூண்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது. மங்கையர்க்கரசி யார்? என்பதையும் அவள் காதலன் கருணாகரன் எத்தனமையவன் என்பதையும் அவனுக்குப் போட்டியாக நுழைந்துள்ள மார்த்தாண்டனின் இயல்பையும் மங்கையர்க்கரசியின் உறுதியான உள்ளதையும் சூசிகை மூலம் வாசகர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

திரைப்படங்களில் வரும் திரைத் திருப்பங்கள் போல இக்கதையிலும் பல திருப்பங்கள் வரும் என்பதை முன்கூட்டியே கட்டியம் கூறுவது போல இச்சூசிகை அமைந்துள்ளது. இதன்மூலம் கதையை வாசிக்கும் ஆவலைப் படிப்போர் மனதில் ஏற்படுத்த முடிகிறது.

வாசகர்கள் கதையை முழுவதும் படித்திடும் ஆவலைத் தூண்டும் நோக்குடனேயே இச்சூசிகை எழுதப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

இ) வ.வே.ச ஜெயர் தலைசிறந்த எழுத்தாளர். தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கிய முன்னோடிகளுள் ஒருவர். அவரது வசனங்கள்

கலைப்புக்காலம் படிப்போரின் உயிரைத் தொடும் ஆற்றல் படைத்தன. சில காதல் கதைகள், சில வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. காதலையும் வீரத்தையும் இணைத்துச் சில சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். குளத்தங்களை அரசமரம், கமல விஜயம், காங்கேயன் போன்ற கதைகள் வ.வே.சு ஜயரின் சிறந்த எழுத்தாற்றலுக்கு ஏற்ற எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

கலைப்புக்காலம் தமிழ் சிறுகதை மன்னன் எனப் போற்றப்பட்ட புதுமைப்பித்தன் வ.வே.சு ஜயருடைய கதைகள் பற்றிக் கூறுகையில் “அவருடைய கதைகளில் பாலையின் வெக்கை நம்மைப் பொசுக்கும். முகலாய நந்தவனத்து அந்தப்புரங்களின் வைபவம் நம்மைக் களிப்பட்டும். கிரேக்க தேசத்துக் கடவுளர் நம்முடன் உறவாடுவர். பிரேரஞ்சுப் போர்க்கள் ரத்தப் பயங்கரம் நம்மை மிரட்டும். பிறநாட்டு மரபுகளையும் பெயர்களையும் நம்மால் இரசிக்க முடியாதென இன்றைய விமர்சகர்கள் சிலர் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதற்குத் தகுந்த பதில் அவர் கதைகள்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஜயரின் சிறுகதை எழுத்தாற்றலுக்கு இதுவே தக்க சான்றாகும்.

3. ‘மங்கையர்க்கரசியின் காதல்’ என்னும் சிறுகதையினைப் பின்வரும் தலைப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்குக.

1. கதைக்கரு. 2. களம். 3. பாத்திரங்கள். 4. கதையை வளர்த்துச் செல்லும் பாங்கு. 5. மொழிநடை. 6. உத்திகள்.

1. கதைக்கரு: தமிழ் நாட்டில் பல பெண்களின் காதல் நிறைவேறாது மரணத்தில் முடிகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டும் வகையிலும் ‘காதல் போயிற் சாதல்’ என்பதையும் காதலுக்கு எதிர்மறை நாயகர்கள் எப்போதும் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் இக்கதையின் கரு காட்டுகிறது. ஆனால் இங்க முடிகமங்கையர்க்கரசியின் காதல் நிறைவேறாத போதிலும் அவள் காதலனைக் கொண்றவனைப் பழிக்குப்பழி வாங்கிய பின்னரே மாண்டாள் என்னும் புதிய திருப்பம் ஒன்றைக் கதாசிரியர் இக்கதையில் புகுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

2. கதைக்களம்: கதைக்களமாகக் காளி கோவிலைக் கதாசிரியர் காட்டுகின்றார். பத்திரிகாளி கோயிலில் தன் காதலனுக்கு - கருணாகரனுக்கு மாலையிடக் காத்திருந்த மங்கையர்க்கரசி அவன் மாண்ட செய்தி அறிந்ததும் பத்திரிகாளியாகவே மார்த்தாண்டனைப் பழி தீர்த்தமை பொருத்தமானதாகவே

அமைந்துள்ளது. திடீர்த் திருப்பங்கள் மூலம் கதையினை வாசிப்போரைக் கவர்ந்திடும் வகையில் இக்கதைக்களம் அமைந்துள்ளது.

3. பாத்திரங்கள்: இக்கதையில் வரும் முக்கிய பாத்திரங்களாக மங்கையர்க்கரசியும் மார்த்தாண்டனும் விளங்குகின்றனர். மங்கையர்க்கரசியின் வாயிலாகக் கருணாகரன் மீது அவள் கொண்ட காதல் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அவனை உயிருக்குயிராக அவள் காதலிப்பதைக் காண முடிகிறது. காளி கோவிலில் அவன் வரவுக்காகக் காத்திருந்த வேளையில் அவள் காளி தேவியைப் பார்த்து உரைத்த வார்த்தைகள் அவனது உண்மைக் காதலை நன்கு புலப்படுத்தின.

தன் காதலன் கொலையுண்ட செய்தி கேட்டதும் அவள் செயற்பட்ட விதம் படிப்போர் உள்ளத்தைத் தொடும்படி உள்ளது. மார்த்தாண்டனை அவள் பழிவாங்கும் போது பத்திரிகாளியாகவே காட்சி தருகிறாள். கதையின் முக்கிய பாத்திரமான மங்கையர்க்கரசி கதையின் ஆரம்பம் முதல் முடிவுவரை வீரப் பெண்ணாகவே காட்சி தருகிறாள்.

மார்த்தாண்டன்: மார்த்தாண்டன் என்னும் பாத்திரம் மங்கையர்க்கரசியை மணந்திட விரும்பிய பாதகன் ஒருவனைக் குறிக்கிறது. இவன் மங்கையர்க்கரசியின் சிற்றப்பனின் துணையுடன் அவனை மணம் முடித்திட விரும்புகிறான். கருணாகரன் இருக்கும்வரை அவள் தன்னை ஏற்றுத்தும் பார்க்க மாட்டாள் என்பதை நன்குணர்ந்தமையால் அவனைக் கொலை செய்கிறான். கருணாகரனைக் கொலை செய்த செய்தியை மங்கையர்க்கரசியிடம் கூறித் தன்னை மணந்திடுமாறு கெஞ்சுகின்றான்.

உண்மையான காதலுக்கு எதிர்மறையான நாயகனாக இவன் விளங்குகின்றான். இவனது கோழைத்தனமான செயல் கண்டு கொதித்தெழுந்த மங்கையர்க்கரசி அவனைப் பழிவாங்கியதுடன் தானும் உயிரை மாய்த்துக்கொள்கிறாள். மார்த்தாண்டன் என்னும் பாத்திரம் கருணாகரன், மங்கையர்க்கரசி காதலுக்கு முடிவு கட்டியதோடு மட்டுமன்றி அவனது மரணத்திற்கும் காலாகிறது. மேற்காணும் இரு பாத்திரங்களினாடாகக் கதையை வளர்த்துச் செல்லும் கதாசிரியர் பாத்திரங்களின் குணநலன்களையும் சொல்களையும் அழகுபடச் சித்திரித்துள்ளார். மார்த்தாண்டன்

மங்கையர்க்கரசியிடம் காதல் பிச்சை கேட்பதும் அவள் அவனது பாதகச் செயல்களைக் கண்டித்துப் பேசும் வார்த்தைகளும் கதையின் முக்கிய திருப்பங்களாக மினிர்கின்றன.

4. கதையை வளர்த்துச் செல்லும் பாங்கு: வ.வே.ச ஜயர் சிற்ந்த கதாசிரியர் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இக்கதை மினிர்கிறது. கதையின் தொடக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சூசிகை கதையின் முன்னோட்டமாக அமைந்துள்ளது. சூசிகையைத் தொடர்ந்து கதை செல்லும் பாங்கு படிப்போர் மனதில் புதியதோர் உணர்வினைத் தோற்றுவிப்பதாக அமைந்துள்ளது. கதையின் முடிவு எதிர்பாராத திருப்பத்துடன் நிறைவு பெறுகிறது. கருணாகரனைக் கொண்ட மங்கையர்க்கரசியை காதலுக்காகத் தன்னுயிரையே தியாகம் செய்த வீரப் பெண்மனியாகக் காட்டுகிறது. அதேவேளை தமிழ் நாட்டில் ஒரு பெண்ணின் காதல் இவ்வாறு நிறைவேறாமல் மரணத்தில் முடிந்த பரிதாப நிலையையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது.
5. மொழிநடை: சிறுச் சிறு எளிமையான வசனங்களைக் கொண்டாக இக்கதை அமைந்துள்ளது. படிப்போருக்கு எளிதில் விளங்கும் மொழிநடையைக் கதாசிரியர் கையாண்டுள்ளார். கதையில் வரும் வருணனைகள் கதையின் கருத்துக்கு மெருகூட்டுகின்றன. பாத்திரங்களுக்கும் சந்தர்ப்பத்திற்கும் ஏற்ப மொழிநடையைக் கையாண்டுள்ளமை பாராட்டத்தக்கது.
6. உத்திகள்: இக்கதையின் சிறப்புக்குக் கதாசிரியர் கையாண்டுள்ள உத்திகளே மூல காரணம் எனலாம். சூசிகை முதல் முடிவு வரை பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டு கதையை வளர்த்துச் சென்றுள்ளார். நாடகத்தில் காட்சிகள் தினர் திழெரென மாறுவது போன்று கதையை வளர்த்துச் செல்வதிலும் புதிய புதிய திருப்பங்களைப் புகுத்தியதன் மூலம் கதையின் முடிவை அறிந்திடும் ஆவலைத் தூண்மியுள்ளார். மார்த்தாண்டனின் வரவு, கருணாகரன் உடலைக் காட்டுமாறு மங்கையர்க்கரசி கேட்டல், உடலைக் கண்டதும் அவள் கூறிய சூடுசொற்கள், மார்த்தாண்டனின் கெஞ்சுதல்கள், திழெரென அவன்மீது மங்கையர்க்கரசி பாய்தல், அவனைக் கொலை செய்தல், தன்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்ளல்,

ஆதியன யாவும் கதையில் வரும் திணர்த் திருப்பங்களாகும். கதாசிரியர்க்கையாண்டுள்ள உத்திகள் யாவும் அவர் கைதேர்ந்த எழுத்தாளர் என்பதைக் கட்டியம் கூறி நிற்கின்றன. எனலாம்.

4. வ.வே.சு ஜயரின் இலக்கியப் பணிகளை விளக்குக்.

● வ.வே.சு ஜயர் ஒரு தீவிரமான விடுதலை இயக்க வீரர். இந்திய விடுதலையே அவரது பேச்சும் முச்சமாக இருந்தது. அவர் மொழியார்வம் முதிர்ந்த நாட்டுப்பற்று, முனிவர்க்குரிய மனப்பக்குவம், வீரனுக்குரிய வேகம், நியாயவாதியின் நிதானம், நேர்மையாளருக்குரிய நெஞ்சுரம், பழமையில் பக்தி, புதுமையில் ஆர்வம், தொண்டுணர்வு, தியாக சிந்தை ஆகியவற்றின் முழு வடிவமாக விளங்கியவர்.

இவர் இலண்டனில் வாழ்ந்த காலத்தில் தமது எண்ணக் குழுறல்களை ‘லண்டன் கடிதத்தில்’ எழுதி வந்தார். பாரதியின் ‘இந்தியா’ இதழில் லண்டன் கடிதங்கள் விடுதலை இலக்கியமாக மலர்ந்தன. இவர் இலண்டனை விட்டுப் புதுச்சேரி திரும்பியதும் எழுத்துத்துறையில் பெரிதும் ஈடுபட்டார். ‘மங்கையர்க்கரசியின் காதல்’, ‘கமல விஜயம்’, ‘காங்கேயன்’, ‘குளத்தங்கரை அரசமரம்’, முதலான சிறுகதைகளைப் படைத்தார்.

திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் ‘The Kural or The Maxims of Thiruvalluvar’ என்னும் தலைப்பில் மொழிபெயர்த்தார். எமர்சனின் ‘Self reliance’ என்னும் கட்டுரையைத் தமிழில் தன்னம்பிக்கை என்னும் தலைப்பில் தந்தார். ‘புக்கர் வாழிங்டன்’ வரலாற்றை எழுதினார். கம்பராமாயணத்தில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டமையால் ‘கம்ப நிலையம்’ என்னும் பிரசராலயத்தை நிறுவினார். இப்பதிப்பகத்தின் மூலம் பல நூல்களை வெளியிட்டார். ‘தேச பக்த’னில் பல்வேறு கட்டுரைகளும், கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் பதிப்புப் பற்றிய கருத்துக்களும் வெளியாயின.

‘பால பாரதி’ யில் அவர் பல அரிய கட்டுரைகளைப் பல்வேறு நோக்கங்களில் படைத்தார். பெல்லாரி சிறையில் இருந்த வேளையில் ‘கம்பராமாயணம் - ஓர் ஆராய்ச்சி’ என்னும் நூலை எழுதினார். அவர் ‘பால பாரதி’ யில் எழுதிவந்த கடிதத் தொடரில் அகநானுற்றிலிருந்தும் பட்டினப்பாலையிலிருந்தும் காட்டிய மேற்கோள்கள் அந்நால்களை அவர் ஆழக் கற்றிருந்தமையைப் புலப்படுத்துகிறது. பாரசிக மொழியில் புகழ்பெற்ற ‘லைலா மஜ்னு’

என்னும் காதல் கதையையும் அவர் எழுதினார். கிரேக்கப் புராணத்திலிருந்து ‘எதிரொலியான்’ என்னும் கதைக்கும் ஒரு புது வடிவம் தந்தார். இவர் எழுதிய ‘குளத்தங்கரை அரசமரம்’ என்னும் கதை அழியாப் புகழ் பெற்றது.

வ.வே.சு. ஜயர் தாகூரின் ‘காட்டுலி வாலா’வையும் தமிழில் தந்துள்ளார். ‘சந்திரகுப்த சக்கரவர்த்தி சரித்திரம்’ என்னும் நூலையும் எழுதியுள்ளார். இவர் புதுச்சேரியில் வாழ்ந்த காலத்தில் ‘நெப்போலியன்’ என்னும் நூலை வெளியிட்டார். இந்நூலைப் பிரித்தானிய அரசு பறிமுதல் செய்துவிட்டது. இதன் ஒரு பிரதியேனும் கிடைப்பதாயில்லை.

வ.வே.சு ஜயர் பல்வேறு இதழ்களில் கட்டுரைகளை எழுதியதுடன் குறுந்தொகை, கலித்தொகை என்பவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தும் உள்ளார். அம் மொழிபெயர்ப்புக்கள் கிடைப்பதாயில்லை. இவரின் இலக்கியப் பணிகள் ஒப்பற்றவையாகும். சிறுகதை இலக்கியத்தின் முன்னோடியாகவும், சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் அவர் திகழ்ந்துள்ளார். பத்து மொழிகள் அறிந்த பேரறிஞர் அவர். அரசியலில் தீவிரமாக நுழைந்து எழுத்துப் பணிகளுடன் இணைந்து எண்ணற்ற இலக்கியப் படையல்களை அளித்த இவரின் வாழ்க்கை இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு ஒர் உன்னத எடுத்துக்காட்டாகும். அவரது படைப்புக்கள் உள்ளவரை அவரது நாமம் நின்று நிலைக்கும் என்பது தின்னம்.

சிறகதைச் சிற்றி வ.வே.சு. ஜயர்

13. கவிதைகள்

1. முன்னோக்கு

1. அ) 'முன்னோக்கு' என்னும் கவிதையில் கவிஞர் கூற முங்படும் விடயம் யாது?

ஆ) இக்கவிதையில் கவிஞர் காலத்தை எதந்து ஒப்பிடுகிறார்? அவற்றின் பொருத்தப்பாட்டினை விளக்குக.

இ) இக்கவிதை மூலம் கவிஞர் புலப்படுத்தும் வாழ்க்கைத் தத்துவம் யாது?

● அ) சென்றுபோன காலம் இனித் திரும்ப வரமாட்டாது. மலை உச்சியிலிருந்து இறங்கி வந்த நீரானது ஆறாகப் பெருகி ஸற்றில் நீலக்கடலில் நீரோடு நீராகக் கலக்கிறது. அந்த நீரானது மீண்டும் திரும்பி வந்தவழியே மலையுச்சி செல்ல சிறிதும் இடமில்லை. அதேபோன்றே சென்ற காலமும் பின்னோக்கித் திரும்ப மாட்டாது. எனவே வெற்றி ஏற்பட்டாலும் தோல்வி ஏற்பட்டாலும் நாம் பின்னோக்கித் திரும்பாது முன்னோக்கிச் சென்றிட முனைந்திட வேண்டும் என்னும் கருத்தினைக் கவிஞர் இக்கவிதைமூலம் நமக்கு உணர்த்துகின்றார்.

ஆ) இக்கவிதையில் கவிஞர் காலத்தை நதியுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறார். 'காலப் பெருநதியின் கால்நடையும் அப்படித்தான்' என்கிறார். மலையிலிருந்து பெருகிவரும் நீரானது ஓடைகளாய் மாறி ஒருங்கிணைந்து பெருக்கெடுத்துச் சமதரையில் குதித்து, பெரிய ஆறாக வளைந்து சழன்று சென்று நீலக்கடலை அடைந்து நீரோடு நீராகக் கலக்கின்றது. கடலில் சங்கமமாகின்றது. அந்த நதி நீரானது மீண்டும் திரும்பி வந்த வழியே சென்று மலையுச்சி சேராது. கீழிறங்கிப் போன நீர் கீழேதான் பின்னரும் ஆழ இறங்குமே தவிர மேல்நோக்கிச் செல்லாது. இந்த உண்மையைக் கவிஞர் நம் வாழ்வோடு இணைத்து அழகுபட விளக்கியுள்ளார். சென்ற காலம் ஒருபோதும் மீண்டும் வராது. கடலில் கலந்த நீர் மலையுச்சி ஏறாதது போல, நமது கடந்த காலமும் திரும்பாது என்கிறார். காலத்தையும் பெருநதியையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டும் கவிஞரின் கவித்திற்கு போற்றுதற்குரியதாகும். காலமும் நதியும் சென்ற வழி திரும்பாது என்பதைக் கவிஞர் ஒப்பிட்டுக்காட்டும் பொருத்தப்பாடு பெரிதும் நயத்தற்குரியதாகும்.

இ) வாழ்க்கையில் வெற்றியும் ஏற்படுவது சகசம். நாம் கடந்து வந்த பாதையில் வெற்றி ஏற்பட்டாலும் தோல்வி ஏற்பட்டாலும் நாம் தயங்கக்கூடாது. என்னதான் நிகழ்ந்தாலும் நாம் சிறிதும் தயங்காது முன்னோக்கிச் செல்ல முயன்றிட வேண்டும். முயற்சி திருவினையாக்கும் எனக் கருதிட வேண்டும். காலத்தைப் பொன் செய்திட முயலுதல் வேண்டும்.

இந்த வாழ்க்கைத் தத்துவத்தைக் கவிஞர் இக்கவிதை மூலம் நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றார்.

2. அ) ‘முன்னோக்கு’ என்னும் கவிதையை எழுதியவர் யார்?

ஆ) இவரது படைப்புக்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுக.

இ) இக்கவிதையில் உம்மைக் கவர்ந்த கவிதை வரிகளைக் குறிப்பிட்டு அவற்றின் சிறப்பினை விளக்குக.

ஈ) இக்கவிதை மூலம் புலப்படுத்தப்படும் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை விளக்குக.

● அ) ‘முன்னோக்கு’ என்னும் கவிதையை எழுதியவர் சாகித்திய இரத்தினா விருது பெற்ற கவிஞர் இ.முருகையன் ஆவார்.

ஆ) இவரது படைப்புக்கள்:

கவிதை நூல்கள்: நெடும்பகல், ஆதிபகவன், அது அவர்கள், மாடும் கயிறுகள் அறுக்கும், நாங்கள் மனிதர், ஒவ்வொரு பூவும் பிள்ளையும்.

நாடக நூல்கள்: தரிசனம், உண்மை, கோபுர வாசல், மேல் புச்சுக், வெறியாட்டு, சங்கடங்கள்.

கட்டுரை நூல்கள்: ஒருசில விதி செய்வோம், இன்றைய உலகில் இலக்கியம், இளநலம், மொழிபெயர்ப்பு நுட்பம், கவிதை நயம் (இந்நால் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி யிடன் இணைந்து எழுதியது).

இ) “பள்ளத்திருக்கும் நீர் பாதையிலே ஏறாது. துள்ளிப்படர்ந்து தொடருகிற காலமும் சற்று நின்று பின்னோக்கித் தாமதிக்க மாட்டாது. வெற்றி விளைந்தாலும் தோல்வி விளைந்தாலும் என்னதான் எய்திடினும் இம்மியும் பின்னோக்காது. முன்னோக்கும் என்றும் முனைந்து”.

என்னும் வரிகள் இக்கவிதையில் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளன. இன்றைய இளைஞர் கஞக்கு இவை

வழிகாட்டும் வகையிலும் அமைந்துள்ளன. சென்ற காலம் இனி மீண்டும் திரும்பாது. இதனைப் பள்ளத்திருக்கும் நீர் பாதையிலே ஏறாது என்ற உவமை மூலம் புலப்படுத்துகிறார். துள்ளிப் படர்ந்து தொடருகிற காலமும் பின்னோக்கித் தாமதித்து நிற்காது என்கிறார். வெற்றி ஏற்படினும் தோல்வி ஏற்படினும் அவை குறித்துத் தயங்காது இம்மியளவும் பின்னோக்காது முன்னோக்கிச் சென்றிட முயல வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறார். வாழ்க்கையில் முன்னேற இவ்வரிகள் நமக்கு வழிகாட்டுகின்றன எனலாம்.

ஈ) வாழ்க்கை என்பது மேடும் பள்ளமும் நிறைந்த பாதை போன்றது. அப்பாதையில் செல்வோர் சில வேளைகளில் வெற்றிகளையும் சிலவேளைகளில் தோல்விகளையும் எதிர்நோக்க நேரிடும். இவற்றைக் கண்டு சோர்ந்துவிடக் கூடாது முன்னேற்றமே நமது குறிக்கோளாக இருத்தல் வேண்டும். மலையிலிருந்து ஊற் றெடுத்து வரும் அருவியானது கீழிறங்கி ஆறாகப் பெருகிப் பாய்ந்து சென்று இறுதியில் கடலை அடைந்து கடல் நீரோடு நீராகக் கலக்கிறது. பின்னர் அது வந்தவழியே திரும்புவது இல்லை. காலமும் அத்தகையதே. அதனைப் பின்னோக்கிச் செலுத்தவோ, தாமதித்து வைக்கவோ முடியாது. எனவே காலத்தைப் பொன் செய்வதே நமது கடனாகும். வாழ்க்கையில் சென்ற காலம் ஒருபோதும் திரும்ப மாட்டாது. உரிய நேரத்தில் உரியவற்றைச் செய்ய நாம் பழக வேண்டும். காலங்கடந்த பின் கழிவிரக்கம் கொள்வதாற் பயனேதும் ஏற் படாது. இதனையே ‘காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்’, ‘காலத்தே பயிர் செய்’ என்னும் முதுமொழிகளும் உணர்த்துகின்றன.

வாழ்க்கையில் ஏற்படும் தோல்விகளைக் கண்டு நாம் தயங்கி நிற்கக் கூடாது. கால ஒட்டத்திற்கேற்ப நாமும் பின்னோக்கிப் பாராது முன்னோக்கிச் சென்றிட முனைய வேண்டும். என்னதான் நேரிடனும் இம்மியும் பின் னோக்காது முன்னோக்கிச் செல்வோரே வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவர். இந்த வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை இக்கவிதை நமக்கு உணர்த்துகிறது.

2. நிழலின் நினைவு

1. அ) நிழலின் நினைவு எதனை நினைவுட்டுகிறது?

ஆ) வேப்பமரத்தடியில் ஒதுங்குபவை எவ்வயெனக் கவிஞர் கூறுகின்றார்?

இ) வேப்பமரம் சரிந்தமைக்கான காரணம் யாது? இதன் உட்கருத்தினை விளக்குக.

● அ) நிழலின் நினைவு, எதுவும் நிலையானது அல்ல. மாற்றங்கள் ஏற்படுவது சகசம் என்ற உண்மையினை நினைவுட்டுகின்றது. நிழல் நிலையானது அல்ல என்பதை அனைவரும் அறிவர். அதனை உணர்ந்தால் மாற்றங்களை வரவேற்பார்.

ஆ) முற்றத்தில் கிளைபரப்பி நின்ற வேப்பமரத்தடியில் இளங்காற்றும் பழம் திண்ணும் காக்கைகளும் அணிலைத் துரத்தி வரும் பூணையும், பிசின் கசிவு நுகரும் ஏறும்புகளும், நிழல் தேடும் மனிதரும் ஒதுங்குவதாகக் கவிஞர் கூறுகின்றார். இதன் மூலம் முற்றத்து வேப்பமரம் தந்த பயன்களை நினைவுக்குகின்றார்.

இ) நித்தியமாய் நிலைத்திருக்கும் எனக் கருதிய வேப்பமரம் திடீரென வீசிய புயற்காற்றின் காரணமாய் வேரடி மண்ணோடும் சரிந்து விட்டது.

“நித்தியமாய் நினைத்திருந்த

நிலை குலைய

அயலிருந்தோர்

புயல் வரவு

மரங் சரிவு....”

இக்கூற்றின் உட்கருத்து மிகவும் ஆழமானது. நமது சமுதாயத்தில் காலங்காலமாய் வேரோடிப்போயிருக்கும் மூடப் பழக்கவழக்கங்கள், மூடநம்பிக்கைகள் என்பன என்றும் நிலைத்திருக்கும் எனக் கருத வேண்டாம். திடீரெனக் கருத்துப் புரட்சி - புயல் ஒன்று உருவாகும். அவ்வேளை முன்னைய மூடத்தனங்கள் யாவும் அள்ளுண்டு போகும். மாற்றங்கள் உருவாகும். புதிய சமுதாயம் தோன்றும் என்கிறார் கவிஞர். புயல் வரவு, மரங் சரிவு என்பது இதனையே சுட்டுகிறது.

2. “இன்று காலுயரம் நிற்கின்ற கன்றுகளில் ஒன்றேனும் வேம்பின் நிழல் மறந்த மண் முழுதும் நிழல் இறைக்கும்” - என்ற வரிகளினுடோகக் கவிஞர் எதனைக் கூற முற்படுகிறார்?

- சமுதாயத்தில் மாற்றங்கள் விளையும்போது பழையன கழிதலும் புதியன மலர்வதும் தவிர்க்கவொண்ணா நியதியாகும். கிளை பரப்பி நின்ற வேப்பமரம் அழிந்து போகலாம். அதன் கீழ் நின்ற சிறு கன்றுகளில் ஒன்றேனும் வளர்ந்து நிழல் கொடுக்கும். அதேபோன்று பழையைச் சமூகத்தின் மூடத்தனங்கள் ஒழிந்துபோக, பழையைவாதிகளைப் புறந்தள்ளிப் புரட்சி மனம் கொண்டோர் ஒருசிலரேனும் தோன்றுவர். அவர்களில் ஒருவரேனும் சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்கான செயல்களை முன்னெடுத்துச் செல்வர். வேம்பின் நிழல் போல அவர்களது செயல்கள் சமுதாயத்திற்குப் பயன்தரும் என்னும் கருத்தினைக் கவிஞர் சூசகமாகத் தெரிவிக்கின்றார். சமுதாயத்தில் மாற்றங்கள் நிகழ்வது தவிர்க்க முடியாதது. கால வெள்ளத்தில் ஒருசில மறையலாம். அதேவேளையில் புதியன தோன்றலாம். எனவே மாற்றங்கள் தவிர்க்க முடியாதன என்பதையும் கவிஞர் இதன் மூலம் நமக்குணர்த்துகின்றார்.

3. ‘நிழலின் நினைவு’ மூலம் கவிஞர் கூற முற்படும் விடயம் யாது? அதனை வெளிப்படுத்தக் கவிஞர் கையாண்டுள்ள உத்திகள் பற்றி விளக்குக.

- i) எதுவும் நிலையானது அல்ல.
- ii) மாற்றங்கள் ஏற்படும் போது பழையன மறையும். புதியன தோன்றும்.
- iii) திடீரெனத் தோன்றிய புயல் வேப்பமரத்தைச் சரித்தது போலத் திடீரெனத் தோன்றும் புரட்சியும் பழையனவற்றை அழித்துப் புதியனவற்றைத் தோற்றுவிக்கும். அது என்று நிகழும் என்று கூறிவிட முடியாது.

‘இன்று காலுயரம் நிற்கின்ற கன்றுகளில் ஒன்றேனும் வேம்பின் நிழல் மறந்த மண் முழுதும் நிழல் இறைக்கும்’ என்பது போல இன்றைய புதிய சந்ததியினரோ அல்லது அவர்களின் சந்ததியினரோ நிச்சயம் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியே தீருவர். சமுதாயப் புரட்சியை ஏற்படுத்தியே தீருவர்.

இத்தகைய கருத்துக்களையே கவிஞர் நிழலின் நினைவு மூலம் நமக்குக் கூறுகின்றார். இக்கருத்துக்களைப் புலப்படுத்த வேம்பின்

நிழலையும் அதை நாடி வருவனவற்றையும் அவை பெறும் பயன்களையும் கூறுகின்றார். திடீரென ஏற்பட்ட புயலினால் மரஞ்சிருவற்றதையும் அதேபோன்று சமுதாயத்தில் திடீரெனக் கருத்து மாற்றம் - புரட்சி ஏற்படும் என் பதையும் புலப்படுத்துகின்றார். புயலின் வரவு, மரஞ்சிருவு என்பதன் மூலம் சமுதாயத்தில் மாற்றம் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. என்றோ ஒருநாள் அது நிகழ்ந்தே தீரும் என் பதை அழகுபட உரைத்துள்ளார்.

4. வேம் பு பற்றிய கவிஞரது வர்ணனையில் காணப்படும் சிறப்பம்சங்களை விளக்குக.

- “படலையைத் தாண்ட நிமிர்ந்து விஸ்வருபமாய் வழிமறிக்கும் முற்றத்து வேம்பு” என்னும் வரிகளில் முற்றத்தில் கிளை பரப்பி நிமிர்ந்து நிற்கும் வேம்பினை நம் மனக்கண் முன் கொண்டு வருகிறார். ‘விஸ்வருபமாய்’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியதன் மூலம் அதன் பரந்த, விரிந்த தோற்றத்தைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

“செம்பொன் துளிர் முதிரப்

பசுமை கணக்கும்

இளவேனிற் கிளைகளின்

மறைவில் விரிந்து

உதிரும் நுண்மலர்கள்” என்னும் வரிகளில் இளவேனிற் காலத்து

இலை துளிர்த்து விளங்கும் மரக்கிளைகளின் மறைவில் விரிந்து

உதிரும் வேப்பம் பூக்களை நம் மனக்கண்முன் காட்டுகின்றார்.

பொன் போன்ற துளிர்கள் நிறம் மாறிப் பசுமையடைவதையும்

அதன்பின் பூக்கள் மலர்ந்து உதிர்வதையும் அழகு ததும்ப

நினைவுட்டுகின்றார் கவிஞர்.

நண்பகல் வெயிலுக்கு அஞ்சி மரத்தடியில் ஒதுங்குவனவற்றைக்

கூறும் பாங்கில், ‘பெருநிழல் மேல் குளிர் தேடி ஊரும்

இளங்காற்று’ என்கிறார்.

“வேனிலுடன் முதிர்ந்து

கனிந்த பழங்களின்

மனிதர் உணரா

இனிமை இரகசியத்தைப்

பரிமாறுங் காக்கைகள்” என்னும் வரிகளில், வேனிற்காலத்துப்

பழுத்துள்ள வேப்பம் பழங்களின் இனிமை இரகசியத்தை

மனிதர்கள் உணரவில்லை. ஆனால் காக்கைகள் உணர்ந்து அவற்றைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றன என்ற உண்மையைக் கவிஞர் கூறும் திறன் மிக்க அருமையுடைத்தாகும். வேப்பம் பழங்களின் மருத்துவ குணங்களை மனிதர் நன்குணரவில்லை. ஆனால் காக்கைகள் நன்குணர்ந்து அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன. இந்த உண்மையைக் கவிஞர் சூசகமாக நமக்குப் படியும் புலப்படுத்துகின்றார்.

அணிலைத் தூரத்தி மரமேறி வழுக்கி விழும் பூணையையும் வேம்பின் பட்டை வெடிப்பில் வடியும் பிசின் கசிவினை முகர்ந்திட ஊர்வலமாகச் செல்லும் ஏறும்புகளையும் நேரில் காண்பது போலக் கவிஞர் தமது கவிதை மூலம் காட்டியுள்ளார்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக வேப்பமரத்தடியில் நீட்டி நிமிர்ந்து நிழல் காயும் நேரம் மனதிற்கு இளிமையையும் அடைதற்கு அரியதென்றும் கவிஞர் கூறுகின்றார். வேப்பமரம் தரும் பயன்களை அழகிய வருணனைகள் மூலம் புலப்படுத்தும் கவிஞரின் ஆற்றல்களை இப்பாடல் ஒன்றே நமக்குப் புலப்படுத்த வல்லது என்றாலது மிகையல்ல.

வேப்ப மரத்தின் தோற்றும், அதன் அழகு, அது தரும் பயன்கள் ஆகியவற்றைக் கூறிவந்த கவிஞர் எதிர்பாரா வகையில் திடீரென வீசிய புயலில் அது சரிந்து விட்டது என்கிறார். இத்திடிற்கு திருப்பம் கவிஞரின் கற் பனையை மட்டுமென்றி அது குறிக்கும் உட்கருத்தையும் உச்சத்துக்குக் கொண்டு சென்று விடுகிறது.

எதுவும் நித்தியமாய் நிலைத்திருக்க மாட்டாது. மாற்றும் நிகழ்ந்தே தீரும் என்ற உண்மையை
“நித்தியமாய் நினைத்திருந்த
நிலை குலைய
அயலிருந்தோர்

புயல் வரவு
மரஞ் சரிவு” எனக் கூறி முடிக்கின்றார்.
புயல் வரவு என்பதன் மூலம் வேப்பமரத்தை வேரோடு சாய்த்துவிட்ட செய்தியைக் கூறும் வகையில் மற்றொரு கருத்தையும் மறைமுகமாக நமக்குத் தெரிவிக்கிறார்.

பழைமையில் ஊறிக் கிடக்கும் சமுதாயத்தின் மூடத்தனங்களை அடியோடு அழித்திடப் புயல் ஒன்று வரும். அது கருத்துப்

புரட்சியாக வெளிப்படும். அப்புரட்சியின் பின்னர் முன்னைய முடத்தனங்கள் மறைந்து புதியதோர் சமுதாயம் உருவாகும். இன்றுள்ள புதிய சந்ததியினரோ அல்லது அவர்களின் சந்ததியினரோ இப்புரட்சியை ஏற்படுத்துவார். என்னால் முடியாவிட்டாலும் என் பிள்ளைகளால், பேரர்களால் இது நிச்சயம் நிகழும் என்கிறார். வேப்பமரம் அழிந்தாலும் அதன் கன்றுகளில் ஒன்றேனும் மீண்டும் நிழல் பரப்பும் என்பது போல இதுவும் சாத்தியமாகும் என்கிறார் கவிஞர்.

ஆற்றந்த கருத்துக்களை அழகிய வருணனைகள் மூலம் கவிஞர் வெளிப்படுத்தும் திறன் போற்றுதற்குரியதாகும்.

5. 'நிழலின் நினைவு' என்னும் பாடலை எழுதியவர் யார்? இவரது படைப்புக்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுக:

- 'நிழலின் நினைவு' என்னும் பாடலை எழுதியவர் பேராசிரியர் ச. சிவசேகரம் ஆவார். இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியற்றுறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார்.

இவரது படைப்புக்கள்: நதிக்கரை முங்கில், தேவி எழுந்தாள். செப்பனிட்ட படிமங்கள், பணிதல் மறுத்தவர். ஏகலைவ பூமி. போன்ற முகங்கள், வடலி, பாலை.

3. கடற்புறம்

1. அ) 'கடற்புறம்' என்னும் கவிதையை எழுதியவர் யார்?
 ஆ) அவர் இக்கவிதையை எழுதியதன் நோக்கம் யாது?
 இ) அதனை வெளிப்படுத்த அவர் கையாண்டுள்ள உத்திகள் யாவை?
- அ) 'கடற்புறம்' என்னும் கவிதையை எழுதியவர் ஈழத்தின் பிரபல கவிஞர் வ.ஜ.ச.ஜெயபாலன் அவர்கள் ஆவார்.
 ஆ) கடற்புறத்து வாழும் மீனவப் பெண்ணின் வாழ்வில் இருளக்கன்று ஒளி பிறக்க வேண்டும் என்ற ஆவலாகும்.
 இ) இந்நோக்கத்தை வெளிப்படுத்த கவிஞர் முதலில் கடற்புறக் காட்சியை அழகுற விளக்குகிறார். கடலுக்குச் சென்ற கணவன் நலமே திரும்பிட வேண்டும் என்ற ஆவலுடன் அவள் காத்திருக்கும் காட்சியை நம் மனக்கண்முன் கொண்டு வருகிறார். அவளது ஏழ்மையான வாழ்வை அவள் வாழும் சிறு குடிசை மூலம் காட்டுகிறார்.

“ஆடுகின்ற தோணியிலே தாழ்ம்பு வாசம் தரைக் காற்றுச் சுமந்து வரும்” என்னும் வரிகள் மூலம் கடற்புறத்துச் சூழலை, இயற்கை நிலையை அழிக்க உணர்த்துகின்றார்.

“திரை கடலை வென்று வந்தும் திர வியங்கள் கொண்டு வந்தும் இந்தச் சிறு குடிசை இரண்டு பிடி சோறு தோணி உடையான் தரும் பிச்சை என்கிற கோணல் நினைப்பு....” என்ற வரிகள் மூலம் அவளது வாழ்வைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். சொந்தமாகத் தோணி கூட இல்லாத நிலையில் அவள் கணவன் தொழில் செய்வதையும், தோணிக்காரன் தரும் பிச்சை மூலமே அவள் குடும்பம் வாழ்வதாகவும் கவிஞர் காட்டுகின்றார். தோணிக்காரன் தரும் பிச்சை என்னும் தொடர் அவளது குடும்பத்தின் பரிதாப நிலையைப் புலப்படுத்துகிறது. இறுதியாக மீனவர் வாழ்வில் விடிவெள்ளி தோன்ற வேண்டும் என ஆசைப்படுகிறார். அது தோன்றும் வரை வானத்தில் மட்டுந்தான் ஒளியைக் காண முடியும். மீனவர் வாழ்வில் ஒளியைக் காண முடியாது. இருளே தொடர்ந்து தோன்றும் என்கிறார். இதன் மூலம் ஏழை மீனவர் வாழ்வில் ஒளி பிறக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தை வலியுறுத்துகிறார்.

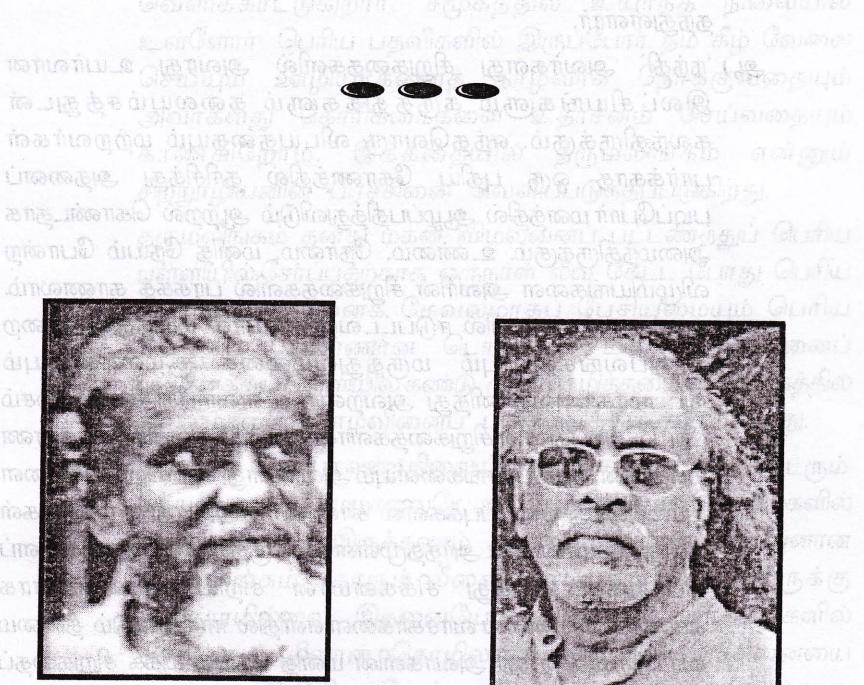
2. அ) ‘தானாய் விடிவெள்ளி தோன்றுகின்ற சங்கதிகள் வானத்தில் மட்டுந்தான். வாழ்வில் இருள் தொடரும்’ - இந்த வரிகள் ஊடாகக் கவிஞர் கூற முற்படுவதைத் தருக.

- ஆ) கவிஞர் ஜெயபாலனின் படைப்புக்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுக.
- அ) வானத்தில் மட்டுந்தான் தானாய் விடிவெள்ளி தோன்றும். இது இயற்கையில் நாம் காணும் காட்சி. ஆனால் ஏழை மீனவர் வாழ்வில் ஒளி தோன்ற வேண்டும் என்பதே கவிஞரது ஆவலாகும். இந்த ஒளியினைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுமாயின்

அவர்களது வாழ்வு உயர்ந்திட நாம் உதவ வேண்டும். உரிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டும். இக் கருத்தை கவிஞர் சமுகத்திற்கு விடுக்கும் செய்தியாகவே கருத வேண்டி உள்ளது. இருள் தொடரும்வரை மீனவர் வாழ்வு ஒளி பெற்றிட முடியாது. அதனை மாற்றிட முயற்சிக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தையும் கவிஞர் புலப்படுத்துகின்றார்.

(ஆ) கவிதை நூல்கள்: குரியனோடு பேசுதல், ஈழத்து மண்ணும் எங்கள் முகங்களும், நமக்கொன் தொரு புலவளி. பெருந்தொகை.

கட்டுரைத் தொகுப்பு: தேசிய இனப் பிரச்சினையும் முஸ்லிம் மக்களும்.

கவிஞர் கி. ருக்கமயன்

கவிஞர். வ.ஐ.ச. ரெஜியரலன்

14. பார்வைகள்

1. அ) 'பார்வைகள்' என்னும் சிறுகதையை எழுதியவர் யார்? ஆடு அடு அவரது சிறுகதைகளில் காணப்படும் சிறப்புக்கள் எவை?
- இ) அவரது படைப்புக்கள் எவை?
- அ) 'பார்வைகள்' என்னும் சிறுகதையை எழுதியவர் 'நந்தி' என்னும் புனைபெயர் கொண்ட ஈழத்து முதுபெரும் எழுத்தாளர் பேராசிரியர் செ. சிவஞானசுந்தரம் ஆவார். வைத்திய கலாநிதியான இவர் சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை ஆதியாம் பலவேறு துறைகளில் காத்திரமான பல படைப்புக்களைத் தந்துள்ளார்.
  - ஆ) 'நந்தி' அவர்களது சிறுகதைகளில் அவரது உயர்வான இலட்சியங்களும் கருத்துக் களும் கலையம் சுத்துடன் கலந்திருக்கும். எந்தவொரு விடயத்தையும் மற்றவர்கள் பார்க்காத ஒரு புதிய கோணத்தில் தரிசித்து அதனைப் படிப்போர் மனத்தில் ஆழப்பதித்துவிடும் ஆற்றல் கொண்டாக அமைந்திருக்கும். உண்மை, நேர்மை, மனித நேயம் போன்ற விழுமியங்களை அவரின் சிறுகதைகளில் பரக்கக் காணலாம். மருத்துவத்துறையில் ஈடுபட்டவராகையால் மருத்துவத்துறை அனுபவங்களையும் மருத்துவமனைச் சூழல்களையும் நுட்பமாக அவதானித்து அவற்றை உள்வாங்கி கலையம்சம் ஊட்டி அற்புதமான சிறுகதைகளாகப் படைத்துள்ளார். சாதாரண மக்களின் ஆசாபாசங்களையும் அவர்களது எதிர்பார்ப்புக்களையும் அவரது படைப்புக்களில் காணலாம். அவரது எழுத்துக்கள் தனித்துவமானவை. அர்த்தமுள்ள பொருத்தமான சொற்களைப் பொறுக்கி எடுத்து சிக்கனமான சிறிய வசனங்களாக எழுதுவதால் அவை வாசகர்களை எளிதில் ஈர்த்துவிடும் தன்மை வாய்ந்தவை. 'நந்தி' அவர்களின் மனித நேயம் மிக்க சிறுகதைப் பாங்கினை 'பார்வைகள்' சிறுகதை நன்கு பிரதிபலிக்கிறது.
- இ) நந்தி அவர்களின் படைப்புக்கள்:

1. சிறுகதைத் தொகுதிகள் - நந்தியின் கதைகள், ஊர் நம்புமா?, கண்களுக்கு அப்பால், தரிசனம்.
2. நாவல்கள் - மலைக் கொழுந்து, தங்கச்சியம்மா, நம்பிக்கைகள்.

3. மருத்துவ அறிவுரை நூல்கள் - அருமைத் தங்கைக்கு, அன்புள்ள நந்தினி, நந்தினி உன் பிள்ளை, உங்களைப் பற்றி.

2. அ) “பார்வைகள்” என்னும் சிறுகதை சமூகத்தின் தனிமனித பிரச்சினையைப் பிரதிபலிக்கின்றது” - இக்கூற்றினை விளக்குக.
ஆ) இக்கதையில் இடம்பெறும் முக்கிய பாத்திரங்கள் எவை?
இ) இப்பாத்திரங்களின் சிறப்புக்களை விளக்குக.

● அ) ‘பார்வைகள்’ என்னும் சிறுகதை சமூகத்தின் தனிமனித பிரச்சினையைப் பிரதிபலிக்கிறது. தருமலிங்கம் என்னும் பாத்திரத்தினாடாகக் கதாசரியர் தனிமனித பிரச்சினையை வெளிக்காட்டுகிறார். சமூகத்தில் உயர்ந்த நிலையில் உள்ளோர்- பெரிய பதவிகளில் இருப்போர் தம் கீழ் வேலை செய்யும் ஊழியர்களைத் தாழ்வாக நோக்குவதையும் அவர்களது கோரிக்கைகளை உதாசீனம் செய்வதையும் காண்கிறோம். இக்கதையில் தருமலிங்கம் என்னும் சிற்றாழியனின் பிரச்சினை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

தருமலிங்கம் தனது மகன் விமலனைப் பட்டணத்துப் பெரிய பள்ளியில் சேர்ப்பதற்காக ஒருநாள் லீவு கேட்ட போது பெரிய டொக்டர் அவனைக் கேவலமாகப் பேசியமையும் பெரிய இடத்துப் பெண்ணான டொக்டரின் மனைவி அவனைப் பட்டணத்துப் பள்ளியில் கண்டு முகம் சூழித்தமையும் சமூகத்தில் நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வினைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகிறது.

அரசாங்க ஊழியர் என்ற நிலையில் நோக்குமிடத்து டொக்டரும் தொழிலாளியும் சம்மானவரே. அவர்கள் செய்யும் தொழில்களில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்க ஊழியரான தருமலிங்கம் கோரும் லீவை மறுப்பதற்கு டொக்டருக்கு அதிகாரமில்லை. இதனையே அவன் தன் வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தினான். தொழிலாளி ஒருவனின் பிரச்சினையை உயர் பதவியிலிருப்போர் மனிதாபிமானத்துடன் நோக்காது அதிகார போதையில் வாயில் வந்தபடி பேசுவது பொருத்த மற்றது. தருமலிங்கம் என்ற தனிமனிதனின் பிரச்சினை சமூகத்தின் தனிமனித பிரச்சினையையே பிரதிபலித்துக்காட்டுகிறது.

ஆ) இக்கதையில் தருமலிங்கம், அவன் மனைவி தங்கம்மா, மகன் விமலன், வைத்திய அதிகாரி (பெரிய டொக்டர்) ஆகியோர் முக்கிய பாத்திரங்களாக உள்ளனர்.

இ) பாத்திரச் சிறப்பு:

1. தருமலிங்கம்: இக்கதையின் தலையாய் பாத்திரம் தருமலிங்கம் என்னும் தொழிலாளி ஆவான். அவன் தன் மகன் விமலனைப் பட்டணத்துப் பெரிய பள்ளியில் சேர்த்திட எடுத்த முயற்சிகளையும் எதிர் நோக்கிய பிரச்சினைகளையும் இக்கதை நன்கு சித்திரிக்கிறது. சிற்றூழியனாகிய தருமலிங்கம் ஊரில், சமூகத்தில் செல்வாக்குள்ளவனாகவே மதிக்கப் படுகிறான். வேலைத்தலத்தில் அவன் சிற்றூழியன்தான். ஆனால் ஊரில், சமூகத்தில் அவன் பெரியவன். இந்த உண்மையை இக்கதை நன்கு பிரதிபலிக்கிறது.

தருமலிங்கம் தன் மகனை வளர்க்கும் பாங்கும், அவன் எதிர்பார்ப்புகளும் அவன் மூலமாகவே வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அவன் தன் தொழிலை மட்டமானதாகக் கருதவில்லை. தானும் ஒரு அரச ஊழியன், பெரிய டொக்கடரும் ஒரு அரச ஊழியன் தான் என்பதை உரிய தருணத்தில் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை. செய்யும் தொழிலில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கலாம். ஆனால் குற்றங்குறை இருந்தால் அதனை விசாரிக்கவும் தண்டிக்கவும் விதிமுறைகள் உண்டென் அவன் சுட்டிக் காட்டியது தொழிலாளர் தம் உரிமையினை எவரும் பறித்திட முடியாது என்பதை உணர்த்தும் வகையில் அமைந்தது.

தருமலிங்கம் என்னும் பாத்திரம் சிறந்த குடும்பத் தலைவன் ஒருவனை, நேர் மை தவறாத அரச ஊழியனை, சமூக சேவையாளனை, உரிமைக்குக் குரல் கொடுக்கும் நெஞ்சுறுதி மிக்க தொழிலாளி ஒருவனைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் வகையில் உள்ளது.

2. தங்கம்மா: தங்கம்மா என்னும் பாத்திரம் சிற்றூழியன் ஒருவனின் மனைவியாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறது. தனது கணவன் பட்டணத்து ஆஸ்பத்திரியில் ‘லேபரர்’ ஆகக் கடமையாற்று வதைப் பெருமையாகக் கருதுகிறாள். அதேபோல் தனது மகனும் பெரிய இடத்துப் பிள்ளைகள் படிக்கும் பட்டணத்துப் பள்ளியில் சேர்ந்து படிக்க வேண்டும் என ஆசைப்படுகிறாள். அதற்கான வழிப்படுத்தல்களையும் மேற்கொள்கிறாள்.

தனது கணவன் வேலையிலிருந்து வீட்டுக்கு நேரம் பிந்தி வருவதை வெறுக்கிறாள். பெரிய டொக்டர் வீட்டில் வேலை செய்ததால் சற்று நேரம் பிந்திவர நேரிட்டதாகக் கணவன்

கூறிய போது “அவர்கள் வீட்டு வேலைக்கு உங்களுக்கு அரசாங்கம் பணம் தருகிறதா? அல்லது அவர்தான் ஏதாவது தருகிறாரா?” என உரிமையோடு கேட்கிறாள். இதன்மூலம் அவள் தன் கணவனை நேர்வழிப்படுத்த முனைகிறாள். அரசு ஊழியன் ஒருவனது கடமை டொக்டர் வீட்டுக்கு வேலை செய்வது அல்ல என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறாள்.

தங்கம்மா என்னும் பாத்திரத்தின் மூலம் சிறந்த குடும்பத் தலைவி ஒருவரைக் கதாசிரியர் சித்திரித்துக் காட்டியுள்ளார்.

3. விமலன்: விமலன் என்னும் பாத்திரம் பெற்றோரின் அண்புக்குரிய மகன் ஒருவனைக் காட்டுகிறது. பெரிய இடத்துப் பிள்ளைகள் படிக்கும் பட்டணத்துப் பள்ளியில் பெற்றோர் தன்னைச் சேர்த்திட எடுக்கும் முயற் சிக்களைப் பெரிதும் விரும்புகிறான். தன்னையும் பெரிய இடத்துப் பிள்ளையாகவே கருதிக் கொள்கிறான். இடையிடையே தன் தந்தையிடம் கேட்கும் வினாக்கள் மூலம் இதனை உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறான். கதையினைத் தொய்வின்றி நகர்த்திச் செல்ல இப்பாத்திரம் பெரிதும் பயன்படுகிறது.

ஆஸ்பத்திரி முன்றலில் பெரிய டொக்டர் நடந்துகொண்ட முறையும் தந்தை அவருக்குக் கூறிய பதில்களும் சிறுவனான விமலனின் மனதில் ஆழப் பதிந்துவிடுவதைக் காண முடிகிறது. இதனாற்றான் அப்பாவுடன் பேசியவர் யார்? எனக் கேட்கிறான். “ஆர் அப்பா பெரியவர்? அவரா? நீங்களா?” என வினவுகிறான். “ஆஸ்பத்திரியில் அவர் பெரிசு” என்று தந்தை கூறிய போது அப்ப நீங்கள்? என வினவுகிறான்.

“எங்கள் வீட்டில, எங்கள் ஊரில் அப்பா பெரிசு.... நாங்கள் எல்லோரும் பெரிசு எனத் தந்தை கூறியதும் மகிழ்ச்சியடைகிறான். தானும் பெரிசு. தான் பெரிய இடத்துப் பிள்ளை என நினைத்துக் கொள்கிறான். இதன் மூலம் சிறுவன் உள்ளத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லை என்பதைக் கதாசிரியர் உணர்த்துகிறார். நேர்முகப் பர்ட்சையில் அவன் நடந்துகொண்ட முறையும் அவன் பெரிய இடத்துப் பிள்ளைகளுக்குச் சற்றும் குறைந்தவனால்ல, மேலானவன் என்பதையே உறுதிப்படுத்தியது.

விமலனின் விவேகம், அவன் நேர்முகப் பர்ட்சையை எதிர்கொண்ட விதம் அனைத்தும் அவன் பெரிய இடத்துப் பிள்ளைதான், ஒரு சிற்றுாழியனின் மனம் சோந்துபோன

பிள்ளையல்ல என்பதை எடுத்துக்காட்டி விட்டது. ‘அவன் கண்ணகியின் மகன்’ எனத் தந்தை சூறும் வகையில் அமைந்து விட்டது எனக் கதாசிரியர் குறிப்பிடுவதன் மூலம், கண்ணகி பாண்டியன் அவையில் நீதி கேட்டதைப் போல விமலனின் தந்தையும் பெரிய டொக்டரின்முன் நீதி கேட்டதைக் கதாசிரியர் சூசகமாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார் எனலாம். சுருங்கக்கூறின், விமலன் என்னும் பாத்திரம் இக்கதையின் ஆரம்பம், வளர்ச்சி, முடிவுவரை உயிரோட்டமுள்ள பாத்திரமாக விளங்கி நல்ல கருத்துக்களைப் படிப்போர் மனதில் பதித்திட உதவுகிறது எனலாம்.

4. வைத்திய அதிகாரி: இக்கதையில் வரும் வைத்திய அதிகாரி (பெரிய டொக்டர்) என்னும் பாத்திரம் அதிகாரத் திமிரும் தொழிலாளர்களைக் கிள்ளுக்கீரர்கள் போல மதித்திடும் மனப் பாங்கும் கொண்ட ஒருவரைச் சித்திரிக்கிறது. சிற்றுழியர்களை மனிதர்களாக மதிக்காது, அவர்களைத் தம் அடிமைகள் போல நடத்திடும் அகங்காரம் கொண்டவர்களை நினைவுட்டுகிறது. தொழிலாளியின் பிள்ளை பெரிய இடத்துப் பிள்ளைகள் படிக்கும் பட்டணத்துப் பள்ளியில் கற்கக் கூடாது என்ற வர்க்க மனப்பான்மை கொண்ட அதிகாரி ஒருவரையே சித்திரிக்கிறது. தருமலிங்கத்தின் மீது அவர் சீறிப்பாய்ந்தமைக்கும் இழிவாகப் பேசியமைக்கும் இவ்வர்க்க மனப்பான்மையே மூல காரணம் எனலாம். அடக்கமுடையார் அறிவில்லர் என்றெண்ணிக் கடக்கக் கருதும் மூட்டதனமே இங்கு காட்சி தருகிறது.

‘டொக்டர் பரஞ்சோதி’ என்று தருமலிங்கம் அழைத்ததும் அவன் தன் உரிமைக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தியமையும் அதிகார வர்க்கத்திற்கு அடிக்கப்பட்ட சாவு மனியாகவே இக்கதையில் தென்படுகிறது. மனிதாபிமானமற்ற அதிகாரிகளைப் பணியச் செய்ய இதுவே தக்க வழி என்பதைக் கதாசிரியர் மிக பிரகாரமாக நமக்குக் கற்றுத்தருகிறார்.

‘பெரிய டொக்டர் வாய் திறக்கவில்லை...’ எனக் கூறப்படுவதால் டொக்டர் வாய் மூடி மெளனியாகவிட்டார் என்பதைக் கதாசிரியர் உணர்த்துகின்றார். பாண்டியன் முன் வழக்குரைத்த கண்ணகியின் காட்சியை நினைவுட்டுவதன் மூலம் தருமலிங்கம் மற்றொரு கண்ணகியாகவே அங்கு நின்றான் என்பதும், கண்ணகி நீதி கேட்டு உரைத்தவை கேட்ட பாண்டியன் நிலையில் பெரிய டொக்டர் நின்றார் என்பதும் புலனாகிறது.

3. ‘ஒரு தனிமனிதனின் ஆளுமை சமூகத்தில் வேறுபட்ட தளங்களுக்கேற்ப மாறுபட்டுத் தோன்றலாம்’ - இக்கூற்றுக்குத் தருமலிங்கம் என்னும் பாத்திரம் ஏந்புடையதாகுமா?

- ஆம் தருமலிங்கம் பட்டணத்து ஆஸ்பத்திரியைப் பொறுத்தவரை ஒரு சிற்றாழியன். (லேபரர்). ஆனால் அவரது ஊரைப் பொறுத்தவரை அவர் பிரபலம் வாய்ந்த பிரமுகர். சமூக சேவையாளர். ஊராளின் மதிப்புக்குரியவர். ஆலயக் குருக்கள் முதல் தபால் அதிபர், கிராம சேவை அலுவலர் வரை இவரது உதவியை நாடி நிற்பதைக் காண முடிகிறது. இதன்மூலம் தருமலிங்கத்தின் ஆளுமை சமூகத்தில் பல்வேறுபட்ட தளங்களுக்கேற்ப மாறுபட்டுத் தோன்றுவதைக் காண முடிகிறது. தருமலிங்கம் பிள்ளையார் கோவிலில் தேவாரம் பாடுவார். திருவிழாக் காலங்களில் வாகனம் காவுவார். இதன் மூலம் அவர் சமயத் தொண்டராகக் காட்சி தருகிறார். ஆலயத் தொண்டுகளில் ஈடுபடுபவராகத் தோன்றுகிறார்.

தபாலத்திப்பால் ஒரு விடயமாக உதவி கோரி வருகிறார். இந்த இடத்தில் தருமலிங்கம் ஒரு சமூகத் தொண்டனாக விளங்குகிறார். உதவிகோரி வருவோருக்கு உதவுபவராகத் திகழ்கிறார். மற்றோர் சந்தர்ப்பத்தில் கிராம சேவை அலுவலர் தருமலிங்கத்தைச் சந்திக்கிறார். இவ்வாறு பல்வேறுபட்ட தளங்களுக்கேற்ப தருமலிங்கத்தின் பணி மாறுபட்டுத் தோன்றுகிறது. “உங்களுக்கு ஊர் வேலைதான். வீட்டில் கவனம் இல்லை” என்று தருமலிங்கத்தின் மனைவி கூறும் வார்த்தைகள் அவர் பல்வேறுபட்ட தளங்களுக்கேற்ப பணியாற்றுவதை உறுதிப் படுத்துகிறது.

எனவே ஒரு மனிதனின் ஆளுமை சமூகத்தின் பல்வேறுபட்ட தளங்களுக்கேற்ப மாறுபட்டுத் தோன்றும் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

4. “விமலன் என்னும் பாத்திரப்படைப்பு தந்தையின் ஆளுமையைச் சித்திரிப்பதற்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளது” இக்கூற்றினை விளக்குக.

- இக்கதையின் ஆரம்பம் முதல் முடிவு வரை விமலன் என்னும் பாத்திரம் தந்தையின் பல்வேறுபட்ட ஆளுமையை வெளிக்காட்டும் வகையிலேயே படைக்கப்பட்டுள்ளது. கதையைத் தொய்வின்றி வளர்த்துச் செல்ல இப்பாத்திரமே இறுதிவரை பயன்படுகிறது. தனது தந்தையின் செயற்பாடுகளைக் கூறுமிடத்தும், தனக்கு அவர் விடயங்களை விளக்குமிடத்தும் கையாளப்படும் உத்திகளை

விமலன் அச்சொட்டாக உள்வாங்கி அழகுபட விபரிக்கின்றமையைக் கதையில் காண முடிகிறது. நல்ல விழுமியங்களைத் தான் கற்றுக் கொண்டமைக்குத் தந்தையே காரணம் என விமலன் கூறுகிறான். காளி கோயில் முன்றலில் நடைபெற்ற நாடகத்தையும் அதில் அப்பா கண்ணகி வேடம் பூண்டு நீதி கேட்டு வாதாடிய காட்சியையும் விமலன் நினைவுகளுகிறான். அதேபோன்று இன்றும் பெரிய டொக்டர் முன் தந்தை நீதி கேட்டுரைத்தவைகளையும் நினைவுட்டுகிறான். “எங்கள் வீட்டில்... எங்கள் ஊரில் அப்பா பெரிச்... நாங்கள் எல்லோரும் பெரிச்”

“ம்... நான் பெரிய இடத்துப் பிள்ளை. இல்லையா அப்பா?”

இத்தகைய வாக்கியங்கள் தந்தையின் ஆளுமைப் பண்பை வெளிக்கொண்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

மகனின் நடை, அவன் இருந்த நிலை, அவன் பாடிய பாட்டு, ஆசிரிய அம்மாவின் அணைப்பு எல்லாம் அரைமணி நேரத்தின் முன் அனுமதிக் கப்பட்ட ஒரு சிற்றாழியனின் சோங்துபோன பிள்ளை அல்ல அவன். அவன் கண்ணகியின் மகன். பெரிய இடத்துப் பிள்ளை எனக் கூறும் அளவுக்குத் தந்தைக்கு நெஞ்சுரத்தை அளித்தது எனலாம். விமலன் என்னும் பாத்திரப்படைப்பின் மூலமே தந்தையின் ஆளுமையைக் கதாசிரியர் வெளிக்காட்டுகின்றார். எனவே இப்பாத்திரம் கதையின் வெற்றிகரமான முடிவுக் கும் தந்தையின் பல் வேறுபட்ட ஆளுமையின் வெளிப்பாட்டுக்கும் துணைபுரிந்துள்ளது எனலாம்.

பேராசிரியர் ‘நந்தி’

15. நீதிப்பாடல்கள்

திருக்குறள் - செங்கோண்மை

1. செங்கோண்மை என்றால் என்ன? அதன் சிறப்பு யாது?

- செம்மையான அரசியலைப் பற்றிக் கூறுவது செங்கோண்மை ஆகும். அரசனது உள்ளாம் நல்ல நீதி நெறியில் சென்றால் அவனது ஆட்சியும் நன்றாக இருக்கும். மக்களின் குற்றங்களை நன்கு ஆராய்ந்து, உணர்ந்து, வேண்டியவர் என்ற பாரபட்சமின்றி, தெய்வத்துக்கு அஞ்சி, நடுநிலையில் நின்று, குற்றம் செய்தவர் யாராக இருந்தாலும் அவரவர் குற்றத்திற்கும் தகுதிக்கும் ஏற்றவாறு நீதி செலுத்துவதே செங்கோலாகும். நீதி வழுவாது ஆட்சி நடத்துவதே செங்கோண்மை ஆகும்.

2. யாருடைய பாதங்களை உலகத்தார் பொருந்தி நிற்பார்?

- குடிமக்களின் நன்மையைக் கருதி, அக்குடிமக்களை அரவணைத்துக் கொண்டு நல்லாட்சி செலுத்தும் பெருவேந்தனின் பாதங்களை (அடிச்சவடுகளை) உலகத்தார் பொருந்தி நிற்பார். குடிமக்களை அரவணைத்து ஆட்சி நடத்தும் மன்னனின் கட்டளைகளை மக்கள் தலைமேல் ஏற்று நடப்பார் என்பதையே இது புலப்படுத்துகிறது. நீதி தவறாது ஆட்சி நடத்தும் மன்னனிடத்து குடிமக்கள் அனைவரும் அன்பினராக அவன் அடி தழியி வாழ்வார்.

3. அரசனுடைய தொழில் எனக் கூறப்படுவது யாது?

தனது குடிமக்களைப் பிறர் வருத்தாமற் காப்பாற்றி, அவர்களைத் தானும் வருத்தாது பாதுகாத்து, அவர்களுடைய குற்றங்களை ஆராய்ந்து, அவற்றிற்குத் தக்கவாறு தண்டித்தும் காப்பது அரசனுடைய தொழில் (கடமை) ஆகும்.

திருக்குறள் - கொடுங்கோண்மை

1. கொடுங்கோண்மை எனப்படுவது யாது?

- அரசன் நீதி தவறி நடப்பதால் ஏற்படும் தீமை தரும் விளைவுகள் கொடுங்கோண்மை எனப்படும். செங்கோண்மை அல்லாதது அனைத்தும் கொடுங்கோண்மையாகும். இது செங்கோண்மைக்கு எதிர்மறையானதாகும்.

2. யாருடைய நாடு கெடும் என்கிறார் வள்ளுவர்?

- நாள்தோறும் தன் ஆட்சியில் விளையும் நன்மை, தீமைகளை ஆராய்ந்து முறை செய்யாத மன்னனின் நாடு கெடும் என்கிறார் வள்ளுவர். அரசனானவன் தன் நாட்டு மக்களின் நலத்தைப் பற்றி ஒவ்வொருநாளும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படிக் கவனிக்காத நாளெல்லாம் நாட்டின் நலம் குறைந்து கொண்டே வரும். அவனுக்குக் கேடு பெருகும். தன் நலனைக் கவனித்துக் குடிமக்களின் நலத்தை மறந்தால் அதுவே அவனது நாட்டை அழித்துவிடும் என எச்சரிக்கை செய்கிறார் வள்ளுவர்.

3. ‘கூழங் குடியுங் ஒருங்கிழக்கும் கோல் கோடிச்

குழாது செய்யும் அரசு’ - இக்குறளின் பொருளைத் தருக. இதன் விளைவு யாதென விளக்குக.

- நாட்டு நிலை குறித்து ஆராயாமல் (பின்விளைவுகளை எண்ணாமல் முறை தவறி) ஆட்சிமுறை கெட்டுக் கொடுங்கோல் புரியும் அரசன் பொருளையும் (நிதி ஆதாரத்தையும்) குடிமக்களின் மதிப்பையும் ஒருசேர இழந்துவிடுவான்.

அரசன் தினந் தோறும் நாட்டு மக்கள் நலன் கருதிச் செயற்படுவதோடு அவர்களின் எதிர்கால நலனையும் ஆராய்ந்து முறை செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாவிடின் மக்களது வளர்ச்சி தடைப்படும். எனவே அதுவும் கொடுங்கோன்மையாகவே அமையும் என்கிறார் வள்ளுவர். அரசனது எதிர்நோக்கும் தன்மை இன்றியமையாதது. பின்வருவனவற்றை ஆராய்ந்து முன்கூட்டியே செங்கோல் செலுத்தாத அரசனது நாட்டு வளமும் குடிமக்கள் வளமும் குறையும் என்கிறார் வள்ளுவர்.

நாலடியார்

1. நல்லினம் சேர்தல் என்றால் என்ன?

- நல்ல பண்புடையார் (குணங்களுடையார்) கூட்டத்தைச் சேர்தல் ஆகும். நல்ல பண்புடையோர் நற்குணங்கள் உடையோராக, நற்செயல்களில் ஈடுபடுவோராக விளங்குவர். இவர்களைச் சேர்தலினால் சேர்வோரும் நற்குணங்களுடையவராக மாறுவர். இதனாலேயே ஓளவையாரும்;

“நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே - நல்லார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் நன்றே” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (முதுரை) நல்லினம் சேர்தலின் பயனையே இப்பாடலும் எடுத்துக்கூறுகிறது.

2. நல்லினம் சேர்தல் சிறப்புடைத்து என்பதை நாலடியார் எவ்விதம் எடுத்துக் கூறுகிறது?

- பாலுடன் கலந்த தண்ணீர் பாலாகவே தோன்றுமல்லாமல் நீரின் நிறத்தை வேறுபடுத்திக் காட்டாது. அதுபோல, நற்குண, நற்செயல் களையுடைய பெரியோரைச் சேர்தலினால் நற்குண, நற் செய்கைகள் அல்லாதோருடைய சிறுமைக் குணமும் வெளிப்படாது. இதனால் நல்லினம் சேர்தல் சிறப்புடைத்து என்கிறது நாலடியார்.

3. இப்பாடலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள உவமையினை விளக்குக.

- பாலில் நீர் கலந்தாலும் அதில் நீரின் நிறம் வெளிப்படாது. அதுவும் பாலின் நிறமாகவே தென்படும். அதுபோலப் பெருங்குணம் படைத்த பண்புடையோரைச் சேர்தலினால் சிறுமைக்குணம் படைத்தோரின் சிறுமைக் குணங்கள் வெளிப்படாது. பெருங்குணம் படைத்தோர் பால் போன்றவர்கள். சிறுமைக்குணம் படைத்தோர் தண்ணீர் போன்ற வர்கள். சிறுமைக் குணம் கொண்டோர் நல்லினம் (பெருங் குணம் கொண்டோரைச்) சேர்தலினால் அவர்தம் சிறுமைக் குணம் வெளிப்படாது. இது பாலுடன் கலந்த நீர் போன்றதாகும். பாலுடன் கலந்துள்ள நீரின் நிறம் வெளிப்படாதது போல நல்லினம் சேர்ந்தோரின் சிறுமைக் குணங்கள் வெளிப்படாது என்கிறது நாலடியார்.

நான்மணிக்கடிகை

1. நகை நலமாவது யாது?

- நகை நலமாவது நட்புச் செய்த நன்பர்களைக் கண்ட இடத்தே முகத்தில் தோன்றும் புன்னகையும் குளிர்ந்த பார்வையும் கூடிய முகமலர் ச்சியாகும். இ.து உள்ளங்கலந்த உண்மை நன்பர்களிடத் தேயன்றி மற்றவர்பால் வேறுபட்டுப் பொலிவு குன்றும்.

கவிஞர் த. துரைசிங்கம்

2. ஊர் நலம் எதனால் மதிக்கப்படும்?
- ஊரின் நன்மை (குடிமக்களின் நன்மை) அவ்வுரை ஆட்சி செய்கின்ற மன்னனின் நற்செயல்களால் மதிக்கப்படும். இதன் மூலம் ஆட்சி செய்யும் மன்னனின் நற்செயல்களே அவனது ஆட்சியின் சிறப்பினை மதித்திட உதவும் என்கிறார் புலவர்.

பழுமொழி நானூறு

1. அறிவுத் திறமையை எவ்வாலும் மறைக்க முடியாது என்னும் கருத்தைப் பலப்படுத்தும் பழுமொழி யாது?
- “ஞாயிற்றைக் கைம்மறைப்பார் இல்” என்னும் பழுமொழியாகும்.
2. இப்பழுமொழி விளக்கும் உண்மை யாது? விளக்குக.
- சூரியனது ஒளியை எவரும் தம் கையால் மறைத்துவிட முடியாது. அதேபோல நிறைந்த அறிவு, ஆற்றல் படைத்தோரை அடாத சொற்களாலும் தகாத செயல்களாலும் மறைத்துவிட முடியாது.
3. இப்பழுமொழியை விளக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட உவமை யாது?
- ‘நீரை மறைக்கும் பாசி போல’ என்னும் உவமை பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. நீரை மறைக்கும் பாசி நிரந்தரமானது அல்ல. அதனால் நீரின் தன்மையை மாற்றிவிட முடியாது. அதுபோல நிறைய பின்னால் அறிவு, ஆற்றல் உடையோரை அடாத சொற்களாலும் தகாத செயல்களாலும் மறைத்துவிட முடியாது.
4. இப்பாடலில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள உவமைகளை விளக்குக.

- i) ‘ஞாயிற்றைக் கைம் மறைப்பார் இல்’
  - ii) ‘பரந்த திறலாரைப் பாசிமேல் இட்டுக் கரந்து மறைக்கல்’.
- சூரியனது ஒளியைக் கையால் மறைக்க முடியாது. இது உலகறிந்த உண்மை. அதேபோன்று அறிவு, ஆற்றல் உடையோரை உலகம் நன்கு மதித்துப் போற்றும். அத்தகையோரது பெருமையை ஒருசிலரது அடாத சொற்களும் தகாத செயல்களும் மறைத்துவிட முடியாது. அத்தகையோரின் செயல்கள் நீரின் மேல் காணப்படும் பாசி போன்றதாகும்.

நீரின் மேல் காணப்படும் பாசி நிரந்தரமானது அல்ல. அதனால் நீரின் தன்மையை அழித்துவிடவோ, மாற்றிவிடவோ முடியாது.

அதேபோன்று அறிவும் ஆற்றலும் மிககோரின் பெருமையை ஒருசிலரது அடாத சொற்களும் தகாத செயல்களும் மறைத்துவிட முடியாது.

அறிவு, ஆற்றல் மிககோர் நீர் போன்றவர்கள். அவர்கள் மீது கூறப்படும் அடாத சொற்களும் பிரயோகிக்கப்படும் தகாத செயல்களும் நீரின் மேல் காணப்படும் பாசி போன்றதாகும்.

இதனால் அறிவு, ஆற்றல் மிககோரின் பெருமையினைக் மறைத்துவிட முடியாது.

இந்த உண்மையைச் சூரியினைக் கையால் மறைப்பாரில்லை என்னும் பழமொழியிடன் தொடர்புடுத்தி விளக்குகின்றார் புலவர் முன்றுறை அரையனார். சூரியனது ஒளியைக் கையினால் மறைக்க முற்படும் செயல் மூட்டத்தனமாகும். பயனற்றதாகும். இதே போன்றுதான் அறிவு, ஆற்றல் படைத்தோரின் பெருமையினை அடாத சொற்களாலும் தகாத செயல்களாலும் மறைத்துவிட முற்படுவதும் பயனற்ற செயலாகும் என்று சூறுகின்றார் புலவர்.

வாக்குண்டாம்

1. அறிவுக்கும் உருவத்துக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை என்பது வாக்குண்டாம் பாடலில் எவ்வாறு காட்டப்பட்டுள்ளது?

● தாழம்பூ நீண்ட இதழ்களையுடையது. ஆயினும் வாசனையில் அது மிகவும் குறைந்தது. மகிழம்பூ சிறிய இதழ்களையுடையது. எனினும் இனிய வாசனையுடையது. அவ்வாறே சமுத்திரம் மிகப் பெரிதாக இருந்த போதிலும் அதன் நீர் உடல் அழுக்கைப் போக்குவதற்கு உதவாது. ஆனால் சமுத்திரத்தின் கரையருகே தோண்டப்படும் குழியிலிருந்து சுரக்கும் சிறிய ஊற்று நீரோ குடிப்பதற்கும் ஏற்றதாய் அமைந்துவிடும். ஆதலின் ஒருவர் உருவத்தாற் சிறியர் எனக் கருதி அவரை மதியாமல் இருத்தல் தகாது. அறிவுக்கும் உருவுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை என்பதை இவ்வுவமைகள் மூலம் வாக்குண்டாம் நமக்கு உணர்த்துகிறது.

உருவத்துக்கும் அறிவுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை. ஒன்றின் பயன்பாடு கருதியே அதன் இயல்பு மதிக்கப்படும் என்ற உண்மையை இப்பாடல் நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

நல்வழி

1. நல்வழிப் பாடலினுடோக ஒளவையார் எதனை உணர்த்த முற்படுகிறார்?

● நல்வழிப் பாடலின் ஊடாக ஒளவையார் பசியின் கொடுமையை உணர்த்த முற்படுகிறார்.

2. பசிவந்திடப் பறந்து போவன எவையென ஒளவையார் கூறுகின்றார்?

● பசிப்பினி என்னும் பாவி ஒருவனைப் பற்றிக் கொண்டால் தன்மையும், குடிப்பெருமை, கல்வி, வாய்மை, அறிவுடைமை, கொடை, தவம், மேன்மை, முயற்சி, தேன் சிந்துவது போன்ற இனிய சொற்களைப் பேசும் பெண்களிடத்துத் தோன்றும் காதல் ஆகிய பத்தும் இருந்த இடம் தெரியாமல் அழிந்துவிடும் என்கிறார் ஒளவையார்.

● பசிப்பினிக்கு உட்பட்டோர் அனைத்தையும் இழந்து வருந்துவர். பறந்துபோம் என்பதால் பசியின் கொடுமையும் அதன் தாக்கமும் புலப்படுத்தப்படுகிறது. ஒளவையாரின் இப்பாடல் பசியின் கொடுமையால் அழிந்துபோவன சூறித்து நமக்கு உணர்த்துகிறது.

முதுமொழி வெண்பா

1. பிறர்க்குத் தீங்கு விளைக்க நினைப்பது தகாது என்பதை முதுமொழி வெண்பா எவ்விதம் எடுத்துக் கூறுகிறது?

● பிறர்க்குத் தீங்கு விளைக்க விரும்புவோர் தமக்கே அது தீங்காக அமையும் என்பதை உணர வேண்டும். அவ்வாறு உணரத் தவறின் அது ‘பிறர்க்கிடும் பள்ளம் தனக்கிடும் பள்ளமாக’ மாறிவிடும். இது ‘யானை தன் தலையில் மண்ணை அள்ளிப் போடுவது’ போலாகிவிடும் என்கிறார் புலவர். இந்த இரு முதுமொழிகளும் பிறர்க்குத் தீங்கு செய்ய விரும்புவோர் தமக்குத் தாமே தீங்கினைத் துக்கவுடன் தேடிக்கொள்கிறார்கள் என்ற உண்மையை உணர்த்துகின்றன.

2. முதுமொழிகள் எனப்படுவன எவை?

● முதுமொழிகள் நம் முன்னோர்கள் தாம் அனுபவர்தியாகக் கண்டவற்றைக் கூறிச்சென்ற வாய் மொழிகளாகும். அவை அனுபவக்கடலில் மூழ்கி எடுக்கப்பட்ட முத்துக்களாகும். மக்களின்

உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் கருவியாக முதுமொழிகள் விளங்குவதால் அவை இலக்கியமாகின்றன. முதுமொழிகள் நமக்கு வழிகாட்டிகளாக அமைகின்றன. செல்ல வேண்டிய நெறியை அவை அறிவித்து உதவுகின்றன.

பழமொழிப் போதனை

1. ‘அடம்பன் கொடியுந் திரண்டால் மிடுக்கு’ என்னும் பழமொழி புலப்படுத்தும் கருத்து யாது?

● அடம்பன் கொடி என்பது கொடி வகையைச் சேர்ந்த மிகவும் மிருதுவான கொடிப்பூண்டு. இதனை எவரும் இலகுவாக அறுத்து விடலாம். இந்தக் கொடிகள் பல சேர்ந்து ஒன்றிணைந்திருந்தால் அவற்றை அறுப்பது மிகவும் சிரமம். எளிதில் அறுக்க முடியாது. அதைப்போலவே மனிதர் பலர் ஒற்றுமையாக - ஒன்றுபட்டு இருப்பாராயின் அவர்களைப் பிறர் எளிதில் வென்றுவிட முடியாது. இக்கருத்தினையே இப்பழமொழி நமக்கு உணர்த்துகின்றது. மக்கள் சக்தியே மகத்தான சக்தியாகும்.

2. அரசர்கள் நெறி பிச்கில் யாது நிகழும்?

● அரசர்களின் கடமை குடிகளின் நலன் கருதி நீதி தவறாது நல்லாட்சி புரிதலாகும். நீதி தவறும் ஆட்சியாளர் மக்களின் வெறுப்புக்கு உள்ளாவர். மக்களின் ஒன்றுபட்ட எதிர்ப்பினால் பலம் குன்றி மதிப்பிழந்து போவர். மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஆட்சியைக்கூட அகற்றிட முடியும். ‘அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு’ என்னும் பழமொழியின் மூலம் இவ்வண்மை புலப்படுத்தப்படுகிறது. அரசர்கள் நெறி தவறக் கூடாது எனும் கருத்தும் இதன் மூலம் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

மக்களின் ஒற்றுமையால் குறுநில மன்னர்கள் கூட அவர்களுடன் கூடி இன்புற்று வாழ்வர். ஆனால் மக்களின் வெறுப்புக்குள்ளாகும் பேரரசர்கள் மதிப்பிழந்து போவர் என்றும் இப்பாடல் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

16. நட்சத்திரக் குழந்தைகள்

1. அ) 'நட்சத்திரக் குழந்தைகள்' என்ற சிறுக்குழந்தையை எழுதியவர் யார்?
இ) இக்குழந்தை எந்த நூலில் உள்ளது?
ஆ) இக்காதாசிரியர் பற்றி யாது அறிவீர்?
இ) இவரது சிறுக்குழந்தைத் தொகுதிகள் இரண்டின் பெயர் தருக.
  - அ) 'நட்சத்திரக் குழந்தைகள்' என்னும் சிறுக்குழந்தையை எழுதியவர் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் பி. எஸ். ராமையா ஆவார். இச்சிறுக்குழந்தை 'சிறுக்குழந்தைக் களஞ்சியம்' என்னும் நூலில் உள்ளது.
  - ஆ) பி. எஸ். ராமையா தலைசிறந்த சிறுக்குழந்தை எழுத்தாளராவார். இவர் மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வத்தலங்குண்டு என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தவர். தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் 'ஆண்தல் விகடன்' நட்சத்திய சிறுக்குழந்தைப் போட்டி ஒன்றில் பரிசு பெற்றதன் மூலம் பிரபலமானவர். 'மணிக்கொடி' என்னும் புகழ் பெற்ற பத்திரிகையை 1935ஆம் ஆண்டிலிருந்து மூன்றாண்டுகள் சிறுக்குழந்தைப் பத்திரிகையாகவே நடத்தியவர். 'தமிழ் சிறுக்குழந்தை மன்னன்' எனப் போற்றப்படும் புதுமைப்பித்தன் முதல் சிறுக்குழந்தை எழுத்தாளர் பலருக்கு மணிக்கொடியில் களம் அமைத்துக் கொடுத்தவர். சிறுக்குழந்தைகளை மட்டுமன்றி சிறந்த பல நாடுகங்களையும் எழுதியுள்ளார். இவருடைய சிறுக்குழந்தைகள் பல தமிழ்நாட்டுச் சிறுக்குழந்தைகள் பலவற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவரது 'புதுமைக் கோயில்', 'பூவும் பொன்னும்' ஆகிய சிறுக்குழந்தைகள் தொகுப்புக்கள் படித்து இன்புறத்தக்கவையாகும்.
  - இ) 'புதுமைக் கோயில்', 'பூவும் பொன்னும்'
2. நட்சத்திரக் குழந்தைகள் என்னும் சிறுக்குழந்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.
  - அ) இக்குழந்தையில் வரும் கதாபாத்திரங்கள் எவை?
  - ஆ) நட்சத்திரம் எப்படிப் பிறக்கிறது எனத் தந்தை கூறினார்?
  - இ) ரோகினியைப் பற்றிக் கதாசிரியர் கூறுவன் எவை?
  - ஈ) மாலைப் பொழுதின் வருகையைக் கதாசிரியர் எங்ஙனம் வருணிக்கிறார்?
  - உ) குழந்தை ரோகினி விம்மிவிம்மி அழுதமைக்குக் காரணம் என்ன?

● அ) தந்தை சோமசுந்தரம், குழந்தை ரோகினி, தாய்.

ஆ) “நாம் சத்தியத்தையே பேசுவதால் - நாம் ஒவ்வொரு தடவையும் ஒரு உண்மையைச் சொல்லும் பொழுது ஒரு நட்சத்திரம் பிறக்கிறது” எனத் தந்தை கூறினார்.

இ) “குழந்தை ரோகினிக்கு ஆறு வயசு தான் ஆகியது.

ஆனாலும் அவளுடைய வார்த்தைகள் யாவும் மணிமணியாக இருக்கும். முத்தும் பவளமும் கோத்த ஹாரம் (மாலை) போல இருக்கும் அவளது பேச்சு. அவளுடைய கேள்விகள் எல்லாம் தெய்வ உலகத்துக் கேள்விகள். அவளுடைய இளம் நெஞ்சில் உதிப்பவை கவர்க்க உலகத்து எண்ணங்கள். இயற்கைத் தேவியின் சிறு விளையாட்டுக்களிடையே அவளுடைய உள்ளம் சென்று கலந்து கொள்ளும். அவளுடைய எண்ணங்கள் இயற்கை அண்ணயுடன் இறக்கை விரித்துப் பறப்பவையாக இருக்கும்” என்கிறார் கதாசிரியர்.

ஈ) “சந்தியாதேவி நாணத்தினால் தலை குனிந்து கீழ்த்திசை அடி வானத்தினின்றும் மெல்ல அடி வைத்து வான வீதியிலே வந்து கொண்டுமிருக்கிறாள். அவளுடைய வருகை ஒரு இனிய சங்கீதத்தைப் போன்றிருக்கிறது. கல்யாணி இராகத்தின் ஆரோகணம் போல, அவளுடைய செனந்தர் யம் இனிமையானது. உள்ளம் கவர்வது. அது நாணத்தினால் ஆக்கப்பட்டது. நிமிர்ந்து பார்க்காது. ஆனாலும் மகிழ்ச்சி ஊட்டுவது. அவளுடைய நிறம் ஸப்த வர்ணங்களில் ஒன்றால்ல. அவற்றிற்குப் புறம்பானது. அதன் பெயர் மாலை. அதனால் அது மயக்கம் தருவது” என மாலைப் பொழுதின் வருகையைக் கதாசிரியர் கூறுகின்றார்.

உ) வானில் இருந்து நட்சத்திரம் ஒன்று கீழே விழுவதைக் கண்டாள் குழந்தை ரோகினி. யாரோ ஒரு பொய் சொன்னபெடியாற்றான் ஒரு நட்சத்திரம் கீழே விழுந்து விட்டது என நினைக்கிறாள். சுவாமியினுடைய மனம் துன்பப்படும் என எண்ணியதும் அவள் விமிமி விமிமி அழுத் தொடங்கினாள்.

அந்த மாசு மறுவற்ற பிஞ்சு உள்ளம் அப்பா சொன்னதையே வரிக்கிடப் பிதித்தில் ஆழப் பதித்திருந்தமையால் ஒரு நட்சத்திரம் கீழே விழுவதைக் கண்ணுற்றதும் ஏழுந்த துக்கத்தால் விமிமி கூாங்டுஸ்வா விமிமி அழுதது எனலாம்.

3. அ) நடசத்திரக் குழந்தைகள் என்னும் கதையின் கரு யாது?

ஆ) இக்கதையில் வரும் தந்தை என்னும் பாத்திரத்தினாடாகக் கதாசிரியர் கூறும் அரிய கருத்துக்கள் எவை?

இ) குழந்தை ரோஹிணியின் மனதில் உண்டான துக்கத்துக்குக் காரணம் என்ன?

● அ) என்றும் சத்தியத்தையே (உண்மையையே) பேசுதல் வேண்டும். பொய் பேசுதல் கூடாது. கடவுளுக்கும் அது ஏற்காது என்னும் சீரிய கருத்துக்களைக் கருவாகக் கொண்டு இக்கதை படைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆ) நாம் சத்தியத்தையே பேசுவதால் நாம் ஓவ்வொரு தடவையும் ஒரு உண்மையைச் சொல்லும் போது ஒரு நடசத்திரம் பிறக்கிறது. நாம் பொய் பேசுதல் ஆகாது. கடவுள் நம்மைவிடப் பெரியவர். அவர் ரொம்ப நல்லவர். எல்லாம் வல்லவர். அவரது அழகுக்கு நிகரில்லை ஆதியாம் கருத்துக்களைத் தந்தை எனும் பாத்திரத்தினாடாகக் கதாசிரியர் நமக்குத் தெரிவிக்கிறார். இதன்மூலம் என்றும் சத்தியத்தையே பேச வேண்டும். பொய் பேசுதல் ஆகாது. சத்தியத்தையே பேசுவதால் கடவுளுக்கு ஏற்ற பிள்ளைகளாக நாம் வாழலாம் என்னும் அரிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுகிறார்.

இ) ரோஹிணியின் மனதில் உண்டான துக்கத்துக்குக் காரணம் ஒரு நடசத்திரம் கீழே விழுந்தமையைக் கண்டமையாகும். “யாரோ ஒரு பொய் சொல்லிவிட்டான்னு தானே அர்த்தம். சுவாமியினுடைய மனச இப்போ எப்படி இருக்கும் அப்பா?” என்னும் குழந்தையின் வார்த்தைகள் அவளது மனதில் உண்டான துக்கத்தை நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றன.

4. பின்வரும் விடயங்களை மையப்படுத்தி இக்கதையை விமர்சனம் செய்க. 1. கருவும் களமும். 2. பாத்திரப்படைப்பு. 3. கதைப்போக்கு. 4. மொழிநடையும் வர்ணனைச் சிறப்பும். 5. கதை வெளிப்படுத்தும் வாழ்வியற் சிந்தனைகள்.

● 1. கதையும் கருவும் : குழந்தைகளின் உள்ளங்களில் சத்தியத்தையே பேசும் பழக்கத்தை நன்கு பதித்திடும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்ட இக்கதையானது உண்மை பேசுதல் வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கருவாகக் கொண்டுள்ளது. நடசத்திரங்கள் குறித்துக் குழந்தை எழுப்பிய வினாக்களுக்குப்

பதில் தரும் வகையில் தந்தையானவர் நல்ல கருத்துக்களைக் குழந்தைக்குச் சொல்கிறார். தந்தை என்னும் தளத்தில் நின்று அவர் கூறும் கருத்துக்கள் குழந்தை ரோஹிணியின் உள்ளத்தில் ஆழப் பதிந்துவிடுகிறது. மாசமறுவற்ற அக்குழந்தையின் உள்ளத்தில் கடவுள் (சுவாமி) பற்றியும் நட்சத்திரங்கள் பற்றியும் வானில் காணப்படுவன குறித்தும் இயற்கை அழகுகளைக் குறித்தும் தேடல் களை உருவாக்கிவிடுகின்றன.

2. பாத் திரப்படைப்பு: இக் கதையின் முக்கிய பாத்திரங்களாக தந்தை சோமசுந்தரம், குழந்தை ரோஹிணி, தாய் ஆகியோர் விளங்குகின்றனர். குழந்தை ரோஹிணி விளாக்கள் மூலம் புதியனவற்றை அறிந்துகொள்ளும் ஆவல் மிக்கவளாக விளங்குகின்றாள். அவளுடைய கேள்விகள் எல்லாம் தெய்வ உலகத்துக் கேள்விகள். அவளுடைய கேள்விகளுக்குத் தந்தையார் சோமசுந்தரத்துக்கக்கூட சில வேளைகளில் தக்க பதில் அளிக்க முடியவில்லை. அந்தளவுக்கு அவளது விளாக்கள் ஆழமானவையாக மினிர்கின்றன. கதையை வளர்த்துச் செல்வதற்கும் சிறந்த கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கும் குழந்தையின் விளாக்கள் பயன்படுகின்றன.

தாய் என்னும் பாத்திரத்தில் குழந்தையிடம் அவள் காட்டும் பாசம் பலப்படுகிறது. குழந்தை தன்னைப் பற்றிக் கூறும் வார்த்தைகள் அவளை மகிழ்விக்கின்றன. குழந்தையின் தேடல்கள் அவளைக் கவர்வனவாக இல்லை.

தந்தை சோமசுந்தரம் என்னும் பாத்திரம் குழந்தைக்கு நல்ல கருத்துக்களைக் கூறும் வகையிலும் கதையினைத் தொய்வறாது வளர்த்துச் செல்லும் பாங்கிலும் அமைந்துள்ளது. அவர் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் குழந்தை மனதில் நன்கு பதியம் வகையில் உண்ணள.

3. கதைப்போக்கு: கதையின் ஆரம்பம் அப்பழகற்ற குழந்தையின் விளாத்தள் மூலம் அமைகிறது. தந்தையின் பதில்கள் அதனை வளர்த்துச் செல்ல உதவுகிறது. இயற்கை ஏழில் பற்றியும் வானத்தில் காணப்படுவன குறித்தும் குழந்தை தேடல்களை மேற்கொள்வது கதையின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக அமைகிறது. வானத்திலிருந்து நட்சத்திரம் ஒன்று விழுவதைக்

கண்டதும் குழந்தை விம்மி விம்மி அழனுள்ளத்தில் ஏற்கனவே பதிந்திருந்த நல்ல விழுமியங்களைத் தகர்த்து விட்டமை போன்று தோன்றுகிறது. இதனைக் கதையின் முடிவில் நாம் நன்குணர முடிகிறது. கள்ளங்கபடமற்ற பச்சை உள்ளம் கொண்ட குழந்தையின் உள்ளத்தில் எழுந்த கருத்தை நாவின் மொழிகளால் விபரிப்பது இயலாத காரியம் எனக் கதாசிரியர் கூறுவது முற்றும் உண்மையேயாகும்.

4. மொழிநடையும் வர்ணனைச் சிறப்பும்: இக்கதையின் மொழிநடை மிகமிக இலகுவானது. குழந்தைகளுடன் உரையாடும் பாங்கிலேயே இக்கதையின் மொழிநடை பெரிதும் அமைந்துள்ளது.

“குழந்தை ரோஹிணிக்கு ஆறு வயசாகிறது. ஆனாலும் அவளுடைய வார்த்தைகள் யாவும் மனிமனியாக முத்தும் பவளமும் கோத்த ஹாரம் (மாலை) போல இருக்கும். அவனது பேச்சு, அவளுடைய கேள்விகள் எல்லாம் தெய்வ உலகத்துக் கேள்விகள். அவளுடைய இளம் நெஞ்சில் உதிப்பவை சுவர்க்க உலகத்து எண்ணங்கள்”.

“இயற்கை தேவியின் சிறு விளையாட்டுக்களின் இடையே அவளுடைய உள்ளம் சென்று கலந்து கொள்ளும். அவளுடைய எண்ணங்கள் இயற்கை அண்ணையுடன் இறக்கை விரித்துப் பறப்பவையாக இருக்கும்”.

“ஆஹா! என்ன அழகு! அங்கு அந்த வான வெளியிலே, உண்மை கவிதை செய்துகொண்டிருந்தான். ரோஹிணியின் முகம் மலர்ந்தது. அங்கு ஒரு புதிய ஒளி தோன்றியது. அது வானவெளியில் தோன்றிய தில்ய ஒளியின் பிரதியல்ல. குழந்தையின் இருதய சந்திரனிலிருந்து வெளிப்பட்டு முகத்தில் வீசும் நிலவு. அவளுடைய கண்கள் கடரெரியும் இரண்டு மீன்கள் எனப் பிரகாசித்தன”.

“சந்தியாதேவி நாணத்தினால் தலைகுனிந்து கீழ்த்திசை அடிவானத்தினின்றும் மெல்ல அடிவைத்து வான வீக்கியில் வந்து கொண்டிருக்கிறாள். அவளுடைய வருகை ஓர் இனிய சங்கீதத்தைப் போன்றிருக்கிறது. கல்யாணி ராகத்தின் ஆரோகணம் போல அவளுடைய செளந்தர் யம் இனிமையானது. உள்ளம் கவர்வது. அது நாணத்தினால் ஆக்கப்பட்டது...”

“குழந்தை ரோஹினி சீரவிருஞ்சுடர் மீனாடு வானத்துத் திங்களையும் சமைத்தே ஓரடியாக விழுங்கிவிடும் செல்வம் படைத்து அப்படியே நின்றுகொண்டிருந்தாள்”.

“குழந்தையின் கண்களில் கண்ணர் பெருகியது. இரண்டு கண்களினின்றும் இரண்டு நீர் வடிவான முத்துக்கள் கீழே உதிர்ந்தன”.

இவையாவும் கதாசிரியரின் எளிமையான மொழிநடைக்கும் வர்ணனைச் சிறப்புக்கும் ஏற்ற எடுத்துக்காட்டுகளாகும். படிப்போரின் உள்ளங்களை ஈர்த்திடும் வகையில் அமைந்தனவாகும்.

5. கதை வெளிப்படுத்தும் சிந்தனைகள்: மனித வாழ்வும் நட்சத்திரக் குழந்தைகள் போன்றது தான். சிலகாலம் மின்னி ஒளிவீசி மறைந்திடும் தன்மையது. மனித வாழ்வில் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் போது வாழ்வு சிறப்புறுகிறது. சத்தியத்தைக் கைக்கொள்வோருக்குச் சோதனைகள் ஏற்பட்டாலும் இறுதியில் அவர்கள் வாழ்வு சிறப்புறுவது தின்னம். பொய் பேசுவோருக்கு என்றும் தீமையே விளையும். அவர்கள் வாழ்வு வானிலிருந்து விழும் நட்சத்திரம் போன்றதாகவே இறுதியில் அமையும். எனவே நிலையற்ற இந்த மனித வாழ்வில் சத்தியத்தைக் கைக்கொண்டு அறவழியில் வாழ்வதே நன்று என்னும் கருத்தினை இக்கதை நமக்குப் புகட்டுகின்றது.

இக்கதை வாழ்க்கையில் நாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய சில நல்ல பண்புகளையும் சிந்தனைகளையும் நமக்குணர்த்துகிறது.

1. தெய்வ நம் பிக் கையுடன் வாழ்தல் வேண்டும். தெய்வத்தின் கோபத்திற்கு உள்ளாகக் கூடாது. தெய்வத்திற்கு ஏற்ற வகையில் வாழ்தல் வேண்டும்.
2. குழந்தைகள் மீது அன்பு செலுத்துதல். அவர்களது உள்ளங்களைப் புண்படுத்துதல் ஆகாது. அவர்களது உள்ளங்களில் சிறு வயதிலிருந்த தே நல் ல விழுமியங்களைப் பதித்திட முனைய வேண்டும்.
3. இயற்கையை இரசிக்க, வானத்து இயல்புகளைத் தெரிந்திட குழந்தைகளை வழிப்படுத்த வேண்டும்.
4. குழந்தைகள் புதியனவற்றைக் கண்டறிய வழிசமைத்துக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

5. குழந்தை ரோகினி வரையும் சித்திரங்களுக்கும் வானுலக ரோகினி வரையும் படங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் யாவை?

● குழந்தை ரோகினி பலகையில் சித்திரம் எழுதி விளையாடுவது உண்டு. முதலில் ஒரு படம் வரைவாள். ‘சீ இது நன்றாயில்லை’ என்று அதை அழித்துவிட்டு வேறு ஒன்று எழுதுவாள். அது நன்றாயிருக்கும். ஆனாலும் அதைக் கலைத்துவிட்டு வேறு ஒன்று எழுதுவாள். அதையும் துடைத்துவிட்டுப் புதிய தினுசாக மற்றொன்று வரைவாள். இவ்வாறு சித்திரங்கள் வரைவாள் குழந்தை ரோகினி. வானுலகத்து ரோகினியும் அவ்வாறே புதிய புதிய படங்களை எழுதுகிறாள். ஆனால் அவள் அழித்து அழித்து வரையவில்லை. மாற்றுகிறாள். எல்லாம் வர்ணப் படங்கள் இல்லை. கண்நோறும் நவநவமாங் களிப்புத் தோன்றுகிறது. அந்த வானுலக ரோகினியின் படங்கள் இயற்கை எழிலைக் காட்டுவனவாகும்.

6. “அப்பா, நம்ப ஊரிலே யாரோ ஒரு போய் சொல்லிவிட்டா அப்பா” எனக் குழந்தை தந்தைக்கு எவ்வாறு எடுத்து விளக்கியது?

● “நீதானே அப்பா சொன்னே, நாம் ஒரு நிஜம் (உண்மை) சொன்னால் ஒரு நட்சத்திரம் பிறக்கிறதுன்னு. அப்போ ஒரு நட்சத்திரம் கீழே விழுந்தா..... யாரோ ஒரு பொய் சொல்லிவிட்டான்னு தானே அர்த்தம், சுவாமியினுடைய மனச இப்போ எப்படி இருக்கும் அப்பா?.... எனக்கே..... நிறைய..... அழ வரதே” எனக் குழந்தை ரோகினி தந்தைக்கு எடுத்து விளக்கியது.

7. இக்கதை நமக்கு உணர்த்தும் உண்மைகள் யாவை?

● குழந்தை மனம் மாச மறுவற்றது. அதன் இருதயம் பளிங்கு போன்றது. தந்தை, தாய் கூறுவனவற்றைத் தன் இதயத்தில் ஆழப் பதித்துக் கொள்ளும் பண்பு வாய்ந்தது. தந்தை கூறியவற்றைக் குழந்தை ரோகினி தன் இதயத்தில் பதித்துக் கொண்டதாற்றான் நட்சத்திரம் ஒன்று கீழே விழுவதைக் கண்டதும் அது விம்மி விம்மி அழத் தொடங்கியது.

குழந்தைகளோடு பேசும் போதும் அவர்கள் வினவும் வினாக்களுக்கு விடையளிக்கும் போதும் நாம் மிக்க விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். நாம் கூறுவனவற்றை அவர்கள் இதயத்தில் ஆழப் பதித்துக் கொள்வார்கள். அவர்கள் உள்ளத்தில் பதித்துக் கொண்டதை இலகுவில் மாற்ற முடியாது என்ற உண்மையை இக்கதை நமக்குணர்த்துகிறது.

வானின் வர்ண ஜாலங்களை - மாலை வேளை மாற்றங்களை, இயற்கையை இரசித்தல் குழந்தைகளின் இயல்பு. இதனை ரோகிணி வாயிலாகக் கதாசிரியர் நமக்குக் காட்டுகிறார். வானில் ஏற்படும் மாற்றங்களை, மாலை நேரத்தில் ஏற்படும் வர்ணங்களை கொலங்களை குழந்தையின் குரலாக இக்கதாசிரியர் அழகுற வெளிப்படுத்தியுள்ளார். கள்ளங்கபடமற் குழந்தையின் உள்ளத்தை, அந்தப் பச்சை உள்ளத்தில் எழும் இன்ப துன்பங்களை இக்கதை நமக்குணர்த்துகிறது. குழந்தை உள்ளங்களைப் புரிந்துகொள்ள இக்கதை படிப்போருக்குப் பெரிதும் உதவும் எனலாம்.

8. இக்கதையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வடமொழிச் சொற்களுக்குரிய தமிழ்ச் சொற்களைத் தருக.

● வடமொழிச் சொல்	தமிழ்ச்சொல்
நட்சத்திரம்	விண்மீன்
ஸ்வாமி	சுவாமி
ரொம்ப	மிகவும்
சாயங்காலம்	மாலைப் பொழுது
சத்தியம்	உண்மை
நிலைம்	உண்மை
ஹாரம்	மாலை
திருப்தி	திருத்தி (மன்னிறைவு)
கர்வம்	செருக்கு
அதியாச்சரியமாக	அதி வியப்பாக
அஸ்தமிக்கும்	மறையும்
நிஷ்களங்கம்	குற்றமற்றது, மாசற்றது
திவ்ய	இனிய
ஹ்ரதயம்	இருதயம், இதயம்
சந்தோஷத்தின்	மகிழ்ச்சியின்
வர்ணங்கள்	நிறங்கள்
நவநவ	புதிய புதிய
ஆரோஹணம்	இறங்குகை, இறக்கம்
சௌந்தர்யம்	அழுகு
ஸ்ப்த	ஏழு
லயித்தல்	ஒடுங்குதல், ஐக்கியமாதல்
வாஸ்தவந்தான்	உண்மைதான்
சந்தியா தேவி	மாலைப் பொழுது
களங்கமற்றது	மாசற்றது
ஸ்நேகம் (சிநேகம்)	நட்பு

17. நந்திக் கலம்பகம்

1. அ) கலம்பகம் என்றால் என்ன? விளக்குக.

ஆ) நந்திக் கலம்பகம் பாடியவர் யார்? இதன் சிறப்புக்கள் எவை?

இ) நந்தி, கலம்பகத்தால் மாண்ட கதையினைச் சுருக்கித் தருக.

● அ) தமிழில் உள்ள சிற்றிலக்கியங்கள் 96 என்பர். இச்சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் கலம்பகமும் ஒன்று. கலம்பகம் என்னும் சொல்லுக்குக் கலவை என்பதே பொருளாகும். இப்பொருளின் அடிப்படையிலேயே கலம்பகம் என்ற சொல் தோன்றியிருக்க வேண்டும். கலம்பக இலக்கியங்களில் அகப்பொருளும் புறப்பொருளும் கலந்திருக்கக் காண்கிறோம். பலவகைப்பட்ட பாக்கள் பயின்று வரப் பார்க்கிறோம். இதனாலேயே இவ்வகை இலக்கியத்திற்குக் கலம்பகம் என்று பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பர். அரசனையோ, தெய்வத்தையோ தலைவனாகக் கொண்டு பலவகைச் செய்யுளாலும் பாடப்படும் சிற்றிலக்கிய வகையே கலம்பகம் எனப்படும். கலம்பகம் பாடுவதில் இரட்டைப் புலவர்கள் சிறந்து விளங்கினர்.

கலம்பகத்தின் பெயர்கள் பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயரால், ஊர்ப் பெயரால் அமைந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டு: நந்திக் கலம்பகம், திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், அருளைக் கலம்பகம், கச்சிக் கலம்பகம், பிள்ளைத்தமிழ்க் கலம்பகம்.

ஆ) நந்திக் கலம்பகம் பாடியவர் பெயர் இதுவரை தெரியவில்லை. தெள்ளாற்றுப் போரில் வெற்றி பெற்ற நந்திவர்மனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்டது. நந்திக்கலம்பகம், நந்திவர்மனுடைய கொடை, வீரம், புகழ், பக்தி, தமிழ்றிவு, பண்பாடு அனைத்தையும் நன்கறிந்த புலவர் ஒருவரால் பாடப் பெற்றதாகும். 'நந்தி, கலம்பகத்தால் மாண்ட கதை நாடறியும்' என்பது சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாவில் வெளிப்படும் ஒரு கருத்தாகும். இக்கதையின் விளக்கமாகவே நந்திக் கலம்பகம் அமைந்துள்ளது. தமிழில் உள்ள கலம்பகங்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவும் இது விளங்குகிறது.

இ) தந்திவர்மனுக்கு கதம்ப அரசன் மகள் வயிற்றில் மூன்றாம் நந்திவர்மன் பிறந்தான். தந்திவர்மனுக்கு இயல்பாகவே பட்டத்தரசிகள் மூலம் ஆண்மக்கள் நால்வர் இருந்தனர்.

எனவே பட்டத்தரசிகளின் மக்களே அரசரிமை பெறுவதை எதிர்பார்த்திருந்தனர். இந்நிலையில் தந்திவர்மன் இறந்ததும், நந்திவர்மன் தன்னுடைய பேராற்றலால் பல்லவப் பேரரசைத் தனக்குரியதாக்கிக் கொண்டான். இதனையறிந்த அந்நால்வரும் நந்திவர்மனை எவ்வாறேனும் கவிழ்க்க வேண்டும் என்று சூழ்ச்சி செய்தனர். அச்சுழ்ச்சியில் ஒன்றே நந்திக் கலம்பகம் பாடப்பட்டதாகும் என்பர்.

அந்நால் வாரில் ஒருவன் சமனத் துறவியாகவும் தமிழறிஞானாகவும் விளங்கினான். அவன் வசைக் குறிப்புகள் வைத்துச் செய்யுள் இயற்றுவதில் மிகக் வல்லவன். எனவே நந்திவர்மனைக் கொல்லுவதற்காக நந்திக்கலம்பகத்தைப் பாடி அதில் இரண்டு பொருள் தோன்றுமாறு வசைக் குறிப்புகளை வைத்தான். அப்பாடலை அவன் பலமுறை பாடிக்கொண்டு பிச்சைக்குச் சென்றான். காஞ்சிபுரத்தில் இருந்த கணிகை ஒருத்தி அப்பாடல்களை விரும்பிக் கற்றாள். ஒருநாள் அவள் அப்பாடலைப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் போது ‘வானுறு மதியை அடைந்தது உன் வதனம்’ என்னும் வரிகளைக் கேட்ட ஊர்க் காவலர்கள் அரசனிடம் சென்று கூறினர். உடனே மன்னன் ஆக்கணிகையை வரவழைத்தான். அப்பாட்டைப் பாடியது ஆனால் துறவி அதற்கு இணங்கவில்லை. மன்னன் ஆணையிட்டான். துறவி வேண்டுகோள் விடுத்தான். “நான் பாடுகிறேன். ஆனால் அப்பாடல்களைக் கேட்கும் போது உடன்படி கூறுவேண்டும்” என்றான். மன்னனும் உடன்பட்டான். அதன்படி பச்சை ஒலைகளால் நூறு பந்தல்கள் அமைத்தனர். ஒவ்வொரு பந்தலிலும் அரசன் அரசனுக்குரிய கோலத்தோடு வீற்றிருந்து பாடலைக் கேட்டான். ஒரு பந்தலில் இருக்கும் போது ஒரு பாட்டினைத் துறவி பாடுவான். உடனே பந்தல் எரிந்துவிடும். அரசன் அடுத்த பந்தலுக்குச் செல்வான். இவ்வாறே 99 பந்தல்கள் எரிந்து விட்டன. கடைசியாக ஈம விறகுகள் அடுக்கப்பட்ட மேடையில் அரசன் பிணம் போலப் படுத்துக் கொண்டான். துறவி பாடலைப் பாடனான். அப்போது பாடிய பாடலே ‘வானுறு மதியை....’ என்னும் பாடலாகும்.

இப்பாடலைப் பாடியதும் மன்னின் உடலிலும் விறகிலும் தீப்பற்றிக் கொண்டது. மன்ன் இறந்தான். இதுவே மன்ன் மாண்ட கதையாகும்.

2. அ) “கோட்டை இடித்தகழி....” என்ற தொடக்கத்தையுடைய பாடலின் பொழிப்புரையினை எழுதுக.

ஆ) அதில் நீர் காணும் சிறப்புக்களை விளக்குக.

த அ) கோட்டை இடித்து அகழியை மலைபோல் தூர்த்து மலை போல் உயர்ந்த இடங்களை அகழி போலாக்கிப் பகைவரின் நாட்டை மிதித்துச் செல்லும் ஆண்யானையை உடைய நந்தி வர்மனின் நாட்டில், காதில் அனிந்த பொன்னாலான தோட்டை மிதித்து அத்தோட்டினாடே சென்று சுருண்ட சுந்தலாகிய காட்டை மிதிக்கின்ற, கெண்டை மீன் போன்ற கண்களையுடைய மகளோ, இந்தக் காட்டில் கால் வைத்து நடந்து செல்வது? (அந்தோ! பஞ்சினும் மெல்லிய கால்களை இதில் எப்படி வைத்தாளோ? எவ்வாறு நடந்து சென்றாளோ! ஆ! கொடுமையே)

ஆ) நந்திவர்மனின் களிற்றியானைகளின் செயல்களைக் கூறுவதன் மூலம் அம்மன்னின் வீரத்தையும் அவனை எதிர்த்தோர் கதியினையும் இப்பாடல் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. பகைவர்தம் கோட்டையினை - மதில்களை இடித்துத் தள்ளிக் கோட்டை கொட்தளங்களை அழிக்கும் யானைகள் அகழிகளை மேடாக்குவதோடு மலைபோல் உயர்ந்த மதில்களைத் தகர்த்து அகழிகளாக்கி விடுவதாகவும் புலவர் கூறும் கவித்திற்கு நயத்தற்குரியது. பெற்ற தாயினும் பெரிதுவந்து வளர்த்த நற்பேறுடையளான செவிலித்தாய் தலைவியின் பிரிவு கண்டு தாங்கொண்டு துயருடன் தலைவியைத் தேடுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. தலைவியின் பிரிவு கண்டு அவளைத் தேடிச் சென்ற செவிலித்தாய், அவளது காலடிச் சுவட்டைப் பின்பற்றிச் சென்றாள். கொடுங் காட்டுவழி அச்சுவடு போயின. அக்காட்டின் கொடுமையைக் கண்டு தாங்கலாற்றாது “சுரம் கால் வைப்பதே” என்று கூறிப் பதறுகிறாள். இதில் தாய்மையின் உள்ளப்பண்பு பளிச்சிகிடுகிறது. சுருங்கலாக்கூறின், இப்பாடல் மூலம் நந்திவர்மனின் போர் யானைகளின் செயல்களும் அவற்றின் வீரத்தைக் குறிக்கும் வகையால் மன்னின் வீரமும், தலைவியின் பிரிவும், செவிலித்தாயின் கவலையும் நன்கு புலப்படுத்தப்படுகிறது.

3. “ஓடுகிற மேகங்காள்....” என்னும் பாடலை மையமாகக் கொண்டு பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

அ) மேகங்களைத் தூது விடுத்தவன் யார்? அவற்றை அவன் நியீதி நாடியது ஏன்?

ஆ) மேகங்கள் மூலம் அவன் விடுத்த செய்தி யாது?

இ) நந்திவர்மனை யாருடன் ஒப்பிட்டுப் புலவர் கூறுகின்றார்? அதற்கான காரணம் யாது?

ஈ) “கூடு வருகுதென்று கூறுங்கள்” - இதனை விளக்குக.

உ) பாடலின் போழிப்பினையும் அதில் நீர் கானும் சிறப்புக்களையும் எழுதுக.

● அ) மேகங்களைத் தூது விடுத்தவன் தலைவன். தலைவியைப் பிரிந்து வருந்தும் அவன் தன்னை நினைந்து வருந்தும் தலைவிக்குத் தான் வரும் செய்தி வேகமாகச் சென்றடைய வேண்டும் என விரும்பினான். அவ்வேளை வானில் விரைந்து செல்லும் மேகங்களைப் பார்த்தான். தன் எண்ணக் கருத்துக்களை வெகு விரைவாகத் தலைவியிடம் கூறவல்லன மேகங்களே என நினைத்தான். எனவே ஓடுகின்ற மேகங்களை நாடித் தன் செய்தியைக் கூறுமாறு வேண்டினான். அவன் செல்லும் தேரிலும் பார்க்க வெகு விரைவாகச் செல்ல வல்லன மேகங்கள். ஆதலால் அவற்றைத் தூது விடுத்தான். ஆ) ‘தேரில் வெறுங்கூடு வருகுது’ என்று கூறுங்கள் என்பதே அவன் விடுத்த செய்தியாகும். உங்களுக்கு ஒப்பாக ஓடாத தேரில் உயிரற்ற உடல் வருகுது என்று கூறுங்கள் என்கிறான். அவனது உயிர் உணர்வு ஏற்கனவே தலைவியிடம் உள்ளதால் வெற்றுடலே தேரில் வருகிறது என்ற செய்தியை அவன் தெரிவித்தான் எனலாம்.

இ) நந்திவர்மனை ஸ்ரீ இராமருடன் ஒப்பிட்டுப் புலவர் கூறுகின்றார். வீரத்திலும், பண்பிலும், அருளிலும் நந்திவர்மன் ஸ்ரீ இராமருக்கு ஒப்பானவன் என்பது புலவர்தம் கருத்தாகும்.

ஈ) “கூடு வருகு தென்று கூறுங்கள்” : தலைவனை உயிரற்ற வெறும் உடலாகக் காட்டுகிறது இவ்வரி. தலைவிமீது அவன் கொண்ட காதலால் அவனது உயிர் அவனிடத்தில் இல்லையாம். அது ஏற்கனவே தலைவியிடம்தான் உள்ளதாம். எனவே தற்போது தேரில் வந்துகொண்டிருப்பது அவனுடைய வெற்றுடல் மட்டுமே. எனவேதான் அவ்வடலை உயிர் நீங்கிய

வெறும் கூடு எனப் புலவர் கூறுகிறார். இல்லறவாழ்வில் இணைந்தோர் ஈருடலும் ஒருயிருமாக வாழ்வதே உகந்தது என்பர். அதற்கமைய இத்தலைவனும் தலைவியும் ஈருடலும் ஒருயிரும் போன்றவர்கள். இதனால் தலைவனின் உயிர் தலைவியிடம் ஏற்கனவே இருப்பதால் தற்போது தேரில் அவனது உடல் மட்டுமே வருகிறது என்று கூறுங்கள் எனத் தலைவன் கூறுகின்றான். அவனது உடலை வெறுங்கூடாகப் புலவர் உருவகித் துக் காட்டியுள்ளமை பெரிதும் நயத்தற்குரியதாகும்.

உ) பொழிப்புரை:

எனக்கு முன்னதாக ஓடுகிற மேகங்களே! நீங்கள் சிறந்த இராமனான் நந்திவர்மனின் நல்ல நகரத்திலே உள்ள நல்ல நெற்றியையுடைய என் மனைவியைக் கண்றானால், உங்களுக்கு ஒப்பாக ஓடாத இந்தத் தேரில் உயிரற்ற உடம்பு வருகின்றது எனக் கூறுங்கள்.

சிறப்புக்கள்:

தலைவனின் தவிப்பை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது. ஓடுகின்ற மேகங்களை நோக்கும் போது அவனது என்னங்கள் அவற்றிலும் விரைவுறுகின்றன. ஆனால் அவனது தேரோ வேகம் குறைந்ததாகச் செல்வதை உணர்கிறான். தான் வரும் செய்தியைத் தன் மனைவிக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென விரும்புகின்றான். விரைந்து செல்லும் மேகங்களிடம் தனது செய்தியைத் தன் மனைவியிடம் கூறுமாறு வேண்டுகின்றான். அவனது என்ன ஓட்டத்திற்கு ஈடுகொடுக்கவல்லன மேகங்கள்தான் என உணர்ந்து செயற்படுகிறான்.

தலைவனின் உயிர் ஏற்கனவே தலைவியிடம்தான் உள்ளது. அவனது உயிரற்ற உடலே தேரில் இருப்பதாகக் கருதுகிறான். எனவேதான் உங்களுக்கு ஒப்பாக ஓடாத தேரில் கூடு - உயிரற்ற உடம்பு வருகின்றதெனக் கூறுங்கள் என்கிறான். இப்பாடலில் நந்திவர்மனை ஸ்ரீ இராமருக்கு ஒப்பாகக் கருதும் புலவரின் கவித்திறன் நயத்தற்குரியது. “சந்திச்சீர் ஆம் ஆகில்” என்பதன் மூலம் மேகங்கள் செல்லும் வேகத்தில் என் மனைவியை எங்கே சந்திக்கப் போகின்றார்கள்? என்ற ஜயமும் தொனிக்கின்றது. இதன் மூலம் ஓடும் மேகங்களின் விரைவைப் புலப்படுத்தும் புலவர் தலைவன் இங்கு உள்ளேடு

அற்ற உயிரற்ற உடலுடன்தான் வருகின்றான் என்ற செய்தியைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

புலவரின் கற்பனை ஒட்டம் மேகங்களின் ஒட்டங்களையும் நிறைக்க தாண்டிச் செல்வதை இப்பாடலில் நாம் காண முடிகிறது.

மனைவியைப் பிரிந்து கணவன் படும் துயரினை உணர்த்த அவன் தனது உடலை வெறுங்கூடு எனக் குறிப்பிடுகிறான்.

சுரங்கக்கூறின், இப்பாடல் தலைவன் தலைவி மீது கொண்ட அன்பையும், தலைவியிடமே தன் உயிர் இருப்பதையும் மேகங்களைத் தூது விடுவதனையும், உயிரற்ற வெற்றுடலே தேரில் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதையும் உணர்த்துகிறது எனலாம்.

4. அ) “மண்ணெல்லாம் உய்ய....” என்ற பாடலின் பொழிப் பன எழுதுக.

ஆ) இப்பாடலில் நீர் கானும் சிறப்புக்களை விளக்குக.

இ) வெண்ணிலவைப் பெண் பழித்தது ஏன்?

ஈ) ‘பெண்ணிலா ஊரிற் பிறந்தாரைப் போல’ - இவ்வாயினை விளக்குக.

● அ) பொழிப்புரை:

பொழி பழ இவ்வுலகில் உள்ளார் யாவரும் நன்கு வாழ, மழை போலக் கொடுக்கும் கையை உடைய குளிர்ந்த உலர் மாலையைப் பெற்ற தமிழை நன்கறிந்த நந்திவர்மனின் நாட்டில் பெண் இல்லாத ஊரில் பிறந்தவர்களைப்போல் என்மேல் கொடுமை மிக இரக்கமில்லாமல் வருகின்ற வெண்ணிலாவே! உனக்கு இக்கொடுமை ஆகாது.

ஆ) சிறப்புக்கள்:

தனது அன்புத் தலைவன் பிரிந்த பொழுது, அப்பிரிவுத் துயரால் வருந்தும் தலைவி, வெண்ணிலவு வரக் கண்டு இரங்கும் வகையில் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. நந்திவர்மனின் கொடைச் சிறப்பினையும் அவனது நாட்டின் சிறப்பினையும் எடுத்துக்கூறும் தலைவி வெண்ணிலவைக் கண்டு பெரிதும் வருந்துகிறாள். பெண்பிறப்பே இல்லாத ஊரில் பிறந்தவர்களைப்போல் என்மேல் கொடுமை செய்கின்றாயே! இது உனக்கு ஆகாது என்கிறாள். பெண்ணாகிய என்மீது இரக்கமின்றிச் சூடுகிறாயே என்கிறாள். சந்திரன் குளிர்ச்சியைத் தருபவன். அவனது வரவு இவருக்குச் சுடு நெருப்பாக விளங்குகிறதாம். இது தலைவியினது பிரிவுத் துயரின் வெளிப்பாடேயாகும்.

‘இந்த வேகம் உனக்கு ஆகாது’ என்று கூறுவதன் மூலம் வெண்ணிலவின் மீது அவள் கொண்ட வெறுப்பு புலனாகிறது. வெண்ணிலவின் வரவைப் பெண்கள் வரவேற்பது இயற்கை. ஆனால் இங்கே வெண்ணிலவின் வரவைத் தலைவி வெறுப்பதும் இகழ்வதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

“மன்னெனல்லாம் உய்ய மழை போல் வழங்கும் கரத் தண்ணுலா மாலைத் தமிழ் நந்தி...” எனக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் நந்திவர்மனின் கொடைச் சிறப்பும் தமிழ்ப் பற்றும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

(இ) காளைப்பருவக் கட்டமகன் ஒருவனை அறிவிலும் உருவிலும் உயர்ந்த மங்கை நல்லாள் காதல் கொண்டாள். காதல் அவள் நெஞ்சை வருத்திற்று. அன்று மாலைப் பொழுதும் வந்தது. மயக்கம் தந்தது. இரவு குழந்தது. இருள் பரவிற்று. அன்று பூரண சந்திரன் தன் குளிர்ச்சி பொருந்திய கதிரை அள்ளிச் சொரிந்தான். அவனது கதிர்கள் சுடு நெருப்பென அவளைச் சுட்டு வருத்தின. படுத்தாள், எழுந்தாள், இருந்தாள், விழுந்தாள். வேதனை பொறுக்க முடியாதவள் நிலாவின் மீது பழி சுமத்துகின்றாள். நிலாவைப் பழித்துப் பேசுகிறாள். பெண் பிறப்பே இல்லாத நகரிலே பிறந்தாரைப் போல் இரக்கமில்லாமல் இருக்கிறாயே. இந்தக் கொடிய தன்மை உனக்கு இருப்பது தகாது என்கிறாள். குளிர்ச்சி பொருந்திய நிலாவே பெரு நெருப்பாய்த் தன்னைச் சுடுவதாகக் கூறுகிறாள். இத்தகைய செயல் சந்திரனுக்கு ஆகாது எனக் கருதுகிறாள். அதனாலேயே சந்திரனை அவள் பழித்துரைக்கிறாள்.

(ஈ) ‘பெண்ணிலா ஊரிற் பிறந்தாரைப் போல’ :

பெண்ணின் துன்பம் பெண்ணுக்குத்தான் நன்கு விளங்கும். சந்திரனின் கொடுமை பெண்ணில்லா ஊரில் பிறந்தாரின் செயல்போல் உள்ளதெனக் காதல் வயப்பட்ட பெண் கூறுகிறாள். பெண்ணில்லா ஊரிற் பிறந்தார்க்குப் பெண்ணின் துன்பம் புரியாது. இதை உணராது சந்திரன் தன்னை வருத்துவதாக அவள் சுட்டிக் காட்டுகிறாள். சந்திரனது வருகை அவனுக்குப் பெரும் கவலையளிக்கிறது. வெண்ணிலா ஒளி சுடு நெருப்பாக அவளைச் சுடுவதாகக் கூறுகிறாள். இதன்மூலம் வெண்ணிலாவின் வருகையினால் அவள் அடையும் வேதனை புலப்படுத்தப்படுகிறது.

5. அ) கார்காலம் கண்டு தலைவி எவ்வாறு இரங்குகிறாள்?

ஆ) அவளது கவலையைப் பிரதிபலிக்கும் பாடலைத் தருக.

இ) அப்பாடலின் பொழிப்பையும் அதில் நீர் கானும் சிறப்புக்களையும் எழுதுக.

● அ) கார்காலம் மழைக்காலம். இக்காலம் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியைத் துன்புறுத்தும் காலம். அவர்கள்தம் கண்கள் கண்ணீரைச் சொரியும் காலம். தலைவனிடத்தே உயிரும் காலமாக இங்கே உடலுமாக இருக்கும் காலம். அத்தலைவர் ஒருவரும் காலம் தாம் ஒருவருமாகத் தனிமை கொண்டு இருக்கும் காலம். மன்மதனின் மலர் அம்புகள் மங்கையரை வருத்தும் காலம். கணவரையும் தன்னையும் தனிமையாக்கிய காலம் காலம் என்றெல்லாம் கூறி இரங்குகிறாள் தலைவி. தன் கணவன் பிரிவுக்கு ஆற்றாது வருந்தி அவன் போன இடத்தையே எண்ணியெண்ணி உயிரின் உணர்வு அங்கேயே நிற்ப, உடல் இங்கே சுமந்து வருந்தும் பரிதாப நிலையினைத் தலைவியின் மூழை இரங்கல் நன்கு புலப்படுத்துகிறது.

ஆ) “மங்கையர்கண் புனல் பொழிய மழை பொழியும் காலம்

மாரவேள் சிலைகுனிக்க மயில் குனிக்கும் காலம்

கொங்கைகளும் கொன்றைகளும் பொன் சொரியும் காலம்

கோகனக நகைமுல்லை முகைநகைக்கும் காலம்

செங்கைமுகில் அனையகொடைச் செம்பொன் பெய் ஏகத்

தியாகியெனும் நந்தியிருள் சேராத காலம்

அங்குயிரும் இங்குடலும் ஆனமழைக் காலம்

அவரோருவர் நாமோருவர் ஆன கொடுங் காலம்”

இ) பொழிப்புரை:

இக்கார்காலம் தலைவரைப் பிரிந்த மகளின் கண்கள் நீரைச்

சொரியும்படி மழை பெய்யுங் காலம். மன்மதன் வில்லை

வளைக்க மயில்கள் கூத்தாடும் காலம். மகளின்

கொங்கைகள் பொன் போன்ற பசலை (தேமல்) மிகும்

காலம். கொன்றை மரங்கள் வெண்ணிறப் பூக்களைப் பூத்து

உதிர்க்கும் காலம். செந்தாமரையும் ஓளியையுடைய மூல்லைக்

கொடிகளும் அரும்பு கொண்டு விளங்கும் காலம். மேகங்கள்

போன்ற கொடைத் தொழிலுடைய செங்கையினால்

செம்பொன்னைப் பொழியும் ஒப்பற்ற கொடையாளி என்னும்

நந்திவர்மனின் அருளை நாம் பெறாத காலம். தலைவரிடத்தில்

உயிரும் இங்கே உடலுமாக இருக்கும் மழைக் காலம். அத்தலைவர் ஒருவரும் நாம் ஒருவருமாகத் தனிமை கொண்ட கொடிய காலம்.

சிறப்புக்கள்:

எதுகை மோனைகள் அசைந்து செல்லும் இப்பாடல் கார்கால நிகழ்வுகளை நமக்கு நினைவுட்டுகின்றது. தம் கணவரைப் பிரிந்து வாழும் மங்கையர்க்குத் துன்பம் தரும் காலம் கார்காலம் ஆகும். தலைவி கார்காலம் கண்டு இரங்குவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. நந்திவர்மன் பயன் கருதாது மழைபோல் கொடுக்கும் கொடையாளியாக இப்பாடலில் காட்சி தருகிறான். செங்கை என்பது சிவந்த கையைக் குறிக்கும். இங்கு நந்திவர்மன் கொடை கொடுத்துக் கொடுத்துச் சிவந்த கையனாகி விட்டான். இதனால் தியாகியாகவும் விளங்குகின்றான். தன்னலம் துறந்தோன் தியாகியாவான். தனக்கென வாழாதோன் என்பது இதன் பொருளாகும். எனவே நந்திவர்மன் தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளனாக விளங்கினான் என்பது இதன்மூலம் புலனாகிறது. தன் கணவன் பிரிவுக்கு ஆற்றாது வருந்தி அவன் போன இடத்தையே என்னியெண்ணி உயிரின் உணர்வு அங்கேயே நிற்ப உடல் மட்டும் இங்கே தனிமை கொண்டு தவித்திடும் கற்புடை மங்கையரின் தவிப்பினை இப்பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகிறது.

6. அ) வேற்றரசன் அனுப்பிய தூதுவனுக்கு மறவன் கூறிய பதில் யாது?

ஆ) “அம்பொன்று வில்லோடிதல்....” என்றும் தொடக்கத்தையுடைய பாடலின் பொருளை எழுதுக.

இ) இப்பாடலில் நீர் கானும் சிறப்புக்களை விளக்குக.

ஈ) நந்திவர்மனின் வீரத்தை இப்பாடல் எங்ஙனம் எடுத்துக் காட்டுகிறது?

● அ) “என கையில் உள்ளது அம்பு ஒன்றே. அதனைக் கொள்ளும் வில்லோ முறிந்து விட்டது. அதன் பூட்டுக் கயிறும் (நான்) அறுந்தது. நானோ முப்படைந்தோன். தளர்ந்து போயிருக்கிறேன் என்று கருதியோ நறுமணம் பொருந்திய கூந்தலாளாகிய என் அரிய புதல்லியை திருமணம் பேசி முடிபு செய்தற்கு உமது மன்னா உன்னை இங்கே அனுப்பினார். என் ஆற்றலும் எங்கள்

குலப் பெருமையும் அவர் அறியாரோ? தெள்ளாற்று நகரில் நிகழ்ந்த போர்க்களத்தில் எம்நந்தி மன்னனுடைய திருவடிகளைப் பணியாத பகை அரசர்களுடைய போர் யானகளின் கொம்புகள் அல்லவா நமது இச்சிறிய குடிசையிடத்துத் தூண்களாகவும், நீண்ட வளைச் சட்டங்களாகவும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. உனக்குச் சந்தேகமாயிருந்தால் இங்கே வந்து தலை குனிந்து பார்ப்பாயாக” என அந்த மறவன் பதிலளித்தான். இதன் மூலம் அவ்வரசனுக்குத் தன் மகளைக் கொடுக்க விரும்பாது தன்னுடைய வீரச் செயலைக் கூறினான்.

ஆ) தூதுவனே! என்கையில் இருப்பது அங்கு ஒன்றே. என் வில்லோ முறிந்து விட்டது. அந்தவில்லின் (நாண்) கயிறோ அறுந்து போடுள்ளது. நானோ கிழவன். அதனால் சோர்வடைந்துள்ளேன். தளர்ந்து போடுள்ளேன் என்று எண்ணியோ உன் அரசன் நறுமணம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய என் அரிய மகளைத் திருமணம் பேசி வரும்படி உன்னை அனுப்பினான். நம் குடிசையில் உள்ள குறுகிய தூண்களும் நீண்ட வளைச் சட்டங்களும் செம்பொன்னால் செய்யப்பட்ட மனிகள் பதித்த மாடங்களையுடைய நந்திமன்னனின் பாதங்களை அடையாத பகையரசர்களின் யானைகளின் கொம்புகள் அல்லவா? அவற்றைச் சற்றுக் குனிந்து பார்ப்பாயாக. (உனக்குச் சந்தேகமிருந்தால் இங்கே வந்து தலை குனிந்து பார்ப்பாயாக)

இ) இப்பாடவில் மறமகன் ஒருவன் தன் வீரத்தையும் களப்பெருமையையும் நினைவு கூருகிறான். முதியவனாகி விட்டேன் எனக் கருதியோ மன்னர் எனது அருமை மகளைத் திருமணம் பேசி வரும்படி உன்னை அனுப்பினார் எனக் கேட்கிறான். இதன் மூலம் தன் வீரத்தை நினைவுட்டுகிறான். எனது குடிசையில் உள்ள சிறிய தூண்களும் நெடிய வளைகளும் என்னவென்று நினைக்கிறாய்? அவையெல்லாம் தெள்ளாற்றுப் போர்க்களத்தில் வெற்றி கொண்ட எம் நந்திவர்மனின் திருவடிகளில் பணிந்து வணங்காத பகையரசர்தம் யானைகளின் கொம்புகள். வேண்டுமானால் சற்றுக் குனிந்து பார் என்கிறான் அம்மறவன். இதன் மூலம் தனது வீரத்தை மட்டுமன்றி நந்திமன்னனின் ஒப்பற்ற வீரத்தையும் அவன் சுட்டிக் காட்டுகிறான். வயது முதிர்ந்தாலும் வீரம் சற்றும் குறையவில்லை என்பதை அவனது பதில் நன்கு புலப்படுத்துகிறது.

ஈடுவது ச) நந்திவர்மன் நிகழ்த்திய போர்களில் தெள்ளாற்று நகரில் நிகழ்ந்த போர் நிகரற்றது. இப்போரில் பகையரசர் படைகள் பஞ்சாய்ப் பறந்தன. அவன் திருவடிகளைப் பணியாத பகையரசர் தம் போர் யானைகளின் கொம்புகள் பக்கவலை ஒடிக்கப்பட்டன. அக்கொம்புகளைப் போர் வீரர்கள் தமது கூவம் குடிசைகளில் தூண் களாக வும் வளைகளாக வும் பயன்படுத்தினராம். இதன் மூலம் நந்திமன்னனை எதிர்த்தோர் நிலை என்னாயிற்று என்பது புலனாகிறது. போர் மறவர் பண்பை, வீரத்தைப் புலப்படுத்தும் வகையில் இப்பாடல் விளங்குகிறது.

நந்திக்கலம்பகம் பாடிய புலவர், நந்திவர்மன் பிரிவு குறித்துப் பாடிய கையறுநிலைப் பாடல் மிகமிகச் சிறந்தது. அதன் அருமையைப் படித்துப் பாருங்கள்.

‘வானுறு மதியை அடைத்ததுன் வதனம்

மறிகடல் புகுந்ததுன் கீர்த்தி

கானுறு புலியை அடைந்ததுன் வீரம்

கற்பகம் அடைந்ததுன் கரங்கள்

தேனூறு மலராள் அரியிடம் புகுந்தாள்

செந்தழல் அடைந்ததுன் தேகம்

நானும் என் கலியும் எவ்விடம் புகுவோம்

நந்தியே நந்தயா பரனே’.

பொழிப்புரை:

நந்தி என்னும் பெயருடைய மன்னா! எம்முடைய அருளிற சிறந்தவனே! நீ இன்று இறந்துபட்டமையால் உன்னிடத் துள்ளவற்றுள் உனது முகத்தின் நல்லொளி வாணிடத்திற் தோன்றும் நிலவிற் சேர்ந்து விட்டது. உனது புகழ் அலை மோதுகின்ற கடலில் மூழ்கிவிட்டது. உன்னிடமுள்ள வீரமானது காட்டில் வாழ்கின்ற புலியினிடத்தே புகுந்துவிட்டது. உன்னுடைய கொடைத் திறம் கற்பகதருவிடத்தே போயிருக்கிறது.

தேன்பொருந்திய செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற செல்வத் திருமகள் திருமாலிடம் குடிபுகுந்துவிட்டாள். இவையெல்லாம் நீங்கி வறிதான் உன் உடல் செந்நிற நெருப்பிற் புகுந்து அழிந்து ஒழிந்தது. இனி உன்னை இழந்து தவிக்கின்ற எனியனான நானும் என்னை விடாது பற்றி வருகின்ற என் வறுமைத் துண்பமும் எவ்விடத்தே சென்று வாழ்வோம்? (எங்களுக்கு ஒரு பற்றுக்கோடும் இல்லையே).

சிறப்புக்கள்:

ஒருவன் முகத்துக்கு நிலைவையும் வீரத்தன்மைக்குப் புலியையும் கொடுக்கும் கைகளுக்கு கற்பகதருவையும் ஒப்பாகக் கூறுவது ஆன்றோர் மரபு. நந்தி இறந்தான். அவன் முகத்தொளி நிலவில் போய்ச் சேர்ந்ததென்றும், வீரம் புலியிடத்துச் சேர்ந்ததென்றும், அவன் கொடை கற்பக தருவைச் சேர்ந்ததென்றும் நந்தியின் முகச் சிறப்பு, வீரம், கொடை இவற்றைக் குறித்துக் கவலை தோன்றக் கூறுகிறார் புலவர். இதில் தற்குறிப்பேற்ற அனிகாணப்படுகிறது.

நந்திவீர்மனிடம் குடிகொண்டிருந்த செல்வச் செல்லவியாகிய திருமகள் திருமாலைப் போய் அடைந்தாள் என்றும் அவன் திருவுடல் நெருப்பைப் போய் அடைந்ததென்றும் புலவர் கருதுகின்றார். அவன் மறைந்து விட்டதால் வறுமையில் வாடும் நான் எங்கு செல்வேன் என ஏங்குகிறார்.

இப்பாடல் நந்திவர் மனின் ஒப்பிலாச் சிறப்புக்களை எடுத்துரைக்கிறது.

குறிப்பு:

இப்பாடல் பாடநாலில் உள்ளவற்றுக்கு மேலதிகமானது. மாணவர் இலக்கியச் சுவையினை நன்கு கவைத்தற் பொருட்டு மேலதிகமாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

18. பாரதியார் கவிநயம்

1. பாரதியின் கவிநயம் குறித்துக் கட்டுரையாசிரியர் தம் கருத்து யாது?

- பாரதியார் விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஒசையும் கொண்ட இனிய தமிழ்ப் பாடல்கள் பலவற்றை உலகுக்கு அளித்துள்ளார். இவரது செய்யுட்களை ஆராய்ந்து கற்ற ஆன்றோர் பலர் இவரை உலகத்திலே சிறந்து விளங்கும் கவிவாணருள் ஒருவராக மதிக்கின்றனர். கவிச்சுவை மானிடர்க்கு இன்பத்தை விளைக்கும் காலவெல்லை வரையும் இனிமையும் எழிலும் ததுமியி விளங்கும் பாரதியார் பாடல்கள் போற்றப்படுவது நிச்சயம். துண்பத்திலே படிந்து வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்றோர்க்குப் பாரதியாருடைய சுவை நிறைந்த இனிய தமிழ்ச் செய்யுட்களைக் காட்டிலும் சிறந்த மருந்து வேறில்லை.

இவைதான் பாரதியாரின் கவிநயம் குறித்த கட்டுரையாசிரியர் தம் கருத்தாகும்.

2. பாரதியாரின் உண்மைப் பெருமைகளை எப்பாடல்களில்காணலாம் எனக் கட்டுரையாசிரியர் கூறுகின்றார்?

- பாரதியாரின் தேசியப் பாடல்களை மட்டும் படித்தாற் போதாது. அவர் எழுதிய தேசியப் பாடல்களுடன் கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, வேதாந்தப் பாடல்கள், காட்சிப் பாடல்கள், பாஞ்சாலி சபதம் என்பனவற்றையும் படிக்க வேண்டும். அவற்றின் மூலமே பாரதியாரின் உண்மைப் பெருமையை நாம் உணரமுடியும் என்கிறார் கட்டுரையாசிரியர்.

3. ‘காணி நிலம் வேண்டும்’ என்னும் பாரதியாரின் பாடலின் சிறப்பைக் கட்டுரையாசிரியர் எவ்விதம் விதந்துரைக்கின்றார்?

- பாரதியாரின் அமிழ்தனைய இனிய பாடல்களுள் ஒன்று ‘காணி நிலம் வேண்டும்...’ எனும் தொடக்கத்தையுடைய பாடலாகும். இயற்கையிலுள்ள அழகையும் பசுமையையும் இனிமையையும் ஒருங்குதிரட்டிப் பாடலாக நமக்கு அளித்திருக்கிறார். முத்துச்சுடர் போன்ற வெண்ணிலவும் பத்துப் பன்னிரண்டு தென்னை மரமும், கீற்றும், இளந்ரும், காதில் விழும் குயிலோசையும் பாட்டுக் கலந்திட ஒரு பத்தினிப் பெண்ணும்

பராசக்தியின் காவலும் இருந்தால் இவ்வையகத்தையே தன்னுடைய பாட்டுத் திறத்தால் பாலித்திடக் கூடும் என்னும் பொருளை அமைத்து இப்பாடலை நயம்பட இயற்றியுள்ளார். இப்பாடல் மனநிறைவைத்தரும் அருமையான பாடலாக மினிர்கிறது. மனநிறைவு என்னும் பொருள் பற்றி பிறமொழியாளர் எழுதிய பாடல்கள் எதுவும் இதனுக்கு இணையாகாது. இயற்கையின் அழகை இரசித்து மகிழும் அருமையான வாய்ப்பினை இப்பாடல் படிப்போர் உள்ளங்களில் பதியச் செய்கிறது. ஆராய்வுத்திறனும் அழகியல் உணர்வும் மிக்க கட்டுரையாசிரியர் கூறும் இக்கருத்துக்கள் நம் உள்ளத்தில் என்றும் நிலைத்திடத் தக்கன எனலாம்.

4. ‘இயற்கை அழகுக் காட்சிகளை வருணிப்பதில் பாரதி நிகரந்தவர்’- இக்கூற்றினை விளக்குக.

- பாரதியின் தேசியப் பாடல்களைப் படிப்போர் அவரை ஒரு தேசியக் கவிஞராகவே நினைப்பார். ஆனால் அதற்கும் மேலாக அவர் இயற்கை அழகுகளில் இலயித்துப் பாடிய பாடல்களை நோக்கும்போது, இயற்கை அழகுகளை வருணிப்பதில் நிகரற்ற கவிஞராக அவர் காட்சி தருகிறார். இயற்கை அழகு எப்போதும் அவருக்கு ஆனந்தத்தை அளித்தது. வேங்கைகளும் சிங்கங்களும் நிறைந்த காடுகளை வருணிப்பதிலும், நறுமணம் வீசும் மலர்கள் நிறைந்து நேசக் கவிதை சொல்லும் பறவைகளுடன் கூடிய பூஞ்சோலைகளை வருணிப்பதிலும் அவருக்கு நிகரே இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக,

“மிக்க நலமுடைய மரங்கள் - பல

விந்தைச் சுவையுடைய கனிகள் - எந்தப்

பக்கத்தையும் மறைக்கும் வரைகள் - அங்கு

பாடி நகர்ந்து வரும் நதிகள்” - என்ற பாடலை நோக்குவோம்.

இப்பாடலில் மரங்கள், அவைதரும் கனிகள், பக்கத்தை மறைக்கும் மலைகள், அங்கு பாடி நகர்ந்துவரும் நதிகளைக் காட்டுகிறார்.

மலையிலிருந்து தவழ்ந்து வரும் நதியானது பாடி நகர்ந்து வருவதாகக் காட்டுகின்றார். அக்காட்சியைக் காணும் ஆசையை

நம் மனதிலும் தூண்டுகின்றார். மற்றொரு பாடலில் மானும், புலியும், பறவையும், பாம்பும் நம் கண்முன்னே தோன்றுமாறு

வனப்படிற வருணிக்கின்றார். பகைகொண்ட விலங்குகள், பறவைகள் கூட அவரது கவிதையில் பகை மறந்து உறவாடும் காட்சியினைக்

பல்கை காட்டுகின்றார்.

இயற்கை அழகுகளை நன்கு இரசிக்கும் ஆற்றல்மிக்கோரே இயற்கையின் வனப்பினை நன்கு வருணிக்க முடியும். இந்த வகையில் இயற்கை அழகுக் காட்சிகளை வருணிப்பதில் பாரதி இணையற்றவர் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

5. ‘காதலருடைய மனோபாவங்களைக் கண்ணன் பாட்டில் நன்கு காணலாம்’ - இக்கூற்றினை விளக்குக.

● பாரதியார் காதலைப் பெரிதும் மதித்தவர். அதன் சிறப்பினை நன்குணர்ந்தவர். கண்ணன் பாடல்களில் காதலின் சிறப்பினை அழகு படப் பாடியுள்ளார். காதலருடைய மனோபாவங்களை அறிவதில் இவர் தலைசிறந்து விளங்குகின்றார். காதலன் காதலியின் பிரிவாற் றாமையினால் வருந்துவதையும், காதலி காதலன் வராமையால் காதல் நோயாற் பீடிக்கப்படுவதையும் காதலனும் காதலியும் இன்னல்கள் எல்லாம் தீர்த்து கூடும்போது அவர்களைடையும் மகிழ்ச்சியையும் கண்ணன் பாடல்களில் பரக்கக் காணலாம்.

‘மேனி கொதிக்குதடி...’ என்னும் தொடக்கத்தையடைய பாடலில் காதலி வராததால் காதலன் படும் துண்பத்தை அழகுறப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். அவருடைய குயில் பாட்டிலும் காதலருடைய சோகங்களை நன்கு காணலாம். கண்ணனைக் காதலனாகக் கருதும் பாடல் ஒன்றில் காதலனது காதல் குன்றிவிட்டமை கண்டு காதலி அடையும் வாட்டமும் சோகமும் நன்கு புலப்படுத்தப்படுகின்றது.

‘பெண்ணென்னு பூமிதனிற் பிறந்து விட்டால் - மிகப் பீழையிருக்குதமே தங்கமே தங்கம்
பண்ணொன்று வேயங்குமுலில் ஊதிவந்துவிட்டான்
அதைப் பற்றி மறக்குதில்லைப் பஞ்சையுள்ளமே’.

கண்ணன் குழலோசையில் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்துப் பரிதவிக்கும் பெண்ணின் நிலையையே இப்பாடல் நமக்கு நன்குணர்ந்துகிறது. (பீழை - துன்பம். பஞ்சை - ஏழை, சிறுமை, ஏழ்மை).

6. ‘மழலை இன்பத்தை மானிடர்க்கு உரைத்த பெருமை பாரதிக்கு உண்டு’ என்பதை விளக்குக.

● சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் விளைக்கும் அற்புதமான செயல்களை மனித குலத் துக்கு அழகுற எடுத்துக் கூறிய பெருமை பாரதியாருக்கே உண்டு என்றாலது மிகையல்ல. பெற்றோர்தம்

உள்ளம் உருகும் வகையில் அவர் குழந்தைகள் விளைக்கும் மகிழ்ச்சியை கவிதைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“கன்னத்தில் முத்தமிட்டால் - உள்ளந்தான்
கள்வெறி கொள்ளுதடி

உன்னைத் தழுவிட்டலோ - கண்ணம்மா

“உன்மத்தமாகுதடி” - எனக் கூறுகின்றார். குழந்தை தரும் இன்பத்திற்கு ஈடு இணையில்லை என்பதற்கு இதுவே தக்க சான்றாகும். இந்த இன்பத்தை விளக்கிடப் பாரதியாரைத் தவிர வேறொவரால் முடியும்? உள்ளம் உன்மத்தமாகும் நிலையில் மேற்கொண்டு உரைப்பதற்குத்தான் என்ன இருக்கிறது? பாரதியின் இக்கவிதை வரிகளே நம்மை மயங்க வைத்துவிடுகின்றன.

தழந்தையின் இனிய மழலைச் சொல்லும், மூல்லைச் சிரிப்பும் பெற்றோருக்கு மகிழ்ச்சியை அளிப்பதோடு அவர்களது கோபத்தையும் நீக்கிவிடும். இதனைப் பாரதியார் தம்மை மையமாக வைத்து அழகொளிரக் கூறுகின்றார்.

“சொல்லு மழலையிலே - கண்ணம்மா துன்பங்கள் தீர்த்திடுவாய் மூல்லைச் சிரிப்பாலே - கண்ணம்மா மூர்க்கந் தவிர்த்திடுவாய்”.

மழலைகள் தரும் இன்பத்திற்கு நிகரேதும் இல்லை. இதனைப் பாரதியின் கவிதைகள் பாரினுக்குப் பறைசாற்றுகின்றன.

7. “பாரதியார் வசன கவிதையின் முன்னோடி” - இக்குற்றினை விளக்குக.

- பாரதியார் வசன கவிதையின் முன்னோடி எனப் போற்றப்படுகிறார். அவர் வேதங்களை நன்குணர்ந்தவர். அதன் காரணமாக வேத ரிஷிகளின் கவிதை பால் ஈர்க்கப்பட்டவர். அவரது காட்சிப் பாடல்கள் இதற்கு சான்றாக விளங்குகின்றன. வேதங்களில் உள்ள தெளிவும் ஞானமும் உயர்தரக் கவிச்சுவையும் காட்சிப் பாடல்களில் நிறைந்துள்ளன. வசனநடை போன்ற ஒரு நடையில் பாரதியார் இவற்றை எழுதியுள்ளார். எனினும் இவற்றில் உண்மைக் கவிச் சுவையே நிறைந் துள் ஓமையைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டுக்கள்:

1. ஞாயிறே இருளை என்ன செய்து விட்டாய்?

ஓட்டினாயா? கொன்றாயா?

விழுங்கி விட்டாயா?

கட்டி முத்தமிட்டு நின் கதிர்களாகிய கூடுதல் பால்களை
கைகளால் மறைத்து விட்டாயா?

2. “மழை பாடுகின்றது.
அது பலகோடி தந்திகளுடையதோர்
இசைக்கருவி”.
3. இருள் வந்தது, ஆந்தைகள் மகிழ்ந்தன.
காட்டிலே காதலனை நாடிச் சென்ற
ஒரு பெண் தனியே கலங்கிப் புலம்பினாள்.
ஒளி வந்தது. காதலன்
வந்தான். பெண் மகிழ்ந்தாள்”

8. பாரதியின் பக்திப் பாடல்கள் குறித்து உமது கருத்து யாது?

● பாரதியின் தெய்வீகம் சம்பந்தமான பாடல்கள் உணர்ச்சிவசமானவை. குறிப்பாகப் பராசக்தி தேவியின் மேன்மையை - சக்தியைப் போற்றாத பாடல்கள் இல்லை எனலாம். பராசக்தி எங்கும் நிறைந்திருப்பதை அவர் கண்டார். தேவியின் அருளாலேயே அனைத்தும் நிகழ்வதாக அவர் கருதினார். கன்னியா நகைப்பினிலும், பொன்னிலும், மணிகளிலும், பூவிலும், பொழில் களிலும் அவள் இருக்கிறாள். அவனுடைய குரத்தனங்களை எடுத்துரைப்பது சாத்தியியில்லை எனக் கருதினார். அதனைப் பாடலாகவே வெளிப்படுத்தினார்.

“சொலலுக் கடங்காவே - பராசக்தி

குரத்தனங்கள் எல்லாம்

வல்லமை தந்திடுவாள் - பராசக்தி

வாழியென்றே துதிப்போம்”.

இதன்மூலம் பராசக்தி மீது அவர் கொண்டுள்ள பற்று நன்கு புலப்படுகிறது. பராசக்தி மீது மட்டுமன்றி விநாயகர், முருகன், கண்ணன், கலைமகள், திருமகள் ஆகியோர் மீதும் பல பாடல்களை அவர் பாடியுள்ளார். புதுவை மனக்குளத்து விநாயகர் மீது பாடிய விநாயகர் நாண்மணிமாலை மிகச் சிறப்புடையதாகும். சக்தியின் வல்லமையைப் பாரதியைப்போல் வேறு எக்கவிஞரும் உணர்ச்சிபூர் வமாகப் பாடியிருக்கவில்லை எனலாம். பார்க்குமிடமெங்கும் பராசக்தியின் வடிவையே அவர் கண்டார். அதனைப் பல்வேறு கவிதை வடிவங்களில் வெளியிட்டுள்ளார்..

9. ‘பாரதியார் கவிநயம்’ என்னும் கட்டுரையின் மையக்கருத்து என்ன?

- பாரதியின் பாடல்களில் காணப்படும் பல்வகைச் சுவைகளை - நயத்தை எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் மையக்கருத்தாக அமைந்துள்ளது. தேசியப் பாடல்கள், இயற்கை வருணனைப் பாடல்கள், காவியப் பாடல்கள், காதல் பாடல்கள், பக்திப் பாடல்கள், காட்சிப் பாடல்கள், வசன நடைப் பாடல்கள் அனைத்திலும் நிறைந்துள்ள கவிதை நயத்தை இக்கட்டுரை மையப் பொருளாகக் கொண்டு படிப்போர் மனதில் பதிந்திடும் வகையில் விளக்கிச் செல்கிறது.

10. பாரதியாருக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கைம்மாறு யாது?

- பாரதியார் பாடிய தேசியப் பாடல்கள், கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, காட்சிப் பாடல்கள், வேதாந்தப் பாடல்கள், பாஞ்சாலி சபதம், வசனநடைப் பாடல்கள் அனைத்தையும் நாம் நன்கு படித்துச் சுவைக்க வேண்டும். அவரது பாடல்களைப் பிற மொழிகளில் பெயர்த்து உலகெங்கும் பரப்ப வேண்டும்.

11. பாரதியார் பற்றிக் கட்டுரையாசிரியர் கொண்டுள்ள கருத்துக்களைத் தொகுத்துத் தருக.

- பாரதியாரை உலகம் போற்றும் ஒப்பற்ற கவிஞராகக் கட்டுரையாசிரியர் கருதுகின்றார். பாரதியார் பாடிய தேசியப் பாடல்கள், கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, காட்சிப் பாடல்கள், பாஞ்சாலி சபதம், வேதாந்தப் பாடல்கள், என்பனவற்றைப் படிப்பதன் மூலம் அவரது கவித்திற்னை உணர்ந்து கொள்ளலாம் என்கிறார்.

பாரதியார் பாடிய ‘காணி நிலம் வேண்டும்’ என்னும் தொடக்கத்தை உடைய பாடல் இயற்கை அழகினையும் இனிமையையும் எடுத்துக்காட்டுவதாகவும் மனதிறைவைத் தரும் அருமையான பாடல் எனவும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

காதலரின் மனோபாவங்களை உணர்வு பூர்வமாக எடுத்துக் காட்டுவதில் பாரதியார் நிகரற்றவர் எனக் கூறும் கட்டுரையாசிரியர் அவற்றை எடுத்துக்காட்டுக்கஞ்ஞடன் இனிது விளக்கியுள்ளார்.

குழந்தைகளின் இனிய செயல்களை வருணிப்பதில் பாரதிக்கு இணையானவர் எவருமில்லை எனலாம். ‘கன்னத் தில் முத்தமிட்டால்..’ என்ற பாடலிலும் ‘சொல்லும் மழலையிலே....’

என்ற பாடலிலும் காணப்படும் சுவையினைக் கட்டுரையாசிரியர் நன்கு விளக்கியுள்ளார்.

பராசக்தி மீது பாரதி கொண்ட பற்றினையும் பார்க்குமிடமெங்கும் அவளே தென்படுவதாகப் பாரதி கருதுவதாகவும் கட்டுரை ஆசிரியர் கட்டிக் காட்டுகின்றார். வசன கவிதையின் முன்னோடியாகப் பாரதி விளங்குகின்றார். அவை வசனநடையில் அமைந்திருப்பினும் கவிதை நயமே அவைகளில் தலைதூக்கி நிற்பதாகவும் கட்டுரை ஆசிரியர் கருதுகின்றார்.

பாரதியின் சொல்லாட்சியை விதந்துரைக்கும் கட்டுரையாசிரியர் பாரதியின் பாடல்களைப் படித்து இன்புறுவதோடு அவரது பாடல்களைப் பிறமொழிகளில் பெயர்த்து உலகெங்கும் பரப்பிட வேண்டுமென விரும்புகின்றார்.

கவரமி விபுலநந்தர்

இந்நாலாசிரியரின் ஏனைய நூல்கள் சில:

